

เส้นทางที่เที่ยงตรงสู่แก่นแท้แห่ง ธรรม

จัดโดยฝ่ายวิชาการ

สมาคมเพื่อการบริการเนื้อหาอิสลามด้วยหลายภาษา

1445 ฮ.

شركاء التنفيذ:



المحتوى الإسلامي



رواد الترجمة



جمعية الربوة



دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

@ ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานีผู้ทรงเมตตาเสมอ

บทนำ

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก คำศุติและความสันติสุขจงมีแต่ท่านนบี มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิอะ สัลลิม วงศาคณาญาติและบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านทั้งหมด

เราพยายามจัดทำหนังสือเล่มนี้เพื่อเป็นแนวทางสู่เส้นทางที่ถูกต้อง นำไปสู่แก่นแท้แห่งสังขารที่นำมาซึ่งความปลอดภัยทั้งในโลกนี้และโลกหน้า (วันอาคิเราะฮ์) และนำไปสู่ความสุขอันพึงปรารถนาที่เหล่าผู้มีสติปัญญาทั้งหลายต่างแสวงหา และในหนังสือเล่มนี้มีการนำเสนอสัญลักษณ์ต่างๆ ของเส้นทางที่ถูกต้องนี้ องค์ประกอบพื้นฐานของมัน และอธิบายถึงคุณประโยชน์อันสวยงามที่บุคคลจะได้รับหากปฏิบัติตามเส้นทางอันแสนสุขนี้ที่นำไปสู่ความสุขและความปลอดภัย และในหนังสือนี้ประกอบด้วยคำอธิบายถึงผลที่ตามมาที่เป็นภัยอันตรายและความสูญเสียที่มากมายอันเกิดจากการเบี่ยงเบนไปจากเส้นทางนี้.

เพราะมนุษย์ทุกคนล้วนออกมาจากครรภ์มารดาโดยไม่รู้อะไรเลย แต่อัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ผู้ทรงสูงส่งนั้น ทรงประทานการได้ยิน การมองเห็น และหัวใจแก่เขา และทรงทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นสื่อในการแสวงหาความรู้ และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความคิดและมีสติปัญญา ซึ่งยังคงแสวงหาทางที่ถูกต้องและการชี้นำ และแสวงหาความจริง และอัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ผู้ทรงสูงส่งทรงทำให้เขารักความดีและเกลียดความชั่ว.

ดังนั้นมนุษย์จะยังคงคิดและปรับสมดุลระหว่างสิ่งต่างๆ เขาจะเปรียบเทียบและพยายามเชื่อมโยงระหว่างเหตุและผล พยายามรู้ถึงผลลัพธ์ก่อนที่มันจะเกิดขึ้นจริง และพยายามหลีกเลี่ยงอันตรายและปกป้องตัวเองจากความชั่วร้าย และในระหว่างนี้ก็มีการถามมากมายที่เกี่ยวกับการมีของแต่ละสิ่งอันนำพิศวงเข้ามาหาเขา

ในหนังสือเล่มนี้ คุณจะได้พบกับ - ด้วยการอนุมัติจากอัลลอฮ์ - คำตอบที่ถูกต้องสำหรับคำถามที่เกี่ยวกับการมีของแต่ละสิ่งอันนำพิศวงนั้น เช่น:

ใครคือผู้สร้างเรา?

ใครคือผู้สร้างทุกสิ่งที่อยู่รอบๆ เรา?

เราเกิดมาทำไม?

เรามาได้อย่างไร?

และที่ไหนคือที่พำนักสุดท้าย?

เราจำเป็นต้องนับถือศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือไม่?

ความจริงมีอยู่ในศาสนาเหล่านี้ทั้งหมดหรือไม่? หรืออยู่ในศาสนาเดียวเท่านั้น?

แล้วความจริงอยู่ที่ไหน? ศาสนาไหนเป็นศาสนาที่ถูกต้อง? แล้วแนวทางและศาสนาใดที่จะบรรลุถึงความสุขอย่างแท้จริงทั้งในโลกนี้และโลกหน้า(วันอาคิเรส)?

แล้วฉันจะแยกแยะระหว่างศาสนาที่แท้จริงและศาสนาเท็จได้อย่างไร?

ในปัจจุบันมีคัมภีร์ที่มาจากพระเจ้าที่ถูกต้อง ซึ่งอธิบายความจริง ทางนำ และอธิบายถึงศาสนาที่อัลลอฮ์ทรงเลือกสำหรับบ่าวของพระองค์สักเล่มหรือไม่?

ฉันจำเป็นต้องรู้จักศาสนาที่แท้จริงและเข้าถึงศาสนานั้นหรือไม่?

ใครคือผู้สร้าง และคุณลักษณะของพระองค์คืออะไร?

เราจะติดต่อพระองค์อย่างไร และเราจะใกล้ชิดกับพระองค์ได้อย่างไร?

คนดีแบบไหนที่อยู่บนความจริง? และเส้นทางของใครเป็นเส้นทางที่ถูกต้องเที่ยงตรง?

เราจะแยกแยะระหว่างผู้ที่เป็ศาสนาทูตที่อัลลอฮ์ส่งมากับผู้ที่อ้างตนที่เป็นเท็จได้อย่างไร?

การกระทำที่ดีและไม่ดีที่เราทำมีผลต่อเราหรือไม่? และเราจะถูกสอบสวนต่อการกระทำเหล่านี้หรือไม่?

การสอบสวนจะเกิดขึ้นอยู่ในวงจรวงชีวิตนี้เข้าไปมา หรือในโลกที่แยกจากโลกแห่งชีวิตนี้ซึ่งก็คือชีวิตหลังความตายใช่หรือไม่?

คำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้

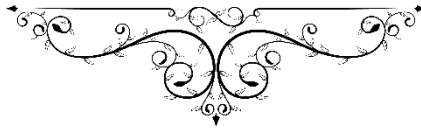
ขึ้นกับปรัชญาและศาสนาที่ต่างกัน และความพยายามทั้งหมดที่จะตอบคำถามเหล่านี้โดยศาสนาและปรัชญาที่บิดเบือนหรือที่สร้างขึ้นนั้นยังคงตรงข้ามกับความจริง แล้วความจริงคืออะไร? และคำตอบที่น่าพอใจสำหรับทั้งหมดนี้คืออะไร?

และเราหวังว่าคุณจะพบกับคำตอบที่น่าพอใจสำหรับคำถามก่อนหน้านี้ทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้ เราได้ตั้งชื่อหนังสือเล่มนี้ว่า

(เส้นทางที่เที่ยงตรงสู่ความจริงที่เที่ยงแท้); เพราะเส้นทางที่เที่ยงตรงนั้นถือเป็นเส้นทางที่ดีที่สุดและเป็นเส้นทางที่ทำให้ถึงเป้าหมายได้เร็วที่สุด เพราะทุกเส้นทางที่มนุษย์ได้มุ่งไปสู่สวรรค์ที่ไม่ใช่เส้นทางของบรรดาศาสนทูตมันคือเส้นทางที่คลาดเคลื่อน

และบัดนี้ เราเข้าสู่ประเด็นที่ใหญ่ที่สุดซึ่งเป็นประเด็นที่มีความคลุมเครือตลอดประวัติศาสตร์ ซึ่งก็คือประเด็นเรื่องการดำรงอยู่ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติผู้ทรงยิ่งใหญ่ ทั้งด้านความเป็นพระผู้ทรงอภิบาล ด้านพระนาม คุณลักษณะ และความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพอิบาดะฮ์ของพระองค์

เราขอต่ออัลลอฮ์ สุบฮานะฮูวะตะอาลา โปรดช่วยเหลือเราเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก และขอพระพรและสันติสุขจงมีแด่ท่านศาสนทูตที่ถูกส่งมาเพื่อความเมตตาแห่งสากลโลก



**บทที่หนึ่ง : พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ความเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์ พระนาม คุณลักษณะ และ
ความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพบูชาของพระองค์**

ข้อที่หนึ่ง : หลักฐานที่ยืนยันถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้าที่จำเป็นต่อความเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์

การดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงเกียรติผู้ทรงยิ่งใหญ่ นั้นชัดเจนเกินกว่าหลักฐานใดๆ ที่จะพิสูจน์ได้ และหากใครต้องการหลักฐานเพื่อพิสูจน์การดำรงอยู่ของพระเจ้า นี้แสดงให้เห็นว่าเรามีข้อบกพร่องในการทำความเข้าใจประเด็นสำคัญนี้ ทั้งนี้เนื่องจากการดำรงอยู่ของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ยืนยัน หมายถึง ผู้ที่มีชีวิตที่ธรรมชาติของเขาปราศจากความเบี่ยงเบน เขาจะพบกับความเชื่อในการดำรงอยู่ของอัลลอฮ์เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และจำเป็นจนเขาไม่สามารถผลึกหรือกำจัดมันออกไปจากความคิดและจิตใจของเขาได้

และมันยังคือสัญชาตญาณที่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นบนฐานที่ต้องเชื่อในประเด็นนี้ ฉะนั้นมนุษย์ทุกคนถูกสร้างขึ้นให้เชื่อในการมีอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงเกียรติผู้ทรงยิ่งใหญ่ ความเป็นพระผู้อภิบาล และความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพบูชาของพระองค์ ตลอดจนสติปัญญาที่บริสุทธิ์ ปราศจากความเบี่ยงเบนนั้นจะมั่นใจในการมีอยู่จริงของพระเจ้า ผู้ทรงเกียรติผู้ทรงยิ่งใหญ่และความจริงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการดำรงอยู่ คือการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงเกียรติผู้ทรงสูงส่ง และพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและทุกสิ่งนอกเหนือจากพระองค์คือสิ่งถูกสร้าง และคำโกหกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นคือการอ้างว่าอัลลอฮ์ทรงมีผู้เป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ และสิ่งที่ยิ่งกว่านั้น คือการปฏิเสธการดำรงอยู่ของอัลลอฮ์ผู้ทรงเกียรติผู้ทรงสูงส่งอย่างไรก็ตาม เราจะนำเสนอหลักฐานบางอย่างที่แสดงให้เห็นการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงเกียรติที่ยิ่ง เพราะผู้อ่านบางคนสับสนเกี่ยวกับเรื่องนี้ เนื่องจากการปนเปื้อนของการปฏิเสธพระเจ้าที่มีอยู่อย่างแพร่หลายในวัฒนธรรมร่วมสมัย และหลักฐานบางส่วนของความจริงมีดังต่อไปนี้:

หลักฐานข้อที่หนึ่ง: อัลลอฮ์ สุบฮานะฮฺวะอะอะอะอะ ทรงเป็นพยานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดถึงการดำรงอยู่ของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ [الأنعام: 19]

{ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) สิ่งใดจะมีความยิ่งใหญ่ที่สุดในการเป็นพยาน จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์” พระองค์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน } [ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 19]

หากหัวใจและดวงตามีคบคิดต่อการรู้จักพระองค์ และการเห็นหลักฐานของการดำรงอยู่และความเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์ แล้วเจ้าจะใช้อะไรเป็นหลักฐานในการรู้จักอัลลอฮ์และศรัทธาต่อพระองค์? และด้วยเหตุนี้

บรรดาศาสนทูต อะลัยฮิมุศเตาะลาตุวัสสลาม ได้กล่าวแก่ประชาชนของพวกเขา ดังที่อัลลอฮ์ ทรงตรัสเกี่ยวกับพวกเขาว่า:

[أَفِي اللَّهِ شَكُّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿١٠﴾ {إبراهيم: 10}]

{มีการสงสัยในอัลลอฮ์ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหรือ} [ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม : 10]

ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำรงอยู่และความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลของอัลลอฮ์ และไม่มีใครสงสัยในเรื่องนี้ ยกเว้นผู้ที่ธรรมชาติที่บริสุทธิ์แห่งชีวิตของเขาถูกทำลายและเกิดความไม่สมดุลของสติปัญญา แท้จริงสิ่งมีชีวิตทุกชนิดล้วนเป็นพยานถึงการดำรงอยู่ของพระผู้สร้าง และในทุกสิ่งนั้นมีสัญญาณที่บ่งบอกถึงความเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์ ดังนั้นดวงตาและหัวใจจะมีคอบอกจากการเห็นสัญญาณและหลักฐานนับพันได้อย่างไร?

หลักฐานข้อที่สอง: หลักฐานของการดำรงอยู่ของทุกสิ่งที่ถูกสร้างถือเป็นหนึ่งในข้อบ่งชี้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการดำรงอยู่ของผู้สร้าง ซึ่งก็คือพระเจ้า ผู้ทรงเกียรติผู้ทรงยิ่งใหญ่ ดังนั้น สิ่งที่ถูกสร้างจะสร้างตัวเองขึ้นมาได้อย่างไร? หรือสิ่งที่ถูกสร้างจะเกิดขึ้นมาได้อย่างไรหากไม่มีผู้สร้าง? ดังนั้น ใครเล่า ที่สร้างมันขึ้นมาอย่างสร้างสรรค์ ทำให้มันสมบูรณ์แบบ สร้างมันให้อยู่ในรูปแบบที่ดีที่สุด และทำให้สิ่งนั้นมีสติปัญญา จิตใจ การได้ยิน และการมองเห็น เป็นไปได้หรือที่มันจะเกิดขึ้น โดยไม่มีผู้สร้างหรือผู้ผลิต? !ทุกคนรู้เรื่องนี้ดีว่า แท้จริงเขาไม่ได้สร้างตัวของเขาเอง และเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะเกิดขึ้นมาได้หากไม่มีผู้สร้าง มีเพียงข้อเท็จจริงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ยังคงอยู่ นั่นก็คือ มีผู้สร้างที่สามารถทำเช่นนี้ได้ และผู้สร้างนั้นคืออัลลอฮ์ พระองค์ผู้ทรงอภิบาลผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงสูงส่ง และตามข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนและหลักฐานที่นำเชื่อถือเหล่านี้ อัลลอฮ์ทรงยืนยันถึงสิ่งนี้ในอัลกุรอาน โดยตรัสว่า

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾﴾

{الطور: 35-36}

{(หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้ให้บังเกิด หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง)* (หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน เปล่าเลย เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก)[ซูเราะฮ์ อัญญูร : 35 - 36]}

แท้จริงโอกาสนี้ได้รวมคำถามมากมายที่ทำให้เกิดความสับสนและเกิดความลำบากใจสำหรับผู้ที่ยังว่าผู้สร้างไม่มีอยู่จริง นั่นก็คือ:

- มนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ถูกสร้างขึ้น โดยไม่มีผู้สร้างกระนั้นหรือ?
- พวกเขาเป็นผู้สร้างตัวพวกเขาเอง และพวกเขาสร้างโลกนี้ขึ้นมากกระนั้นหรือ?
- มนุษย์สร้างขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหรือ?

คำตอบ: ไม่ใช่ แท้จริงพวกเขามีผู้สร้างที่สร้างพวกเขา สร้างขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์คืออัลลอฮ์ พระเจ้าผู้ทรงเกียรติยิ่งผู้ทรงยิ่งใหญ่

และความจริงที่ประจักษ์ชัดในตัวเองนี้: (คือ ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นมีผู้สร้าง) เป็นความจริงที่จำเป็นที่เป็นธรรมชาติ บริสุทธิ์ของทุกคนมาแต่กำเนิดซึ่งไม่สามารถปฏิเสธหรือเพิกเฉยมันได้

หลักฐานข้อที่สาม: ข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดประการหนึ่งที่ยังชี้นำถึงการดำรงอยู่ของอัลลอฮ์ พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ ผู้ทรงสูงส่ง คือการสร้างขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินโลก พร้อมด้วยทุกสิ่งอันยิ่งใหญ่ที่มีอยู่ในทั้งสองนั้นซึ่งไม่อาจรอบรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นได้ และสิ่งที่อยู่ระหว่างท้องฟ้ากับแผ่นดินซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ยังคงพยายามค้นหาและศึกษาค้นนั้น อัลลอฮ์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ จึงสรรเสริญพระองค์เอง ดังนั้นพระองค์ ทรงตรัสว่า:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ [الأَنْعَامُ: 1]

{การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ได้ทรงทำให้มีความมืดที่มากมายและแสงสว่าง แต่ด้วยบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ยังให้สิ่งอื่น เทาเทียมกับพระเจ้าของเขาอยู่} [ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 1]

และอัลลอฮ์ ทรงตรัสว่า:

﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [غَافِرُ: 57]

{แน่นอนการสร้างขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นใหญ่ยิ่งกว่าการสร้างมนุษย์ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้} [ซูเราะฮ์ มอไฟร : 57]

หากสิ่งมีชีวิตที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ไม่ได้บังชี้ถึงอัลลอฮ์ อัจชะวะญ์ล และเป็นพยานที่แสดงถึงการดำรงอยู่ของพระองค์ แล้วสติปัญญาจะใช้อะไรเป็นหลักฐานที่จะรู้ว่าใครเป็นผู้สร้างและเป็นผู้ทำให้เกิดขึ้น?

หลักฐานข้อที่สี่: ผู้ที่สังเกตจักรวาลอันยิ่งใหญ่นี้ เขาจะพบว่าอัลลอฮ์ พระเจ้าผู้ทรงเกียรติคุณนั้น ได้ทรงจัดเตรียมจักรวาลนี้ไว้อย่างดี ซึ่งบ่งบอกถึงการดำรงอยู่ของผู้สร้าง ที่ทรงรอบรู้ ทรงอำนาจ และทรงประสงค์ทุกประการ อัลลอฮ์ ทรงตรัสถึงการเตรียมการนี้ในคัมภีร์ของพระองค์ และพระองค์ทรงตรัสว่า:

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿١٠﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿١١﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿١٣﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٤﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١٥﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٦﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٧﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٨﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٩﴾ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿٢٠﴾﴾ [النبا:]

[16-6

{เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ* {และมีมิได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้ดอกหรือ* {และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นผู้ครองกัน* {และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน* และเราได้ทำให้กลางวันเป็นเวลากลางคืน* และเราได้ทำให้กลางวันเป็นเวลาแห่งการแสวงหาปัจจัยยังชีพ* และเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายที่มั่นคงเจ็ดชั้นเหนือพวกเจ้า* และเราได้ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นดวงพระอาทิตย์ที่สว่างไสว* และเราได้ประทานน้ำอย่างมากมายลงมาจากเมฆ* เพื่อเราจะมิได้ทำให้เมล็ดพืชและพืชผักงอกออกมาด้วยน้ำนั้น* และบรรดาเรือกวานอันหนาแน่น } [ซูเราะฮ์ อันนะบะฮ์ : 6-16]

ดังนั้น เราพบในโองการอันสูงส่งเหล่านี้ว่า อัลลอฮ์ได้ทรงจัดเตรียมสถานที่ไว้สำหรับมนุษย์ก่อนที่พระองค์จะสร้างพวกเขา พระองค์ทรงทำให้แผ่นดินเป็นสถานที่พักผ่อน จากนั้นพระองค์กล่าวถึงการสร้างมนุษย์ และทรงจัดเตรียมช่องทางพักผ่อนให้พวกเขาด้วยการนอนหลับ และทรงทำให้กลางวันนั้นเป็นเวลาสำหรับหาเลี้ยงชีพ และทรงสร้างท้องฟ้าเป็นดั่งหลังคาเหนือที่อาศัยของพวกเขา และทำให้ในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้นมีดวงดาวที่ส่องแสงแล้วพระองค์ได้ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้า และทรงนำอาหารออกมาให้มนุษย์และสัตว์กิน แท้จริงแล้ว พระเจ้าผู้ทรงจัดเตรียมสถานที่สำหรับกรอยู่อาศัยก่อนที่จะสร้างผู้อาศัย จากนั้น ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ มนุษย์-ที่ธรรมชาติที่บริสุทธิ์ของเขาถูกทำลาย- ได้ปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่

หลักฐานข้อที่ห้า: ทุกสิ่งที่มีอยู่ในจักรวาลเป็นพยานถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงเกียรติผู้ทรงยิ่งใหญ่ และใกล้ตัวคุณก็มีหลักฐานที่คุณสามารถไข่มั่นได้ทุกวัน และหลักฐานชิ้นนี้เป็นสิ่งที่คุณไม่สามารถสลละมันได้ ซึ่งก็คืออาหารที่คุณกินนั่นเอง จงสังเกตดูว่าอัลลอฮ์ทรงนำทางให้สติปัญญาสามารถไปสู่รายละเอียดในการหาอาหารที่มีอยู่

ได้อย่างไร และพระองค์ทรงทำให้มันเป็นพยานถึงการดำรงอยู่และความเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۚ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَلَكْهًا وَآبَآءًا ﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَا نُعْطِيكُمْ ﴿٣٢﴾﴾ [عبس: 24-32]

{มนุษย์จงพิจารณาดูอาหารของเราได้หลังน้ำฝนลงมามากมายอย่างไร*แล้วเราได้แยกแผ่นดินออกเป็นช่องแยก(อันสวยงาม)*และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน* และองุ่นและพืชผัก* และมะกอกและอินทผลัม*และเรียกสวนที่หนาทิบ*และผลไม้และทุ่งหญ้า*ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเขา และสัตว์เลี้ยงของพวกเขาเจ้า} [ซูเราะฮ์ อะบะชะฮะ : 24-32]

ดังนั้น ใครเป็นผู้ที่ให้น้ำลงมาจากฟากฟ้า?

และใครเป็นผู้ที่แยกแผ่นดินเพื่อให้น้ำเข้ามาและทำให้พืชผักงอกเงยขึ้นมาได้?

และใครเป็นผู้ให้พืชและผลชนิดต่าง ๆ นั้นงอกเงยขึ้น เพื่อเป็นอาหารสำหรับเราและปศุสัตว์ของเรา?จะเป็นอย่างไรถ้าอัลลอฮ์ไม่ทรงประทานน้ำลงมา? จะเกิดอะไรขึ้นถ้าอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ทรงสร้างแผ่นดินนี้ให้เป็นหินแข็งจนน้ำเข้าไม่ได้และพืชก็เจริญเติบโตไม่ได้?และจะเกิดอะไรขึ้นถ้าลักษณะของแผ่นดินนั้นทำลายเมล็ดพืชทั้งหมดที่โยนลงไปนั้น? และจะเกิดอะไรขึ้นถ้าอัลลอฮ์ทรงขัดขวางไม่ให้พืชต่างๆ นั้นออกผล? มนุษย์และสัตว์จะกินอาหารอย่างไร?แต่เนื้องานของอัลลอฮ์ ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างนั้นสมบูรณ์แบบ การสร้างที่สมบูรณ์แบบและข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนนี้มันยังไม่ใช่อะไรที่พิสูจน์ที่มีความชัดเจนที่สุดที่บ่งชี้ถึงการดำรงอยู่ของอัลลอฮ์ และความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลเจ้าของพระองค์อีกหรือ?

หลักฐานข้อที่หก: ชายผู้ยิ่งใหญ่และกษัตริย์แห่งโลกได้พบกับศาสนทูต อิบรอฮีม อะลียฮิสสลาม โดยปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ดังในโองการนี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَهِيمَ فِي رَبِّهِ ۚ أَنْ ءَاتَهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ لِإِبْرَهِيمَ رَبِّيَ الَّذِي يُحِيءُ وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ﴿٥١﴾﴾ [البقرة: 258]

{เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดูผู้ที่โต้แย้งอิบรอฮีมในเรื่องพระเจ้าของเขาออกหรือ เนื่องจากอัลลอฮ์ได้ทรง
ประทานอำนาจแก่เขา ขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวว่า พระเจ้าของฉันนั้น คือ ผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตายได้
เขากล่าวว่า ข้าก็ให้เป็นและให้ตายได้} [ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 258]

คนที่ยังคงของผู้ซึ่งปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าได้ปฏิเสธข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนของการดำรงอยู่ของพระเจ้า ซึ่งก็คือ พระเจ้าคือผู้ที่ให้ชีวิตและให้ตาย เขากล่าวว่า: ฉันก็สามารถให้ชีวิตและให้ตายได้ และเขากล่าวว่า จงนำชายคน
หนึ่งออกจากคุกที่ถูกตัดสินประหารชีวิต แล้วปล่อยเขาไป ประหนึ่งว่าฉันได้ให้ชีวิตแก่เขา และฆ่าอีกคน ดังนั้นฉัน
เป็นคนทำให้เขาตายเมื่ออิบรอฮีม อะลียิสลาม ได้ยินถึงความดื้อรั้นและความหยิ่งผยองของเขา ท่านก็นำหลักฐาน
ที่เขาไม่สามารถปฏิเสธได้ ดังนั้นท่านจึงกล่าว อย่างที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคริสต์เกี่ยวกับท่านว่า:

﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِأَيْدِي السَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [البقرة: 258]

(อิบรอฮีมกล่าวว่า) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงนำดวงอาทิตย์มาจากทิศตะวันออก ท่านจงนำมันมาจากทิศ
ตะวันตกเถิด แล้วผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ได้รับความงงงวย และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงประทานแนวทางอัน
ถูกต้องแก่ผู้ธรรมทั้งหลาย} [ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 258]

ดังนั้น ใครเป็นผู้ที่นำดวงอาทิตย์ออกจากทิศตะวันออก? หากผู้ปฏิเสธนั้นไม่ยอมรับในหลักฐานนั้น ก็ให้เขานำ
ดวงอาทิตย์ออกมาจากทิศตะวันตก แล้วใครเป็นผู้สร้างดวงอาทิตย์และดาวเคราะห์เหล่านี้? และใครเป็นคนกำกับ
และทำให้มันทำงานอย่างเป็นระบบ? หากดวงอาทิตย์เข้าใกล้ โลกก็จะไหม้ และถ้ามันเคลื่อนตัวออกไปไกล โลกก็
จะแข็งตัว และหากดาวเคราะห์เหล่านี้เข้าใกล้กัน พวกมันก็จะชนกันและกระจัดกระจาย และจักรวาลรอบตัวเราจะ
เปลี่ยนไป ระบบของมันก็จะพังทลาย และ โครงสร้างของมันจะเกิดปัญหา ดังนั้น อัลลอฮ์คือผู้ที่สร้างสิ่งเหล่านี้
ทั้งหมด

หลักฐานข้อที่เจ็ด: ฟิโรฮาน (ฟาโรห์) อังคนเป็นพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงถามท่านศาสนทูตมุซา อะลียิสลาม เป็น
คำถามที่แสดงถึงความดื้อรั้น และเขาได้กล่าว ดังที่อัลลอฮ์ ทรงคริสต์เกี่ยวกับเขาว่า:

﴿قَالَ قَمَنْ رَبُّكُمْ يَا مُوسَى﴾ [طه: 49]

{ดังนั้น ใครคือพระเจ้าของพวกเขาทั้งสอง โอ้มุซาเอ๋ย} [ซูเราะฮ์ กุฮา : 49]

มุซา อะลัยฮิสสลาม ก็ได้ตอบเขาอย่างรุนแรงจนเขาไม่สามารถปฏิเสธได้ ดังนั้นท่านกล่าวว่า:

﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ [طه: 50]

{พระเจ้าของเราคือ ผู้ทรงประทานทุกอย่างแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างแล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนะแนวทางให้} [ซูเราะฮ์ ฏอฮา : 50]

ดังนั้นท่านมี มุซา ได้แย้งว่า อัลลอฮ์คือผู้ที่ประทานทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง แล้วทรงชี้ทางมัน แล้วใครเป็นผู้สร้างทุกสรรพสิ่งและทำให้มันเกิดขึ้น? และใครเป็นผู้ที่สอนสิ่งมีชีวิตทุกชนิดในการใช้ชีวิต การสืบพันธุ์ การให้ได้มาซึ่งปัจจัยยังชีพ สามารถป้องกันสิ่งอันตราย และพยายามจัดการกิจการของมัน? เราเห็นสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ยกเว้นมนุษย์ สิ่งเหล่านั้นมีชีวิตรุ่งขึ้นมาด้วยความรู้ที่เทียบพร้อม ดังนั้นใครเป็นผู้สอนนกที่ออกจากไข่ หรือแมลงที่ออกจากไข่ ซึ่งมันไม่เคยเห็นแม่ของมันมาก่อนเลย แล้วมันก็ทำเหมือนที่บรรพบุรุษของมันเคยทำกันทุกอย่าง?

และใครเป็นคนนำมนุษย์ออกจากครรภ์มารดาโดยไม่รู้อะไรเลย แล้วทรงให้การได้ยิน การมองเห็น และหัวใจแก่เขาเพื่อการแสวงหาความรู้ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ แสวงหาความถูกต้อง และชี้ทางให้ผู้อื่น และพัฒนาชีวิตตลอดจนเครื่องมือและวิถีของมัน? ใครเป็นผู้สั่งสอนเขาและคลอใจเขา นอกจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงประทานทุกสรรพสิ่งแก่เขา แล้วทรงชี้แนะทางแก่เขา อัลลอฮ์จะทรงแนะนำมนุษย์ผู้ทุกสิ่งที่เป็นต่อพวกเขา และทุกสิ่งที่ดีสำหรับพวกเขา แล้วมนุษย์ไม่สามารถหาทางสู่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจกระนั้นหรือ?

หลักฐานข้อที่แปด: ทุกคนต้องผ่านชีวิตด้วยการประสบกับความโศกเศร้าอย่างหนัก ซึ่งไม่สามารถบรรเทาด้วยวิธีปกติได้ เช่น การประกาศเหตุฉุกเฉินในเครื่องบินที่ลอยอยู่ในอากาศ หรือภัยพิบัติเกิดขึ้นกับบุคคลที่เขาไม่สามารถบรรเทาได้ ในที่นี้บุคคลก็จะพบว่าตัวเองถูกบังคับให้กลับไปหาพระเจ้าผู้ทรงเกียรติไม่ว่าระดับการศรัทธาของเขาที่มีต่ออัลลอฮ์อยู่ในระดับใดก็ตาม หรือห่างไกลจากพระองค์ก็ตาม หรือแม้แต่ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า แต่หากเขาประสบกับปัญหา แน่นอนเขาก็จะหันกลับไปหาอัลลอฮ์และนี่เป็นความจำเป็นที่บุคคลไม่สามารถบังคับตัวเองได้ ฉะนั้นหมายความว่าถ้าอันตรายและความทุกข์ยากเกิดขึ้นกับเขา เขาจะพบว่าตัวเองกลับไปหาพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ โดยไม่รู้ตัว ดังนั้นการกลับไปหาอัลลอฮ์โดยไม่รู้ตัวนี้ - ซึ่งเราแต่ละคนจะพบกับความรู้สึกลึกซึ้งในตัวเอง - ไม่เป็นข้อพิสูจน์ที่ดีที่สุดต่อการดำรงอยู่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา กระนั้นหรือ? อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ [الأنعام:
64-63]

{ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ช่วยพวกเจ้าให้รอดพ้นจากภัยพิบัติทั้งทางบกและในทะเล โดยที่พวก
เจ้าวิงวอนขอต่อเขาด้วยความนอบน้อม และแผ่วเบาว่า “แท้จริง หากพระองค์ทรงช่วยเหลือเราให้พ้นจาก
ภัยพิบัตินี้ แน่นอน เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา”* จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “อัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือพวกเจ้า
ให้พ้นจากภัยพิบัตินั้น และจากความทุกข์ยากทุกชนิด แต่แล้วพวกเจ้าก็ทำภาคี(ขึ้นกับพระองค์)” } [ซูเราะฮ์
อัลอันอาม : 63-64]

หลังจากที่เราได้กล่าวถึงหลักฐานบางประการที่แสดงถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้าแล้ว เราจะกล่าวถึงหลักฐาน
บางประการเกี่ยวกับความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลของพระองค์ และหลักฐานทุกอย่างที่แสดงถึงการดำรงอยู่ของ
พระองค์นั้น มันคือหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลของพระองค์ และทุกหลักฐานที่แสดงถึงความ
เป็นพระผู้ทรงอภิบาลนั้น ก็เป็นพยานและหลักฐานที่แสดงถึงการดำรงอยู่ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติผู้ทรงยิ่งใหญ่

และเราจะเพียงพอกับหลักฐานสี่ประการ ต่อไปนี้:

หนึ่ง: หนึ่งในหลักฐานและข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเกี่ยวกับความเป็นพระผู้อภิบาลของอัลลอฮ์นั้น คือการสร้าง
ทุกสรรพสิ่ง ดังนั้นทุกสรรพสิ่งที่ถูกสร้างนั้นเป็นพยานถึงผู้สร้างของมัน และทุกสรรพสิ่งนั้นเป็นพยานว่าใครก็
ตามที่สร้างให้มันเกิดขึ้นมา คือพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอำนาจ ทรงประสงค์ พระองค์ทรงทำสิ่งที่พระองค์ทรง
ประสงค์และตัดสินใจตามที่พระองค์ทรงประสงค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา คริสต์ว่า:

﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ﴿١١﴾ [لقمان:

[11

{ นี่คือนี่สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมา ดังนั้น พวกเจ้าจงแสดงให้ฉันเห็น สิ่งใดเล่าที่ถูกสร้างขึ้นโดยพวกเขา
เหล่านั้นอันจากพระองค์ แต่ว่าบรรดาผู้ธรรมด่างหากที่อยู่ในการหลงคิดอย่างซัดเจ้ง } [ซูเราะฮ์ ลุqmาน :

11]

นี่เป็นความท้าทายที่ยากมาก ใครก็ตามที่อ้างว่ามีผู้สร้างอื่นเทียบเท่าอัลลอฮ์ ก็จงให้เขานำเราไปผู้สิ่งๆที่ผู้สร้างนั้นสร้างขึ้น เพราะไม่มีสิ่งใดที่ถูกสร้างโดยผู้สร้างอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และทุกสิ่งที่มีในโลกนี้คือสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้น หมายความว่า ไม่มีผู้สร้างอื่นใดนอกจากพระองค์ ไม่มีพระผู้อภิบาลอื่นใดนอกจากพระองค์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรแก่การเคารพอิบาคะฮ์นอกจากพระองค์เท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [النحل: 17]

{ดังนั้น ผู้ทรงสร้างย่อมไม่เหมือนกับผู้ที่ถูกสร้าง พวกเขาไม่ใคร่ครวญคอกหรือ} {ซูเราะฮ์ อันนะหฺลุ:

17]

และนี่คือคำถามจากอัลลอฮ์ที่มีต่อปาวของพระองค์ว่า: ผู้ที่สร้างจะเหมือนกับผู้ที่ไม่ได้สร้างกระนั้นหรือ? และมันสมเหตุสมผลและยุติธรรมแล้วหรือ ที่เทียบเคียงระหว่างผู้สร้างผู้ทรงอำนาจกับผู้ไร้อำนาจผู้ซึ่งไม่ได้สร้างสิ่งใดเลย? และไม่ได้สร้างแม้ตัวของมันเอง และไม่สามารถสร้างประโยชน์ให้ตนเองหรือป้องกันตนเองจากอันตรายได้

สอง: อัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ทรงตรัสไว้ว่าในบรรดาสัญญาของพระองค์ที่แสดงถึงความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลและแสดงถึงความคู่ควรของพระองค์สำหรับการเคารพสักการะ นั่นคือการทรงสร้างฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ความแตกต่างของภาษาของมนุษย์ ความหลากหลายของมัน และแตกต่างทางสีผิวของพวกเขา ทั้งที่บิดาของพวกเขาคือคนเดียวกันคืออาดัมและมารดาของพวกเขาก็คนเดียวกันคือฮาวาและในบรรดาสัญญาของพระองค์ - เช่นกัน - คือการนอนหลับอันมหัศจรรย์นี้ ซึ่งจัดการโดยพระผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรู้วามมนุษย์อ่อนแอ ไม่สามารถที่จะตื่นได้ตลอดทั้งชีวิตของเขา และพระองค์ทรงทำให้กลางวันเป็นเวลาสำหรับการนอนหลับและทำให้กลางวันเป็นเวลาสว่างหาบัจอัยยังชีฟ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นมิใช่หรือว่ามีผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรอบรู้ และทรงอำนาจ ที่สมควรได้รับการเคารพสักการะเพียงพระองค์เดียว โดยไม่มีผู้ใดเป็นส่วนร่วมกับพระองค์ในการเคารพอิบาคะฮ์และขอความช่วยเหลือจากพระองค์? อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتَلَفَ الْأَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوْنَكُمْ إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الروم: 22-23]

{และหนึ่งจากสัญญาทั้งหลายของพระองค์คือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการแตกต่างของภาษาของพวกเข้าและสีผิวพรรณของพวกเข้า แท้จริงในการนี้แน่นอน ย่อมเป็นสัญญาสำหรับบรรดาผู้

มีความรู้* และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ การหลับนอนของพวกเจ้าในกลางคืนและกลางวัน และการแสวงหาของพวกเจ้าซึ่งความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงในการนี้ แน่นนอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ฟังเพื่อใคร่ครวญ } [ซูเราะฮ์ อีรุม : 22-23]

ตาม: พระองค์ทรงสร้างมนุษย์และทรงทำให้พวกเขาเป็นผู้สืบทอดซึ่งกันและกัน และทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายให้เป็นอาคารและหลังคา และทรงสร้างแผ่นดินให้เรียบราบและสะดวก ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้า และทรงทำให้ผลไม้ออกมาจากต้นไม้เพื่อเป็นเครื่องยังชีพสำหรับบรรดาบ่าวของพระองค์ สิ่งเหล่านี้เป็นข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่แสดงถึงความเป็นพระผู้อภิบาลของอัลลอฮ์เหนือสิ่งทีพระองค์ทรงสร้าง และแสดงถึงความคู่ควรของพระองค์ที่ควรได้รับการเคารพสักการะ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงศรีสวัสดิ์ว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾﴾ [البقرة: 21-22]

{มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาคะฮ์ต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้าเกิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะยำเกรง* * คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นที่นอน และฟ้าเป็นอาคาร แก่พวกเจ้า และทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงทำให้บรรดาผลไม้ออกมา เนื่องด้วยน้ำนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าให้มีผู้ใดมาเท่าเทียมกับอัลลอฮ์ โดยที่พวกเจ้านั้นรู้ดี } [ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 21-22]

โอองการนี้เป็น โอองการที่เชิญชวนผู้คนสู่การเคารพอิบาคะฮ์ต่ออัลลอฮ์ เพราะพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้สร้างและผู้ทรงให้ปัจจัยยังชีพ

สี่: ความรู้ที่สมบูรณ์ของพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นและสิ่งที่จะเกิดขึ้น ถือเป็นข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่แสดงถึงความเป็นพระผู้อภิบาลของอัลลอฮ์ พระองค์ ตะอาลา ทรงศรีสวัสดิ์ว่า:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا وَعِنْدَهُمْ وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾﴾ [الأنعام: 59]

(และที่พระองค์นั้นมีบรรดาคุณแจแห่งความเร้นลับ โดยที่ไม่มีใครรู้คุณแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่ใบบไม่ไค ร่วงหล่นลง นอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใดที่อยู่ในความมืดมิดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งให้อ่อนนุ่มไค และสิ่งให้งัดไค นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง)[ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 59]

และความรู้ของพระองค์นั้นครอบคลุมทุกสิ่งอย่าง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَمَ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾

[3: 16]

{และแท้จริงเราได้บังเกิดมนุษย์มา และเรารู้ดีถึงสิ่งที่หัวใจของเขากระซิบแก่เขา และเรานั้นอยู่ใกล้เขา ยิ่งกว่าเส้นเลือดที่คอของเขา}[ซูเราะฮ์ ก้อฟ : 16]

ทั้งหมดนี้ถือเป็นหลักฐานที่ดีและเป็นข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนที่แสดงถึงความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลของอัลลอฮ์ และพระองค์ คือ ผู้ที่การเคารพสักการะมีไว้แต่พระองค์เท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: 12]

{(สิ่งนี้เกิดขึ้น) เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง และแท้จริง อัลลอฮ์ ทรงรอบรู้ทุกสิ่งอย่างครบถ้วน}[ซูเราะฮ์ อักกุ-ญาอะลาท : 12]

ความไม่รู้ของมนุษย์ที่สมบูรณ์จนเขาไม่สามารถที่จะรู้ได้นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสอนเขาเท่านั้น เป็นข้อพิสูจน์อย่างหนึ่งที่แสดงถึงความรู้ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงสูงส่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [النحل: 78]

(และอัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาออกจากครรภ์มารดาของพวกเขา โดยพวกเขาไม่รู้อะไรเลย และพระองค์ทรงทำให้พวกเขาได้ยินและเห็นและมีหัวใจ (สำหรับนึกและคิด) เพื่อพวกเขาจะได้ขอบคุณ)[ซูเราะฮ์ อัล-นะห์ล : 78]

ข้อที่สอง : คุณลักษณะของอัลลอฮ์และพระนามของพระองค์ที่งดงาม

อัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ทรงมีคุณลักษณะ พระนาม และการกระทำหรือไม่? ใครเป็นผู้ที่กำหนดคุณลักษณะและตั้งชื่อให้พระองค์ และเราสามารถกำหนดคุณลักษณะหรือตั้งชื่อให้พระองค์ด้วยตัวเราเองได้หรือไม่? อัลลอฮ์ทรงรัก และให้ความสำคัญต่อบ่าวของพระองค์คนหนึ่งคนใดหรือไม่? อัลลอฮ์ทรงเกลียดชังบ่าวของพระองค์คนหนึ่งคนใดหรือไม่? อะไรคือสาเหตุของความรักที่พระองค์ทรงมีต่อบ่าวเหล่านี้และอะไรคือสาเหตุของความเกลียดชังที่พระองค์ทรงมีต่อบ่าวเหล่านี้? และการกระทำและการเคารพอิบาดะฮ์ของบรรดาบ่าวของพระองค์นั้นเป็นประโยชน์ต่อพระองค์หรือไม่?

เราจะตอบคำถามเหล่านี้ทั้งหมด ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ ดังนั้นเราขอตอบว่า: แท้จริงอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ทรงมีคุณลักษณะที่สูงส่ง และพระองค์ทรงมีพระนามที่สวยงามที่สุดที่ไปถึงจุดสูงสุดของความงาม และไม่มีสิ่งใดจะดีไปกว่าพระนามของพระองค์เหล่านั้น และทุกพระนามจากพระนามอันสวยงามของพระองค์นั้นเป็นทั้งคุณลักษณะและการกระทำของพระองค์

ตัวอย่างเช่น หนึ่งในพระนามของพระองค์คือ: อัลลอฮ์ ความหมายคือพระเจ้าที่ควรได้รับการเคารพสักการะ ผู้ที่การเคารพสักการะจะไม่เกิดขึ้นนอกจากแต่พระองค์เท่านั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ ไม่มีผู้สร้างอื่นใดนอกจากพระองค์ และไม่มีพระผู้อภิบาลอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ที่สมควรได้รับการเคารพสักการะทุกประเภท ดังนั้นพระองค์จึงทรงบัญชาว่าเราไม่ควรเคารพสักการะผู้ใดอื่นนอกจากพระองค์เท่านั้น

และในบรรดาพระนามของพระองค์คือ: อีรเราะหีม อีรเราะหีมาน (ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ทรงกรุณาปรานี) ความหมายคือ ผู้ทรงกรุณาปรานีเสมอทั้งในโลกนี้และวันอาคีเราะฮ์ และผู้ทรงเมตตาเสมอในทั้งสองโลก ผู้ทรงกำหนดให้ความเมตตาเป็นคุณลักษณะเฉพาะสำหรับพระองค์ และพระองค์ผู้ทรงเมตตามากที่สุดในบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย ผู้ซึ่งความเมตตาของพระองค์นั้นครอบคลุมทุกสิ่ง และด้วยความเมตตานี้ทำให้สรรพสิ่งต่างๆ ก็มีความเมตตาระหว่างกัน ดังนั้น พระนามของพระองค์ อีรเราะหีม (ผู้ทรงเมตตาเสมอ) และคุณลักษณะของพระองค์ อีรเราะหีมะฮ์ (ความเมตตา) และการกระทำของพระองค์คือ อัลลอฮ์ทรงเมตตาปวงบ่าวของพระองค์ และพระองค์ทรงทำให้พวกเขามีความรักความเมตตาระหว่างกัน ดังนั้นพวกเขาจึงเกิดความรักความเมตตาในหมู่พวกเขา และทั้งหมดนี้คือผลที่เกิดขึ้นจากความเมตตาของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น

และในบรรดาพระนามของพระองค์คือ อัลอะลีย์ และอัลอะฮ์ลา (ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง) ผู้ทรงสูงส่งเหนือทุกสิ่ง และพระองค์ทรงอยู่เหนือสิ่งอื่นใด ทุกสิ่งอยู่ใต้พระองค์ พระองค์ทรงสูงส่งเหนือทุกสิ่งที่พระองค์สร้าง สูงส่งในด้านตัวตน คุณลักษณะ อำนาจ และพลังกำลัง ดังนั้นพระองค์จึงทรงมีความสูงส่งที่สมบูรณ์ทุกด้าน

และในบรรดาพระนามของพระองค์คือ อัลกุคคูส (ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง) ผู้ทรงมีลักษณะแห่งความสมบูรณ์แบบบริสุทธิ์จากข้อบกพร่องและความเป็นไปไม่ได้ทั้งหมด และทรงสูงส่งเหนือทุกสิ่งที่เหมือนพระองค์และทุกสิ่งที่เทียบเท่าพระองค์

และในบรรดาพระนามของพระองค์คือ อัลอะลิม (ผู้ทรงรอบรู้) ผู้ทรงมีความรอบรู้ที่ครอบคลุมข้อมูลทั้งหมดจากอดีตและอนาคต ที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น ที่เคลื่อนไหวและที่สงบนิ่ง ที่ยิ่งใหญ่มีเกียรติและที่เล็กคำเดียว พระองค์ทรงทราบด้วยความรู้ล่วงหน้าของพระองค์ถึงจำนวนของบิ๊จยัยยังชีฟสำหรับบรรดาบ่าวของพระองค์ การกระทำ อายุไข การเคลื่อนไหว และการสงบนิ่งของพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ครัสว่า:

﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعَلِّمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ [النعام: 59]

(และที่พระองค์นั้นมีบรรดาคูญแจแห่งความเร้นลับ โดยที่ไม่มีใครรู้คูญแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใด ร่วงหล่นลง นอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใด ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่อ่อนนุ่มใด และสิ่งที่แห้งใด นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง)[ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 59]

และในบรรดาพระนามของพระองค์คือ อัลละดีฟ (ผู้ทรงอ่อนโยน) ต่อบรรดาบ่าวของพระองค์ ด้วยการให้สุขภาพที่ดี ให้ความช่วยเหลือ ให้อภัย ให้ความเมตตา และคุณธรรมอันดีงาม ความหมายหนึ่งของความอ่อนโยนของพระองค์ คือการเข้าใจถึงความลับของทุกสิ่ง ทรงมีความรอบรู้ที่ละเอียดและทั่วถึง ทั้งสิ่งที่ปกปิดและเปิดเผย ทรงรอบรู้ถึงสภาพของทุกสิ่งที่พระองค์สร้าง ทั้งคำพูดและการกระทำของพวกเขา อะไรบ้างที่พวกเขาทำ ทำอย่างไร ทำที่ไหน และทำเมื่อไร ความเป็นจริงของสิ่งที่ทำ วิธีการ สถานที่ และเวลา

และในบรรดาพระนามของพระองค์คือ อัลหะลิม (ผู้ทรงสุชุม) ดังนั้นพระองค์จึงไม่ทรงเร่งลงโทษบรรดาผู้ฝ่าฝืนพระองค์ แต่พระองค์ทรงอภัยโทษพวกเขา และทรงมอบเวลาให้พวกเขาเพื่อสำนึกผิด แล้วอัลลอฮ์จะทรงรับการสำนึกผิดของพวกเขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรับการสำนึกผิด และผู้ทรงยิ่งใหญ่

และในบรรดาพระนามของพระองค์คือ อัลหะกิม (ผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง) พระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณยิ่งในการสร้างและการจัดการ ด้วยความถูกต้องและสมบูรณ์แบบ และพระองค์ทรงปรีชาญาณยิ่งในการบัญญัติกฎระเบียบและกฎกำหนดด้วยความยุติธรรมและเมตตาธรรม และพระองค์ทรงมีวิทย์ปัญญาที่ยอดเยี่ยมและข้อโต้แย้งที่น่าเชื่อถือ ดังนั้นพระองค์คือผู้ทรงยุติธรรม การตัดสินของพระองค์นั้นยุติธรรม กฎหมายของพระองค์คือความยุติธรรม และการตัดสินของพระองค์ก็ยุติธรรม

ในบรรดาพระนามของพระองค์คือ: อัลเศาะมัด (ผู้ทรงเป็นที่พึ่ง) สิ่งมีชีวิตทั้งหลายต่างก็เข้าหาพระองค์ในทุกความต้องการและปัญหาต่างๆ ของพวกเขา ดังนั้นพระองค์คือที่พึ่งในสิ่งที่พวกเขาต้องการ ผู้ที่ถูกแสวงหาในยามที่ประสบภัย ดังนั้นพระองค์คือเป้าหมายสำหรับทุกคำวิงวอน และจะมีการวิงวอนขอจากพระองค์สำหรับทุกความต้องการ พระองค์คือผู้ไม่ประสบภัยใดๆ พระองค์ทรงเป็นนายที่มีความเป็นนายที่สมบูรณ์แบบ และเป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่มีความยิ่งใหญ่ที่สมบูรณ์แบบ¹

ไม่ใช่แค่นั้นเท่านั้นที่เป็นพระนามของอัลลอฮ์ แต่พระนามของพระองค์มีมากมายจนเราไม่สามารถจะรู้ได้ และพระนามเหล่านั้นแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์แบบ ความยิ่งใหญ่ และเกียรติของพระองค์ที่สูงส่ง

อัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ เป็นผู้ที่ตั้งพระนามพระองค์เองด้วยพระนามที่สวยงามที่สุด และทรงกำหนดคุณลักษณะแก่พระองค์ด้วยคุณลักษณะที่มีเกียรติ และบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย อะลียิมุสลาม ก็ได้แจ้งให้ประชาชาติของพวกเขาทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ และไมอนุญาตสำหรับผู้ใดที่จะตั้งพระนามให้อัลลอฮ์หรือกำหนดคุณลักษณะให้พระองค์ ด้วยพระนามหรือคุณลักษณะอื่นที่พระองค์หรือบรรดาศาสนทูตได้เรียกและได้กำหนดไว้

ส่วนคำถามที่ว่า อัลลอฮ์รักบ่าวของพระองค์และทรงดูแลเขาหรือไม่? อัลลอฮ์ทรงเกลียดชังบ่าวของพระองค์คนหนึ่งที่งกใจหรือไม่? และอะไรคือสาเหตุของความรักของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา และสาเหตุของความเกลียดชังของพระองค์ที่มีต่อคนเหล่านั้น? ดังนั้นเราขอตอบว่า: ใช่แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้ศรัทธาที่ศรัทธาต่อพระองค์ อิบาอะฮ์ต่อพระองค์ และศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ อะลียิมุสลาม พระองค์ทรงรักผู้ทำความดี ทรงรักผู้ที่กลับใจเตอะบะฮ์ และทรงรักผู้ที่ชำระตนให้บริสุทธิ์ พระองค์ทรงรักผู้ทำความดี ทรงรักสิ่งที่ดีสำหรับบ่าวของพระองค์ และการมีศีลธรรมอันดีงามดังนั้น พวกเขาคือกลุ่มชนที่พระองค์ทรงรัก และทรงตอบแทนพวกเขาทั้งในโลกนี้และวันอาคิเราะฮ์ และทรงรักพวกเขา และทรงทำให้พวกเขาได้รับการยอมรับทั้งในแผ่นดินและบนท้องฟ้า พระองค์ทรงเกลียดบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ ปฏิเสธพระองค์ และไม่เคารพสักการะต่อพระองค์ แต่ในทางกลับกัน พวกเขาเคารพสักการะพระเจ้าอื่นร่วมกับพระองค์ ปฏิเสธศาสนาทูตของ

¹ จากหนังสือ มะอริจ อัลเกาะบูล บิฮ์ติ สุลละมิลลตุล (1/ 3-7)

พระองค์ อะลัยอิมุสตาม และสร้างความเคียดแค้นต่อเพื่อนมนุษย์ และพฤติกรรมของพวกเขา นั้น เลวร้ายและน่ารังเกียจ

การกระทำและการเคารพสักการะของบรรดาบ่าวานั้นเป็นประโยชน์ต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าหรือไม่? ดังนั้นเราขอตอบว่า: แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ที่อยู่เหนือการพึงพาสักใดๆ จากปวงบ่าวของพระองค์ และการภักดีต่างๆ จะไม่เพิ่มความสมบูรณ์แบบและความสง่างามของพระองค์แต่อย่างใด เช่นเดียวกับการไม่เชื่อฟังพระองค์ ก็ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียหรือเป็นอันตรายใดๆ ต่อพระองค์ การกระทำและการเชื่อฟังของบ่าวนั้นจะให้ประโยชน์แก่ตัวของพวกเขาเท่านั้น และผู้ที่ไม่เชื่อฟังจะไม่ทำอันตรายแก่ใครนอกจากตัวเขาเอง รายงานจากท่านอับดุลรอฎิยัลลอฮ์ผู้เล่าว่า จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวในสิ่งที่ท่านได้รายงานจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจและสูงส่ง ซึ่งพระองค์ ทรงตรัสว่า: “โอ้ ปวงบ่าวของข้า! แท้จริงข้าได้ห้ามความอธรรมต่อตัวข้าเอง และข้าได้ทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามสำหรับพวกเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าอย่าได้อธรรมต่อกันเลย โอ้ปวงบ่าวของข้า! พวกเจ้าทุกคนหลงทาง เว้นแต่บรรดาผู้ที่ข้า ได้ชี้แนะทางที่ถูกต้อง ดังนั้นจงวิงวอนขอการชี้แนะต่อข้าเถิด ข้าจะชี้แนะให้แก่พวกเจ้า โอ้บ่าวของฉัน พวกเจ้าหัวโหมก ยกเว้นผู้ที่ข้าให้เขากิน ดังนั้นจงวิงวอนขออาหารจากข้าเถิด แล้วฉันจะให้เขาอย่างแน่นอน โอ้ ปวงบ่าวของข้า พวกเจ้าทุกคนไม่มีเสื้อผ้าใส่ คือเว้นแต่ผู้ที่ข้าให้เสื้อผ้าแก่เขา ดังนั้นจงวิงวอนขอเสื้อผ้าจากข้า แล้วข้าจะให้มันแก่พวกท่าน โอ้ ปวงบ่าวของข้า แท้จริงพวกเจ้าทำผิดพลาดเสมอทั้งกลางวันและกลางคืน ในขณะที่ข้าอภัยบาปทั้งหมด ดังนั้นจงขออภัยโทษจากข้าเถิด ข้าจะให้อภัยแก่พวกเจ้าอย่างแน่นอน โอ้ ปวงบ่าวของข้า แท้จริงพวกเจ้าไม่สามารถนำอันตรายมาสู่ข้าเพื่อทำอันตรายต่อข้าได้ และพวกเจ้าไม่สามารถทำประโยชน์มาสู่ข้า เพื่อทำให้เกิดประโยชน์แก่ข้าได้ ดังนั้น โอ้ ปวงบ่าวของข้า! หากพวกเจ้าทุกคน ตั้งแต่คนแรกจนคนสุดท้าย ทั้งจากเผ่าพันธุ์มนุษย์ และจากญิน เป็นผู้ยำเกรงเช่นเดียวกับผู้ที่ยำเกรงที่สุดในหมู่พวกเจ้า สิ่งนั้นจะไม่ทำให้อำนาจของข้าเพิ่มเลยแม้แต่น้อยนิด โอ้ปวงบ่าวของข้า! หากพวกเจ้าทุกคนตั้งแต่คนแรกจนคนสุดท้าย ทั้งจากเผ่าพันธุ์มนุษย์และญิน เป็นผู้ที่เลวร้ายเช่นเดียวกับผู้ที่เลวร้ายที่สุดในหมู่พวกเจ้า สิ่งนั้นจะไม่ทำให้อำนาจของข้าเสื่อมเสียแม้แต่น้อยนิด โอ้ ปวงบ่าวของข้า หากพวกเจ้าทุกคน ตั้งแต่คนแรกจนคนสุดท้ายมารวมตัวกันในที่กว้างใหญ่แห่งเดียวกันและได้ขอวิงวอนต่อข้า แล้วข้าก็ให้การตอบรับตามคำขอของพวกเขา มันจะไม่ทำให้ความมั่งคั่งที่ฉันมีลดลงเลยแม้แต่น้อยนิด มันแค่เหมือนกับการนำเข็มที่จุ่มลงในทะเลแล้วยกขึ้น โอ้ปวงบ่าวของข้า! แท้จริงมันคือการกระทำของพวกเจ้าที่ข้าได้บันทึกไว้สำหรับพวกเจ้า และข้าจะตอบแทนพวกเจ้า ดังนั้นผู้ใดประสบกับความดี ดังนั้นเขาจะสรรเสริญอัลลอฮ์เถิด และผู้ใดได้ประสบกับอย่างอื่นนอกเหนือจากนั้น ก็จงอย่าตำหนิใครเลยนอกจากตัวเขาเอง”²

² เศาะฮิห์มุสลิม (2577).

มีบางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพระนามที่สวยงามของอัลลอฮ์และคุณลักษณะอันประเสริฐของพระองค์ที่ต้องการชี้แจง คือ:

ประการแรก: อัลลอฮ์ทรงมีคุณลักษณะด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบ ประเสริฐ และสง่างาม คุณลักษณะทั้งหมดของพระองค์คือคุณลักษณะที่สมบูรณ์ ประเสริฐ และสง่างาม และไม่มีข้อบกพร่องใดๆ แม้แต่น้อย และทุกความสมบูรณ์แบบที่ไม่มีข้อบกพร่องนั้น พระองค์คือผู้ที่ควรที่สุดกับความสมบูรณ์นั้นสำหรับความสมบูรณ์แบบที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการของผู้อื่นที่มีต่อความสมบูรณ์แบบนั้น เช่น ลูกที่มีต่อพ่อแม่ ความต้องการสามีภรรยาที่มีระหว่างกัน คุณลักษณะแบบนี้จะไม่ใช่คุณลักษณะของอัลลอฮ์ เพราะมนุษย์ต้องการลูกและคู่ชีวิต ซึ่งแตกต่างจากอัลลอฮ์ เพราะพระองค์ทรงอยู่นอกการพึ่งพาสิ่งทีพระองค์สร้าง แต่พระองค์คือผู้มีอำนาจเหนือท้องฟ้าและแผ่นดินโลก

ประการที่สอง: อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง คือพระเจ้าที่ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ ทั้งในด้านชาติ คุณลักษณะ และพระนามของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงมีพระนามที่สวยงามที่สุดและมีคุณลักษณะที่ประเสริฐที่สุด ดังที่พระองค์ทรงตรัสเกี่ยวกับพระองค์ ว่า:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: 11]

{ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น} [ซูเราะฮ์ อัซ-ซุรอ : 11]

คุณลักษณะของพระองค์ไม่เหมือนกับคุณลักษณะของสิ่งที่พระองค์สร้าง และพระนามของพระองค์ก็เช่นกัน ไม่เหมือนกับชื่อของสิ่งที่พระองค์สร้าง ดังนั้น อัลลอฮ์ คือพระเจ้าที่ไม่เหมือนกับสิ่งที่ถูกสร้าง แต่พระองค์ทรงมีความสมบูรณ์อย่างแท้จริง ดังที่พระองค์ทรงตรัสไว้เกี่ยวกับพระองค์เองว่า:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الروم: 27]

{และพระองค์คือผู้ทรงสร้างตั้งแต่แรกเริ่ม แล้วทรงให้มันกลับฟื้นขึ้นมาอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งสำหรับพระองค์ และสำหรับพระองค์นั้นทรงมีคุณลักษณะอันสูงส่งทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง} [ซูเราะฮ์ อีรุม : 27]

และอัลลอฮ์คือพระเจ้า ที่มีได้ทรงให้กำเนิด ไม่ได้ถูกเกิดมา ไม่มีคูครองและไม่มีใครเป็นหุ้นส่วน แต่พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียว ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงเป็นที่พึ่ง ที่ทุกสิ่งต่างมุ่งหาพระองค์ในทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับทุกกิจการของพวกเขา

ประการที่สาม: อัลลอฮ์คือพระเจ้า ทรงมีความสูงส่งที่สมบูรณ์ ทรงสูงส่งในด้านอาตมัน(ชาติ) คุณลักษณะ เกียรติ และอำนาจ พระองค์ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งทั้งที่พระองค์สร้าง มหาบริสุทธิ์จึงมีแต่พระองค์ ทรงประทับอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์ และบัลลังก์อันสูงส่งนั้นอยู่เหนือท้องฟ้า พระองค์ไม่ปะปนกับสิ่งที่พระองค์สร้าง ไม่เข้าไปอยู่ในสิ่งที่ถูกสร้าง และไม่มีสิ่งใดๆ เข้าไปอยู่ในพระองค์ และพระองค์ไม่ทรงร่วมมือกับใครจากสิ่งที่พระองค์สร้าง พระองค์ทรงสูงทรง เพราะผู้ที่ร่วมมือกับผู้อื่นนั้น คือผู้ที่ต้องการพึ่งผู้ที่มีร่วมกับเขา แต่อัลลอฮ์ไม่เป็นเช่นนั้น. ตรงกันข้าม พระองค์ทรงเหนือทุกสิ่งด้วยพระองค์เอง และพระองค์ทรงสูงส่งยิ่งในพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ แม้พระองค์จะทรงสูงส่งเพียงใด ก็ไม่มีสิ่งใดถูกซ่อนไว้จากพระองค์ทั้งในแผ่นดินและท้องฟ้า พระองค์ทรงรอบรู้ถึงเสียงกระซิบที่มีในทุกคน และสิ่งที่ถูกซ่อนไว้ในทรงออก แม้ว่าพระองค์จะทรงสูงส่ง แต่ก็ทรงใกล้ชิดกับสิ่งที่พระองค์สร้างด้วยความรู้ การครอบคลุม และอำนาจของพระองค์ พระองค์ทรงตอบรับผู้ที่วิงวอนขอ ผู้ทรงปลดทุกข์แก่ผู้ที่ทุกข์ยาก และบรรเทาทุกข์แก่ผู้ประสบกับความทุกข์ มหาบริสุทธิ์จึงมีแต่อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง

ประการที่สี่: อัลลอฮ์คือพระเจ้าผู้ทรงสร้าง และทุกสิ่งอื่นจากพระองค์คือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น พระองค์คือพระเจ้าอภิบาลสำหรับทุกสิ่ง และทุกสิ่งอื่นจากพระองค์เป็นสิ่งที่ถูกดูแล และพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง และทุกสิ่งอื่นจากพระองค์เป็นสิ่งที่อยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์ซึ่งไม่สามารถให้ประโยชน์ และให้โทษโดยตัวเองได้ดังนั้นทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นบรรดา ملاอิกะฮ์ นบี คนศอลิห์ หรือมนุษย์ทุกคน ล้วนเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น ไม่มีอำนาจที่จะให้ประโยชน์หรือให้โทษต่อตนเอง และพวกเขาล้วนเกรงกลัวและมีความหวังต่อพระองค์ และมอบหมายต่อพระองค์ และเมื่อภัยพิบัติได้ประสบกับพวกเขา พวกเขา ก็จะรีบเข้าไปหาพระองค์

ประการที่ห้า: คุณลักษณะของทุกสิ่งที่ถูกบรูณาอื่นจากอัลลอฮ์นั้น ล้วนมีข้อบกพร่อง ไร้ความสามารถ และอ่อนแอทั้งสิ้น เพราะสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไม่เคยมีตัวตนที่ถูกกล่าวถึงมาก่อนเลย จนกระทั่งอัลลอฮ์สร้างพวกเขาและทำให้พวกเขาดำรงอยู่ และทรงทำให้พวกเขาได้อิน มองเห็น และหัวใจ และเมื่ออายุของพวกเขาสิ้นสุดลง พวกเขาถูกตัดสินให้เสียชีวิต ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น และพวกเขาทั้งหมดอ่อนแอจำเป็นต่อการพึ่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง

และทุกสิ่งที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์นั้น พวกเขาไม่สามารถให้ประโยชน์ต่อตนเอง ยึดอายุให้แก่ตนเอง หรือป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับเขาได้ผู้ที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ เมื่อต้องเผชิญกับภัยต่างๆ ซึ่งบางทีอาจถูกฆ่าหรือถูกขับออกจากแผ่นดินเกิด หรือถูกศัตรูทำร้าย เขาไม่สามารถปกป้องตัวเองจากสิ่งนี้ได้ และเขาก็ไม่สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้ที่เคารพสักการะเขาได้ และไม่สามารถขจัดอันตรายจากผู้ที่ขอความช่วยเหลือ

ช่วยเหลือจากเขาได้และยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาเป็นสิ่งที่ตาย และไม่ได้ยินเสียงคนที่ขอความช่วยเหลือจากพวกเขา และหากพวกเขาเป็นสิ่งที่คู่ควรแก่การบูชาจริงๆ แน่แน่นอนพวกเขาจะป้องกันตนเองจากความตายได้ และป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับตนเองและผู้ทีขอความช่วยเหลือจากพวกเขา แต่พวกเขาไม่ได้ตอบรับผู้ที่ร้องขอจากพวกเขา ดังนั้น แล้วผู้ที่เคารพสักการะพวกเขา จะหวัง และจะเกรงกลัวพวกเขาได้อย่างไร?

ข้อที่สาม: ความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลกของอัลลอฮ์นั้น มีความจำเป็นในการเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะของพระองค์.

ก่อนหน้านี้เราได้กล่าวถึงหลายสิ่งทีอธิบายแง่มุมต่างๆ ของความเป็นพระผู้อภิบาลของอัลลอฮ์ และในที่นี้เราจะกล่าวถึงความหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของความเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์นั้นจำเป็นต้องทำการเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวโดย ไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ นั่นคือ:

ประการแรก: อัลลอฮ์คือพระเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง พระองค์คือผู้ทรงสร้างมันขึ้นมาจากความว่างเปล่า พระองค์คือผู้ทรงประทานเครื่องยังชีพ พระองค์คือผู้ทรงทำให้สิ่งที่อยู่ในท้องฟ้าทั้งหลาย และบนแผ่นดินอยู่ได้อำนาจของพวกเขา และสิ่งนี้ถูกฝังอยู่ในความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคน อัลลอฮ์ ตะอาลา กล่าวว่า:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاِنِّي يُؤْفِكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾﴾ [العنكبوت: 60-63]

{และถ้าเจ้าถามพวกเขา ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และเป็นผู้ทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ แน่แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์ แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น* * อัลลอฮ์ทรงให้เครื่องยังชีพอย่างกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์และทรงให้คัมแคบแก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง*} และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเล่าทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากความแห้งแล้งของมัน แน่แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ แต่ว่าส่วนมากพวกเขาไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ } {ซูเราะฮ์ อัลอังกะบุด : 61-63}

ดังนั้น หากอัลลอฮ์ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าองค์เดียวที่เป็นอิสระในการสร้างและประทานเครื่องยังชีพ พระองค์ก็เป็นพระเจ้าที่สมควรแก่การเคารพสักการะเพียงผู้เดียว และหากสิ่งใดที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งไม่ได้สร้างสิ่งใดและไม่ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ใด แล้วเขาจะได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ได้อย่างไร หรือถูกตั้งเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ได้อย่างไร?

ประการที่สอง: อัลลอฮ์ผู้ทรงเป็นพระผู้อภิบาล พระองค์คือผู้ทรงควบคุมกิจการทั้งหมดของทุกสิ่งที่พระองค์สร้าง พระองค์ทรงเป็นเจ้าของ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจเหนือชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน มหาบริสุทธิ์จึงมีแก่พระองค์ ทุกสิ่งทุกอย่างนอกเหนือจากพระองค์ เป็นสิ่งที่อยู่ภายใต้การปกครองและยอมจำนนต่อความเป็นพระผู้อภิบาลและการดูแลของอัลลอฮ์ และพระองค์คือผู้ทรงบรรเทาทุกข์แก่ผู้ทุกข์ยาก และทรงตอบรับคำวิงวอนของผู้ทุกข์ยาก และพระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย และไม่มีผู้ใดสามารถให้ชีวิตแก่ผู้ใดที่ตายได้ และพระองค์เท่านั้นที่จะทรงให้ตายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้ชีวิตแก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِنِ

أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [يونس: 104]

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِنِ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي { จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า “โอ้มนุษย์ทั้งหลาย หากพวกท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความจริงของศาสนาของฉัน ก็จงรู้ไว้เถิดว่า ฉันจะไม่เคารพสักการะสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ แต่ฉันจะเคารพสักการะอัลลอฮ์เท่านั้นผู้ทรงทำให้พวกท่านตาย และฉันก็ได้รับบัญชาให้เป็นหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา } [ซูเราะฮ์ ยูनुส : 104]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَقَّعُكُمْ﴾ [النحل: 70]

{และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้า แล้วทรงให้พวกเจ้าตาย} [ซูเราะฮ์ อัล-นะหฺล : 70]

นอกจากนี้ ด้วยความเป็นพระผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงสูงส่งยิ่งขึ้น จะไม่มีใครขอความช่วยเหลือกับพระองค์ให้แก่ผู้ใดในโลกนี้ ส่วนในวันฟื้นคืนชีพ (วันกิยามะฮ์) อัลลอฮ์จะทรงอนุญาตให้บรรดาศาสนทูต บรรดา mala'ikah และผู้ที่มิสิทธิ์ในการวิงวอนขอให้ทำการขอความช่วยเหลือสำหรับใครก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยการอนุมัติจาก

พระองค์หลังจากที่อัลลอฮ์ทรงอนุญาตแก่ผู้ที่ขอความช่วยเหลือและพอให้กับผู้ที่ได้รับการขอความช่วยเหลือแล้ว ดังนั้นเมื่อเรื่องนี้ได้จบลงแล้ว ทำให้เรารู้ว่า ไม่มีใครที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์นั้น ไม่ว่าจะเป็นศาสนทูตที่ถูกส่งมา มลาอิกะฮ์ที่ใกล้ชิดพระองค์ วิญญาณของบรรพบุรุษ ดาวเคราะห์ หรือสิ่งใดๆ ที่ได้รับการเคารพจะด้วยความถูกต้องหรือผิดก็ตาม หรือบรรดาเทพเจ้าที่ถูกอุปโลกนขึ้นมา และทำให้เรารู้ว่า ไม่มีผู้ใดจากพวกเขาเหล่านั้นจัดการสิ่งใดๆ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น หรือให้การช่วยเหลือแก่คนใดคนหนึ่งในโลกนี้ ทำให้เป็นหรือตาย ขจัดความทุกข์ยาก บรรเทาทุกข์ให้กับผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก จัดหาปัจจัยยังชีพ หรือให้กำเนิดบุตรแก่ผู้เป็นพ่อ หรือนำความสงบสุขมาสู่จิตใจของเขา อันที่จริง ทั้งหมดนี้ ไม่มีใครมีอำนาจได้นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และสิ่งนี้ก็เป็นที่รู้จักกันโดยส่วนใหญ่ ยกเว้นผู้ที่สับสนในเรื่องนี้เนื่องจากการเล็งดูและวัฒนธรรมที่อยู่รอบตัว อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿38﴾﴾ [الزمر: 38]

{และแท้จริงหากเจ้า (โอ้มุฮัมมัด) ถามพวกเขาเหล่านั้นว่า “ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” แน่อนพวกเขาจะตอบว่า “อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิด (โอ้มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า สิ่ง que พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ทำให้หลันมีอันตรายบางอย่าง พวกมันสามารถกำจัดอันตรายของพระองค์ได้หรือไม่ หรือหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ เพื่อให้ความเมตตาแก่หลัน พวกมันจะสามารถระงับความเมตตาของพระองค์ได้ไหม จงกล่าวเถิด (โอ้มุฮัมมัด) " อัลลอฮ์เพียงพอแล้วสำหรับหลัน แต่พระองค์เท่านั้น บรรดาผู้มอบความไว้วางใจจะให้ความไว้วางใจ } [ซูเราะฮ์ อัซ-ซุมร์ : 38]

ประการที่สาม: มนุษย์ทุกคนรู้สึกถึงความปรารถนาอันแรงกล้าในการนับถือศาสนาและการเคารพสักการะ และความรูสึกนี้เป็นเรื่องที่ถูกกำหนดเป็นธรรมชาติที่ไม่สามารถหยุดยั้งมัน ได้ ดังนั้นจึงไม่มีประชาชาติใดที่ปราศจากการเคารพสักการะต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งและมุ่งหาสิ่งนั้น เพราะในจิตวิญญาณของคนนั้นมีความต้องการพึ่งผู้ทรงสร้างเป็นธรรมชาติของชีวิต พระองค์ต้องการให้บุคคลนั้นพึ่งพาพระองค์ทั้งในเวลาที่ดีสุขภาพและทุกข์ยาก ในช่วงเวลาที่มีความสุขเขารู้สึกขอบคุณและแสวงหาความโปรดปรานจากพระองค์มากขึ้น และในช่วงเวลาที่ทุกข์ยาก เขาก็จะขอการปกป้องจากพระองค์ให้พ้นจากความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นกับเขา และสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นสำหรับเขาวันแต่เขาจะกลับไปหาอัลลอฮ์พระผู้อภิบาล ผู้ทรงเกียรติยิ่งการกลับไปหาอัลลอฮ์และการแสวงหาที่พึ่งที่เราทุกคนต่างก็มีความรูสึกในตัวเอง เป็นข้อพิสูจน์ว่าทุกคนเป็นผู้ที่อยู่ภายใต้การอภิบาลของอัลลอฮ์ พระผู้ทรงอภิบาล และต้องการพระองค์เป็นที่พึ่ง และหากพวกเขาทำการสักการะสิ่งที่ถูกสร้างเช่นพวกเขา ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเริ่มจากการ ไม่มีแล้วจะ

กลับไปสู่การไม่มี แล้วอัลลอฮ์ ตะอาลา จะทำให้มนุษย์ทุกคนฟื้นขึ้นมาในวันกิยามะฮ์ และจะสอบสวนพวกเขาต่อ การกระทำของพวกเขาจากตรงนั้น พวกเขาจะได้เที่ยงกันเอง ดังในหะดีษที่เราจะพูดถึงเกี่ยวกับวันกิยามะฮ์ ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์

ประการที่สี่: แท้จริงอัลลอฮ์ พระผู้ทรงอภิบาลคือผู้ที่ประทานศาสนาลงมา และพระองค์คือผู้ทรงกำหนด บทบัญญัติแก่มวลมนุษย์ พระองค์ทรงชี้นำพวกเขาให้กลับไปสู่ศาสนาของพระองค์ และทรงกำหนดข้อได้แย้งและ ข้อพิสูจน์ต่างๆ ที่แสดงให้เห็นว่าศาสนาของพระองค์คือศาสนาที่ถูกต้อง และมันคือเส้นทางที่มั่นคง และเป็น เส้นทางที่เที่ยงตรง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿رُسُلًا مُّبْتَلِينَ وَمُنذِرِينَ لِيَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

حَكِيمًا ﴿النساء: 165﴾

(บรรดาเราะซูล คือผู้มีบทบาทในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีข้อได้แย้ง ต่ออัลลอฮ์ภายหลังจากบรรดาเราะซูลเหล่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ)(ซูเราะฮ์ อัน-นิซอา: 165]

และอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่ผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ด้วยความศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ในโลกนี้และความสุขในวันครีในชีวะตหลังความตาย และเตือนพวกเขาไม่ให้ละเมิดศาสนาและบทบัญญัติของพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงอนุมัติสิ่งสะอาดและทรงอธิบายสิ่งนั้น ทรงห้ามสิ่งที่หะรอมและให้ห่างไกลจากมัน และทรงชี้แจงการ ลงโทษสำหรับใครก็ตามที่กระทำมันหรือฝ่าฝืนบัญญัติของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا

عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿الحل: 89﴾

{และ (จงรำลึก) วันที่เราจะตั้งพยานขึ้นจากทุกประชาชาติ (เพื่อเป็นพยาน) ต่อพวกเขาจากหมู่พวกเขาเอง และเราก็นำเข้ามาเป็นพยานต่อเขาเหล่านั้นและเราได้ส่งคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า เพื่อเป็นการชี้แจงสำหรับทุกสิ่ง และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม} [ซูเราะฮ์ อัล-นะหฺล: 89]

และไม่ใช่วิสัยของใครทั้งนั้นที่จะออกบัญญัติใดๆ หรือสถาปนาศาสนา ดังนั้นผู้ใดที่สถาปนาศาสนา หรือก่อตั้งความเชื่อขึ้นมา แท้จริงเขาได้ก่อบาปมหันต์และตั้งตนเป็นภาคีกับพระองค์ และไม่มีสิ่งใด ไม่ว่าจะ เป็นใครก็ตาม ก็ไม่มีสิทธิที่จะเป็นภาคีกับพระเจ้า ในทางกลับกัน ใครก็ตามที่ตั้งตัวเองเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ดังนั้น เขาได้ปฏิเสธ

อัลลอฮ์แล้ว และอัลลอฮ์จะทรงลงโทษเขาทั้งในโลกนี้และวันอาคิเราะฮ์ และจะส่งเขาไปอยู่ในนรกเพื่อพานักอยู่ในนั้นตลอดไป อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ لَتَيْكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾﴾ [هود: 18]

{และผู้ใดเล่าที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จต่ออัลลอฮ์ คนเหล่านั้นจะถูกนำมาเสนอต่อพระเจ้าของพวกเขาและบรรดาพยานจะกล่าวว่ “พวกเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่อพระเจ้าของพวกเขา ฟังรู้เกิด การสาปแช่งของอัลลอฮ์จะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้อธรรม } [ซูเราะฮ์ ฮูด : 18]

และอัลลอฮ์ทรงตรัสถึงเรื่องราวของฟิโรอาน์และกลุ่มชนของเขาว่า:

﴿وَأْتِيعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَبْسُ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾﴾ [هود: 99]

{และพวกเขาถูกติดตามด้วยคำสาปที่ไม่รู้จักในโลกนี้และวันกิยามะฮ์ มันซึ่งเป็นความช่วยเหลือที่ชั่วช้าที่สุดที่พวกเขาได้รับความช่วยเหลือ } [ซูเราะฮ์ ฮูด : 99]

นั่นคือพวกเขาจะถูกติดตามด้วยคำสาปในโลกนี้ และในชีวิตหลังความตายก็มีคำสาปอื่นอีกที่กำลังรอพวกเขาอยู่ วัลอิยาซุบิลลาฮ์(ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์)

และเนื่องจากอัลลอฮ์เป็นผู้ประทานศาสนานี้ลงมาและบัญญัติกฎเกณฑ์ต่างๆ ไว้ พระองค์จึงทรงสร้างและเลือกสิ่งทีพระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้นพระองค์จึงเลือกสถานที่และเวลาตามที่พระองค์ประสงค์ และทรงทำให้มันเป็นเวลา และสถานที่อันประเสริฐเพื่อการอิบาเดฮ์ เช่น นครมักกะฮ์และเดือนรอมฎอน พระองค์ทรงเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากบรรดาบ่าวของพระองค์แล้วทรงชี้้นำให้แก่พวกเขาสู่ศาสนาของพระองค์ และพระองค์จะทรงทำให้้ออกห่างจากศาสนาของพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากบรรดาผู้ที่หยิ่งผยอง ผินหลังให้ และปฏิเสธมัน ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเขา ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม มีสิทธิในการกำหนดความประเสริฐให้กับ เวลา สถานที่ บุคคล การกระทำ หรือสถานการณ์ใดๆ เพราะมนุษย์ทุกคนเท่าเทียมกัน และไม่มีใครเหนือกว่าใคร ยกเว้นด้วยความยาก การศรัทธา การกระทำที่ดีและผู้ใดที่ปรับปรุงและขัดเกลาตนเอง แท้จริงเขาได้ชำระตนเองให้บริสุทธิ์เพื่อตัวเองและผู้ใดหลงทาง แท้จริงเขาได้นำตัวของเขาสู่ความหายนะของตนเอง และด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่รู้กันว่า ใครก็ตามที่อ้างสิทธิ์เพื่อตนเองหรือผู้อื่นเรียกร้องให้เขาซึ่งอำนาจใดๆ ในการบัญญัติศาสนา และอุคริกรรมในศาสนา แท้จริงเขาเป็นคนใส่ร้ายและโกหก

ประการที่ห้า: แท้จริงอัลลอฮ์ทรงปรีชายิ่งในสิ่งที่พระองค์ได้บัญญัติ และสิ่งที่พระองค์ได้กำหนดขอบเขตไว้ และบทบัญญัติของพระองค์นั้นมีความรัดกุมและสมบูรณ์แบบที่สุด พระองค์จึงทรงอนุมัติทุกสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ มนุษย์ หรือสิ่งที่รักษาไว้ซึ่งตระกูลของเขา และยื่นหัตถ์ปฏิบัติสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ได้รับมอบหมายแก่เขา นั่นคือการ สักการะอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว และส่วนหนึ่งที่เป็นการสักการะอัลลอฮ์นั้น คือการสร้างความสำเร็จให้แก่แผ่นดินด้วยความ ดีและอัลลอฮ์ทรงห้ามมนุษย์ทุกสิ่งที่ยึดแย้งกับสิ่งเหล่านี้ เช่น การตั้งภาคี การฆาตกรรม การกระทำความผิดศีลธรรม บาบ การละเมิด และการกดขี่ผู้อื่น บทบัญญัติและข้อกฎหมายต่างๆ เหล่านี้ช่วยปกป้องศาสนาและทรัพย์สินของ มนุษย์ ปกป้องเลือดเนื้อของพวกเขา ดูแลสติปัญญาของพวกเขา และรักษาตระกูลของพวกเขา และมันเป็นสิ่ง ที่เหมาะสมกับมนุษย์ในทุกระดับและทุกเวลา และใช้ให้กับทุกคนอย่างยุติธรรมและไม่เข้าข้างคนรวยเพราะความ ร่ำรวยของเขา หรือเข้าข้างผู้มีอำนาจเพราะอำนาจของเขา หรือเพราะเกียรติจากเชื้อสายของเขา แต่ทุกคนเท่าเทียมกัน ภายใต้อกฎหมายและข้อบังคับของพระเจ้า

ปัจจุบัน มนุษย์ถือว่าตนเองได้มาถึงจุดสูงสุดของความสมบูรณ์แบบของมนุษย์แล้ว อย่างไรก็ตาม แต่ละประเทศ จะมีกฎหมายเป็นของตนเอง และไม่ยอมรับในกฎหมายของประเทศอื่น กฎหมายทั้งหมดนี้ไม่ได้ทำให้เกิดความ สงบสุขทางสังคมโดยรวม และไม่ได้ทำให้ผู้คนรู้สึกปลอดภัยในศาสนาของเขา ประเทศชาติของเขา ชีวิตของเขา ตระกูลของเขา สติปัญญาของเขา และทรัพย์สินสมบัติของเขา สิ่งนี้เป็นการยืนยันถึงความต้องการของมนุษย์ต่อ กฎเกณฑ์ของพระเจ้าที่ประทานมาสำหรับมวลมนุษย์ทุกคน มันไม่ได้ถูกกำหนดโดยบุคคลเพื่อความเห็นชอบของ กลุ่มชนใด หรือกลุ่มใดบนฐานชีวิตของผู้อื่น

ข้อที่สี่: ความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติยิ่ง

อัลลอฮ์ พระผู้ทรงอภิบาล - ดังที่เราได้กล่าวไปแล้วนั้น - คือผู้สร้าง ผู้ให้ปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงบริหารจัดการ และผู้ ทรงเป็นเจ้าของทั้งฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตและให้ตาย และเมื่ออัลลอฮ์คือผู้เดียวที่ สามารถกระทำเช่นนั้น ได้ ดังนั้นพระองค์คือผู้เดียวที่ควรได้รับการเคารพสักการะ และทุกสิ่งที่ถูกเคารพสักการะ นอกเหนือจากอัลลอฮ์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่คู่ควรได้รับการเคารพสักการะ เพราะสิ่งเหล่านั้นไม่สามารถสร้าง ไม่สามารถ ให้ปัจจัยยังชีพ ไม่สามารถบริหารจัดการ ไม่ได้ครอบครองสิ่งใดๆ เป็นของตนเอง ไม่ให้ความเป็นและความตาย ไม่ สามารถให้ประโยชน์และให้โทษได้การเคารพสักการะสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์ ถือเป็นการเคารพสักการะที่เป็นโมฆะ มันไม่เกิดประโยชน์ใดๆ สำหรับผู้กระทำ ในทางกลับกัน มันเป็นการขาดทุนสำหรับเขาทั้งในโลกนี้และวันอาคิ เราะห์ ซึ่งทำให้เกิดความสูญเสียในโลกนี้ เพราะเขาละชีวิตไปกับสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ และเขาใช้ทรัพย์สินเงิน ทองของเขาไปกับสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อเขา ดังนั้นเขาจะไม่บรรลุถึงความจำริญของอิบาดะฮ์และผลแห่งการ สักการะนั้นสำหรับเขา และในวันอาคิเราะห์ อัลลอฮ์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่รุนแรง เพราะเขาทำการ เคารพสักการะต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์

ความเป็นพระเจ้าที่ควรได้รับการเคารพสักการะของอัลลอฮ์นั้นหมายถึงสองประการต่อไปนี้:

ประการแรก: การที่บุคคลได้ทำการเคารพสักการะของเขาทั้งหมดแก่อัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลกเพียงผู้เดียว และไม่ทำการเคารพสักการะของเขาแก่ผู้ใดอื่นจากอัลลอฮ์เท่านั้น และในการเคารพสักการะของเขานั้นจะไม่มีการตั้งภาคีต่อสิ่งใดพร้อมกับอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٦﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۗ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿٦٨﴾﴾ [النعام: 161-163]

(จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า "แท้จริง ฉันได้รับการแนะนำจากพระเจ้าของฉันสู่แนวทางที่ถูกต้อง ศาสนาที่เที่ยงตรง นั่นคือศาสนาของอิบรอฮีมที่บริสุทธิ์ และเขาไม่ได้มาจากกลุ่มผู้ตั้งภาคี* จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาคะฮ์ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉันนั้น เพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น * ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้ และข้าพระองค์ก็คือคนแรกในหมู่ผู้สวามิภักดิ์ทั้งหลาย)(ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 161-163]

ประการที่สอง: การเชื่อว่าทุกสิ่งที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ การเคารพสักการะนั้นถือเป็นโมฆะ และสิ่งนั้นก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะได้รับการเคารพสักการะ และใครก็ตามที่เคารพสักการะต่อสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์ ดังนั้นเขาก็ผู้ที่ตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ความหมายทั้งสองนี้คือความหมายของคำว่า

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์” เพราะมันเป็นการปฏิเสธความคู่ควรในการได้รับการเคารพสักการะที่แท้จริงของทุกสิ่งที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ และมันเป็นการยืนยันว่า การเคารพสักการะที่แท้จริงนั้นต้องเกิดขึ้นเพื่ออัลลอฮ์เท่านั้น ไม่มีภาคีใด ๆ กับพระองค์ ดังนั้นความหมายของมันคือ: ไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะได้รับการสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٩﴾﴾ [الحج: 6]

(นั่นก็เพราะว่า แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรง(เป็นพระเจ้า)ที่แท้จริง และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงประทานชีวิตแก่บรรดาผู้ตาย และแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง)(ซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์: 62]

คำว่าอิบาดะฮ์ (การเคารพสักการะ) คือ ทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาในรูปแบบของการเชื่อฟังและการสักการะทั้งทางวาจาและการกระทำของร่างกายภายนอกและการกระทำของหัวใจภายใน เช่น การศรัทธาในความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ความยำเกรง ความหวัง การละหมาด จ่ายซะกาต การถือศีลอด การทำหัจญ์ ความซื่อสัตย์ในคำพูด การทำในสิ่งที่รับมอบหมาย การทำดีต่อพ่อแม่ การรักษาความสัมพันธ์ในครอบครัว และการปฏิบัติตามพันธสัญญาและการละทิ้งสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามจากสิ่งต้องห้ามต่างๆ เช่น การตั้งภาคี การฆาตกรรม การอธรรม การล่วงประเวณี และการสร้างความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน และทั้งหมดนี้ (ไม่ว่าจะเป็นการทำความดีหรือการละทิ้งความชั่ว) ต้องทำบนฐานแห่งความถ่อมตน การยอมจำนน และความรักต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก เพราะการทำอิบาดะฮ์นั้นจะไม่ใช่เป็นประโยชน์หากทำด้วยความเย่อหยิ่งและการผินหลังให้ และจะไม่ใช่เป็นประโยชน์หากทำด้วยความเกลียดชังพระเจ้าหรือต่อการทำอิบาดะฮ์

และเมื่อท่านรู้ว่าการทำอิบาดะฮ์นั้นเป็นการยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ที่ประเสริฐที่สุด เพราะเป็นการแสดงถึงความรัก การยอมจำนน และการถ่อมตัว ทำให้ท่านรู้ว่า ใครก็ตามที่ทำอิบาดะฮ์ต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ หรือเชื่อว่าสิ่งนั้นมีคุณลักษณะบางอย่างที่เป็นคุณลักษณะของความพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ แท้จริงแล้ว เขาผู้นั้นกำลังถือเชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นพระเจ้าผู้ทรงอภิบาลผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะ ไม่ว่าเขาจะเรียกสิ่งนั้นว่าพระเจ้าหรือไม่ก็ตาม³

และการทำอิบาดะฮ์นั้นเป็นเป้าหมายของการสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นสาเหตุที่อัลลอฮ์ทรงสร้างญินและมนุษย์ขึ้นมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:S:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الدَّارِيَات: 56]

(และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า)[ซูเราะฮ์ อัซซารียาต : 56]

ส่วนหลักฐานที่แสดงถึงจำเป็น(วาญิบ)ต้องทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวนั้น มีอยู่มากมายมันเป็นเพราะสติปัญญาได้แสดงให้เห็นถึงสิ่งนี้ และฉันทามติของบรรดานบี และบรรดาศาสนทูต อะลัยอุมุมศาะลาตุวัสสลาม และมีโองการมากมายในอัลกุรอานที่แสดงถึงข้อพิสูจน์นี้

ส่วนหลักฐานทางปัญญาที่แสดงถึงความจำเป็น(วาญิบ) ทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวโดยไม่ตั้งภาคีใดๆ กับพระองค์นั้น คือแท้จริงเหตุผลแห่งปัญญานั้นเรียกร้องสู่การอิบาดะฮ์ต่อผู้ซึ่งบัจจัยยังชีพอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ การสร้างและการบัญชาเป็นของพระองค์ ท้องฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ ในพระหัตถ์ของพระองค์เท่านั้นซึ่งประโยชน์และโทษ และพระองค์เป็นผู้ให้ชีวิตและให้ตายสติปัญญาจะปฏิเสธอย่างแรงกล้าเกี่ยวกับการ

³ ศิยานะตุลอินซาน อัน วัตตะสะดิส อัชชะคค์ะห์ลาณ (451)

บุชานด้วยกัน หรือหิน ต้นไม้ สัตว์ หรือคนที่ตายไปแล้วเป็นพันๆ ปี ซึ่งไม่สามารถให้ประโยชน์หรือโทษ และไม่ได้ครอบครองสิ่งใดๆ ไม่ได้ยื่นการวิงวอนขอต่อเขา และไม่สามารถให้การช่วยเหลือแก่ผู้ที่ขอความช่วยเหลือจากพระองค์ในทางกลับกัน สิ่งที่ได้รับการสักการะอื่นจากอัลลอฮ์นั้น ไม่สามารถปกป้องตนเองจากอันตรายได้ แล้วเขาจะปกป้องผู้อื่นได้อย่างไร? แท้จริง สติปัญญาที่ดีจะรู้ว่าคนที่อยู่ในสภาพที่ไม่ทำอิบาเดาะห์ที่ถูกต้อง จะดีกว่าสำหรับเขากับการทำอิบาเดาะห์ที่เป็นโมฆะ เนื่องจากการทำอิบาเดาะห์ที่เป็นโมฆะนั้นทำให้ขาดทุนทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ดังที่เราได้อธิบายไปแล้วก่อนหน้านี้

ส่วนมติของบรรดานบีและบรรดาศาสนทูต อะลัยฮิมุสเศาะลาواةสลาม ที่แสดงถึงความจำเป็น(วาญิบ)ในการทำอิบาเดาะห์ต่ออัลลอฮ์นั้น คือสิ่งที่ทุกประชาชาติต่างรู้จัก ดังนั้นไม่มีประชาชาติใดเว้นแต่จะมีศาสนทูตจากพระเจ้าแห่งสากลโลกได้มายังพวกเขา และได้สั่งให้พวกเขาทำอิบาเดาะห์ต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวและห้ามไม่ให้พวกเขาทำอิบาเดาะห์ต่อสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٦﴾﴾ [النحل: 36]

(และโดยแน่นอน เราได้ส่งเราะซูลมาในทุกประชาชาติ โดยบัญญัติว่า “พวกท่านจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงออกห่างจากพวกเจว็ด” ดังนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเขามีการหลงผิดคู่ควรแก่เขา ฉะนั้น พวกเข้างงตระเวนไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบ้านปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็นเช่นใด)(ซูเราะฮ์ อัล-นะหฺล : 36)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾ [الانباء: 25]

{และเรามีได้ส่งเราะซูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า “แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเข้างงตระเวนภักดีต่อข้า”}[ซูเราะฮ์ อัล-อัมบิยาฮ์ : 25]

ส่วนหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นพระเจ้าที่ผู้ควรแก่การเคารพสักการะของอัลลอฮ์จากอัลกุรอานนั้นมีมากมาย เช่น:

หนึ่ง: อัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติยิ่ง พระองค์คือผู้สร้างเพียงผู้เดียว และทุกสิ่งอื่นจากพระองค์ล้วนเป็นสิ่งทีพระองค์สร้างขึ้นมา และผู้ใดเป็นผู้สร้าง การเคารพสักการะก็จำเป็น(วาญิบ)สำหรับเขา และแน่นอนเขาคือผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะ และผู้ใดที่ไม่ได้สร้างสิ่งใด -และเขาคือสิ่งที่ถูกสร้างที่อ่อนแอ- ดังนั้นเขาจะได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ได้อย่างไร? ทั้งสองนี้จะเหมือนกันหรือ? อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [النحل: 17]

(ดังนั้น ผู้ทรงสร้าง(ทุกสิ่งทุกอย่าง)จะเหมือนกับ(ผู้ที่ไม่ได้สร้างสิ่งใดๆ)กระนั้นหรือ พวกเจ้าไม่ใคร่ครวญหรือ)(ซูเราะฮ์ อัล-นหฺล : 17]

สอง: อัลลอฮ์ ตะอาลา คือพระเจ้าผู้ทรงสร้างท้องฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [يونس: 3]

(แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านคืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในเวลา 61)

วันแล้วพระองค์ทรงประทับบนบัลลังก์ ทรงบริหารกิจการ ไม่มีผู้ให้ความช่วยเหลือคนใด เว้นแต่ต้องได้รับอนุมัติจากพระองค์ นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น จงเคารพสักการะต่อพระองค์เถิด พวกท่านมิได้ใคร่ครวญกันคอกหรือ)(ซูเราะฮ์ ยูनुส : 3]และอัลลอฮ์ พระเจ้าผู้ทรงเกียรติ ทรงมีสิทธิได้รับการเคารพสักการะ ดังนั้นการใช้ข้อพิสูจน์ด้วยการสร้างวัตถุที่ยิ่งใหญ่และสิ่งที่อยู่ในทั้งสองนี้ เป็นหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดและใกล้เคียงที่สุดที่มองเห็นได้ แล้วเขาใช้ชีวิตบนแผ่นดินของพระองค์ อยู่ภายใต้ท้องฟ้าของพระองค์ รับประทานอาหารจากความดีและการจัดเตรียมของพระองค์ แล้วเขาทำการอิบาดะฮ์ต่อผู้อื่นได้อย่างไร? แท้จริงมนุษย์มักเป็นผู้อธรรมและโง่เขลาเสมอ

สาม: อัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าผู้ทรงเกียรติ คือผู้ทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้าให้เราดื่ม และทรงให้พืชผักและพืชผลองามแก่เรา และพระองค์คือผู้ทรงให้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินอยู่ได้อำนาจของเราทั้งกลางวันและกลางคืน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ และพระองค์ทรงบันดาลให้มนุษย์ได้รับประทานเนื้อนุ่มนำทานจากทะเล และทรงทำให้เกิดความสะดวกด้วยการให้เรือสามารถแล่นได้ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่แน่นอนพระองค์ก็ทำให้มันกระสับกระส่ายจนไม่มีสิ่งใดสามารถเกาะอยู่บนมันได้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ أَلْفُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾ [المائدة: 12-13]

(อัลลอฮ์ คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์สำหรับพวกเจ้า เพื่อให้เรือเดินสมุทรแล่นไปตามนานน้ำ โดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ* และพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า ทั้งหมดนี้มาจากพระองค์ แท้จริงในการนั้น แน่นอนยอมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ) [ซูเราะฮ์ อัลอุมยาฮ์: 12-13]

และทำให้มันเกิดความสะดวกแก่ผู้คน

แท้จริงสัญญาณที่ยิ่งใหญ่ ปรากฏการณ์ที่น่าอัศจรรย์เหล่านี้และความจำเป็นต่างๆ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานแก่มนุษยนั้นเป็นข้อพิสูจน์ที่แสดงว่า อัลลอฮ์เท่านั้นที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับการเคารพสักการะ และสิ่งใดๆ ที่ถูกเคารพสักการะนอกเหนือจากอัลลอฮ์นั้น ไม่สามารถให้ประโยชน์หรือให้โทษได้ ไม่สามารถให้ปัจจัยยังชีพได้ ไม่สามารถให้ความสะดวก ไม่สามารถให้หรือยับยั้งได้ ดังนั้น จะเป็นพระเจ้าที่ได้รับการเคารพสักการะพร้อมกับอัลลอฮ์ได้อย่างไร? หรือทำให้เทียบเท่ากับอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือทุกสิ่งทีพวกเขาตั้งภาคีกับพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ครัสว่า:

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجْرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ ﴿١٤﴾ يُبْتِغُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٥﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨﴾ وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٩﴾ وَعَلَّمَتِ وَيَالْتَجَمُ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٢٠﴾ [النحل: 10-16]

(พระองค์คือ ผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าสำหรับพวกเจ้า ส่วนหนึ่ง เป็นเครื่องดื่มและอีกส่วนหนึ่ง ทำให้ พฤษชาติเจริญเติบโต เพื่อพวกเจ้าใช้เลี้ยงสัตว์ * ด้วยมัน (น้ำ) พระองค์ทรงให้พืชผลและผลมะกอก และอินทผลัม และองุ่น งามงามสำหรับพวกเจ้า และจากผลไม้ทั้งหลายชนิด แท้จริงในการนั้น แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่คิดตึกตอง*และพระองค์ทรงให้กลางวันและกลางคืนและดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า และหมู่ดาวถูกใช้ให้เป็นประโยชน์โดยพระบัญชาของพระองค์ แท้จริงในการนั้น แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณมากมาย สำหรับกลุ่มชนที่ใช้ปัญญา* และสิ่งที่พระองค์ทรงให้มีขึ้นมากมายสำหรับพวกท่านในแผ่นดินนั้น ชนิดของมันแตกต่างกันไป แท้จริงในการนั้น แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนผู้ใคร่ครวญ* และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์ เพื่อพวกเจ้าจะได้กินเนื้อนุ่มสดจากมัน และพวกเจ้าเอาเครื่องประดับออกจากมัน สำหรับใช้เป็นเครื่องประดับ และเจ้าเห็นเรือแล่นฝ่าคลื่นในท้องทะเล และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ* และพระองค์ทรงให้มีเทือกเขามั่นคงในแผ่นดิน เพื่อมิให้มันสั่นสะเทือนแก่พวกเจ้า และทำให้มีลำน้ำและหนทาง เพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลूसู่เป้าหมาย * และเครื่องหมายต่างๆ และด้วยดวงดาว พวกเขานำทาง)(ซูเราะฮ์ อัล-นอะห์ลี: 10-16]

และอัลลอฮ์ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงสูงส่ง ทรงทำให้บรรดาดาวเคราะห์เหล่านี้ให้เกิดความสะดวก เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ที่แสดงถึงความ คู่ควรต่อการเคารพสักการะพระองค์เพียงผู้เดียว โดยปราศจากสิ่งอื่นใด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَوْمٍ فِي سَبِيلٍ وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَلَّذِينَ صَبَرُوا شُكُورًا ﴿٣١﴾﴾ [النمان: 29-31]

(เจ้าได้เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในเวลากลางวัน และทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในเวลากลางคืน และทรงสร้างให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เป็นประโยชน์แก่มนุษย์ ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่กำหนดไว้ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ * นั่นเพราะว่าอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือผู้ทรงสัจจะ และเพราะว่าสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นเป็น

เท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น คือพระเจ้าผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ * เจ้ามิเห็นคอกหรือว่า เรือนั้นแล่นไปตามท้องทะเลเนื่องด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เพื่อพระองค์จะให้พวกเจ้าได้เห็นสัญญาณต่างๆ ของพระองค์ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้อดทน ผู้ชอบคุณทุกคน)(ซูเราะฮ์ ลุคมาน : 29-31]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَآخِرَ لِبَتَّبَعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُورِجُ الْأَيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُورِجُ اللَّيْلَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾﴾ [فاطر: 12-14]

(และทะเลทั้งสองนั้น ไม่เหมือนกัน ทะเลหนึ่งมีรสจืดคดับกระหาย และเหมาะสำหรับดื่ม ขณะที่อีกทะเลหนึ่งมีรสเค็มจัด และจากแต่ละอย่างนั้น พวกเจ้าสามารถกินเนื้อที่อ่อนนุ่มและพวกเจ้าสามารถนำเครื่องประดับออกมาให้พวกเจ้าได้สวมใส่ และเจ้าเห็นเรือแล่น ฝ่าผืนน้ำไป เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ชอบคุณ* * พระองค์ทรงให้กลางวันกลางคืน และทรงให้กลางวันกลางคืนเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ แก่มนุษย์ ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ นั่นคือ อัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า อำนาจการปกครองทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นพวกมันมิได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่เขี้ยวขี้ผึ้งแม้แต่ดินทผลัม* หากพวกเจ้าวิงวอนขอต่อพวกมัน พวกมันไม่ได้ยินการวิงวอนขอของพวกเจ้า และหากพวกมันได้ยินพวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเจ้า และในวันกิยามะฮ์ พวกมันจะปฏิเสธต่อการตั้งภาคีของพวกเจ้า และไม่มีผู้ใดแจ้งแก่เจ้าได้นอกจากพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้)(ซูเราะฮ์ ฟาฎีร์ : 12-14]

ที่: แท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา คือผู้ทรงสร้างมนุษย์ และทรงทำให้มันเกิดขึ้นมาจากที่ไม่เคยมีมาก่อน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ
 أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾﴾ [الإنسان:
 3-1]

(กาลเวลาได้ผ่านไปอย่างยาวนานเหนือมนุษย์ ซึ่งเขายังไม่ได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึง* * แท้จริงเราได้สร้าง
 มนุษย์จากน้ำอสุจิที่ผสมกัน เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา ด้วยเหตุนี้เราจึงทำให้เขาเป็นผู้ที่ได้ยิน และได้เห็น*
 แท้จริงเราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว บางทีเขาก็เป็นผู้กตัญญู และบางทีเขาก็เป็นผู้เนรคุณ)[ซูเราะฮ์
 อัล-อินซาน : 1-3]

ดังนั้น จำเป็น (วาญิบ) สำหรับเขาจะต้องเคารพกตัญญูต่อผู้ที่สร้างเขา แล้วเป็นไปได้อย่างไร อัลลอฮ์เป็นผู้สร้างเขา
 แล้วเขาเคารพสักการะสิ่งที่ถูกสร้างมาเช่นเขา?! และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١﴾﴾ [البقرة:
 21]

{มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาคะฮ์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่มาก่อน
 พวกเจ้าเกิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง} (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 21)

และนี่ถือเป็นหลักฐานและเป็นข้อโต้แย้งที่ชัดเจนที่แสดงให้เห็นว่าจำเป็น(วาญิบ) ต้องทำการเคารพสักการะ
 ต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวและละทิ้งการเคารพต่อทุกสิ่งอื่นจากพระองค์

หลังจากที่เราได้ยกหลักฐานบางประการที่แสดงให้เห็นถึงความคู่ควรของอัลลอฮ์เพื่อการเคารพสักการะแล้ว
 ฉะนั้นจะกล่าวถึงอุทาหรณ์บางประการที่อัลลอฮ์ได้ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอานที่เน้นย้ำถึงความจำเป็น(วาญิบ)ต้องเคารพ
 สักการะต่ออัลลอฮ์และห้ามทำการสักการะผู้ใดอื่นนอกจากพระองค์เท่านั้น และอุทาหรณ์เหล่านั้นมีดังนี้:

อุทาหรณ์ที่หนึ่ง: มีอยู่ในพระคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجَّهُهُ
 لَأَيَّتِ بِحَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٦﴾﴾ [النحل: 76]

และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ถึงชายสองคน หนึ่งในนั้นเป็นใบ้ เขาไม่มีความสามารถใดๆ และเขาเป็นภาระเหนือผู้ดูแลเขา ไม่ว่าแห่งใดที่เขาจะถูกส่งไป เขาจะไม่นำความดีใดๆ มาเลย เขาจะเท่าเทียมกับผู้กำชับในทางที่เที่ยงธรรม และเขาอยู่ในทางที่เที่ยงตรงกระนั้นหรือ)[ซูเราะฮ์ อัล-นะห์ล : 76]

ท่านอิบน์ญะวีรี เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวในหนังสือตัฟซีรของท่านว่า:(นี่เป็นอุทาหรณ์ที่อัลลอฮ์ทรงยกขึ้นมาเพื่อพระองค์เองและบรรดาพระเจ้าอื่นๆ ที่มีการบูชาออกจากพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า: (และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ถึงชายสองคน หนึ่งในนั้นเป็นใบ้ เขาไม่มีความสามารถใดๆ)ความหมายของมันคือ รูปเคารพซึ่งมันไม่ได้ยินสิ่งใดและพูดไม่ได้ เพราะทำจากไม้ที่ถูกแกะสลักมา หรือทำด้วยทองเหลืองไม่สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้ที่รับใช้มันและไม่สามารถป้องกันอันตรายได้ และมันเป็นภาระสำหรับผู้ดูแลมัน เขากล่าวว่า มันขึ้นอยู่กับญาคิของมัน เพื่อนๆ ของมัน และบรรดาผู้ที่เห็นชอบมัน และบรรดารูปเคารพที่เช่นกัน มันเป็นภาระสำหรับผู้บูชามัน ต้องแบกต้องวาง และต้องคอยรับใช้มันเหมือนคนใบ้ที่ไม่สามารถทำอะไรได้ ต้องเป็นภาระสำหรับผู้ปกครอง บรรดาญาติๆ และคนอื่นๆ (ไม่ว่าแห่งใดที่เขาจะถูกส่งไป เขาจะไม่นำความดีใดๆ มาเลย)พระองค์ ตรัสไว้ ด้วยความว่า: ไม่ว่าเขาจะซึ่มมันไปที่ไหน มันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร เพราะเขาไม่เข้าใจสิ่งที่พูดกับเขา และเขาไม่สามารถอธิบายในสิ่งที่เขาเองต้องการได้ ดังนั้นเขาจึงไม่เข้าใจ และไม่มีใครสามารถเข้าใจมันได้ เช่นเดียวกับกับรูปปั้น ไม่เข้าใจในสิ่งที่คนพูดกับมัน เพื่อจะสนองตอบในสิ่งนั้น และไม่สามารถพูดได้ เพื่อจะได้สั่งใช้และปรามห้าม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า: (เขาจะเท่าเทียมกับผู้กำชับในทางที่เที่ยงธรรมหรือ?)ความหมายคือ: ระหว่างคนใบ้คนนี้ที่เป็นภาระต่อผู้ที่ดูแลเขา ซึ่งไม่สามารถนำสิ่งใดเป็นประโยชน์แม้จะซึ่มมันไปทางไหนก็ตาม จะเท่าเทียมกันกับผู้ที่สามารถพูดได้ สามารถสั่งใช้ในความคิด และเรียกร้องสู่ความดีนั้น นั่นคืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงอำนาจ พระเจ้าผู้ทรงเรียกร้องบรรดาบ่าวของพระองค์ผู้การศรัทธาในความเป็นพระเจ้าองค์เดียวของพระองค์และเชื่อฟังพระองค์พระองค์ ตรัสไว้ ความว่า: ไม่สามารถเท่าเทียมกันได้ระหว่างพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งกับรูปปั้นที่มีคุณลักษณะอย่างที่ว่ามา ด้วยคำตรัสของพระองค์ที่ว่า: (และเขาอยู่ในทางที่เที่ยงตรงกระนั้นหรือ)พระองค์ ตรัสไว้ ด้วยความว่า: พระองค์และคำสั่งแห่งความยุติธรรมของพระองค์นั้นอยู่บนเส้นทางแห่งความจริงในการเรียกร้องสู่ความยุติธรรม และคำสั่งของพระองค์สู่ความยุติธรรมนั้นเที่ยงตรงเสมอ ไม่เบี่ยงเบนไปจากความจริงและไม่สลายไปจากมัน)⁴

อุทาหรณ์ที่สอง: มีอยู่ในพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَلْحَدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الزمر: 29]

⁴ จากหนังสือ ญุมฮูรอะฮฺอาน ครวงทานโดยซัยยิดฮะกีม (17/262)

(อัลลอฮ์ทรงยกตัวอย่างการเปรียบเทียบ: ทาสคนหนึ่งซึ่งมีคนอื่นหลายคนเป็นเจ้าของ พวกเขาขัดแย้งไม่ลงรอยกัน และทาสอีกคนหนึ่งมีเจ้าของเพียงคนเดียวเท่านั้น ทาสทั้งสองจะอยู่ในสภาพที่เหมือนกันหรือไม่ "อัลฮัมดุลิลลาห์" แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้) [ซูเราะฮ์ อัช-ซุมัร : 29]

ท่านซัยด์อัสสะอ์ดีฮ์ เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวในหนังสือตัฟซีรของท่านว่า: จากนั้นพระองค์ทรงยกอุทาหรณ์สำหรับการตั้งภาคีกับการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ พระองค์ ทรงตรัสว่า: (อัลลอฮ์ทรงยกตัวอย่างการเปรียบเทียบชายคนหนึ่ง) หมายถึง: ทาสคนหนึ่ง (ซึ่งมีคนอื่นหลายคนเป็นเจ้าของ พวกเขาขัดแย้งไม่ลงรอยกัน)ซึ่งพวกเขามีกันหลายคนและไม่ลงรอยกันในเรื่องใดๆ หรือสถานการณ์ใดๆ จนกว่าเขาจะได้สบายใจ แต่ยิ่งกว่านั้น พวกเขากลับทะเลาะกัน ไม่ลงรอยกัน ต่างคนต่างมีความต้องการที่เป็นของตนเอง ส่วนอีกคนก็มีความต้องการที่แตกต่างจากนั้น แล้วท่านคิดว่าสภาพของทาสคนนี้กับบรรดานายของเขาที่ทะเลาะกันจะเป็นอย่างไรบ้าง? {และชายอีกคนหนึ่งมีเจ้าของเพียงคนเดียวเท่านั้น} คือ: มีเจ้านายคนเดียว เขารู้ว่าอะไรคือความต้องการของเจ้านาย และเขาก็จะได้รับความสุขอย่างสมบูรณ์ (ทาสทั้งสองจะอยู่ในสภาพที่เหมือนกันหรือไม่)คือ: ผู้ชายทั้งสองคนนั้น {อุทาหรณ์} แน่แน่นอนทั้งสองคนจะไม่เหมือนกัน ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่ตั้งภาคี ซึ่งในการตั้งภาคีของเขานั้นมีพระเจ้าหลายองค์ที่ไม่ลงรอยกัน วิงวอนต่อองค์นี้ แล้วก็วิงวอนต่อองค์นั้น จนคุณจะเห็นว่าเขาไม่มีความมั่นคง และจิตใจของเขาก็ไม่สงบสุข ส่วนผู้ที่นับถือพระเจ้าองค์เดียวนั้น เขาจะจงรักภักดีต่อพระเจ้าของเขาเพียงผู้เดียว แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทำให้เขาบริสุทธิ์จากสิ่งที่เป็นภาคีอื่นจากพระองค์เท่านั้น ดังนั้นเขาอยู่ในสภาพที่สบายใจและสงบสุขอย่างสมบูรณ์”⁵

เราสังเกตเห็นในโลกของศาสนาในปัจจุบันนี้ว่า มีคนที่เชื่อในเทพเจ้า 3 องค์ เช่น ฮินดู คริสต์ ฯลฯ พวกเขาจะหันไปพึ่งใครเมื่อเกิดปัญหา? และเขาขอความช่วยเหลือจากใคร และเขาเคารพสักการะต่อใครจากพระเจ้าหลายองค์นั้น?

อุทาหรณ์ที่สาม: มีอยู่ในพระคำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ [العنكبوت: 41]

⁵ จากหนังสือ ตัฟซีร อัลกะวีมีร์เราะห์มาน ฟิ ตัฟซีรกะลามิลมันาน (หน้า : 724)

(อุปมาบรรดาผู้ที่ยึดเอาอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองอุปมาด้วยดั่งแมงมุมที่ชักใยทำรัง และแท้จริงรังที่บอบบางที่สุดคือรังของแมงมุม หากพวกเขารู้) [ซูเราะฮ์ อัลอังกะบุต : 41]

ความหมายของอุทาหรณ์นี้คือ: ผู้ที่ยึดเอาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ เปรียบเสมือนแมงมุมที่ยึดบ้านของเขาเพื่อต้องการการปกป้องและดูแลรักษาเขา แม้ว่าบ้านหลังนั้นจะเป็นบ้านที่ตกต่ำที่สุดและอ่อนแอที่สุดก็ตาม และในทำนองเดียวกัน ใครก็ตามที่ยึดพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ แท้จริงเขาได้ยึดนูชาพระเจ้าที่อ่อนแอซึ่งไม่สามารถทำการช่วยเหลือเขาหรือปกป้องเขาได้

ท่านซัยด์ อัสสะฮะดีฮ์ เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า:(แมงมุนั้นเป็นหนึ่งในสัตว์ที่อ่อนแอ และบ้านของมันก็เป็นหนึ่งในบ้านที่อ่อนแอที่สุด ดังนั้น การยึดมันไปก็มีแต่จะเพิ่มความอ่อนแอเท่านั้น เช่นเดียวกัน บรรดาผู้ที่ยึดเอาสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์เป็นที่พึ่ง พวกเขาคือผู้ที่ยากจนและอ่อนแอในทุกๆ ด้าน และเมื่อพวกเขายึดเอาสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์เป็นที่พึ่ง รู้สึกมีเกียรติและขอความช่วยเหลือจากสิ่งเหล่านั้น ความอ่อนแอก็เพิ่มขึ้นเหนือพวกเขา และจากความตกต่ำไปสู่ความตกต่ำ เพราะพวกเขาพึ่งพาสิ่งเหล่านั้นเพื่อดูแลผลประโยชน์อันมากมายของพวกเขา และมอบหมายผลประโยชน์ต่าง ๆ ให้สิ่งเหล่านั้นดูแล และพวกเขาก็ปล่อยให้สิ่งเหล่านั้นอยู่คู่กับผลประโยชน์ของเขา โดยให้สิ่งเหล่านั้นเป็นผู้ดูแล ดังนั้นพวกเขาจึงล้มเหลว และพวกเขาไม่ได้รับผลประโยชน์ใดๆ จากพวกเขา และพวกเขาก็ไม่ได้รับผลประโยชน์ใดๆ จากพวกเขาเลย ความช่วยเหลือใดๆ จากพวกเขา หากพวกเขารู้ถึงความจริงเกี่ยวกับสภาพของพวกเขาและสภาพของสิ่งที่พวกเขายึดเหนี่ยวนั้น พวกเขาจะหลีกเลี่ยงห่างจากสิ่งเหล่านั้น และจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ซึ่งเมื่อป่าวของพระองค์หันกลับมาหาพระองค์และมอบหมายต่อพระองค์ ก็เพียงพอกับพระองค์ในการดูแลศาสนาและชีวิตทางโลกนี้แก่เขา และเพิ่มความเข้มแข็งในจิตใจของเขา ร่างกาย สภาพของเขา และการกระทำของเขา)⁶

อุทาหรณ์ที่สี่: มีอยู่ในพระคำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْعًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٦﴾﴾ [الحج:

[73]

(โอ้มนุษย์เอ๋ย ! อุทาหรณ์หนึ่งถูกยกมากล่าวไว้แล้ว ดังนั้นพวกเขาจงฟังมันให้ดี แท้จริงบรรดาที่พวกเขาวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮ์นั้น พวกมันไม่สามารถจะให้บังเกิดแม้แต่แมลงวันสักตัวหนึ่ง

⁶ จากหนังสือ ตัยซิริ อัลกะวีมีรีเราะห์มาน (หน้า : 631)

หากว่าพวกมันจะรวมหัวกันเพื่อการนั้นก็ตาม และถ้าแมลงวันพาสิ่งใดหนีไปจากพวกมัน พวกมันก็ไม่
สามารถจะเอามันกลับคืนมาได้จากแมลงวันทั้งผู้ขอและผู้ถูกขอ อ่อนแอ(เท้า)(ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 73)

ความหมายของอุทาหรณ์นี้คือว่า ถ้าทุกสิ่งที่ได้รับการวิงวอนอื่นจากอัลลอฮ์มาร่วมกันสร้างแมลงวันซึ่งเป็นสัตว์
ที่ต่ำต้อยที่สุดตัวหนึ่งแน่นอนพวกมันไม่สามารถทำได้ และจากความอ่อนแอของพวกมันทั้งหมดนั้น คือถ้า
แมลงวัน ได้ขโมยอาหารบางส่วนของพวกมันไป พวกมันก็ไม่สามารถรักษามันไว้ได้แล้วจะเป็นที่เคารพสักการะอื่น
จากอัลลอฮ์ได้อย่างไร เมื่อมันไม่สามารถรักษาสีทึบของมันจากแมลงวันหรือป้องกันตัวเองจากการถูกแมลงวัน
โจมตีได้ อุทาหรณ์นี้เผยให้เห็นถึงความโง่เขลาของผู้ที่เคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ ดังนั้น เขาจะละทิ้งการ
เคารพสักการะพระองค์ผู้ที่สร้างท้องฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินซึ่งอยู่ในระหว่างนั้น ได้อย่างไร และทรงดูแลปัจจัยยัง
ชีพของพวกเขาและกิจการทั้งหมดของพวกเขา – จากนั้นแล้วพวกเขาที่เคารพสักการะผู้ที่แพ้แมลงวัน

ซัยด์ อับดุลเราะห์มาน อัศสะอ์ดียะ เราะหิมะฮ์สุลลอลีย์ กล่าวว่า: นี่เป็นคำอุปมาที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้เพื่อแสดงถึง
ความไม่เกื้อกูลของการเคารพสักการะต่อรูปปั้น และเพื่อเป็นการอธิบายให้เห็นความบกพร่องในสติปัญญาของผู้ที่
เคารพบุษบารูปปั้นนั้น และแสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอของทุกสิ่ง... (ทั้งผู้ขอที่อ่อนแอ) หมายถึง: สิ่งที่ถูกเคารพ
สักการะอื่นจากอัลลอฮ์ (และผู้ถูกขอที่อ่อนแอ) หมายถึง: แมลงวัน ดังนั้นมันทั้งสองนั้นต่างก็อ่อนแอ และผู้ที่
อ่อนแอที่สุดจากทั้งสองนั้นคือผู้ที่ยึดกับสิ่งที่อ่อนแอนี้ และนำสิ่งที่อ่อนแอนี้ไว้ในสถานะของพระเจ้าแห่งสากล
โลก)⁷

ข้อที่ห้า: ความบริสุทธิ์ของอัลลอฮ์จากการมีภาคี ผู้ที่เทียบเท่า และไม่มีใครเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพ สักการะนอกจากพระองค์.

อัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติยิ่งคือ ผู้ทรงหนึ่งเดียว ทรงเอกะ ผู้ทรงเป็นที่พึ่ง ไม่มีสิ่งใดเทียบเท่าพระองค์ ไม่มีผู้ใดเป็น
ภาคีกับพระองค์ทั้งในด้านความเป็นพระผู้ทรงอภิบาล ด้านพระนามและคุณลักษณะ และด้านความเป็นพระเจ้าที่
ควรได้รับการเคารพสักการะ พระองค์ทรงเป็นผู้สร้าง และทุกสิ่งอื่นจากพระองค์คือสิ่งที่พระองค์สร้างอยู่ภายใต้การ
ดูแลของพระองค์และสิ่งที่พระองค์สร้างที่เรารู้จักคือ ชั้นฟ้าทั้งหลาย แผ่นดิน และดาว และสิ่งเหล่านี้เป็นวัตถุ หรือ
ต้นไม้ต่างๆ หรือสัตว์ หรือสิ่งที่พระองค์สร้างสิ่งที่มีสติปัญญา ได้แก่ มลาอิกะฮ์ มนุษย์ และญินและมลาอิกะฮ์นั้นคือ
สิ่งที่อัลลอฮ์สร้างชนิดหนึ่งที่พระองค์สร้างมาเพื่อเคารพพระองค์ -ดังที่เราะกะกล่าวถึงต่อไป-มนุษย์และญินเป็นสิ่งที่
ถูกสร้างมาอยู่ภายใต้การดูแลของพระองค์ และต้องทำตามคำบัญชาของอัลลอฮ์ และในมนุษย์นั้นมีทั้งที่เป็นนบี
เราะซูล อะลัยฮิมุสสลาม มีนังกบฏรูป และคนที่ศอลิห์มลาอิกะฮ์และมนุษย์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างที่มีเกียรติที่สุด และทุก

⁷ จากหนังสือ ดัซซิริ อัคกีรียิมิเราะห์มาน (หน้า : 546) อ้างอิงด้วยการเรียบเรียงสำนวนใหม่เล็กน้อย

สิ่งที่อยู่บนชั้นฟ้าทั้งหลายและบนแผ่นดินนั้น พวกเขาทั้งหมดล้วนต้องพึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา โดยอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحج: 65]

(เจ้ามิได้พิจารณาตอหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเจ้าสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน และเรือแล่นไปตามท้องทะเลโดยบัญชาของพระองค์ และทรงยึดชั้นฟ้ามิให้มันตกลงมาบนแผ่นดิน เว้นแต่โดยอนุมัติของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอ่อนโยน ผู้ทรงเมตตาต่อมนุษย์เสมอ) [ซูเราะฮ์ อัลหัจญ์: 65]

และทั้งหมดนั้นล้วนต้องพึ่งพระองค์ ยำเกรงพระองค์และหวังในพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงปกป้องพวกเขา ทรงให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และดูแลกิจการต่างๆ ของพวกเขา และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้ประโยชน์หรือให้โทษแก่ตนเองได้ และยิ่งกว่านั้น หากพระองค์ปล่อยทิ้งพวกเขาสักเวลาหนึ่ง พวกเขาจะพินาศอย่างแน่นอน และพระองค์ทรงสามารถทำลายพวกเขาได้ในทันที และถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว มนุษย์ทำการเคารพสักการะต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ได้อย่างไร?

และสิ่งที่ได้รับการเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์นั้น มีหลายชนิด ส่วนหนึ่งจากมันนั้นคือ :

ดาวบนท้องฟ้า โดยวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าดาวทุกดวงที่เป็นอิสระปราศจากดาวอื่น หรือเป็นดาวที่อยู่ในกลุ่ม พวกมันไม่ได้เคลื่อนที่ด้วยตัวของมันเอง แต่มันเป็นเส้นทางที่ได้ถูกจัดการไว้ และมันไม่มีอำนาจใดๆ ในการทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งอื่นใด แล้วมนุษย์เชื่อได้อย่างไรว่าดวงดาวหรือราศีต่างๆ สามารถสร้างผลกระทบต่อโลกหรือผู้คนที่อยู่บนนั้นได้? บางประชาชาติเชื่อว่าราศีต่างๆ ส่งผลต่อทารกแรกเกิด และมีผลต่อลักษณะของพวกเขา และนี่เป็นความเชื่อที่ผิดที่ใหญ่หลวง และสิ่งที่ทำให้ความเชื่อนี้เป็นที่ยอมรับไม่ได้ นั่นคือ ประชาชาติที่เชื่อต่อราศีเหล่านั้นเป็นผู้ตั้งชื่อให้แก่ราศีเหล่านั้นเอง แล้วพวกเขาก็เชื่อว่าลักษณะของแต่ละราศีนั้นคือลักษณะของชื่อที่ใช้เรียกราศีเหล่านั้น เช่น ราศีพิจิก ราศีพฤษภ ราศีสิงห์ แต่ชื่อและจำนวนของราศีเหล่านี้แตกต่างกัน จำนวนและชื่อตามชาวจีนแตกต่างจากจำนวนและชื่อของคนอื่นๆ แล้วจะเชื่อได้อย่างไรว่าคุณลักษณะของราศีเหล่านี้จะเหมือนกัน และมีอิทธิพลต่อทุกสิ่ง เมื่อแต่ละประชาชาติมีความต่างกันในเรื่องชื่อลักษณะและจำนวนของมัน?

เป็นต้นไม้ วัชพุ่มน้ำ หรือรูปเคารพที่บูชา... คนมีสติปัญญาจะบูชาต้นไม้ สัตว์ที่ไม่มีสติปัญญา หรือรูปเคารพที่
ทำจากไม้หรือวัตถุอื่นๆ ได้อย่างไร? สิ่งบูชาเหล่านี้เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งบูชาอื่นๆ นั้นเป็นสิ่งที่ต่ำที่สุดที่เป็นสิ่ง
บูชานอกเหนือจากอัลลอฮ์ แต่เมื่อสติปัญญาหายไป และมนุษย์ยกย่องความเชื่อที่งมงาย และเชื่อว่ารูปเคารพสามารถ
ให้ประโยชน์ได้ หรือแม่น้ำสามารถให้ความจำเริญและให้ปัจจัยยังชีพได้ หรือเชื่อว่าวัวสามารถนำความบริสุทธิ์และ
ความศักดิ์สิทธิ์มาสู่บุคคลได้?

สิ่งที่บูชานั้นเป็นพระเจ้าที่ไม่มีอยู่จริง แต่มีผู้คนคิดว่าพระเจ้านั้นประกอบไปด้วยบรรดาพระเจ้าที่เป็น พ่อ ลูก
และแม่ และอาจมีจำนวนที่มากถึงเก้าองค์ดังจำนวนพระเจ้าในหมู่ฟาโรห์และจิน โบราณ และอาจมีสามองค์ดังในหมู่
ชาวคริสต์และในหมู่ผู้ที่นับถือศาสนาตะวันตกบางกลุ่ม ความเชื่อเหล่านี้เป็นความเชื่อที่ผิดที่ไม่มีความจริงเลย
เพราะไม่มีพระเจ้าที่แท้จริงที่ได้รับการเคารพบูชานอกจากอัลลอฮ์ แต่มนุษย์กลับสร้างเรื่องโกหกและเชื่อสิ่งเหล่านี้
และได้เรียกสิ่งเหล่านี้ว่าพระเจ้า แล้วทำการสรรเสริญยกย่องมัน ดังที่จะมีกล่าวไว้ – ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์ -
ในหัวข้อการปฏิเสธการตั้งภาคี

สิ่งที่ได้รับการเคารพสักการะนั้นเป็นมนุษย์ เช่น ชาวยิวที่บูชาซุซอร์ คริสเตียนที่บูชาเยซู (นบีอีซา อะลัยฮิส
สลาม) ผู้ที่บูชาพระพุทธรเจ้า ผู้ที่บูชาซาโรอัสเตอร์ ผู้ที่บูชาขงจื้อ และคนอื่นๆ อีกมากมายในประวัติศาสตร์ชาติต่างๆ
และเหล่าบรรดาผู้ที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์นั้นต่างก็ เป็นมนุษย์ ซึ่งพวกมันไม่เคยมีตัวตนกันมาก่อน
แล้วอัลลอฮ์จึงทรงสร้างพวกมันขึ้นมา พวกเขาออกมาจากครรภ์มารดาโดยไม่รู้อะไรเลย และในชีวิตของพวกเขา
พวกเขาต้องเผชิญกับความทุกข์ ความเศร้า ภัยพิบัติ และความเจ็บป่วยที่คนอื่นๆ ได้ประสบกัน และถูกศัตรูของพวกเขา
ทำการทรมานพวกเขาและสุดท้ายแล้ว ความตายก็ได้มาหาพวกเขา ซึ่งไม่มีแม่แต่คนเดียวที่จะปฏิเสธมันได้ หาก
เป็นเช่นนั้นแล้ว พวกเขาได้รับการเชื่อว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? และพวกเขาได้รับการบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ได้
อย่างไร? และบางคนจากเหล่าผู้ที่ถูกบูชานั้น ได้ทำการเตือนให้ห่างไกลจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ในขณะที่พวกเขา
ยังมีชีวิต อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ ۖ وَاعْبُدُوا
اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۗ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
نَصَارٍ﴾ [المائدة: 72]

(แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์คือ อัลมะซีหฺบุตรของมัรยัมนั้น ได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว
และอัลมะซีหฺก็ได้กล่าวว่า วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงเคารพอิบาคะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของฉันทัน และเป็น
พระเจ้าของพวกท่านเถิด แท้จริงผู้ใด ได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ แน่แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้าม

แก่เขา และที่ฟ้านักของเขานั้นก็อ่อนรก และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ) [ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์: 72]

ไม่เพียงเท่านั้น แท้จริง อัลมะซีหฺ (นบีอีซา) อะลัยฮิสสลาม ท่านไม่ได้รับการเคารพบูชาจนกระทั่งหลังจากที่ ท่านถึงแก่ความตายมาเป็นเวลานาน

สติปัญญาที่สมบูรณ์และทัศนคติที่ดีนั้นจะขัดขวางไม่ให้บุคคลทำการบูชาต่อมนุษย์ด้วยกัน เป็นผู้ที่ต้องเผชิญ เหมือนกับมนุษย์อื่นๆ ต้องเผชิญ ต้องกินอาหาร และหากขาดอาหารหรือเครื่องคัม เขาจะตาย แล้วผู้ที่ไม่สมบูรณ์ แบบและอ่อนแอแบบนี้จะเป็นที่เคารพบูชาได้อย่างไร?

หลังจากที่เราได้นำเสนอเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับการเคารพบูชาที่มนุษย์บูชาตลอดประวัติศาสตร์แล้ว เราจะนำเสนอ คำถามบางข้อที่เหล่าบรรดาผู้ตั้งภาคีจะไม่พบคำตอบที่น่าพอใจ และคำถามเหล่านี้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอาน คือ:

คำถามที่หนึ่ง : อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِن يَبْدُوَنَّ لِلظَّالِمِينَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ إِلَّا غُرُورًا﴾ [فاطر: 40]

(จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด "พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ บรรดาภาคี เจว็ด ของพวกท่านที่พวกท่านวิงวอนขอ อื่นจากอัลลอฮ์ จงแสดงให้ฉันเห็นชีวว่าพวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมในชั้นฟ้าทั้งหลาย " หรือว่าเราได้ให้คัมภีร์แก่พวกมัน พวกมันจึงยึดมั่นอยู่บนหลักฐานจากมัน เปล่าดอก บรรดาผู้ อธรรมนั้นต่างก็มีได้มีสัญญาณอะไรต่อกัน นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น) [ซูเราะฮ์ ฟาฏีร์: 40]

ความหมายคือ: บรรดาภาคีเหล่านั้นที่พวกเจ้าอ้างว่าเป็นภาคีสำหรับอัลลอฮ์นั้น (พราหมณ์ พระพุทธเจ้า และ เยชู) พวกเจ้าจงบอกแก่เราเถิดว่า พวกเขาได้สร้างอะไรบ้างในโลกใบนี้? หรือพวกเขาเป็นภาคีร่วมในการสร้าง ท้องฟ้าใช่หรือไม่?" หรืออัลลอฮ์ได้ประทานคัมภีร์ที่มาจากพระองค์แก่พวกเจ้าที่บอกและยืนยันว่าพวกเขาเป็นภาคี ร่วมกับพระองค์ แล้วพวกเขามีหลักฐานและข้อพิสูจน์จากคัมภีร์นั้นหรือไม่? หากผู้ที่บูชาไม่แสดงสิ่งต่างๆ ที่เหล่าผู้ ได้รับการเคารพนั้นสร้างขึ้นมา และหากพวกเขาไม่มีข้อพิสูจน์ใดๆ ว่าบรรดาผู้คนที่พวกเขาบูชาเป็นหุ้นส่วน กับอัลลอฮ์ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และหากพวกเขาไม่มีคัมภีร์นำเสนอแก่ผู้คนที่ถูกตั้งภาคีที่ถูกระบุมา จากอัลลอฮ์แก่พวกเขา เพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขาเป็นผู้ที่มีฐานะเท่าเทียมกับอัลลอฮ์แล้ว ก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขา

ไม่ได้เป็นภาณีใดๆ กับอัลลอฮ์ และการเคารพสักการะต่อพวกเขา นั่นถือว่าเป็นการเคารพสักการะที่เป็นเท็จ และผู้ใด
เคารพสักการะต่อพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้น พวกเขาที่อยู่ในความคิดที่มหันต์

คำถามที่สอง : อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿أَمْ يَبْدُوُا أَنْ يَخْلُقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَءَلَّهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ [النمل: 64]

(หรือผู้ใดเล่าจะเริ่มในการสร้าง แล้วทรงให้มันเกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และผู้ใดทรงประทานปัจจัยยังชีพ
แก่พวกเจ้า จากฟากฟ้าและแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “จงนำ
หลักฐานของพวกท่านมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”)(ซูเราะฮ์ อันนัมล: 64]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوُا أَنْ يَخْلُقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوُا أَنْ يَخْلُقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ فَآتَى
تُؤْفِكُونَ ﴿٣٤﴾ [يونس: 34]

(จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกท่าน ที่เป็นผู้เริ่มแรกในการให้บังเกิดแล้วให้มัน
บังเกิดอีกครั้งหนึ่งอีก” จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ”อัลลอฮ์ทรงเริ่มแรกในการให้บังเกิด แล้วทรงให้มันบังเกิดอีก
ครั้งหนึ่ง ดังนั้นทำไมพวกท่านจึงหันเหออกจากความจริง ไปสู่ความเท็จเล่า”)(ซูเราะฮ์ ยูनुส: 34]

คำถามนี้เป็นความท้าทายสำหรับผู้ที่ได้รับการเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์: เขาสามารถที่จะเริ่มแรกในการสร้าง
ทุกสิ่งได้หรือไม่? พวกเขาสามารถสร้างทุกสิ่งจากสิ่งที่ไม่มีได้หรือไม่? ดังนั้น พวกเจ้า จงแสดงสิ่งที่ถูกสร้างโดย
บรรดาผู้ที่พวกเจ้าบูชาขึ้นมา!

และเมื่อทุกสิ่งที่มีชีวิตได้เสียชีวิตไป เหล่าบรรดาผู้ที่ได้รับการบูชาสามารถทำให้ฟื้นคืนชีพมาอีกครั้งได้
หรือไม่? เหล่าบรรดาผู้ที่เชื่อฟังพวกเขาและได้จับชีวิตลงด้วยความตาย พวกเขาเหล่านั้นสามารถทำให้ฟื้นคืนชีพได้
หรือไม่? พวกเขา มีความสามารถที่จะทำให้บรรดาผู้ที่ได้รับการเคารพสักการะเหล่านี้ทำให้พ่อแม่ลูกหรือคู่สมรสที่
ตายไปแล้วกลับมามีชีวิตอีกครั้งได้หรือไม่? และพวกเขาสามารถทำให้ผู้ป่วยตายซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญใน
จิตใจของผู้ติดตามพวกเขาให้กลับมามีชีวิตอีกครั้งได้หรือไม่?

และในโองการต่างๆ นี้ยังมีคำถามและความทำทายเป็นอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งก็คือ: ใครเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
ไอ้ บรรดาผู้เป็นบ่าวทั้งหลาย? บรรดาผู้ที่เป็นที่เคารพบูชาเหล่านี้สามารถให้ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขา
ได้หรือไม่? เราเห็นความยากจน ความหิวโหย และการครอบงำของศัตรูเหนือพวกเขา ดังนั้น พวกเขาสามารถทำให้
เกิดความมั่งคั่งและให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาโดยปราศจากอัลลอฮ์ได้หรือไม่?

คำถามที่สาม: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنشِرْكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدَعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَالِتُونَ ﴿١٩٣﴾﴾ [الأعراف: 191-193]

(พวกเขาตั้งสิ่งอื่นที่ไม่สามารถสร้างสิ่งใดๆ เป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ทั้งที่พวกมันเป็นสิ่งถูกสร้างกระนั้น
หรือ* และพวกมันไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใดๆ แก่พวกเขา และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมัน
เองด้วย* และหากพวกเจ้าเรียกร้องพวกเขาสู่ทางนำ พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามพวกเจ้า มันมีผลที่เหมือนกัน
สำหรับพวกเจ้า ไม่ว่าจะพวกเจ้าจะเรียกร้องพวกเขาหรือพวกเจ้าจะนิ่งเฉยอยู่ที่ก็ตาม): (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ: 191-193)

ในโองการนี้ประกอบด้วยคำถามและการทำทายเป็นอื่น ๆ ในส่วนที่เป็นคำถามนั้น คือ: พวกเจ้าจะทำการเคารพบูชาต่อ
สิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสร้างสิ่งใดๆ ได้ และเป็นสิ่งที่ถูกสร้างที่มีความอ่อนแอกระนั้นหรือ?

และในส่วนที่เป็นการทำทายเป็นอื่น ๆ นั้น คือ: มันไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองจากผู้ที่ต้องการทำร้ายมัน และไม่สามารถ
ช่วยเหลือแก่ผู้ที่เคารพบูชามัน แล้วมันเป็นที่เคารพบูชาที่พวกเขาเลือกมาเป็นภาคีร่วมกับอัลลอฮ์ได้อย่างไร? มัน
ไม่ได้สร้างสิ่งใดๆ ไม่สามารถให้การช่วยเหลือ และไม่สามารถเอาชนะได้ ยิ่งกว่านั้น ผู้ที่บูชามันมีความสมบูรณ์
มากกว่ามันท่านอิบนุกะษีร เราะหิมะฮ์อัลลอฮ์ กล่าวว่า: นี่เป็นการปฏิเสธจากอัลลอฮ์ที่มีต่อบรรดาผู้ตั้งภาคีที่เคารพ
สักการะต่อสิ่งอื่นพร้อมกับอัลลอฮ์ ไม่ว่าจะเป็นการเคารพสิ่งที่เป็นภาคี รูปปั้นและรูปเคารพต่างๆ ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ถูก
สร้างขึ้นมา ถูกประดิษฐ์ขึ้นมา ไม่ได้ครอบครองสิ่งใดๆ เลย ไม่สามารถให้โทษและให้ประโยชน์ได้ ไม่สามารถให้
การช่วยเหลือและให้ผู้ที่บูชามันได้รับชัยชนะได้ ยิ่งไปกว่านั้นพวกมันคือวัตถุที่ไร้วิญญาณ ไม่สามารถเคลื่อนไหว
ไม่มีกรไต่ดิน และไม่มีกรมองเห็น และผู้ที่เคารพบูชามันนั้นมีความสมบูรณ์มากกว่ามัน เพราะพวกเขามีการไต่ดิน
กรมองเห็น และกำลังมากกว่ามัน และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า: (พวกเขาตั้งสิ่งอื่นที่ไม่สามารถสร้างสิ่ง

ใดๆ เป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ทั้งที่พวกมันเป็นสิ่งถูกสร้างกระนั้นหรือ)คือ: พวกเจ้าจะตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ด้วยสิ่งบูชาต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งพวกมันไม่ได้สร้างสิ่งใด และมันไม่สามารถกระทำได้ กระนั้นหรือ (8)⁸

คำถามที่สี่: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلُوبًا قَلِيلٌ سَمُوهُمْ ۖ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ ۗ أَمْ يَبْظَاهِرُ مِنَّا الْقَوْلُ ۗ بَلْ زَيْنَ اللَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ ۖ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾﴾ [الرعد: 33]

(ดังนั้น พระองค์ผู้ทรงเฝ้ามองทุกชีวิตที่ได้ชวนชายเขาไว้ จะเหมือนกับเจรีดทั้งหลาย กระนั้นหรือ และพวกเขาได้ตั้งภาคีเทียบกับอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พวกท่านจงกล่าวชื่อพวกมัน หรือพวกท่านจะบอกพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ไม่รู้ในแผ่นดิน หรือเป็นเพียงคำพูดที่กล่าวขึ้นมาลอยๆ กระนั้นหรือ? เปล่าเลย ได้ถูกทำให้เฟริศแพรวๆ แก่บรรดาผู้ปฏิเสธ ซึ่งแผนการของพวกเขา และถูกปิดกั้นจากแนวทางของอัลลอฮ์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้เขาหลงทางสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้แนะให้เลย) [ซูเราะฮ์ อัลเราะอดี: 33]

ท่านอิหม่ามอัฏฏอบะรียี เราะหิมะฮุสสุลลอฮ์ กล่าวว่า: พระเจ้าผู้ทรงเป็นนิรันดร์ไม่ถูกทำลายและไม่หายนะ ทรงดูแลรักษาปัจจัยยังชีพของทุกสิ่ง เป็นผู้ทรงดูแลปัจจัยนั้น ทรงรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นและสิ่งที่พวกเขาได้ประสบมาจากการกระทำต่างๆ ทรงเฝ้าดูพวกเขา และไม่มีสิ่งใดรอดพ้นจากพระองค์ได้ ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน พระองค์จะเหมือนผู้ที่พินาศ และหายนะไป ผู้ที่ไม่ได้อัน ไม่เห็น และไม่เข้าใจสิ่งใดๆ และไม่สามารถปกป้องตัวเองและผู้ที่เกี่ยวข้องจากอันตรายใดๆ ได้ และไม่สามารถให้ประโยชน์แก่ทั้งสองได้กระนั้นหรือ? อัลลอฮ์กับสิ่งบูชา นั้นเหมือนกันหรือ? ฉันเป็นผู้ที่จัดหาปัจจัยยังชีพให้แก่บรรดาผู้ตั้งภาคีเหล่านั้น เป็นผู้ดูแลกิจการของพวกเขา รักษาการงานของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้ตั้งสิ่งที่ฉันสร้างขึ้นมาเป็นภาคีกับฉัน และได้ทำการเคารพสักการะพวกเขาอื่นจากฉัน จงกล่าวแก่พวกเขาเถิด โอ้ มุฮัมมัด "จงระบุชื่อบรรดาผู้ที่พวกเจ้าได้ตั้งเป็นภาคีในการเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์" เพราะหากพวกเขาบอกว่า "คือพระเจ้า แท้จริงพวกเขาได้โกหกแล้ว เพราะว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ทรงอocate ผู้ทรงอำนาจ ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ (หรือพวกเจ้าเป็นคนบอกแก่เขาในสิ่งที่เขา

⁸ ตัฟซีรอบนุญะมียี (3/529).

ไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งในโลกนี้) เขากล่าวว่า: พวกเจ้าบอกเขาซะใหม่ว่าใน โลกมีพระเจ้า และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก พระองค์ ทั้งในแผ่นดินและในฟากฟ้า? ⁹

และคำถามที่มีในโองการนี้ มี 3 ประการที่ช่วยกระตุ้นสติปัญญา:

ประการที่หนึ่ง: ปลูกสติปัญญาเพื่อให้พิจารณาเปรียบเทียบระหว่างพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ทรงอำนาจ และมั่งคั่ง ทรงคุณทุกชีวิตด้วยสิ่งที่พวกเขาแสวงหา กับสิ่งที่ถูกบูชาที่อ่อนแอ อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ คือ ผู้ทรงสร้างผู้ที่ถูกบูชา นั้น และทรงทำให้มันบังเกิดขึ้นมา และพระองค์คือผู้ที่คอยดูแลปัจจัยยังชีพและรายได้ของเขา และหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็ทำลายเขารวมทั้งผู้ที่เคารพสักการะเขา แล้วคนที่มิสติปัญญาไปบูชาผู้อ่อนแอได้อย่างไร?

ประการที่สอง: อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสกับบิรูฮัมมัดว่า จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า "พวกเจ้าจงตั้งชื่อให้บรรดาผู้ถูกเคารพสักการะเหล่านี้ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ไม่มีอยู่จริง กล่าวคือ ไม่มีพระเจ้าที่ควรได้รับการเคารพสักการะอย่างเที่ยงแท้ นอกจากข้าเท่านั้น ดังนั้น หากพวกเจ้าอ้างว่ามีสิ่งที่เป็นหุ้นส่วน ก็จงบอกรับชื่อของพวกเขามา และพวกเจ้าจะอ้างว่ามีหุ้นส่วน โดยอัลลอฮ์ไม่รู้ได้อย่างไร และพวกเจ้าเองก็ยอมรับว่าพระองค์ ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และผลลัพธ์ก็คือ พวกเจ้าได้ตั้งภาคีและทำการเคารพสักการะต่อพวกมัน ทั้งที่พวกมันไม่มีอยู่จริง

ประการที่สาม: หากไม่มีพระเจ้าที่แท้จริงที่ควรได้รับการเคารพบูชา ดังนั้นการอ้างถึงการมีภาคีสำหรับอัลลอฮ์ นั้น มันเป็นเพียงข้ออ้างเท่านั้น และเป็นคำกล่าวที่ไม่มีหลักฐานสนับสนุนและไม่ได้รับการยอมรับโดยสติปัญญา ยิ่งกว่านั้น มันเป็นแค่ข้ออ้างเช่นเดียวกับข้ออ้างอื่นๆ ที่มีทั่วไป ที่เหล่าบรรดานักอ้างได้อ้างกัน ซึ่งพวกเขาไม่รู้ตัวว่าพวกเขากำลังโกหกในการอ้างของพวกเขา

คำถามที่ห้า: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنَّفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾﴾ [الروم: 28]

(พระองค์ทรงยกอุทาหรณ์แก่พวกเจ้าที่มาจากตัวของพวกเจ้าเอง จะมีบ้างไหมสำหรับพวกเจ้า (ที่จะยอมให้) ผู้ที่เป็นทาสของพวกเจ้า มีหุ้นส่วนในสิ่งที่เราได้ให้เครื่องยังชีพแก่พวกเจ้า เพื่อที่พวกเจ้าจะได้เท่า

⁹ ญามิฮ์ อัลละฮาน ดร.จางทาน โดย ซากีร์ (16/362-365)

เทียมกันในเรื่องนั้น โดยพวกเจ้ากลัวพวกเขาเหมือนกับกลัวของพวกเจ้าด้วยตนเอง เช่นนั้นแหละ เรา
จำแนกสัญญาธรรม์ทั้งหลายแก่หมู่ชนผู้ใช้ปัญญาเพื่อใคร่ครอง)(ซูเราะฮ์ อีรุม: 28)

ความหมายของอุทาหรณ์นี้คือ มนุษย์ไม่พอใจที่จะให้ใครมาเป็นหุ้นส่วนในสิ่งที่เขาเป็นเจ้าของ แม้ว่าจะเป็น
ลูกหรือพี่น้องก็ตาม แล้วจะเป็นไปได้อย่างไรถ้าคนที่จะเป็นหุ้นส่วนนั้นเป็นทาสของเขาเอง? ถ้ามนุษย์ไม่สามารถ
ยอมรับสิ่งนั้นสำหรับตัวเอง แล้วเขายอมรับในการมีหุ้นส่วนสำหรับอัลลอฮ์ในการเคารพสักการะพร้อม
กับอัลลอฮ์ได้อย่างไร ซึ่งในความจริงแล้วบรรดาหุ้นส่วนเหล่านั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ยิ่งกว่านั้นพวกเขาเป็น
บ่าวของพระองค์และเป็นสิ่งที่อยู่ภายใต้กรรมสิทธิ์ของพระองค์ และหากเป็นเช่นนั้น ทุกสิ่งที่ถูกเคารพสักการะ
นอกเหนือจากอัลลอฮ์นั้นเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และสติปัญญาก็ไม่เต็มใจที่จะบูชาสิ่งที่ถูกสร้าง ถูกประดิษฐ์
เป็นทาส แล้วละทิ้งการเคารพสักการะต่อผู้สร้างและผู้ให้ปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงบริสุทธิ ผู้ทรงสูงส่ง¹⁰

หลังจากที่เราได้นำเสนอคำถามบางส่วนที่ระบุในอัลกุรอาน มุ่งไปยังผู้ที่สักการะต่อสิ่งอื่นพร้อมกับอัลลอฮ์ เรา
จะอธิบายความหมายของการตั้งภาคี และจากนั้นเรานำเสนอหลักฐานบางอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความไม่ถูกต้อง
ของการตั้งภาคี

การตั้งภาคี คือ: การที่เจ้ากำหนดผู้ที่เทียบเท่ากับพระเจ้า ทั้งที่พระองค์ทรงสร้างเจ้าขึ้นมา และมันคือการที่บุคคล
ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เป็นการเคารพสักการะต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ เช่น การอธิษฐาน การเชือดสัตว์ การสาบาน และการ
ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮ์ ในสิ่งที่อัลลอฮ์เท่านั้นที่สามารถทำได้ ไม่ว่าสิ่งที่พวกเขามูฮานันจะเป็น
มะลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิด หรือศาสนทูตที่ถูกส่งมา หรือคนสอและห้ทั้งที่มีชีวิตอยู่หรือตายไปแล้ว หรือรูปเคารพหรือ
จินตนาการ ราศีหรือดาวต่างๆ หรือพลังธรรมชาติ ทั้งหมดนี้เป็นการตั้งภาคีที่ใหญ่หลวง

ความจริงของการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์นั้น คือการที่มนุษย์ได้ทำการเคารพสักการะต่อสิ่งที่ถูกสร้างเหมือนกับการ
เคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ หรือการแสดงความเคารพแก่สิ่งนั้นเหมือนกับการแสดงความเคารพแก่อัลลอฮ์ หรือการ
เทียบสิ่งนั้นเท่ากับอัลลอฮ์ในฐานะความเป็นพระผู้อภิบาล หรือความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่าง
แท้จริง หรือพระนามและคุณลักษณะของพระองค์.

หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงความไม่ถูกต้องของการตั้งภาคี คือ:

หลักฐานที่หนึ่ง: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

¹⁰ คุตบ์ฮิร อิบน์กะอิมิร (6/312)

﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾﴾ [الإسراء: 42]

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากมีพระเจ้าอื่นๆ เคียงข้างพระองค์ ดังที่พวกเขากล่าวไว้ พระเจ้าเหล่านั้นย่อมแสวงหาทางไปสู่พระเจ้าผู้ทรงครองบัลลังก์อย่างแน่นอน(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอ์ : 42)

ความหมายคือ: ผู้ที่เชื่อถึงการมีจำนวนหลายพระเจ้านั้น และพวกเขาได้กำหนดคุณลักษณะเฉพาะกับแต่ละพระเจ้าเหล่านั้น และมีวัตถุประสงค์ในการสร้างสิ่งต่างๆ ที่เฉพาะ และบางครั้งพวกเขาจะสักการะบรรดาพระเจ้าเหล่านั้น เพื่อทำให้พวกเขาได้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ผู้มีอำนาจอันยิ่งใหญ่ ผู้เป็นเจ้าของบัลลังก์ที่ยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ทรงปฏิเสธความเชื่อของพวกเขา และทรงอธิบายให้พวกเขาว่าหากพระเจ้าต่างๆ เหล่านั้น สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น และนำพวกเขาเข้าใกล้อัลลอฮ์ได้ พวกเขาจะต้องนำตัวพวกเขาเองเข้าใกล้อัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่อย่างแน่นอน และจะไม่รับตำแหน่งใดๆ ที่สูงส่ง และยิ่งใหญ่ ณ อัลลอฮ์ ดังนั้นเมื่อพระเจ้าเหล่านั้นไม่ทำสิ่งนั้นเพื่อตัวเอง แล้วมนุษย์คิดว่ามันเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? แล้วมนุษย์ขอให้สิ่งเหล่านั้นนำเขาเข้าใกล้อัลลอฮ์ได้อย่างไร?

หลักฐานที่สอง: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ

بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾﴾ [المؤمنون: 91]

(อัลลอฮ์มิได้ทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ ถ้าเช่นนั้นพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียดหมด และแน่นอนพระเจ้าบางพระองค์ในหมู่พวกเขาจะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแห่งอัลลอฮ์ ให้พ้นจากที่พวกเขากล่าวหา)(ซูเราะฮ์ อัล-มุอ์มินูน: 91)

อัลลอฮ์ได้ทรงอธิบายว่ามันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ในทางสติปัญญาว่าอัลลอฮ์จะทรงมีลูก และมันก็เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ว่าจะมีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับพระองค์ และหากมีพระเจ้ามากกว่าหนึ่งองค์ พระเจ้าแต่ละองค์ก็จะต้องมีอำนาจปกครองสิ่งที่พวกเขาสร้างอย่างมีอิสระ และพวกเขาที่จะแย่งชิงกัน ผู้ที่แพ้ก็ไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ท่านอับดุลอะซีซ เราะหิมะฮ์กล่าวว่าในคัมภีร์ของท่านว่า : (อัลลอฮ์ไม่มีลูก และไม่มีใครอยู่กับพระองค์ในอดีตกาล และไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะในช่วงที่พระองค์กำลังสร้างสิ่งต่างๆ เหล่านั้น และถ้ามีใครอยู่กับพระองค์ในอดีตกาล หรือมีขณะที่พระองค์สร้างสิ่งต่างๆ ขึ้นเหล่านั้น ซึ่งเป็นผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะ (จากพระเจ้าเหล่านั้น ถ้าเช่นนั้นพระเจ้าเหล่านั้นก็) จะกล่าวว่า: "ดังนั้นพระเจ้าแต่ละองค์ในหมู่พวกเขาจะต้องแยกตัวออกจากกัน (เพื่ออยู่กับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง) ดังนั้นพระองค์จึงอยู่กับสิ่งที่พระองค์สร้าง และพวกเขาก็เอาชนะกัน และผู้ที่แข็งแกร่งในหมู่พวกเขาจะเอาชนะผู้ที่อ่อนแอ เพราะผู้ที่แข็งแกร่งไม่ยอมรับการเหนือกว่าของผู้ที่อ่อนแอ และผู้

อ่อนแอไม่สมควรที่จะเป็นพระเจ้า ดังนั้น มหาวิสุทธิแต่อัลลอฮ์ มันเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักยิ่งและรัดกุมที่สุดสำหรับผู้ที่เข้าใจและใคร่ครวญ) ¹¹

ท่านซัยด์อะฮ์ดียะ เราะหิมะฮ์สุลลอล็ฮ์ กล่าวว่า :และเพราะเหตุนี้อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เน้นถึงหลักฐานทางปัญญา ถึงการเป็นไปได้ที่จะมีพระเจ้าสององค์ ดังนั้นพระองค์จึงตรัสว่า: (ถ้าเช่นนั้น)คือ: ถ้าหากมีพระเจ้าอื่นเคียงข้างพระองค์ดังที่พวกเขากล่าวอ้าง ถ้าเช่นนั้นพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียหมดคือ: พระเจ้าแต่ละองค์ก็จะอยู่กับสิ่งที่พวกเขาสร้าง และแยกตัวออกจากพระเจ้าอื่น และจะป้องกันจากพระเจ้าอื่นและอาชนะมัน (และแน่นอนพระเจ้าบางพระองค์ในหมู่พวกเขาทั้งหมดจะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางองค์)ดังนั้นผู้ที่ชนะก็จะเป็นพระเจ้ามิฉะนั้น เมื่อมีความขัดแย้ง จักรวาลนี้ก็จะมิอยู่ไม่ได้ และไม่สามารถที่จะจินตนาการได้เลยว่าจะมีระเบียบที่นำอัสซอร์ฮ์นี้ได้ ลองพิจารณาเกี่ยวกับดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดาวเคราะห์ที่มันคง และที่โคจรไปมา เพราะนับตั้งแต่ถูกสร้างขึ้น พวกมันได้โคจรตามระบบเดียวและระเบียบเดียว พวกมันทั้งหมดถูกสร้างขึ้นมาโดยอำนาจ และถูกจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อประโยชน์แก่เหล่าสิ่งมีชีวิตทั้งปวง ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงผลประโยชน์ของบุคคลหนึ่งและยกเว้นผู้อื่น และจะไม่เห็นข้อบกพร่องใดๆ ความขัดแย้งใดๆ และไม่มีการขัดแย้งแม้แต่น้อย เป็นไปได้ไหมว่านี่จะเป็นการจัดการของพระเจ้าสององค์? (12) ¹²

หลักฐานที่สาม: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَاءُ اللَّهِ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ [الأنبياء: 22]

(หากในชั้นฟ้าและแผ่นดินมีพระเจ้าหลายองค์ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างแน่นอน)(ซูเราะฮ์อัล-อัมบิยาฮ์: 22]

ซัยด์อะฮ์ดียะ เราะหิมะฮ์สุลลอล็ฮ์ กล่าวในคัมภีร์ของท่านว่า:อธิบายก็คือ: โลกที่เราเห็นทั้งเบื้องบนและเบื้องล่างนั้น ต่างก็อยู่ในความสมบูรณ์แบบที่สูงสุดและเป็นระเบียบที่สุด ไม่มีข้อบกพร่อง ไม่มีข้อผิดพลาด ไม่มีการไม่ลงรอยกัน และไม่ขัดแย้งกัน จากตรงนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้ที่จัดการมันนั้นมีหนึ่งเดียวกัน พระผู้อภิบาลของมันมีหนึ่งเดียว และพระเจ้าหนึ่งเดียว และหากมีผู้จัดการสองคนและพระผู้อภิบาลสององค์ขึ้นไป แน่แน่นอนจะทำให้ระบบหยุดชะงักและโครงสร้างของระบบถูกทำลาย เพราะพวกเขาจะไม่ลงรอยกันและขัดแย้งกันและหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องการจัดการบางสิ่งบางอย่าง และอีกฝ่ายไม่ต้องการ ดังนั้นการที่ความต้องการของพวกเขาจะเกิดขึ้นพร้อมกันนั้นย่อม

¹¹ ญามิอุลอะษาน ครวงทานโดย ซากิร (19/66).

¹² ตัยซิริ อัลอะรียิมะเราะห์มาน (หน้า: 558)

เป็นไปได้ และการมีอยู่ของความ ต้องการของฝ่ายหนึ่ง โดยอีกฝ่ายนั้น ไม่มี แสดงให้เห็นถึงความไร้ความสามารถ และการขาดอำนาจของอีกฝ่าย และการเห็นท้องของพวกเขาในความต้องการเดียวกันในทุกเรื่องนั้นเป็นไปได้ ดังนั้นพระผู้ทรงอำนาจผู้ทรงมีพระประสงค์ของพระองค์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีต่อต้านหรือผู้ป้องกัน พระองค์ ก็อัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงอำนาจสูงสุด¹³

หลักฐานที่สี่: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنِ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾﴾ [سبا: 22-23]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวกท่านจินตนาการ (ว่าเป็นพระเจ้า) อื่น จากอัลลอฮ์ พวกมันมิได้ครอบครองแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพวกมัน มิได้มีส่วนในทั้งสองนั้น และสำหรับพระองค์นั้นมิได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน* การชะฟาอะฮฺ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขาจนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัว ได้คลายจากจิตใจของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “พระเจ้าของพวกท่านได้ตรัสอะไรนะ “พวกเขา กล่าวว่า “ลัทธิธรรม และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่”[ซูเราะฮ์ สะบะอ์: 22-23]

ความหมายของหลักฐานนี้คือ อัลลอฮ์ทรงบัญชาท่านนบีมุฮัมมัด ที่อัลลิลลอฮุอะลียะฮ์วะสลัม ผู้เป็นศาสนทูต ของพระองค์ให้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่ตั้งภาคีต่อสิ่งอื่นพร้อมกับอัลลอฮ์ว่า: จงวิงวอนต่อเหล่าผู้ได้รับการบูชาที่ไม่มี ความดีใดๆ อื่นจากอัลลอฮ์เหล่านั้น - หากพวกเขาคิดว่าพวกเขาเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่วิงวอนต่อพวกเขา - พวกเขา มีอำนาจครอบครองเป็นของตัวเองทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ถึงแม้สิ่งที่พวกเขาครอบครองนั้นจะมีขนาดเท่า ผงธุลีใช่หรือไม่?

จากนั้นเจ้าลงพร้อมกับพวกเขาไปยังสิ่งที่ต่ำกว่านั้น แล้วถ้าพวกเขาไม่ได้ครอบครองสิ่งใดๆ เลย แล้วพวกเขาจะ เป็นหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ไม่ว่ามันจะเป็นสิ่งเล็กหรือเล็กน้อยแค่ไหนก็ตาม ใช่ไหม?

และถ้าพวกเขาไม่ได้ครอบครองสิ่งใดๆ อย่างอิสระ และไม่ได้เป็นหุ้นส่วนของอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาจะเป็น ผู้สนับสนุนอัลลอฮ์และช่วยเหลืออัลลอฮ์ได้อย่างไร? จงกว่าพวกเขามีอำนาจพอในสายตาของอัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์

¹³ ตัยซ็ร อัลอะรรมิลเราะห์มาน (หน้าที่ 521)

จึงจะตอบสนองการอธิษฐานของพวกเขาเพราะการช่วยเหลือพวกเขาที่มีต่อพระองค์ อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งเหล่านั้น ด้วยความสูงส่งที่ยิ่งใหญ่

หรือพวกเขาจะให้การเป็นสื่อกลาง ณ อัลลอฮ์ ให้แก่ผู้ที่บูชาพวกเขาและมนุษย์ทุกคนรู้ว่าไม่มีใคร - ไม่ว่าจะ เป็นใครก็ตาม - ที่มีอำนาจอยู่เป็นอิสระนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ไม่มีใครเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ช่วยใดๆ สำหรับอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก ไม่มีใครเป็นผู้แทนสื่อกลาง ณ อัลลอฮ์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพระองค์ และหากเป็นเช่นนั้น แล้วทำไมคนที่ไม่มีอำนาจใดๆ ไม่มีหุ้นส่วนในสิ่งใดๆ ไม่เป็นผู้ช่วยในสิ่งใดๆ และไม่เป็นสื่อกลาง มาอ้างตนเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? แล้วคนที่อยู่ในสภาพอ่อนแอ ยากจน และตกต่ำ? ทำไมคนจนต้องขอจากคนจน เหมือนกับเขา และที่จนกว่าเขาด้วย!? ¹⁴

และเป็นที่รู้กันดีว่าผู้ที่ขอต่อสิ่งใดที่เป็นสิ่งบูชา แท้จริงเขาขอเพื่อให้ได้รับประโยชน์หรือยับยั้งสิ่งที่เป็นโทษ หากเขาเชื่อว่าสิ่งนั้นมีลักษณะใด ลักษณะหนึ่งจาก

4 ลักษณะนี้ : เขาอาจเป็นผู้ที่มีในสิ่งที่บรรดาว่าของเขานั้นต้องการจากเขา เพราะถ้าเขาไม่มีในสิ่งนั้นก็แสดงว่าเขาเป็นหุ้นส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของ และหากเขาไม่ได้เป็นหุ้นส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของ เขาก็จะเป็นผู้ช่วยและผู้สนับสนุน และหากเขาไม่ได้เป็นผู้ช่วยและไม่ได้เป็นผู้สนับสนุน ก็จะเป็นผู้แทนสื่อกลางสำหรับเขา

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ปฏิเสธทั้งสี่อย่างนั้นตามลำดับ จากสูงสุดลงมาจนถึงต่ำสุด พระองค์ปฏิเสธการมีอำนาจ การเป็นหุ้นส่วน การสนับสนุน และการเป็นสื่อกลาง ¹⁵

หลักฐานที่ห้า: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۗ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾﴾ [ฟาطر: 13]

(พระองค์ทรงให้กลางวันคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ แก่มนุษย์ ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ นั่น

¹⁴ ดูหนังสือญามิอ อับละฮาน(20/394) และคัมภีร์อัลอะรเราะฮ์ (678)

¹⁵ มะคาริจอชชาลิกีน (1/351)

คือ อัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเขา อำนาจการปกครองทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นพวกมันมิได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่เพียงบางหุ้มเมล็ดอินทผลัม)(ซูเราะฮ์ ฟาฏีร์: 13)

ในหลักฐานก่อนหน้านี้ อัลลอฮ์ ตะอาลาได้อธิบายถึงความอ่อนแอของบรรดาผู้ที่ได้รับการบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ สิ่งเหล่านี้บรรดาผู้ตั้งภาคีฮิดเป็นหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก และในหลักฐานนี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้อธิบายด้านหนึ่งที่แสดงถึงความสมบูรณ์และความยิ่งใหญ่ของพระองค์และการจัดการของพระองค์ที่มีต่อจักรวาลนี้ พระองค์คือผู้ที่ทำให้กลางวันเข้าในกลางคืน และทำให้กลางคืนเข้าในกลางคืน และทรงควบคุมดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ และทรงนำทั้งสองไปสู่เวลาที่กำหนดไว้ และนี่เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าพระองค์นั้นทรงปรีชาญาณยิ่ง ทรงสามารถเหนือทุกสิ่ง และทรงรอบรู้ยิ่ง พระองค์คือพระเจ้าผู้ที่ไม่มิผู้อภิบาลใดนอกจากพระองค์ ไม่มีพระเจ้าที่ควรได้รับการเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์เท่านั้น และนี่คือส่วนหนึ่งจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบริหารจัดการในจักรวาลนี้ ดังนั้น การบริหารจัดการของบรรดาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ที่เหล่าบรรดาผู้ตั้งภาคีได้ตั้งเป็นภาควิร่วมกับอัลลอฮ์นั้น อยู่ตรงไหน? จากนั้นอัลลอฮ์ก็ตัดสินว่าเหล่าบรรดาสิ่งที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์นั้น แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ที่อ่อนแอ โดยที่พวกเขาไม่ได้ครอบครองอะไรเลย แม้แต่เพียงเมล็ดอินทผลัม

จากนั้นอัลลอฮ์ทรงทำพวกเขา เพื่อให้สติปัญญาได้ตื่นขึ้นมา และเพื่อเปิดเผยถึงความอ่อนแอของบรรดาพระเจ้าเหล่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ
بِشْرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾﴾ [فاطر: 14]

(หากพวกเขาวิงวอนขอต่อพวกมัน พวกมันไม่ได้ยินการวิงวอนขอของพวกเจ้า และหากพวกมันได้ยินพวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเจ้า และในวันกิยามะฮ์ พวกมันจะปฏิเสธต่อการตั้งภาคีของพวกเจ้า และไม่มีผู้ใดแจ้งแก่เจ้าได้นอกจากพระผู้ทรงรอบรู้)(ซูเราะฮ์ ฟาฏีร์: 14)

คือ บรรดาพระเจ้าเหล่านี้ไม่ได้ยินการวิงวอนจากผู้ที่วิงวอนขอต่อพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นแก้วตาดูที่ไม่มีชีวิต และถ้าสมมติว่าพวกเขาได้ยิน พวกเขา ก็ไม่สามารถตอบสนองต่อผู้ที่วิงวอนขอได้ และที่น่าเศร้าก็คือบรรดาผู้ที่ได้รับการเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะปฏิเสธบรรดาผู้ที่บูชาพวกเขาในวันกิยามะฮ์ ดังนั้นพวกเขาไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อพวกเขาในโลกนี้ และในวันอาเคิระฮ์พระเจ้าเหล่านั้นก็จะเป็นศัตรูกับพวกเขา ดังนั้นมีประโยชน์อะไรหรือที่บรรดาผู้ตั้งภาคีได้รับจากบรรดาพระเจ้าเหล่านี้?

หลักฐานที่หก: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ
الطَّعَامَ أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمْ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٦﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾﴾ [المائدة: 75-76]

(อัลมะซีหฺบุตรของมัรยัมนั้น มิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นเราะซูลคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งบรรดาเราะซูลก่อนเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว และมารดาของเขานั้นคือหญิงที่มีสัจจะวาจา ซึ่งทั้งสองนั้นรับประทานอาหาร จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอย่างไรเล่าที่เราได้แจกแจงโองการต่างๆ แก่พวกเขา และจงดูเถิดว่าอย่างไรเล่าพวกเขาจึงถูกหันเหไปได้* จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจะเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ สิ่งซึ่งไม่มีอำนาจครอบครองอันตรายใดๆ และประโยชน์ใดๆ ไว้สำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้)(ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 75-76]

ชาวคริสเตียนอ้างว่า พระเยซู (นบีอีซา อะลัยฮิสสลาม) เป็นบุตรของอัลลอฮ์ และพวกเขาทำการเคารพสักการะต่อท่านเทียบเท่ากับการเคารพอัลลอฮ์ จากนั้นอัลลอฮ์ได้อธิบายไว้ใน โองการนี้หลายสิ่งหลายอย่าง ถ้าผู้มีสติปัญญาได้ใคร่ครวญคำรัสของอัลลอฮ์อย่างลึกซึ้งก็จะพบว่าพระเยซู (นบีอีซา อะลัยฮิสสลาม) เป็นบ่าวคนหนึ่งของอัลลอฮ์เท่านั้น ท่านเกิดมาโดยการคลอดจากผู้หญิงอย่างมนุษย์ทั่วไป และชีวิตของท่านก็ต่ออาศัยอาหารการกินและเครื่องคัมเหมือนกับมนุษย์ทั่วไป และใครก็ตามที่มีชีวิตแบบนี้ ดังนั้นเขาไม่ใช่พระเจ้าและไม่ใช่มุตรของพระเจ้า และไม่ควรถูกเคารพสักการะนอกเหนือจากอัลลอฮ์ เพราะถ้าท่านขาดอาหารและเครื่องคัมไป ท่านก็จะตายอย่างแน่นอน เหมือนกับมนุษย์ทั่วไปที่ตายเพราะขาดอาหารจากนั้นอัลลอฮ์ก็ได้อธิบายอีกว่า ท่าน(เยซู)ไม่สามารถให้โทษและให้ประโยชน์ใดๆ แก่ผู้ที่เคารพสักการะท่านได้ ถ้าท่านสามารถให้โทษหรือให้ประโยชน์ได้ ท่านก็จะให้ประโยชน์แก่ตัวท่านเองอย่างแน่นอน และท่านจะปลอดภัยจากอันตรายของชาวอิยิปต์ที่ทำร้ายท่านและพวกเขาเกือบฆ่าท่านไปแล้ว.

นี่คือหลักฐานที่ทำให้ชาวคริสเตียนไม่สามารถโต้แย้งและปฏิเสธได้ เป็นการปฏิเสธทุกการบูชาทุกสิ่งที่มีของมนุษย์ที่เอามนุษย์ด้วยกันเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ ไม่ว่าจะมนุษย์คนนั้นจะเป็นอุซัยรฺ พระพุทธเจ้า ขงจื้อ หรือคนอื่นๆ ที่มีมนุษย์เคารพบูชากันพวกเขาทั้งหมดนั้นล้วนเกิดมาจากท้องแม่ของพวกเขา และพวกเขาที่กินและดื่ม และไม่สามารถให้ประโยชน์หรือให้โทษแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขา และเมื่อสภาพการณ์ของพวกเขาอ่อนแอ และความต้องการของพวกเขาที่มีต่อปัจจัยต่อการดำรงชีวิตเช่นอาหารและเครื่องคัม จึงเป็นที่ชัดเจนว่าการเคารพบูชาต่อพวกเขานั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องดังนั้นผู้คนได้ยึดเอาเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ได้อย่างไร? และทั้งการอับดะฮ์ต่ออัลลอฮ์

พระองค์ผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้เกี่ยวกับสภาพการณ์ของบรรดาบ่าวของพระองค์ ซึ่งพระองค์มีความสามารถที่จะช่วยเหลือบ่าวของพระองค์ออกจากความยากลำบาก และนำความคิดต่างๆ มาสู่พวกเขา

หลักฐานที่เจ็ด: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَن مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِي ۗ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿38﴾﴾ [الرؤم: 38]

(และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แน่แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขอต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ นั้น หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้ความทุกข์ยากแก่ฉันแล้ว พวกมันจะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของพระองค์ได้ไหม หรือหากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่ฉัน พวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแก่ฉันแล้ว แต่พระองค์เท่านั้น บรรดาผู้มอบความไว้วางใจจะให้ความไว้วางใจ)[ซูเราะฮ์ อัม-ซุมร์: 38]

ในโอกาสนี้ มีคำถามที่ต้องการคำตอบสำหรับทุกคนที่เคารพสักการะต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ ว่า: ใครสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน? แน่แน่นอน เขาจะกล่าวว่า: "อัลลอฮ์" และจากนั้นจะมีคำถามอีกว่า: "พวกเจ้าคิดว่าบรรดาพระเจ้าเหล่านี้ที่พวกเจ้าได้บูชาจากอัลลอฮ์ ถ้าอัลลอฮ์ต้องการให้ฉันได้รับความเสียหายทางร่างกายของฉันหรือจำกัดในเรื่องปัจจัยยังชีพแก่ฉัน หรือพระองค์ต้องการให้ฉันได้รับความกรุณาจากความไพศาลแห่งปัจจัยยังชีพและเงินทองและลูกๆ แก่ฉัน บรรดาพระเจ้าเหล่านี้สามารถช่วยฉันได้หรือไม่ในการปกป้องตัวฉันจากความเสียหายหรือขจัดความกรุณาที่อัลลอฮ์ได้ประทานให้แก่ฉันได้หรือไม่?" คำตอบที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปโดยบรรดาผู้ที่เคารพบูชาต่อพระเจ้าเหล่านี้ว่า: พวกเขาไม่สามารถให้ประโยชน์และให้โทษ ไม่สามารถขัดขวางและไม่สามารถที่จะให้ได้ ไม่สามารถแก้ความทุกข์ทรมาน และไม่สามารถขัดขวางความคิดใดๆ ได้ และถ้าเป็นอย่างนั้น แล้วพวกเขาได้รับการเคารพบูชาได้อย่างไรและเป็นที่รู้จักกันว่า การให้ความเท่าเทียมระหว่างสิ่งที่ไม่สามารถให้โทษ ไม่สามารถให้ประโยชน์ ไม่สามารถทำอะไร ได้ กับพระองค์ผู้ที่มีความดีทั้งหมดอยู่ในมือ ผู้ดูแลทุกอย่างตามที่ต้องการ ความเชื่อในลักษณะนี้จะไม่มีนอกจากคนที่ไม่มีสติปัญญาเท่านั้น.

หลักฐานที่แปด: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتَ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

[الكهف: 51]

(ข้ามิได้เอาพวกมันมาเป็นพยาน ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แม้ในการสร้างตัวพวกมันเอง และข้ามิได้เอาพวกที่ทำให้ผู้อื่นหลงผิดมาให้ความช่วยเหลือ)[ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ: 51]

ท่านอิบนุกะมีร์ เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า:อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า: "พวกเขาเหล่านั้นที่พวกเขาได้ยึดเป็นที่พึ่ง แทนฉันนั้น พวกมันเป็นบ่าวไม่ต่างอะไรกับพวกเขา พวกเขาไม่มีอะไรเลย และฉันก็ไม่ได้เอาพวกเขาเป็นพยานในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในขณะที่พวกเขาที่ยังไม่มีตัวตน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า: "ข้าเป็นผู้ที่อิสระในการสร้างทุกสิ่ง บริหารจัดการและกำหนดศกาวการณ์ของทุกสิ่งเพียงผู้เดียว ไม่มีใครเป็นภาคร่วมในการสร้างสิ่งเหล่านั้นกับข้า ไม่มีผู้ให้การช่วยเหลือ ไม่มีผู้แนะนำ และไม่มีผู้เทียบเทียม"(16)ดังนั้นเมื่อพวกเขาไม่ได้เป็นพยานในการสร้างท้องฟ้าและแผ่นดิน และการสร้างตัวของพวกเขาเอง ถ้าเช่นนั้น ก็แสดงว่าบรรดากาอิและพระเจ้าเหล่านั้นไม่เคยมีตัวตนมาก่อน แล้วอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเขาก็ได้สร้างพวกเขาขึ้นมา แล้วทำไมพวกเขาจึงยึดพวกเขาเป็นพระเจ้าอื่นจากพระองค์?¹⁶ หลักฐานที่เก่า: อัลลอฮ์ทรงดูแลเรื่องบัจญ์ยังชีพของทุกสิ่งที่ถูกสร้างในโลกนี้ พระองค์เป็นผู้สร้างและผู้ทรงให้บัจญ์ยังชีพ และสิ่งอื่นจากพระองค์ล้วนเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นและเป็นสิ่งที่ได้รับบัจญ์ยังชีพจากอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ [العنكبوت: 60]

(และมีสัตว์ดั่งที่ชนิดที่ไม่สามารถแสวงหาบัจญ์ยังชีพของตัวเองได้ อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ประทานบัจญ์ยังชีพแก่พวกมันและแก่พวกท่านและพระองค์เป็นผู้ทรงได้โอน ผู้ทรงรอบรู้)[ซูเราะฮ์ อัลอังกะบุต: 60]

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابِ

﴿ مُبِينٍ ﴾ [هود: 6]

16 ตัฟซีร์อิบนุกะมีร์ (5/153)

(และไม่มีสัตว์ใดที่เหยียบย่ำในแผ่นดินนี้ นอกจากอัลลอฮ์ ทรงเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพของมัน และพระองค์ทรงรู้ที่พำนักที่สัตว์นั้นอาศัยอยู่ และที่พิกชัวร์ขาวของมัน ทุกสิ่งมีในบันทึกอันชัดแจ้ง)[ซูเราะฮ์ สูด: 6]

ดังนั้น ใครคือผู้ที่ดูแลปัจจัยยังชีพแก่สัตว์ นก หรือสิ่งมีชีวิตอื่นๆ เป็นไปได้ไหมที่สัตว์เหล่านี้เป็นผู้ที่ให้ปัจจัยยังชีพแก่ตัวเอง? หรือพวกมันจะพกพาอาหารไปกับตัวไปทุกที่ที่มันเดินทางไป? และมีใครสักคนใหม่ที่อ้างว่าพระเจ้าเหล่านี้คือผู้สร้างสัตว์เหล่านี้และให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกมัน ดังนั้นถ้าไม่มีใครเป็นผู้ที่สร้างพวกมันและให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกมัน นั่นหมายความว่าอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติยิ่ง เท่านั้นคือผู้ทรงให้ปัจจัยยังชีพ และถ้าพระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพ ดังนั้นพระองค์เท่านั้นที่สมควร ได้รับการเคารพสักการะ โดยไม่มีใครเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْيِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ﴾ [الحجر: 20]

(และเราได้สร้างสิ่งจำเป็นแห่งชีวิตแก่พวกเจ้าในโลกนี้ และเราได้สร้างสิ่งมีชีวิตต่างๆ ซึ่งเจ้าไม่มีทางเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่เขา)[ซูเราะฮ์ อัลหัจร์: 20]

ความหมายคือ อัลลอฮ์ได้สร้างสิ่งจำเป็นแห่งชีวิตให้แกพวกเจ้าในโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นที่พักอาศัย เสื้อผ้าอาหาร และอาหารการกิน และทรงสร้างอาหารและเครื่องดื่มน้ำแก่สัตว์ของพวกเจ้า ดังนั้นมันจะเกิดอะไรขึ้น ถ้าอัลลอฮ์ไม่ได้สร้างอาหารแก่สัตว์เลี้ยงของพวกเจ้า แล้วมนุษย์จะได้รับประโยชน์จากสัตว์ได้อย่างไร? พวกเขาสามารถสร้างอาหารแก่สัตว์เลี้ยงของพวกเขได้หรือไม่? และพระเจ้าเหล่านี้สามารถให้ปัจจัยยังชีพแก่มนุษย์และสัตว์ที่พวกเขาครอบครองได้หรือไม่? และถ้าเป็นเช่นนั้น แล้วพวกมันเป็นที่เคารพสักการะได้อย่างไร?!

หลักฐานที่สิบ: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ [الفرقان: 3]

(พวกเขาได้เคารพบูชาพระเจ้าอื่นๆ จากพระองค์ โดยที่พระเจ้าเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่งใดทั้งๆ ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวเองได้ และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายและความเป็นและการฟื้นคืนชีพ)[ซูเราะฮ์ อัล-ฟุรคาน: 3]

โครงการนี้ประกอบด้วยข้อพิสูจน์ต่างๆ ที่สำคัญ ที่แสดงถึงความเป็นพระเจ้าที่ไม่เที่ยงแท้ของสิ่งที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งข้อพิสูจน์นั้นมีดังนี้:

หนึ่ง: ผู้ที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์นั้น ไม่ได้สร้างสิ่งใดและในขณะที่เดียวกันแล้วเขาเองเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา แล้วเป็นไปได้อย่างไรที่คนๆ หนึ่งจะเคารพบูชาสิ่งถูกสร้างเช่นเดียวกับเขา? สอง: ผู้ที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์นั้น เขาไม่สามารถสร้างประโยชน์หรือให้โทษแก่ตัวเอง แล้วจะเป็นไปได้อย่างไรที่เขาจะให้ประโยชน์หรือปกป้องผู้อื่นจากอันตรายได้? สาม: ผู้ที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ ไม่ได้ครอบครองความตาย การมีชีวิต และการฟื้นคืนชีพ กล่าวคือ เขาไม่สามารถทำให้คนตายฟื้นคืนชีพได้ หรือทำให้คนที่มียุติภัยได้ และไม่สามารถทำให้มีการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์ได้ และใครก็ตามที่เป็นเช่นนี้ ดังนั้น เขาได้รับการเคารพสักการะอื่นจากพระเจ้าได้อย่างไร? หลักฐานที่สิบเอ็ด: อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِن يَبْدُوَنَّ لِلَّذِينَ لَا يُحِقُّونَ الْإِسْلَامَ عِشْرَانًا مِنَ الْإِنسَانِ﴾ [فاطر: 40]

(จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) "พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ บรรดาภาติ เจริด ของพวกท่านที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ จงแสดงให้ฉันเห็นชีวว่าพวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมในชั้นฟ้าทั้งหลาย " หรือว่าเราได้ให้คัมภีร์แก่พวกมัน พวกมันจึงยึดมั่นอยู่บนหลักฐานจากมัน เปล่าดอก บรรดาผู้ธรรมนั้นต่างก็มีได้มีสัญญาณอะไรต่อกัน นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น)(ซูเราะฮ์ ฟาฏีร์: 40)

ชัยค้อับดุลเราะหฺมาน อัศสะอิดีย์ เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า:อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสเพื่อเป็นการแสดงถึงความอ่อนแอของพระเจ้าของบรรดาผู้ตั้งภาคี และแสดงให้เห็นถึงข้อบกพร่องและความไม่ถูกต้องของการตั้งภาคีของพวกเขาในทุกด้าน (จงกล่าวเถิด)โอ้ เราะซูลเอ๋ย แก่พวกเขา พวกท่านไม่เห็นดอกหรือความหมายคือ: จงบอกแก่ฉันมาเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาได้ตั้งภาคี บรรดาภาติ เจริด ของพวกท่านที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์พวกเขาเหล่านั้นเป็นสิ่งที่สมควรแล้วหรือที่จะได้รับการวิงวอนและเคารพบูชา ดังนั้น จงแสดงให้ฉันเห็นชีวว่าพวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้พวกเขาเหล่านั้นสร้างทะเลหรือสร้างภูเขาหรือสร้างสัตว์หรือสร้างวัตถุที่ไม่มีชีวิตมาใช่ไหม? พวกเขาจะยอมรับว่าผู้สร้างทุกสิ่งนั้น คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง หรือบรรดาสิ่งที่เป็ภาคีของพวกเขาเข้ามีส่วนด้วย? หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมในชั้นฟ้าทั้งหลายในการสร้างมัน และบริหารจัดการมันใช่ไหม? พวกเขาจะกล่าวว่า: พวกเขาเหล่านั้น ไม่มีหุ้นส่วนใด ๆ เมื่อพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้สร้างสิ่งใดเลย และไม่มีส่วนร่วมกับอัลลอฮ์ใน

การสร้าง แล้วเหตุใดพวกเจ้าจึงเคารพสักการะพวกเขาและวิงวอนต่อพวกเขา ทั้งที่พวกเจ้าเองก็ยอมรับว่าพวกเขาไม่มีความสามารถ? ดังนั้น ไม่มีหลักฐานที่สมเหตุสมผลที่แสดงถึงความถูกต้องในการเคารพสักการะต่อพวกเขา และสิ่งนี้บ่งชี้ถึงความไม่ถูกต้องต่อการเคารพสักการะพวกเขา

จากนั้นเขาได้กล่าวถึงการ ไม่มีหลักฐานใดๆ จาก โองการของอัลลอฮ์ ที่แสดงถึงการสักการะต่อพระเจ้าเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงตรัสว่า: (หรือว่าเราได้ให้คัมภีร์แก่พวกมัน)คัมภีร์นั้นได้กล่าวถึงสิ่งที่พวกเขาได้ตั้งภาคีกับพระองค์ ได้บัญชาให้พวกเขาทำภาคีและทำการเคารพต่อรูปเคารพเหล่านั้น (ดังนั้น พวกเขา)ในการตั้งภาคีของพวกเขา (ฮีดมันอยู่บนหลักฐาน)จากคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขาที่แสดงถึงความถูกต้องของการตั้งภาคีของพวกเขา? แต่ความจริง ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะ ไม่มีคัมภีร์ใดๆ ที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา ¹⁷

ดังนั้น บรรดาผู้ตั้งภาคีไม่มีหลักฐานทางปัญญา และหลักฐานทางศาสนาที่มาจาก โองการของอัลลอฮ์ที่บ่งชี้ถึงความถูกต้องของการเคารพอาบิดะฮ์ของพวกเขาที่มีต่อรูปเคารพและสิ่งที่เป็นภาคีต่างๆ หลังจากที่เรารู้ได้กล่าวถึงหลักฐานชุดหนึ่งซึ่งแสดงถึงการเคารพสักการะต่อพระเจ้าอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้านั้นเป็นโมฆะ ไม่ว่าพระเจ้าเหล่านั้นจะเป็นมนุษย์ หิน หรือรูปเคารพ เราจะกล่าวถึงหลายสิ่งซึ่งอัลลอฮ์ทรงทำทลายมนุษย์ ที่แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอของพวกเขาและความอ่อนแอของบรรดาพระเจ้าที่พวกเขาเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ และความทลายเหล่านี้คือ: ความทลายประการที่หนึ่ง: มีระบุไว้ในพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ أَوْ أَتَيْتُمْ السَّاعَةَ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾﴾ [الأنعام:

[41-40

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ท่านได้เห็นพวกท่านแล้วมิใช่หรือ หากการลงโทษของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน หรือวันกิยามะฮ์ได้มายังพวกท่าน อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่พวกท่านจะวิงวอนหากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง* มิได้ เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกท่านจะวิงวอนขอ แล้วพระองค์ก็จะทรงปลดปล่อยสิ่งที่พวกท่านวิงวอนให้ช่วยเหลือ หากพระองค์ทรงประสงค์ และพวกเจ้าก็จะลืมสิ่งที่พวกเจ้าให้มีภาคีขึ้น)(ซูเราะฮ์ อัลอันอาม: 40-41]

¹⁷ ตั้ยชีรอัลกะวีมีเราะห์มาน (691)

และความหมายของโองการนั้น ท่านอับนุอะดีเยส ได้กล่าวไว้ในตีฟซีรของท่านว่า:(พวกเจ้าคิดอย่างไร หากพวกเจ้ากลัวการลงโทษของอัลลอฮ์ ก็กลัวความสูญเสีย หรือกลัววันกิยามะฮ์ พวกเจ้าจะวิงวอนต่อบรรดารูปเคารพของพวกเจ้าและขอความช่วยเหลือจากพวกเขา ในเรื่องนี้ หากพวกเจ้าซื่อสัตย์ในการพูดของพวกเจ้า ที่ว่า: สิ่งเหล่านี้คือ พระเจ้า? ในทางกลับกัน พวกเจ้าวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ให้บิัจัยยังชีพ และพระองค์จะทรงให้การช่วยเหลือในสิ่งที่พวกเจ้ากลัว หากพระองค์ทรงประสงค์ และให้พวกเจ้าลืมรูปเคารพของพวกเจ้าไป นั่นคือ ด้วยการที่พวกเจ้าละทิ้งมัน) พระองค์ได้อธิบายถึงการทิ้งสิ่งเหล่านั้นในรูปแบบที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือการละทิ้งที่พร้อมกับการละเลยและการไม่สนใจ ดังนั้น จะเอาผู้ที่มีลักษณะแบบนี้ในยามยากลำบากและวิกฤติมาเป็นพระเจ้าได้อย่างไร) 18 เรื่องนี้เป็นสิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธหรือหยิ่งผยองได้ เพราะแท้จริงเมื่อความหายนะเกิดขึ้นหรือภัยพิบัติเกิดขึ้น แท้จริงมนุษย์ทุกคนจะขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ และพวกเขาก็จะลืมสิ่งที่พวกเขาเคยเคารพสักการะอื่นจากพระองค์แล้วพระองค์จะทรงขจัดภัยที่เกิดขึ้นกับพวกเขาและขจัดความทุกข์ยากของพวกเขากลับไป หากพระองค์ทรงประสงค์ แล้วทำไมสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ถึงไม่ทำให้สติปัญญาของพวกเขาคิดสำนึกเกิดขึ้น และกลับสู่การเคารพอิบาคะฮ์ต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา พระผู้สร้างพวกเขา และผู้ทรงให้บิัจัยยังชีพแก่พวกเขา? ความท้าทายประการที่สอง: มีระบุไว้ในพระคำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾﴾ [الأنعام: 46]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงเอาหูของพวกท่าน และตาของพวกท่านไป และได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกท่านด้วยแล้ว ใครเล่าคือผู้ซึ่งได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำมามาให้แก่พวกท่านได้ จงดูเถิดว่าอย่างไรเล่าที่เราแจกแจงโองการทั้งหลาย แล้วพวกเขาก็ยังหันเหไปได้)[ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 46]

อัลลอฮ์ ตะอาลา คือพระองค์ผู้ทรงสร้างเพียงผู้เดียว และพระองค์สร้างการได้ยิน การมองเห็น และหัวใจเพื่อความเข้าใจให้แก่พวกเขา และพระองค์ทรงสามารถที่จะริบมันไปจากพวกเขาได้ ดังนั้น ใครเล่าจะสามารถนำสิ่งเหล่านั้นคืนให้กับมนุษย์ได้หากอัลลอฮ์ทรงริบมันไปจากเขา และหากพระองค์ทรงเป็นผู้ให้ได้แล้ว ก็สมารถเป็นผู้เอาสิ่งนั้นกลับไปได้ ดังนั้นพระองค์คือ ผู้ที่สมควรแก่การเคารพสักการะและหากบรรดาพระเจ้าที่ได้รับการเคารพ

18 อัมมูฮ์รอรุละอูตีตีฟซีร อัลกิตาบิลอะชีซ (2/290)

สักการะอื่นจากอัลลอฮ์ไม่สามารถให้การได้ยิน การมองเห็น และความเข้าใจได้ และไม่สามารถเอาสิ่งนั้นไปจากมนุษย์ได้ แล้วพวกเขาจะบูชาสิ่งเหล่านั้นนอกเหนือจากพระเจ้าได้อย่างไร?

ความท้าทายประการที่สาม: มีระบุไว้ในพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِاللَّيْلِ تَسْكُونُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾﴾ [الفصص: 71-72]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางคืนมีอยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกิยามะฮ์ พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำแสงสว่าง มาให้แก่พวกท่าน พวกท่านไม่รับฟังบ้างหรือ * จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันมีอยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกิยามะฮ์ พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ ที่จะนำกลางวันมาให้พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในเวลานั้น พวกท่านไม่พิจารณาไตร่ตรองดูบ้างหรือ)[ซูเราะฮ์ อัล-ฟาฏีเราะฮ์: 71-72]

อัลลอฮ์ทรงท้าทายมนุษย์ด้วยสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขาบ่อยๆ ทุกวัน และมันเป็นการเปลี่ยนแปลงรายวันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เกิดขึ้นในจักรวาล แต่ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงรายวันที่ยิ่งใหญ่ แต่ก็น้อยมากที่สติปัญญาจะรู้สึกตัว และจะใคร่ครวญมันจากการเกิดขึ้นที่ซ้ำๆ ทั้งที่หลักการพื้นฐานนั้นคือการเกิดขึ้นซ้ำๆ จำเป็นต้องเป็นที่สังเกต และเคารพอิบาดะฮ์ต่อผู้ที่ทำให้เกิดและประทานสิ่งนั้นบนศรูปของความท้าทายก็คือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันเป็นนิรันดร์จนถึงวันกิยามะฮ์ ใครเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำกลางวันมาให้แก่เรา? และในทำนองเดียวกัน หากกลางวันเป็นนิรันดร์จนถึงวันกิยามะฮ์ ใครเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำกลางวันมาให้แก่เราได้พักผ่อน? มนุษย์ทุกคนและพระเจ้าของพวกเขาทั้งหมดที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์สามารถเปลี่ยนระบบของจักรวาลได้หรือไม่? และเราเห็นสุริยุปราคาเกิดขึ้นเกือบทุกปี ก็ไม่มีใครสักคนสามารถทำให้ดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์กลับสู่สภาพดั้งเดิมก่อนการเกิดเหตุการณ์นั้นได้ แต่อัลลอฮ์สามารถทำได้ และพระองค์คือผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะเพียงผู้เดียวเท่านั้น ท่านซัยค้อบนูอาซุร เราะหิมะฮ์อัลลอฮ์ กล่าวว่า: หลักฐานที่ดีที่สุดประการหนึ่ง (ในอัลกุรอาน) คือ การงานที่นอัสซอร์ฮ์ซึ่งเกิดขึ้นซ้ำๆ วันละสองครั้งเพื่อแสดงถึงความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งทุกคนที่มีสติปัญญาสามารถแยกแยะได้ และเป็นสิ่งที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่มองเห็นได้ชัดเจนที่สุดในโลกนี้เป็นสิ่งที่ทุกสิ่งในโลกนี้ต้องปรับตัวรวมทั้งรูปเคารพด้วย เพราะมันจะมีคัมภีร์และคำกล่าวด้วยความมีมิตดแห่งกลางคืน และพวก

เขาก็เปล่งประกายด้วยแสงแห่งกลางวัน และการนำการสลับสับเปลี่ยนระหว่างแสงสว่างและความมืดที่เกิดขึ้นกับมนุษย์นั้นถือว่าเป็นหลักฐานที่แข็งแกร่งและชัดเจนกว่าหลักฐานด้วยการมืออย่างใดอย่างหนึ่งที่ถาวรหรือหยุดนิ่งอยู่ เพราะอำนาจของพระเจ้าผู้สร้างของสิ่งที่ตรงกันข้ามสองสิ่ง ทรงทำให้สิ่งหนึ่งยกเลิกอีกสิ่งหนึ่งในแต่ละวันนั้นก็จะมีปรากฏความยิ่งใหญ่ของอำนาจของพระองค์ หากพระองค์ไม่ทรงสร้างสิ่งใดนอกจากสิ่งที่แข็งแกร่งกว่า และมีประโยชน์มากกว่าของทั้งสอง และเพราะความสุขที่เกิดขึ้นจากการสลับกันไปมาระหว่างทั้งสองนั้น ย่อมยิ่งใหญ่กว่าความโศกปรานที่เกิดขึ้นจากอย่างใดอย่างหนึ่งที่ประเสริฐที่สุด เพราะถ้าเป็นสิ่งที่ประเสริฐที่สุดแต่เป็นสิ่งที่ถาวรย่อมเป็นสิ่งที่ไม่ดี เพราะจะทำให้เกิดประโยชน์ในด้านหนึ่งที่มามากมาย แต่ก็สูญเสียประโยชน์ที่ตรงกันข้ามกับสิ่งนั้นไป”¹⁹ ท่านอับดุลอะซีซ เราะหิมะฮุดดอย์ ได้กล่าวเกี่ยวกับความเหมาะสมที่ได้จบโองการด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า: (พวกท่านไม่พิจารณาใคร่ครองดูบ้างหรือ)(พวกเจ้าไม่เห็นด้วยตาของพวกเขาเองดอกหรือ ถึงการสลับสับเปลี่ยนกันระหว่างกลางคืนและกลางวันที่เหมาะสมแก่พวกเขา มันเป็นความเมตตาจากอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขา และเป็นข้อพิสูจน์จากพระองค์เหนือพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รู้ด้วยสิ่งนี้ว่า การเคาะฟัศการะที่แท้จริงนั้นจะไม่เหมาะสมนอกจากแต่ผู้ที่ทรงประทานความโศกปรานเหล่านี้แก่พวกเขาปราศจากผู้อื่นทั้งสิ้น และแก่ผู้ที่มิอำนาจที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระหว่างนั้นได้)²⁰

ความท้าทายประการที่สี่: มีระบุไว้ในพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ﴾ [المؤمنون: 18]

(และเราได้หลั่งน้ำให้ลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ แล้วเราได้ให้มันขังอยู่ในแผ่นดิน และแท้จริงเราเป็นผู้สามารถอย่างแน่นอนที่จะให้มันเหือดหายไป)[ซูเราะฮ์ อัล-มูอมีนูน: 18]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ﴾ [المك: 30]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกเจ้าจงบอกฉันซิว่า หากแหล่งน้ำของพวกท่านเหือดแห้งลง ดังนั้นผู้ใดเล่าจะนำน้ำที่ท่วมท้นมาให้พวกเขา)[ซูเราะฮ์ อัล-มุลก์: 30]

¹⁹ อัดดะวีร์ วัตตันวีร์ (168/169-20) แก๊ซเล็กน้อย

²⁰ ญามิอ อัลบะฮาน (19/613)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾﴾ [الحجر:

122

(และเราได้ส่งลมผสมเกสร แล้วเราได้ให้น้ำลงมาจากฟ้า แล้วเราได้ให้พวกเขาจืดมັນ และพวกเขา ก็มิได้เป็นผู้สะสมมันไว้) [ซูเราะฮ์ อัลหัจร์: 22]

ในโองการนี้ อัลลอฮ์ทรงอธิบายความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ต่อบรรดาบ่าวของพระองค์ ด้วยการสร้างน้ำ ซึ่งเป็นสิ่งทำให้ทุกสิ่งมีชีวิต และพระองค์เท่านั้นที่สามารถทำให้มันสลายไป หรือทำให้มันจมลงสู่แผ่นดิน ดังนั้นไม่มีมนุษย์คนใดสามารถนำมันออกมาได้และหากพวกเขาไม่สามารถนำน้ำลงมาจากท้องฟ้า และไม่สามารถ นำมันออกมาจากดิน และไม่สามารถกักเก็บเอาไว้เมื่อมันลงมาได้ พวกเขาจะพินาศอย่างแน่นอน หากอัลลอฮ์ทรง กำหนดทำให้มันสลายไป และหากพระองค์ทรงทำให้มันสลายไปแล้ว ทุกพระเจ้าที่ได้รับการเคารพบูชาอื่น จากอัลลอฮ์ก็ไม่สามารถให้น้ำแก่พวกเขาได้ และหากพระเจ้าเหล่านั้นไม่สามารถให้น้ำแก่ผู้ที่บูชาพวกมันได้ ดังนั้น พวกมันก็ไม่สมควรแก่การได้รับการเคารพสักการะ และเห็น ได้ชัดว่าการเคารพสักการะต่อพระเจ้าเหล่านั้นอื่น จากอัลลอฮ์ถือเป็นการหลงทางและเป็นการสูญเสียดังชัดเจน การทำทายเป็นการที่ห้า: มันเป็นการทำทายเป็น ยิ่งใหญ่ กล่าวคือ ทุกคนที่บูชาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ ไม่ว่าจะเป็หิน ต้นไม้ หรือมนุษย์ แท้จริงเขาได้เชื่อว่าเขามี หลักฐานว่าสิ่งบูชาของเขาและพระเจ้าของเขามีความสมควรแก่การเคารพบูชา และพวกเขาทั้งหมดไม่มีหลักฐานไม่มี ข้อโต้แย้ง ไม่ว่าจะเป็หลักฐานจากโองการของอัลลอฮ์ หรือหลักฐานทางสติปัญญา ที่แสดงถึงความถูกต้องของ ข้ออ้างของพวกเขา ในทางตรงกันข้าม พวกมันทั้งหมดมีแต่การคาดเดาที่ผิดๆ การคาดการ และความสงสัยที่ไม่เป็นจริง ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงทำทายเป็นพวกเขา และพระองค์ทรงตรัสว่า:

﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾﴾ [الأنبياء: 24]

(พวกเขาได้ยึดถือบรรดาพระเจ้าอื่นจากพระองค์กระนั้นหรือ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “ขอให้พวกท่านนำ หลักฐานของพวกท่านมา นี่คืคัมภีร์ที่อยู่กับฉัน (อัลกุรอาน) และคัมภีร์ที่มีอยู่ก่อนหน้าฉัน (เตารอตและ อินญีล)” แต่ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขามิรู้ความจริง พวกเขาจึงผินหลังมีนห่าง) [ซูเราะฮ์ อัล-อัมบิยาฮ์: 24]

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَمَّنْ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُۥ وَمَنْ يَّرْزُقْكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَيْهٖٓ مَّعَ اللّٰهِ قُلْ هَآئِذَا
بُرْهَنْتَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [النمل: 64]

{หรือผู้ใดจะเริ่มในการสร้าง แล้วทรงให้มันเกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และผู้ใดทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา จากฟากฟ้าและแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์หรือ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “จงนำหลักฐานของพวกท่านมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”} [ซูเราะฮ์ อันนัมล: 64]

และไม่มีหลักฐานใดๆ สำหรับผู้ที่ทำภาคีสันับสนุนการตั้งภาคีของเขา แต่เป้าหมายของความพยายามของเขา คือสิ่งที่ได้รับการสืบทอดกันมาเป็นเรื่องราว ตำนาน และความเชื่อที่มลายที่ไม่มีประโยชน์ใดๆ เลยต่อสังคมที่แท้จริงและในวันนี้เราขอกล่าวแก่ทุกคนที่เคารพบูชาต่อพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์: พวกเจ้าจงนำหลักฐานมาพิสูจน์ว่า สิ่งที่คุณเจ้ากราบไหว้และบรรดาพระเจ้าของพวกเจ้าเป็นสิ่งที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะ และพวกเขาจะไม่สามารถยกหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ใดๆ เพราะความเท็จนั้น ไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยหลักฐานที่ถูกต้อง.



บทที่สอง: การกำเนิดของทุกสิ่ง

ข้อที่หนึ่ง: สถานะของการมีของแต่ละสิ่ง ก่อนที่การสร้างจะเริ่มขึ้นและการสร้างน้ำ ท้องฟ้าและแผ่นดิน

อัลลอฮ์ทรงดำรงอยู่และไม่มีสิ่งใดอยู่คู่กับพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงดำรงอยู่และไม่มีสิ่งใดก่อนหน้าพระองค์ จากนั้นพระองค์ทรงสร้างน้ำ จากนั้นพระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ [الأنبياء: 30]

{และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นแต่ก่อนนี้รวมติดเป็นอันเดียวกัน แล้วเราได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน และเราได้ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตมาจากน้ำ ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่ศรัทธาอีกหรือ} {ซูเราะฮ์ อัล-อัมบิยาฮ์: 30}

ท่านอิบนุกะษีร เราะหิมะฮ์สุลลอลอฮ์ กล่าวว่า:อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสเพื่อแสดงให้เห็นถึงอำนาจที่สมบูรณ์ของพระองค์ และพลังอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการสร้างสิ่งต่างๆ และการพิชิตของพระองค์ที่มีต่อทุกสิ่ง ดังนั้นพระองค์ ทรงตรัสว่า: บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น ไม่เห็นดอกหรือว่า? คือบรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อความเป็นพระเจ้า ที่ควรแก่การเคารพสักการะของพระองค์และบรรดาผู้ที่เคารพบูชาผู้อื่นร่วมกับพระองค์ พวกเขาไม่รู้ใช่ไหมว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงอิสระกับการสร้าง และทรงเด็ดขาดในการบริหารจัดการของพระองค์ แล้วจะมีความเหมาะสมได้อย่างไรที่สิ่งอื่นๆ จะเป็นที่เคารพสักการะร่วมกับพระองค์? หรือตั้งภาคีต่อสิ่งอื่นจากพระองค์ร่วมกับพระองค์? พวกเขาไม่สังเกตดอกหรือว่าชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กล่าวคือ ล้วนเชื่อมต่อกัน ยึดติดกัน ทับซ้อนกันในตอนเริ่มแรก ดังนั้น พระองค์จึงทรงแยกออกจากกัน จึงมีท้องฟ้าทั้งเจ็ด และแผ่นดินทั้งเจ็ด และแยกระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยอากาศ)²¹

นี่คือจุดเริ่มต้นของการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน จากนั้นอัลลอฮ์ทรงเจจรายละเอียดเวลาที่พระองค์ทรงสร้างสองสิ่งดังกล่าว ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

²¹ ตัฟซีรอิบนุกะษีร (5/297)

﴿ قُلْ أَيُّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُۥٓ أَنْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّالِبِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَفَضَّلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا ۚ وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾﴾ [فصلت: 9-12]

(จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) พวกท่านปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้สร้างแผ่นดินเพียงในสองวัน และพวกท่านตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์กระนั้นหรือ นั่นคือพระเจ้าแห่งสากลโลก * และในแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงทำให้เทือกเขาดังม่น้อยขุ่นมนั้น และทรงให้มีความจำเริญในนั้น และทรงกำหนดปัจจัยยังชีพของมันให้มีขึ้นในนั้น ในระยะเวลาสี่วัน อย่างทัดเทียมกันแก่บรรดาผู้ใดถาม * แล้วพระองค์ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันเป็นไอหมอก แล้วพระองค์ตรัสแก่ชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า “เจ้าทั้งสองจงมา (ตามบัญญัติของเรา) ไม่ว่าจะด้วยความเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม” ทั้งสองตอบว่า “เรามาด้วยความเต็มใจ”* ดังนั้นพระองค์ทรงสร้างมันสำเร็จเป็นชั้นฟ้าทั้งเจ็ดในระยะเวลาสองวัน และทรงกำหนดในทุกระดับชั้นฟ้ามีหน้าที่ของมัน และได้ประดับท้องฟ้าแห่งแผ่นดินนี้ด้วยดวงดาวทั้งหลาย และเป็นการป้องกัน ให้พ้นจากชัยฏอน นั่นคือ การกำหนดแห่งพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้) (ซูเราะฮ์ ฟุศลิตต์: 9-12)

ดังนั้น อัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติยิ่ง พระองค์ทรงสร้างแผ่นดินจากนั้นทรงจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นต่างๆ ให้กับมัน และด้วยสิ่งต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้ที่อยู่อาศัยและใช้ชีวิตอยู่บนนั้น จากนั้นพระองค์ก็มุ่งสู่ท้องฟ้าแล้วทรงสร้างมัน และสร้างมันขึ้นมาอย่างดีที่สุด

การสร้างของอัลลอฮ์ที่มีต่อชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินได้เสร็จสมบูรณ์ภายในหกวันจากวันของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติยิ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคร่ำครวญว่า:

﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَأَلْ

بِهِ ۚ خَيْرًا ﴿٥٩﴾﴾ [الفرقان: 59]

(พระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่มีอยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น ในระยะเวลาหกวัน แล้วพระองค์ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ พระเจ้าทรงกรุณาปรานี ดังนั้นจึงถามผู้รู้เกี่ยวกับพระองค์)(ซูเราะฮ์ อัล-ฟุรคอน : 59)

หากอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้สร้างจักรวาลทั้งหมดนี้ และพระองค์ทรงจัดเตรียมมันและทรงทำให้มันเกิดความสะดวกแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น แล้วเป็นไปได้อย่างไรที่มีการตั้งภาคีต่อพระองค์ด้วยกับพระเจ้าอื่นๆ และมนุษย์นับถือบรรดาพระเจ้ามาเทียบเท่ากับอัลลอฮ์ได้อย่างไร? อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือพระเจ้าเหล่านั้น และพระเจ้าเหล่านั้นไม่ได้สร้างสิ่งใดเลยไม่ว่าสิ่งนั้นจะเล็กแค่ไหนก็ตาม และมนุษย์ทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่าสิ่งที่ถูกนับถือว่าเป็นพระเจ้าเหล่านั้นไม่ได้สร้างสิ่งใดเลย แล้วสิ่งเหล่านั้นเป็นที่เคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ได้อย่างไร?

ข้อที่สอง: กำเนิดมลาอิกะฮ์

อัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์และผู้ทรงสูงส่ง พระองค์คือพระเจ้าผู้สร้าง และทุกสรรพสิ่งล้วนเป็นสิ่งที่พระองค์สร้าง ท่านเราะซูลุลลอฮ์ (มุฮัมมัด) ที่อลลัดลฮุอะลียะฮ์วะสะลัฮ์ ได้บอกว่า อัลลอฮ์ทรงสร้างมลาอิกะฮ์จากระดับที่ทรงสร้างพวกเขาเพื่อเคารพสักการะพระองค์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์เมื่อมีการสั่งใช้พวกเขา และจะทำตามที่พวกเขาถูกสั่งใช้ให้ทำ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنَ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِمَّنْ قَوْفِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦٠﴾﴾ [النحل: 49-50]

(และแต่อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ซึ่งทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะทำการสujud ทั้งสรรพสัตว์ที่คลานอยู่บนแผ่นดิน และมลาอิกะฮ์ด้วย โดยพวกเขาจะไม่หยิ่งผยอง * พวกเขาจะยำเกรงพระเจ้าอภิบาลของพวกเขา ผู้ทรงอยู่เหนือพวกเขา และพวกเขาปฏิบัติตามในสิ่งที่พวกเขาได้รับบัญชา)(ซูเราะฮ์ อัล-นะหْلِ : 49-50)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสถึงมลาอิกะฮ์ว่า:

﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦٠﴾﴾ [التحريم: 6]

(พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูก
บัญชา)(ซูเราะฮ์ อัด-ตะหรีม : 6)

และมลาอิกะฮ์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างที่มีจำนวนมากมาย และไม่มีใครสามารถนับพวกมันได้ นอกจากอัลลอฮ์ผู้ทรง
สร้างมันและทรงสร้างมันให้มีความหลากหลาย อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعًا
يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [فاطر: 1]

(บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงแต่งตั้งมลาอิกะฮ์ให้
เป็นผู้นำข่าว ผู้มีปีกสอง สาม และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง อัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง)(ซูเราะฮ์ ฟาฏีร์: 1)

บรรดามลาอิกะฮ์จะมีตำแหน่งต่างๆ ณ อัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَمَا مِمَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾﴾ [الصافات:
166-164]

(และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรา เว้นแต่เขาได้มีตำแหน่งที่ได้กำหนดไว้แล้ว * และแท้จริง เรานั้นเป็นผู้ที่
ขึ้นเข้าแถวอยู่แล้ว * และแท้จริง เรานั้นเป็นผู้แซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์)(ซูเราะฮ์ อัส-ศอฟฟาต: 164-166)

และมลาอิกะฮ์ที่มีเกียรติที่สุดคือ จูบรียล มีกาอิล และอิสรอเฟิล และจูบรียลนั้นเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ลง
โองการต่างๆ แก่บรรดาเราะซูลและนบี อะลัยฮิมุสลาม และในหมู่มลาอิกะฮ์นั้นมีมะละกุกมาดซึ่งรับผิดชอบใน
การเอาวิญญาณและในหมู่พวกเขามีผู้ที่ทักย์สวรรค์และนรก และอื่นๆ ที่เป็นภารกิจอันยิ่งใหญ่ที่อัลลอฮ์ทรงมอบ
หมายให้พวกเขา

ข้อที่สาม: กำเนิดญินและชัยฏอน

อัลลอฮ์ทรงสร้างชัยฏอนและญินจากเปลวของไฟ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَالْجَانَّ خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلِ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ [الحجر: 27]

(และฉุนนั้น เราได้สร้างมันมาก่อน(อาดัม)จากไฟของลมร้อน)[ซูเราะฮ์ อัลหิจญูรี: 27]

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ﴾ [الرحمن: 15]

(และพระองค์ทรงสร้างฉุนจากเปลวไฟ)[ซูเราะฮ์ อีรเราะฮ์มาน: 15]

ฉุนเป็นประชาชาติหนึ่งที่อัลลอฮ์สร้างขึ้นและทรงบัญชาให้พวกเขาเคารพสักการะพระองค์เช่นเดียวกับทรงบัญชามนุษย์ บางส่วนจากหมู่พวกเขาเป็นผู้ทำดี และบางคนก็ตรงกันข้าม และบางส่วนจากหมู่พวกเขาเป็นผู้ศรัทธา และบางส่วนเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ฉะนั้นผู้ใดจากหมู่พวกเขาเป็นผู้ศรัทธา บั้นปลายของเขาคือ สวรรค์ เหมือนกับบั้นปลายของบรรดามนุษย์ผู้ศรัทธา และผู้ใดในหมู่พวกเขาที่เินรคุณต่ออัลลอฮ์ ก็เป็นชัฎฎอนที่ถูกสาปแช่ง และชัฎฎอนที่เินรคุณที่สุดต่ออัลลอฮ์คืออิบลิส เขาเป็นผู้นำในหมู่ชัฎฎอนทั้งหลาย ผู้นำแห่งความเลวและชั่วร้าย และปลายทางของบรรดาชัฎฎอนที่ปฏิเสธศรัทธานั้นคือนรกเมื่ออัลลอฮ์ทรงสร้างอาดัม - ดังที่จะกล่าวถึงต่อไป (ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์) - พระองค์ทรงบัญชาแก่บรรดามลาอิกะฮ์และบัญชาให้อิบลิสให้ทำการสujudต่ออาดัมอะลัยฮิสสลาม และการสujudนี้เป็นการเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เนื่องจากเป็นคำสั่งของพระองค์ ดังนั้นบรรดามลาอิกะฮ์จึงสujudต่ออาดัมเพื่อแสดงถึงการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ ส่วนอิบลิสไม่เชื่อฟังและหยิ่งหยองต่อการสujud โดยอ้างเหตุผลในปฏิเสธของเขาว่า เขานั้นมีความประเสริฐกว่าอาดัมอะลัยฮิสสลาม เนื่องจากอัลลอฮ์สร้างอาดัมมาจากดิน และอัลลอฮ์สร้างเขามาจากไฟ ดังนั้นอิบลิสจึงเข้าใจว่าไฟย่อมประเสริฐกว่าดินและสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจากไฟนั้นย่อมประเสริฐกว่าสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจากดิน ทำให้อัลลอฮ์ทรงกริ้วเขา สาปแช่งเขา และขจัดเขาออกจากความเมตตาของพระองค์ แทนที่เขาจะขอโทษ ขออภัย และกลับใจต่ออัลลอฮ์ แต่เขากลับทำการละเมิดอย่างหนักขึ้น และประกาศสัญญาว่าจะนำอาดัมและลูกหลานของเขาให้หลงทาง และจะขัดขวางพวกเขามิให้อยู่ในเส้นทางแห่งสัจธรรมและทางนำ และเขาได้ขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงยืดชีวิตเขาจนถึงวันกิยามะฮ์ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงยืดชีวิตตามที่เขาต้องการ และชัฎฎอนได้สัญญากับตัวเองว่าแน่นอนเขาจะหลอกลวงลูกหลานอาดัมและทำให้พวกเขาหลงทาง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿١٦﴾ وَالْجَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُومِ ﴿١٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿١٨﴾ فِإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿١٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَسْجُودًا ﴿٢٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٢١﴾ قَالَ يَا بَلِيسَ مَا لَكَ لَأَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ

لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ
 عَلَيْكَ اللَّعْنَةُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى
 يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ
 مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ
 اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ [الحجر: 26-43]

(และแท้จริงเราได้สร้างมนุษย์(อาดัม)จากดินเหนียวแห้งซึ่งมาจากโคลนสีดำ * และณินั้น เราได้สร้าง
 มັນมาก่อน(อาดัม)จากไฟของลมร้อน * และจงรำลึกเมื่อพระเจ้าของเจ้าตรัสแก่มาลาอิกะฮ์ว่า “แท้จริงข้าเป็น
 ผู้สร้างมนุษย์จากดินเหนียวแห้งซึ่งมาจากดินสีดำที่มีกลิ่นที่แปรเปลี่ยน” * ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามี
 รูปร่างสมส่วนและเป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขาแล้ว ดังนั้นพวกเจ้าจึงก้มลงสujudต่อเขา * ดังนั้น
 มาลาอิกะฮ์ทั้งหมดได้ก้มลงสujud * เว้นแต่อบีลีส มันปฏิเสธที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้สujud * อัลลอฮ์ ทรง
 ตรัสว่า “โอ้อิบลีส ทำไมเจ้าจึงไม่อยู่ร่วมกับบรรดาผู้สujud?” * เขาตอบว่า: “ฉันจะไม่กราบต่อมนุษย์ที่
 พระองค์ทรงสร้างจากดินเหนียวแห้งซึ่งมาจากดินสีดำที่มีกลิ่นที่แปรเปลี่ยน” * พระองค์ ทรงตรัสว่า
 “ดังนั้น เจ้าจงออกไปจากที่นี่ แท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่ * และแท้จริง การสาบแช่งจงประสบแก่เจ้า
 จนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน” * เขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ได้โปรดประวิงเวลาให้แก่
 ข้าพระองค์จนถึงวันฟื้นคืนชีพด้วยเถิด” * พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้น แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ถูกประวิงเวลา” *
 จนกระทั่งถึงวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว” * เขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ด้วยการที่
 พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์หลงผิดไปแล้ว แน่นอนข้าพระองค์จะประดับให้พวกเขาเห็นเป็นสิ่งสวยงามใน
 การกระทำที่ผิดศีลธรรมในโลกนี้ และข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงทางแน่นอน” * “เว้นแต่พวก
 บ่าวของพระองค์ผู้ที่มีอิบติฮาดในหมู่พวกเขาเท่านั้น” * พระองค์ตรัสว่า “นี่คือทางอันเที่ยงธรรมของข้า”
 “แท้จริงพวกบ่าวของข้า เจ้าจะไม่มีอำนาจใดๆ เหนือพวกเขา เว้นแต่ผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่ผู้หลงผิดเท่านั้น”
 และแท้จริงแล้วนรกอะฮันนัม เป็นสถานที่ที่สัญญาสำหรับพวกเขาทั้งหมดอย่างแท้จริง[ซูเราะฮ์ อัลหัจญ์รี:
 26-43]

ในโองการเหล่านี้ อัลลอฮ์ อัสซะวะญ์ล ทรงแจ้งให้ทราบถึงเรื่องราวการสร้างอาดัม การสร้างอิบลิส และคำสั่ง
 ของพระองค์แก่เหล่าบรรดามาอิกะฮ์และซัยยูนอนให้ลงสujud และการเนรคุณของอิบลิส และคำสัญญาของเขาที่จะ

ชักนำลูกหลานของอาดัมให้หลงผิด แต่เขา – ดังที่ท่านได้ทราบแล้ว – ไม่สามารถหลอกลวงผู้ที่ศรัทธาคืออัลลอฮ์มี
ความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ให้หลงผิดได้

บรรดาชายผู้นั้นมีจำนวนมากมาย และพวกมันทั้งหมดอยู่ภายใต้การนำของอิบลีส เขาจะบัญชาพวกมัน และ
พวกมันก็เชื่อฟังเขา พวกมันก็ปฏิบัติตามคำสั่งของเขาโดยชักนำลูกหลานของอาดัมให้หลงผิดและล่อลวงพวกเขา
ดังนั้น การปฏิเสธศรัทธา การตั้งภาคี การต่อต้าน และการก่อความหายนะในแผ่นดิน ทั้งหมดนี้ล้วนเกิดจากการ
ประดับประดาของเขาเพื่อให้มนุษย์เห็นเป็นสิ่งสวยงาม และนั่นคือผลของข้อตกลงที่เขาทำสัญญากับตัวเองว่าจะชัก
นำลูกหลานของอาดัมให้หลงผิดนั่นเองแต่ในวันกิยามะฮ์ มันจะละทิ้งพวกเขา และจะกล่าวแก่พวกเขาว่า ฉันไม่มี
อำนาจใดๆ เหนือพวกเจ้า ฉันแค่สิ่งใช้พวกเจ้าเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้าเองที่ตอบรับคำสั่งใช้ฉัน ดังที่จะปรากฏชัดถึง
การถกเถียงที่จะเกิดขึ้นในนรกระหว่างอิบลีสและผู้ติดตามมันในวันกิยามะฮ์ และท่านจะได้อ่านเรื่องราวการถกเถียง
นี้อย่างละเอียดภายใต้หัวข้อวันกิยามะฮ์ที่เราจะเขียนขึ้นในหนังสือเล่มนี้, ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ และนี่คือสิ่ง
ที่พระผู้อภิบาลทรงแจ้งให้เราทราบในคัมภีร์อัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่

**ข้อที่สี่: อัลลอฮ์ทรงสร้างอาดัม อะลัยฮิสสลาม มาจากดิน และทรงสร้างลูกหลานของท่านจากน้ำอสุจิที่ต่ำ
ด้อย.**

หลังจากที่อัลลอฮ์ทรงตัดสินที่จะสร้างมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงตรัสแก่บรรดามลาอิกะฮ์ของพระองค์ว่า
พระองค์จะทรงสร้างสำหรับแผ่นดินนี้ซึ่งสิ่งหนึ่งที่มีความแตกต่างจากมลาอิกะฮ์ เพื่อทำการเคารพบิดาจะ
คืออัลลอฮ์บนหน้าแผ่นดินนี้และทำการพัฒนามัน และมีการเพิ่มขยายลูกหลานของเขาหลังจากเขาต่อไป อัลลอฮ์ ตะ
อาลา ตรัสว่า:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧٦﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا
لَهُۥ سَاجِدِينَ ﴿٧٧﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أٰمِعُونَ ﴿٧٨﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٧٩﴾﴾
[ص: 71-74]

(จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าตรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดิน * ดังนั้น เมื่อข้า
ได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วนและเป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขาแล้ว ดังนั้นพวกเจ้าจงก้มลงสujudต่อเขา
* ดังนั้น มลาอิกะฮ์ทั้งหมดได้ก้มลงสujud * นอกจากอิบลีส มันย่อหยิ่งจองหองและมันอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา)(ซูเราะฮ์ คือด: 71-74)

อัลลอฮ์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ บอกแก่เราว่า แท้จริงพระองค์ทรงสร้างเนื้อคู่ให้แก่อาดัม อะลัยฮิสลาม ซึ่งสร้างจากตัว
 ของอาดัมเอง และจากทั้งสองนั้น พระองค์ทรงทำให้ลูกหลานของเขาได้กระจัดกระจาย อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัส
 ว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
 رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ۖ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [النساء:
 1]

(โอ้มนุษยชาติทั้งหลายเอ๋ย ! จงยำเกรงต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าเถิด ซึ่งพระองค์ได้บังเกิดพวกเจ้ามา
 จากหนึ่งชีวิต และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น
 ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย และพวกเจ้าจงยำเกรงต่ออัลลอฮ์เถิด ซึ่งด้วยพระองค์พวกเจ้าต่าง
 ใ้การสืบพันธุ์และร้องขอ และพึงรักษาไว้ซึ่งเครือญาติ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสังเกตดูพวกเจ้าอยู่เสมอ) (ซู
 เราะฮ์ อัน-นิซอา : 1)

อัลลอฮ์ทรงแจ้งให้เราทราบในอัลกุรอานถึงจุดประสงค์ที่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา วิธีการที่ทรงจัดเตรียม
 ให้เขามานานับพันดินนี้ ทรงสอนเขา และทดสอบเขา เพื่อเรียนรู้ถึงวิธีการเคารพสักการะพระผู้อภิบาลของเขา? จะ
 ขอบกัโทษจากพระองค์อย่างไรเมื่อได้กระทำผิด? และจะพัฒนาแผ่นดินนี้อย่างไร? อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ۗ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَن يُفْسِدُ فِيْهَا
 وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ اِنِّيۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۱﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ
 الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِي بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۲﴾ قَالُوْۤا
 سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۗ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿۳۳﴾ قَالَ يٰۤاٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۗ فَلَمَّآ
 اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيۤ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُوْنَ ﴿۳۴﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰئِكَةِ اسْجُدُوْۤا لِآدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّا اِبْلِيسَ اَبٰى وَاَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
 الْكٰفِرِيْنَ ﴿۳۵﴾ وَقُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
 هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۳۶﴾ فَاَزَلَهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوْۤا

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٩﴾ قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٠﴾ [البقرة: 38-30]

(และจงรำลึกเถิดว่า พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสแก่บรรดาโมอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าได้จัดเตรียมไว้แล้วซึ่งผู้สืบ
 ทอดบนหน้าแผ่นดิน โมอิกะฮ์ได้ทูลขึ้นว่า พระองค์จะทรงให้มีขึ้นซึ่งผู้ที่บ่อนทำลาย และก่อการนอง
 เลือด บนหน้าแผ่นดินกระนั้นหรือ ทั้งๆ ที่พวกข้าพระองค์ให้การสวดดี การสรรเสริญพระองค์ และเกื้อหนุน
 ความบริสุทธิ์แก่พระองค์ พระองค์ตรัสว่า แท้จริงข้ารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้ * และพระองค์ได้ทรงสอน
 บรรดานามของทุกสรรพสิ่งให้แก่อาดัม หลังจากนั้นก็ได้ทรงแสดงสรรพสิ่งเหล่านั้นแก่โมอิกะฮ์ แล้วจึง
 ตรัสว่า จงบอกบรรดานามของสรรพสิ่งเหล่านั้นแก่ข้าเถิด หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง * บรรดาโมอิกะฮ์ทูล
 ว่า มหาบริสุทธิ์ยิ่งแก่พระองค์ เราไม่มีความรู้อันใด นอกจากที่พระองค์ได้ทรงสอนเรา แท้จริง พระองค์เป็นผู้
 ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ * พระองค์ตรัสว่า โออาดัม จงบอกบรรดาชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาที่
 บรดาโมอิกะฮ์ ครั้นเมื่ออาดัมได้บอกชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาแล้ว พระองค์จึงตรัสว่า ข้ามิได้บอกแก่
 พวกเขาเจ็ดดอกหรือว่า แท้จริงข้าเป็นผู้รู้ยิ่งซึ่งความเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและเป็นผู้รู้ยิ่งในสิ่ง
 ที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด * และจงรำลึกเถิดว่า เราได้ตรัสแก่โมอิกะฮ์ว่า พวกเจ้าจงศูดุดต่อ
 อาดัมเถิด แล้วพวกเขาก็ศูดุดกัน นอกจากอิบลิส โดยที่มันไม่ยอมศูดุด และแสดงความโอหัง และมันจึงได้
 กลายเป็นผู้สิ้นสภาพแห่งการศรัทธา * และเราได้กล่าววว่า โออาดัม ! เจ้าและคู่ครองของเจ้าจงพำนักอยู่ใน
 สวนสวรรค์นั้นเถิดและเจ้าทั้งสองจงบริโภคจากสวนนั้นอย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่เจ้าทั้งสองปรารถนา และ
 อย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้ (มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นอธรรมแก่ตัวเอง * ภายหลังจากชัฎฎอนได้
 ทำให้ทั้งสองนั้นพลั้งพลาดไป เนื่องจากต้นไม้ต้นนั้น แล้วได้ทำให้ทั้งสองออกจากที่ที่เคยพำนักอยู่ และเรา
 ได้กล่าววว่า พวกเจ้าจงออกไป โดยที่บางส่วนของพวกเจ้าต่างเป็นศัตรูต่อกัน และ (สำหรับพวกเจ้าในผืน
 แผ่นดินนั้น) มีที่พำนัก และมีสิ่งอำนวยประโยชน์จนถึงระยะเวลาหนึ่ง * ภายหลังกอาดัมได้เรียนรู้คำวิงวอน
 จากพระเจ้าของเขา แล้วพระองค์ก็ยกโทษแก่เขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงยกโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ * เรา
 ได้กล่าววว่า พวกเจ้าจงออกไปทั้งหมด จากสวนนั้น แล้วหากมีคำแนะนำจากข้ามายังพวกเจ้าแล้ว ผู้ใดที่
 ปฏิบัติตามคำแนะนำของข้า ก็ไม่มีความกลัวใดๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ(ซูเราะฮ์ อัล-บะ
 เกาะเราะฮ์ : 30-38)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ نُجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾﴾ [طه: 115-119]

(และโดยแน่นอน เราได้ให้คำมั่นสัญญาแก่อาดัมแต่กาลก่อน แต่เขาได้ลืม และเราไม่พบความมั่นใจของตนในตัวเขา * และจงรำลึกถึง ขณะที่เราได้กล่าวแก่ลาอิละฮ์ว่า พวกเจ้าจงสujud แก่อาดัมเถิด แล้วพวกเขาก็สujudกัน นอกจากอิบลิส โดยที่มันไม่ยอมสujud * แล้วเราได้กล่าวว่า “โออาดัมเอ๋ย แท้จริงนี่คือศัตรูของเจ้าและภริยาของเจ้า ดังนั้นอย่าให้มันทำให้เจ้าทั้งสองออกจากสวนสวรรค์ แล้วเจ้าจะได้รับความลำบาก” * แท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่หิวและจะไม่ต้องเปลือยกาย * และแท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่กระหายน้ำ และจะไม่ตากแดด)(ซูเราะฮ์ กุฮา : 115-119)

และในโองการเหล่านี้ - เช่นเดียวกัน - ประกอบไปด้วย การที่อัลลอฮ์ได้คัดเลือกอาดัมและภรรยาของเขา อะลียอิมัสสลาม ให้ห่างไกลจากแผนการร้ายของชัยฏอน แต่พวกเขาทั้งสองก็ตกเป็นเหยื่อของแผนการร้ายนี้ และถูกลอกด้วยการกระชิบกระชากของมันต่อเขาทั้งสอง ดังนั้นอัลลอฮ์จึงส่งพวกเขาลงมาจากสวรรค์ที่พวกเขาถูกสร้างในนั้น ลงมาสู่โลกซึ่งเป็นสถานที่ที่ทั้งสองถูกสร้างไว้เพื่อให้ใช้ชีวิตที่นั่น หลังจากที่ได้เรียนรู้และประสบการณ์การทดสอบแห่งความทุกข์ยาก และทั้งสองก็ได้เรียนรู้ถึงวิธีการหลุดพ้นจากผลกระทบของมัน โดยการกลับใจ กลับไปสู่อัลลอฮ์ และการของอภัยโทษ

อัลลอฮ์ พระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ทรงเดือนลูกหลานของอาดัม อะลียอิมัสสลาม ให้ห่างไกลจากชัยฏอน และได้กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงชัยฏอนคือศัตรูของพวกเขา และมันจะล่อลวงพวกเขาตามที่มันเคยล่อลวงบรรพบุรุษของพวกเขามาแล้ว อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَبْنَىٰ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰنَهُمَا إِنَّهُ يَرَٰكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِن حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٧﴾﴾ [الأعراف: 27]

(โอ้ ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย จงอย่าให้ชัฏฆอนหลอกลวงพวกเจ้า เช่นเดียวกับที่มันได้ให้พ่อแม่ของพวกเจ้าออกจากสวนสวรรค์มาแล้ว โดยที่มันได้ถอดเครื่องนุ่งห่มของเจ้าทั้งสองออก เพื่อที่จะให้เจ้าทั้งสองเห็นสิ่งที่น่าละอายของเจ้าทั้งสอง แท้จริงทั้งมันและเผ่าพันธุ์ของมัน มองเห็นพวกเจ้าโดยที่พวกเจ้าไม่เห็นพวกมัน แท้จริงเราได้ให้บรรดาชัฏฆอนเป็นเพื่อนกับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา) : (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 27)

อาดัมอะลัยฮิสสลามก็ได้อาศัยอยู่บน โลกนี้และลูกหลานของเขาก็มีการขยายจำนวนเพิ่มขึ้น พวกเขาเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวโดยไม่ตั้งภาคีใดๆกับพระองค์ในการสักการะ และภายหลังลิบศวรรรต่อมา ชัฏฆอนได้นำการตั้งภาคีเข้ามาในชีวิตลูกหลานอาดัม พวกเขาจึงได้สักการะต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ และพระเจ้าของพวกเขามีความหลากหลาย ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ มุฮัมมัด ได้กล่าวแจ้งว่าพระองค์ทรงตรัสว่า:(และฉันได้บังเกิดปวงบ่าวของฉันในสภาพที่ทุกคนนั้นเป็นผู้ศรัทธา และบรรดาชัฏฆอนก็ได้เข้าหาพวกเขา และได้นำพวกเขาให้หลงไปจากศาสนาของพวกเขา และพวกมันได้เปลี่ยนสิ่งที่ขออนุมัติให้แก่พวกเขาให้กลายเป็นสิ่งต้องห้ามแก่พวกเขาและพวกมันได้บัญชาให้พวกเขาตั้งภาคีต่อฉันโดยที่ฉันไม่ได้ประทานสิ่งนั้นลงมาเพื่อเป็นหลักฐานเลย)²² และเราจะรวมรายละเอียดทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับศาสนาไว้ในหนังสือเล่มนี้ และจะอธิบายเกี่ยวกับศาสนาที่แท้จริง และอธิบายเกี่ยวกับศาสนาเท็จ... ฯลฯ

นี่คือเรื่องราวเกี่ยวกับการสร้างอาดัมของอัลลอฮ์ สำหรับลูกหลานของเขานั้น - ดังที่ทราบกันดี - ว่าถูกสร้างขึ้นจากน้ำอสุจิ อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ซึ่งขั้นตอนของการสร้างทารกในครรภ์มารดา เมื่อหนึ่งพันสี่ร้อยกว่าปีที่แล้ว อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٤﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا
الْنُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
ءَاخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾﴾ [المؤمنون: 12-14]

(และขอสาบานว่า แน่อนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแท้ของดิน * แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอันมั่นคง คือมดลูก * แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่า

22 เศาะฮิห์ มุสลิม (2865)

วิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญ้อง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง)(ซูเราะฮ์ อัล-มูมีนูน: 12-14]

อัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติและยิ่งใหญ่ ทรงบอกเราเกี่ยวกับการสร้างมนุษย์ และพระองค์ทรงใช้การสร้างนี้เพื่อพิสูจน์ถึงการฟื้นคืนชีพ ดังนั้น พระองค์ผู้ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำที่ตกต่ำไร้ค่า และให้การ ได้ยืน การมองเห็น และหัวใจแก่เขา พระองค์ทรงสามารถนำมนุษย์กลับมามีชีวิตอีกครั้งหลังจากการตายของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْقَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ﴿٧٨﴾ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٩﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾﴾
[79-77: يس]

(มนุษย์มิได้พิจารณาคุณค่าหรือว่า เราได้บังเกิดเขามาจากน้ำอสุจิ แล้วจงดูซิ เขาได้กลายเป็นกลุ่มปรับภัยตัวกลาง * และเขาได้ยกอาหารหมั่เปรียบเทียบแก่เรา และเขาได้ลืมต้นกำเนิดของเขา เขากล่าวว่า ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีก ในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว * จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้น ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง”)(ซูเราะฮ์ ยะซีน: 77-79]

เป็นเรื่องแปลกที่มนุษย์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างจากน้ำอันต่ำต้อยนี้ ที่จะขัดแย้งกับพระเจ้าของเขา และคิดว่าพระเจ้าจะไม่สามารถทำให้เขาฟื้นคืนชีพหลังจากการตายของเขา และทำการสอบสวนเขาต่ออาการกระทำของเขา!

ข้อที่ห้า:กำเนิดวิญญาณและความจริงของมัน

วิญญาณถูกสร้างขึ้นมาเหมือนกับที่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเช่นกัน เมื่อเวลาได้ผ่านไปสี่เดือนนับตั้งแต่สุจิอยู่ในครรภ์ อัลลอฮ์ก็จะส่งมลาอิกะฮ์มา แล้วเขาก็จะเป่าวิญญาณเข้าไปในนั้นอับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันสุกล่าวว่: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ก็อลลัลลอสูอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งท่านเป็นบุคคลที่ซื่อสัตย์และเป็นที่น่าเชื่อถือ ท่านได้บอกแก่เราว่า :“แท้จริง การสร้างพวกเจ้าแต่ละคนนั้น จะถูกนำมารวมกันในครรภ์มารดาเป็นเวลาสี่สิบวัน (ในรูปของนุตฟะฮ์(หยดหนึ่ง)) จากนั้นก็จะกลายเป็น อะลาเกาะฮ์ (ก้อนเลือด) ในช่วงเวลาเดียวกัน จากนั้นจึงเป็นมูฏะฆะฮ์ (ก้อนเนื้อ)ในช่วงเวลาเดียวกัน จากนั้นอัลลอฮ์ก็ส่งมลาอิกะฮ์ และได้รับบัญชาให้ทำการบันทึกเรื่องราว โดยมีการ

กล่าวแก่เขาว่า : จงบันทึก การกระทำของเขา ริสกี (บัจยัยยังชีฟ) ของเขา อายุขัยของเขา และเขาจะเป็นคนที่มี ความทุกข์หรือความสุข(เป็นชาวสวรรค์หรือนรก) จากนั้นก็จะมีการเป่าวิญญาณเข้าไปในตัวเขา".²³

ส่วนความจริงของวิญญาณนั้น ไม่มีผู้ใดล่วงรู้รายละเอียดของมัน และไม่มีใครรู้ถึงความจริงของมัน ยกเว้นพระเจ้าผู้ทรงอำนาจเท่านั้น แท้จริงชาวอิวเคยทดสอบท่านเราะซูลลลอฮ์ (มุฮัมมัด) ที่อลดีลลอส อะลัยฮะสลัม โดยพวกเขาได้กล่าวกับกลุ่มผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า พวกท่านจงถามเขาด้วยคำถามที่ทำทายนั่นคือคำถามเกี่ยวกับวิญญาณ อัลลอส ตะอาลา ทรงศรีสว่า:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء)

[85

(และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับวิญญาณ จงกล่าวเถิดว่า “เรื่องวิญญาณนั้นเป็นไป ตามพระบัญชาของพระเจ้าของฉัน และพวกท่านจะไม่ได้รับความรู้ใดๆ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น”)(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอ์ : 85)

วิญญาณจะตายในเวลาเดียวกับที่ร่างกายตาย และความตายของมันคือการที่มันออกจากร่าง แต่มันจะไม่พินาศ และในช่วงเวลาระหว่างการตายของมนุษย์และการฟื้นคืนชีพของเขาในวันกิยามะฮ์นั้น คือชีวิตในบั้นขั้ว ซึ่งก็คือโลกแห่งหลุมศพและสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในนั้น วิญญาณจะมีความสัมพันธ์กับร่างกาย ซึ่งมันจะมีความสุขกับสิ่งที่ร่างกายมีความสุข และมันจะเจ็บปวดกับสิ่งที่ร่างกายเจ็บปวด.วิญญาณของผู้ศรัทธาจะอยู่ในสวรรค์ และวิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธาจะอยู่ในนรก จากนั้นในวันกิยามะฮ์ วิญญาณก็จะกลับคืนสู่ร่างกายของพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาจะอยู่ในสวรรค์ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะอยู่ในนรก.

ในช่วงเวลาระหว่างการตายของบุคคลหนึ่งและการฟื้นคืนชีพของเขาในวันพิพากษานั้น วิญญาณของคนตายจะไม่มีการสื่อสารใดๆ กับคนเป็น และคนเป็นก็จะไม่สื่อสารกับพวกเขาไม่ว่าจะในรูปแบบการสื่อสารใดๆ ก็ตาม ดังนั้นวิญญาณของปู่ตายายจะไม่มีการสื่อสารใดๆ กับลูกหลาน และไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ ระหว่างวิญญาณกับพวกเขา แต่บรรดาวิญญาณเหล่านั้นกำลังอยู่กับความสุขสบายหากพวกเขาเป็นกลุ่มผู้ศรัทธา หรือกำลังทุกข์ทรมานจากการลงโทษหากพวกเขาเป็นกลุ่มผู้ปฏิเสธศรัทธาและใครก็ตามที่อ้างว่าวิญญาณของผู้ตายมีการสื่อสารกับผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ และมาเขียนเขียนหรือมีอิทธิพลต่อพวกเขา คำกล่าวอ้างนั้น ไม่มีหลักฐานใดๆ ที่สนับสนุน แต่พื้นฐานของคำกล่าวนี้คือความงมงายและเรื่องราวที่เล่าสืบทอดกันมา

²³ เศาะฮีห์อัลบุคอรี (3208) และมุสลิม (2643)

และวิญญาณจะไม่มีอาการเคลื่อนไหวหลังจากการตายของเจ้าของมัน ไปยังสิ่งมีชีวิตอื่น ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าเขาก็ตาม แต่วิญญาณคือสิ่งที่อัลลอฮ์สร้างขึ้นสำหรับร่างกายของเขาเท่านั้น ดังนั้นมันจะคงอยู่กับร่างกายของมันจนกว่าเขาจะจากมันไปเมื่อความตายมาถึง แล้วมันก็จะกลับมาหาเขา หลังจากที่ร่างนั้นถูกวางในหลุมศพของเขา แล้วก็จะกลับมาหาเขาในวันกิยามะฮ์อีกครั้ง ใครก็ตามที่อ้างว่ามันสามารถย้ายไปยังสิ่งมีชีวิตอื่นหลังจากที่มันจากเจ้าของมันไปแล้วนั้น คำกล่าวอ้างของเขานั้นเป็นเท็จ และไม่มีหลักฐานใดๆ สนับสนุน แต่ที่มาของคำกล่าวอ้างนี้คือความมกมายและเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมา

ข้อที่หก: จุดประสงค์ของการสร้างมนุษย์ก็คือ เขาเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาที่มีเกียรติ ซึ่งอัลลอฮ์สร้างขึ้นเพื่อทำการเคารพสักการะต่อพระองค์

เราได้กล่าวในหัวข้อก่อนหน้านี้ว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสร้างบ่าวของพระองค์เพื่อเคารพสักการะต่อพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الناربات: 56]

(และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพสักการะต่อข้า)[ซูเราะฮ์ อัซซารียาต: 56]

กล่าวคือ เพื่อการเคารพสักการะต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และไม่ทำการสักการะต่อผู้ใดร่วมกับพระองค์ และเป็นหมายอันสูงส่งนี้คือจุดประสงค์ของอัลลอฮ์ที่ทรงสร้างขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงประทานคัมภีร์ต่างๆ ลงมา และส่งบรรดาเราะซูลและบรรดานบี อะลัยฮิมุสสะลามมา วัตถุประสงค์ของพระองค์ไม่ได้ทรงสร้างบ่าวของพระองค์ และปล่อยละเลยไป แต่ทรงสร้างมันขึ้นมาโดยมีจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่และภารกิจที่สำคัญนั่นคือการเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ผู้ยิ่งใหญ่ และมนุษย์โดยทั่วไปเป็นสิ่งที่ถูกสร้างที่มีเกียรติ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ

كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ [الإسراء: 70]

(และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัมและเราได้บรรเทาพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาดีเด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิดมาเป็นส่วนใหญ่)(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 70)

และเกียรติอย่างหนึ่งของเขาคืออัลลอฮ์ทรงประทานสติปัญญาที่สามารถทำให้เขาได้แยกแยะระหว่างสิ่งที่ เป็น โทษและเป็นประโยชน์ต่อเขา และทรงวางศิระของมนุษย์ไว้เหนือร่างกาย ทรงสร้างมือสำหรับเขาและทำให้มันเป็น เครื่องมือในการรับประทานอาหาร ในขณะที่สัตว์ทุกชนิดใช้ปากในการหยิบอาหารจากพื้นดินกิน และมนุษย์ทุกคนมีส่วนร่วมในเกียรติทั่วไปนี้และเกียรติที่สูงส่งที่สุดและเป็นเกียรติพิเศษที่สุดคือเกียรติที่มนุษย์ได้เป็นมุสลิม ผู้ปฏิบัติตามบรรคานบีและบรรดาศาสนทูต อะลัยอุมศาะลาตุ้สสลาม ดังนั้นมุสลิมทุกคน พวกเขาถือกลุ่มพิเศษ ชั้นสูงของอัลลอฮ์จากบรรดาสิ่งถูกสร้างของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿هُوَ أَجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ [الحج: 78]

(พระองค์ทรงคัดเลือกพวกเขา และพระองค์มิได้ทรงทำให้เป็นการลำบากแก่พวกเขาในเรื่องของ ศาสนา ศาสนา (ที่ไม่ลำบาก) คือศาสนาของอิบรอฮีม บรรพบุรุษของพวกเขา พระองค์ทรงเรียกชื่อพวกเขาว่า มุสลิมิน (พหูพจน์ของ มุสลิม) ในคัมภีร์ก่อนๆ และในอัลกุรอานด้วย เพื่อศาสนทูตจะได้เป็นพยานต่อพวกเขา และพวกเขาจะได้เป็นพยานต่อมนุษย์ทั่วไป ดังนั้นพวกเขาก็ดำรงการละหมาด และบริจาคซะกาต และจงยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้คุ้มครองพวกเขา เพราะพระองค์คือผู้คุ้มครองที่ดีที่สุด และผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีที่สุด)[ซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์: 78]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُؤْتِي بِلَدْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ [فاطر: 32]

(และเราได้ให้คัมภีร์ เป็นมรดกสืบทอดมา แก่บรรดาผู้ที่เราคัดเลือกแล้วจากปวงบ่าวของเรา บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ธรรมแก่ตัวเอง และบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้เดินสายกลาง และบางคนในหมู่พวกเขา เป็นผู้รุดหน้าในการทำความดีทั้งหลาย ด้วยอนุมัตของอัลลอฮ์ นั่นคือความโปรดปรานอันใหญ่หลวง)[ซูเราะฮ์ ฟาฏีร: 32]

และศาสนาอิสลามไม่ได้จำกัดเพียงเชื้อชาติ สัญชาติ หรือประชาชนของประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้น แต่มันคือศาสนาของอัลลอฮ์ที่มีไว้สำหรับปวงบ่าวของพระองค์ และอัลลอฮ์ได้ทรงเรียกร้องให้มวลมนุษยชาติทั้งหมดทำการสักการะพระองค์ และการเคารพสักการะอัลลอฮ์นั้นเป็นความสมบูรณ์แบบที่สุดของมนุษย์ที่ควรได้กระทำในชีวิต เพราะหากเขาได้ทำการเคารพสักการะอัลลอฮ์แล้ว เขาก็จะได้ยกระดับจิตวิญญาณของเขา ได้ทำการชำระมันให้บริสุทธิ์ และดำเนินตามแนวทางของพระเจ้าของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ [الشمس: 9-10]

(แน่นอนผู้ซัดเกล้าชีวิตย่อมได้รับความสำเร็จ * และแน่นอนผู้หมกมุ่นมัน (ด้วยการทำชั่ว) ย่อมล้มเหลว)[ซูเราะฮ์ อัชชะมซฺ: 9-10]

และมนุษย์นั้นจำเป็นสำหรับเขาต้องมีการเคารพสักการะที่เขาต้องปฏิบัติกัน ถ้าหากเขาไม่เคารพสักการะพระเจ้าของเขา ผู้ทรงสร้างเขาและผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่เขาแล้ว เขาก็จะบูชาชัฏกอนและอารมณ์ปรารถนา และใครก็ตามที่บูชาชัฏกอน และยึดมั่นเป็นผู้นำแท้จริงเขาจะต้องประสบกับการขาดทุนอย่างแน่นอน.

ข้อที่เจ็ด: อธิบายสถานภาพของสตรีในศาสนาอิสลาม

สตรีในศาสนาอิสลามนั้นเท่าเทียมกับบุรุษ ท่านอนบีมุฮัมมัด คือลลิลลอฮ์ อะลัยฮิอะสลาม กล่าวว่า:"แท้จริง สตรีเท่าเทียมกับบุรุษ" .คือนางถูกบัญญัติด้วยบทบัญญัติต่างๆ ทางศาสนา เช่นเดียวกับผู้ชาย อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:²⁴

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّاتِمِينَ وَالصَّاتِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب: 35]

(แท้จริง บรรดาผู้นอบน้อมชายและหญิง บรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง บรรดาผู้กักตุนชายและหญิง บรรดาผู้สัตย์จริงชายและหญิง บรรดาผู้อดทนชายและหญิง บรรดาผู้ถ่อมตัวชายและหญิง บรรดาผู้บริจาทานชายและหญิง บรรดาผู้ถือศีลอดชายและหญิง บรรดาผู้รักษาอวัยวะเพศของพวกเขาที่เป็นชายและหญิง

²⁴ อัสสุนันด์ (23196) สุนันอัคริมิซซฺ (113) สุนันอบีดาอูด (236)

บรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากที่เป็นชายและหญิงนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ซึ่งการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง)(ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ: 35]

และรางวัลการตอบแทนสำหรับการกระทำของนางในวันกิยามะฮ์นั้นจะเท่าเทียมกับรางวัลการตอบแทนของผู้ชาย อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ [النساء: 124]

(และใครก็ตามที่กระทำคุณงามความดีไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง โดยเขานั้นเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นพวกเขาจะได้เข้าสวรรค์ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่ารูเล็ก ๆ ที่อยู่บนหลังแมลงคืดอินทผาลัม)(ซูเราะฮ์ อัน-นิซาฮ์:124]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ [غافر: 40]

(ผู้ใดกระทำความชั่ว เขาจะไม่ได้รับการตอบแทน เว้นแต่เพียงเท่านั้น และผู้ใดกระทำความดีไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้น พวกเขาเหล่านั้นจะเข้าสวรรค์ พวกเขาจะยังได้รับปัจจัยยังชีพในนั้น โดยปราศจากการคำนวณ)(ซูเราะฮ์ มอไฟร: 40]

อย่างไรก็ตาม

ผู้หญิงได้รับการยกเว้นจากภาระผูกพันหลายประการที่ไม่สมส่วนกับธรรมชาติของนาง เช่น การต่อสู้กับศัตรู และการละหมาดร่วมกับผู้ชายในมัสยิด แต่นางจำเป็นต้องละหมาดที่บ้าน และหากนางร่วมละหมาดในมัสยิดร่วมกับผู้ชาย การละหมาดของนางถือว่าถูกต้อง และเขาจะได้รับรางวัลผลบุญเท่ากัน

แต่ผลการตอบแทนของนางหากนางละหมาดที่บ้านนั้นจะยิ่งใหญ่กว่า เพื่อเป็นการให้ความสำคัญในความเป็นส่วนตัวของผู้หญิงด้วย

ในศาสนาอิสลาม อัลลอฮ์ทรงเตรียมผลบุญอันยิ่งใหญ่แก่ชายคนหนึ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้เขามีบุตรสาวสองคนขึ้นไป หากเขาได้ปฏิบัติดีต่อพวกนาง

และการทำดีต่อพวกนางเป็นเหตุที่ทำให้เขาจะได้เข้าสวรรค์ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "ผู้ใดที่ดูแลลูกสาวสองหรือสามคน หรือพี่น้องที่เป็นผู้หญิงสองหรือสามคนจนกว่านางจะแยกตัวออกจากเขาด้วยการแต่งงานหรือเสียชีวิตจากเขาไป หรือจนกว่าเขาจะเสียชีวิตจากพวกนางไป ฉันทันกับเขาจะเป็นเหมือนสองนิ้วนี้ แล้วท่านก็ได้ยกนิ้วชี้กับนิ้วกลางขึ้นมา"[25] จากหนังสืออัลมุสนัด (12498) และในบันทึกของเศาะฮีหฺมุสลิม ด้วยประโยคที่ว่า: "ผู้ใดที่ดูแลลูกสาวสองคน จนกระทั่งพวกเขาทั้งสองบรรลุนิติภาวะ ในวันกิยามะฮ์ฉันกับเขา" แล้วท่านนบีก็ได้รวมนิ้วมือของท่านเข้าด้วยกัน (2631)

การแต่งงานในศาสนาอิสลามเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน แต่สามีคือผู้ที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตคู่ เช่น การจัดหาที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องดื่ม และเสื้อผ้า โดยนางจะไม่ต้องแบกรับสิ่งเหล่านั้นเลย - แม้ว่านางจะเป็นคนรวยก็ตาม - เว้นแต่นางจะเต็มใจ. ท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะสัลลัม

ห้ามการทุบตีผู้หญิง และห้ามลิดรอนสิทธิของนาง และท่านได้เน้นว่าไม่มีคนที่จะทำให้เกียรติแก่นางนอกจากคนนั้นต้องเป็นคนใจบุญเท่านั้น

และผู้หญิงมีสิทธิ์อย่างอิสระ กล่าวคือมีสิทธิ์เหมือนกับผู้ชายอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นการซื้อการขาย และการทำสัญญาอื่นๆ และ ไม่จำเป็นต้องได้รับการยินยอมจากผู้ชายจากการกระทำทางการเงินของนางหากนางเป็นผู้ใหญ่

ข้อที่แปด: มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน บิดาของพวกเขาคืออาดัม และมารดาคือฮาวาอ์.

เราได้กล่าวไว้ในหัวข้อก่อนหน้านี้ว่า

อัลลอฮ์ทรงสร้างอาดัมจากดินเหนียว และสร้างคู่ครองให้เขาจากตัวของเขา นั่นคือฮาวาอ์ อะลัยฮิมัสสลาม จากนั้นก็ทรงทำให้ลูกหลานของเขาสองชายจำนวนมากขึ้นและมีการสืบพันธุ์ ดังนั้นต้นกำเนิดของมนุษย์นั้นคือหนึ่งเดียว นั่นคืออาดัมกับฮาวาอ์ และลูกหลานของทั้งสองก็มีความเกี่ยวข้องกันกับทั้งสองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีเผ่าพันธุ์ใดจากลูกหลานอาดัมที่มีสิทธิ์ขาดพึงเชื้อสายไปยังท่านกว่าเผ่าพันธุ์อื่น และไม่มีคนในชาติใดจะดีไปกว่าชาติอื่น ทุกคนเท่าเทียมกัน พวกเขาทั้งหมดมาจากดินและบิดาของพวกเขาคืออาดัม ไม่มีใครเหนือกว่าใครนอกจากด้วยความยำเกรง(ตักวา) และการทำความดี ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: "แท้จริงอัลลอฮ์ทรงขจัดความเย่อหยิ่งแบบกลุ่มญาติีเยาะฮ์ไปจากพวกท่าน และความโอ้อวดของพวกเขากับบรรพบุรุษ ดังนั้น บัดนี้มนุษย์มีสองประเภท คือ ผู้ที่มีความยำเกรง ผู้มีศีลธรรม และผู้ที่ทำชั่วและผิดศีลธรรม มนุษย์ทุกคนคือ

ลูกหลานของอาดัม และอาดัมมาจากดิน"^{25 26} ท่านบิรูฮัมมัด คือลลิลลอส อะลัยฮะสลัม กล่าวไว้:" โอ้มนุษย์เอ๋ย
พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้ามีหนึ่งเดียว และบรรพบุรุษของพวกเจ้าก็คนเดียวกัน พึงรู้เถิด

ชาวอาหรับไม่มีอะไรเหนือกว่าคนไม่ใช่อาหรับ และคนไม่ใช่อาหรับก็ไม่มีอะไรเหนือกว่าชาวอาหรับ และคน
ผิวขาวไม่เห็นือกว่าคนผิวดำ และคนผิวดำก็ไม่ได้เหนือกว่าคนผิวขาว เว้นแต่ด้วยความขำเกรงเท่านั้น"²⁷ อัลลอฮ์ ผู้ทรง
เกียรติยิ่ง พระองค์ทรงสร้างมนุษย์และทรงทำให้พวกเขาเป็นเผ่าพันธุ์: เพื่อพวกเขาจะได้รู้จักกัน ไม่ใช่เพื่อการโอ้อวดกัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ [الحجرات: 13]

(โอ้มนุษย์ชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย(อาดัม) และเพศหญิง(นางฮะวา) และเรา
ได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่าและตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น
คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน)(ซูเราะฮ์
อัลหุญรอต : 13]

ความแตกต่างระหว่างผู้คนในตระกูลและในเผ่านั้นก็เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกันและความร่วมมือระหว่างกัน แต่
ผู้ที่สูงส่งที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่มีความยำเกรงมากที่สุด และผู้ที่มีความยำเกรงมากที่สุดนั้น คือผู้ที่เคารพ
สักการะต่ออัลลอฮ์บนฐานแห่งความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าของเขา

และความรอบรู้ในศาสนาของเขา และปฏิบัติตามหน้าที่ทางศาสนาของเขาและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับผู้คนรอบ
ข้างและผู้อื่นนั้นปลอดภัยจากความชั่วของเขา

ส่วนการแบ่งคนออกเป็นชนชั้น

และแต่ละชนชั้นมีสิทธิพิเศษทางสังคม การเงิน และกฎหมาย การแบ่งคนออกเป็นชนชั้นในลักษณะนี้เป็นการ
แบ่งที่ไม่มีหลักฐานใดๆ ไม่ว่าจาก โองการของอัลลอฮ์ จากสติปัญญา หรือประสบการณ์ของมนุษย์ แต่มันเป็นการ
แต่งขึ้นมาและเป็นการอธรรมจากผู้ที่แต่งขึ้นมาขึ้นเอง และการแบ่งคนเป็นชนชั้นนั้น มันเป็นการดูหมิ่นมนุษย์และ

²⁵ อุบัยยะฮ์ หรือ อัลอุบัยยะฮ์: ความหมายคือ ความเย่อหยิ่งและการลำพองตน ความหมายของมันก็คือ สิ่งที่คุณในศุกก่อนอิสลามเคยทำกัน
มา เช่นการลำพองตนในตระกูล และโอ้อวดถึงเชื้อสายของพวกเขา (ฆอริบ อัลหะดีษ โดย อัล-ค็อฎฎิบี (1/290))

²⁶ มุสนัดอิหม่ามอะหมัด ฉบับสำนักพิมพ์อ็อร์ริสลาละฮ์ (8733) และสุนันอัคคิมิซีย (3956) และสุนันอบิคาูด (5119)

²⁷ มุสนัดอิหม่ามอะหมัด ฉบับสำนักพิมพ์อ็อร์ริสลาละฮ์ (23489)

การวิครอนสิทธิของเขาดังนั้น ไม่มีผู้ใดมีสิทธิที่จะทำให้เผ่าพันธุ์นี้มีเกียรติและโดดเด่นและเผ่าพันธุ์นั้นถูกด้อยค่า และถูกเหยียดหยาม แท้จริงการแบ่งประเภทของมนุษย์บนพื้นฐานของเชื้อชาติ เพศ หรือประเทศถือเป็นการแบ่งที่ อธรรมและกดขี่และผู้ใดที่สร้างชนชั้นขึ้นมาและเรียกร้องไปสู่มัน แท้จริงเขาเป็นผู้แต่งเรื่องขึ้นและโกหก

เนื่องจากทุกคนมีความเท่าเทียมกันที่ต้นกำเนิดและที่มา และพวกเขาทั้งหมดต้องกลับไปหาพระเจ้าของพวกเขา และพระองค์จะทรงสอบสวนต่อการกระทำของพวกเขา

และเรื่องเชื้อสายหรือเพศจะไม่ได้รับการพิจารณา ณ ที่อัลลอฮ์ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิอะสลัม กล่าวไว้: "และผู้ใดบกพร่องในการทำความดี เชื้อสายอันสูงส่งของเขาไม่สามารถทำให้เขาก้าวไปข้างหน้าได้".²⁸ ดังนั้นเชื้อสายจะไม่ทำให้รุกไปข้างหน้าหรือถอยไปข้างหลังได้ และไม่ได้ให้สิทธิพิเศษหรือให้ความแตกต่างแก่ เจ้าของมันได้.

ข้อที่เก้า: ความเป็นพี่น้องและความเมตตา

ศาสนของท่านนบีมูฮัมมัดเป็นศาสนแห่งความเมตตาต่อทุกสิ่งที่ถูกสร้างมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الانباء: 107]

(และเราได้ส่งเจ้ามา (โอ้มูฮัมมัด) เว้นแต่เพื่อเป็นความเมตตาแก่สากลโลก)[ซูเราะฮ์ อัล-อัมบิยาฮ์: 107]

ดังนั้นท่านจึงเป็นความเมตตาต่อสากลโลก เป็นผู้นำทาง และผู้แจ้งข่าวดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ - وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾﴾ [الأحزاب: 45-47]

* (โอ้นบีเอ๋ย แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นพยาน(แก่กลุ่มชนของเจ้า) และผู้แจ้งข่าวดี(แก่บรรดาผู้ศรัทธา) และเป็นผู้ตักเตือน(แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา) * และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ ตามพระ

²⁸ เศาะฮิห์ มุสลิม (2699).

บัญชาของพระองค์ และเป็นดวงประทีปอันแจ่มจรัส * และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า แท้จริงสำหรับพวกเขาจะได้รับความโปรดปรานอันใหญ่หลวงจากอัลลอฮ์][ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ: 45-47]

และส่วนหนึ่งของเนื้อหาที่ประกอบในศาสนสุตท้ายนั้น คือความผูกพันแห่งความเป็นพี่น้องระหว่างผู้ศรัทธาคืออัลลอฮ์และวันอากีเราะฮ์ซึ่งถือว่าเป็นความผูกพันที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [الحجرات: 10]

(แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยประนีประนอมกันระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเขา และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด หวังว่าพวกเขาจะได้รับความเมตตา)(ซูเราะฮ์ อัล-หุญรอต : 10)

และส่วนหนึ่งที่เป็นสิทธิของความเป็นพี่น้องนั้น คือการให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ยื่นความช่วยเหลือเมื่อยามต้องการ ขจัดความทุกข์ และปกปิดเรื่องส่วนตัว ท่านนบีมุฮัมมัด คือลลัลลอฮุ อะลัยฮิอะสลัม กล่าวว่า: “มุสลิมเป็นพี่น้องของมุสลิม

(อีกคนหนึ่ง) จะไม่ทำร้ายเขา

และจะไม่มอบเขาให้ตกอยู่ภายใต้การอธรรมของผู้อื่น และผู้ใดให้การช่วยเหลือในความต้องการของพี่น้องของเขา อัลลอฮ์ก็จะทรงช่วยเหลือในความต้องการของเขา และผู้ใดได้ขจัดความเดือดร้อนแก่มุสลิม

อัลลอฮ์จะทรงขจัดความเดือดร้อนของเขาในวันกิยามะฮ์ และถ้าใครก็ตามปกปิดเรื่องส่วนตัวมุสลิม (บาปของเขา) อัลลอฮ์จะทรงปกปิดเขา (บาปของเขา)

ในวันกิยามะฮ์”²⁹

และท่านนบีมุฮัมมัด คือลลัลลอฮุ อะลัยฮิอะสลัม กล่าวว่า: “พวกท่านอย่าโกรธกัน อย่าอิจฉาริษยากัน อย่าผินหลังให้กัน และพวกท่านจงเป็นปาวของอัลลอฮ์ด้วยการเป็นพี่น้องกัน และไม่ว่าคุณจะทำอะไรกับมุสลิมจะไม่สนใจกันเกินสามวัน”³⁰ ดังนั้น ท่านจึงให้ความสำคัญถึงแนวทางที่ห้ามความเกลียดชัง

²⁹ เศาะฮีห์อัลบุคอรี (2442) และเศาะฮีห์มุสลิม (2580)

³⁰ เศาะฮีห์อัลบุคอรี (6076) และเศาะฮีห์มุสลิม (2558)

ความอิจฉาริษยา และการตัดขาดความที่นออง

ห้ามละทิ้งกันเกินสามวัน และท่านได้สั่งให้เกิดความเป็นพี่น้องกันในหมู่ผู้ศรัทธา

และศาสนาอิสลามได้ให้ความสำคัญต่อผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยศีลธรรมอันดีงามและค่านิยมที่เที่ยงธรรม และศาสนาอิสลามได้บัญญัติเหนือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ให้มีความยุติธรรมต่อพวกเขาและไม่เพิกเฉยต่อสิทธิของพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الممتحنة: 8]

(ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม จงเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์ และแม้ว่าจะเป็อันตรายแก่ตัวของพวกเจ้าเอง หรือผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม หากเขาจะเป็นคนไม่มีหรือคนยากจน อัลลอฮ์ก็สมควรยิ่งกว่าเขาทั้งสอง ดังนั้นจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำในการที่พวกเจ้ามีความยุติธรรม และหากพวกเจ้าบิดเบือนหรือผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างถึงถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน)(ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 8]

และได้กำชับให้ทำดีต่อพวกเขาและเมตตาต่อพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الممتحنة: 8]

(อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และพวกเจ้ามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า ในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้มีความยุติธรรม)(ซูเราะฮ์ อัล-มุนตะฮินะฮ์ : 8)

เมื่อชาวกูเรซซึ่งเป็นชาวมักกะฮ์

ประสบกับความแห้งแล้งและความยากลำบากมากจนพวกเขาต้องกินกระดูก จนชายคนนั้นเงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้าและเห็นสิ่งที่ปรากฏระหว่างเขากับท้องฟ้าเสมือนคว้นเพราะความหิวโหย ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงที่พวกเขาขับไล่ท่านนบีมูฮัมมัดออกจากบ้านเกิดของเขาคือมักกะฮ์ และอพยพไปยังมะดีนะฮ์

จากนั้นก็มิชายคนหนึ่งมาหาท่านเราะซูลลอฮ์ แล้วกล่าวแก่ท่านว่า: "โอ้ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์

โปรดขอฝนจากอัลลอฮ์ให้แก่ชาวมุฎีร์ด้วยเถิด เพราะพวกเขาเกิดความหายนะแล้ว ท่านกล่าวว่า แก่ชาวมุฎีร์หรือ? "แท้จริงท่านเป็นผู้ที่กล้ามาก" จากนั้นท่านได้ขอฝนให้แก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้มีน้ำดื่ม

(32) กล่าวคือ เป็นไปได้อย่างที่ท่านจะขอให้ฉันขอน้ำฝนให้แก่พวกเขา ในเมื่อพวกเขาปฏิเสธศรัทธา ต่ออัลลอฮ์และตั้งภาคีพระเจ้าอื่นๆ ร่วมกับพระองค์ และตอนนี้เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่พวกเขา และพวกเขารู้ว่าอัลลอฮ์เท่านั้นที่จะขจัดความทุกข์ยากได้ และพวกท่านรู้ดีว่าฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์

แล้วพวกท่านก็ปฏิเสธฉัน พวกท่านมาเพื่อขอให้ฉันขอต่ออัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา"³¹

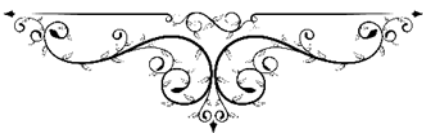
อิสลามห้ามมาผู้ปฏิเสธที่มีสัมพันธที่ติดกับประเทศมุสลิม ท่านเราะซูลลอฮ์ คือลลิลลอฮุ อะลยิวะสัลลัม กล่าว ว่า: "ใครก็ตามที่เข้ามาฮัจญ์ (คนนอกศาสนาที่ผูกมัดด้วยข้อตกลงกับดินแดนอิสลาม)

เขาจะไม่ได้อะกลันของสวรรค์"³² และในศาสนานี้ มุสลิมยึดมั่นว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้เกียรติมนุษย์ทุกคน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْوَبْرِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ (الإسراء: 70)

(และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัมและเราได้สรรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทาง ทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาดีเด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เรา ได้ให้บังเกิดมาเป็นส่วน

ร้อ : 70)



ใหญ่)(ซูเราะฮ์ อัล-อิสร

³¹ เศาะฮีห์อัลบุคอรีย์ (4821) และเศาะฮีห์มุสลิม (2798)

³² เศาะฮีห์ อัลบุคอรีย์ (3166)

บทที่สาม: ศาสนา

ข้อที่หนึ่ง: ศาสนาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์

การนับถือศาสนานั้นเป็นสิ่งจำเป็น เป็นสิ่งที่จิตวิญญาณมนุษย์นั้นเฝ้าหา และจิตวิญญาณจะไม่ทอดทิ้งมันไม่ว่าในสถานการณ์ใดก็ตาม ดังนั้น ไม่มีประชาชาติใดไม่ว่าอดีตหรือที่จะตามมา ที่จะไม่นับถือศาสนาเพื่อใช้ประกอบพิธีกรรมต่างๆ แสดงการเชิดชู และสร้างสถานที่เคารพสำหรับศาสนา เว้นแต่คนกลุ่มเล็กๆ ที่หมกมุ่นอยู่กับการหาปัจจัยยังชีพหรือหมกมุ่นกับความหรรษาของชีวิตเหนือการนับถือศาสนา และชนกลุ่มนี้ไม่ได้นับเป็นตัวแทนเมื่อเทียบกับชนส่วนใหญ่ของมนุษย์ได้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

[لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ] [الحج: 67]

(สำหรับทุกๆ ประชาชาติเราได้กำหนดพิธีทางศาสนาขึ้น โดยที่พวกเขาปฏิบัติพิธีนั้น) [ซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์: 67]

คำว่า "พิธีทางศาสนา" คือ: สถานที่ที่มีคนมาเยือนและเคยชินกับการทำความดีหรือความชั่ว³³ และสิ่งนี้เป็นสิ่งที่เห็นกันมาจนถึงทุกวันนี้ตลอดประวัติศาสตร์ จะพบว่าในเมืองต่างๆ ที่ไม่มีกำแพง ไม่มีตลาด และไม่มีโรงพยาบาล แต่เราไม่พบเมืองที่ไม่มีสถานที่สำหรับการเคารพบูชา ตรงกันข้าม ในทุกประเทศมีสถานที่สำหรับการเคารพสักการะ และทุกกลุ่มของมนุษย์จะย้ายจากประเทศหนึ่ง ไปอีกประเทศหนึ่ง เราจะเห็นพวกเขาสร้างสถานที่สำหรับการเคารพสักการะและทุ่มเงินทองเพื่อสร้างมันขึ้นมาแม้แต่สนามบินในปัจจุบันซึ่งเป็นสถานที่ผู้คนใช้เวลาน้อยยามที่จะอยู่กับมัน เราจะพบกับสถานที่เฉพาะเพื่อการเคารพสักการะ

และความจำเป็นต่อการเคารพสักการะและความผูกพันของหัวใจที่มีอยู่กับมันนั้น เป็นส่วนที่ยังคงเหลือจากสัญชาตญาณที่อัลลอฮ์ได้สร้างไว้กับมนุษย์ และพระองค์ทรงทำให้การนับถือศาสนานั้นเป็นสัญชาตญาณสำหรับชีวิต เนื่องจากในตัวของมนุษย์นั้นมีความต้องการอย่างแท้จริงต่อพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ซึ่งไม่มีสิ่งใดสามารถแทนที่พระองค์ได้ และไม่มีสิ่งใดสามารถตอบสนองเขาได้ยกเว้นการเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว และกลับใจต่อพระองค์ทั้งในช่วงที่มีความสุขและในช่วงที่มีความทุกข์ และมนุษย์ทุกคนต่างก็ค้นพบถึงความอ่อนแอและความต้องการในการพึ่งผู้อื่นภายในตัวเอง และต้องเผชิญกับวิกฤติและความทุกข์ยากและมนุษย์จำเป็นต้องใช้เสาที่แข็งแกร่งเพื่อเสริมความแข็งแกร่งและใช้มันเพื่อให้ได้รับชัยชนะ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ถูกปลูกฝังในสัญชาตญาณ และ

³³ ดูหนังสืออุมมัลอะฮะซาน (18/ 679)

มนุษย์ถูกสร้างให้เป็นเช่นนั้น ดังนั้นเขาจะขอความช่วยเหลือจากผู้ที่แข็งแกร่งกว่าเขา เพื่อนำเขาออกจากปัญหา และนำเขาให้ออกจากความทุกข์ยากของเขา และเขาอาจขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงสูงส่ง และพระองค์คือผู้ที่เป็นที่พึ่งที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์และนี่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามนุษย์นั้นมีความต้องการต่อศาสนานับถือศาสนา และการปฏิบัติตามพิธีกรรมต่างๆ ทางศาสนา และมันเป็นการแสวงหาที่พึ่งที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ และมนุษย์อาจจะเลือกพึ่งรูปปั้น หรือผู้ตาย หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่มีความหมายแท้จริง เช่น ผู้ที่เลือกพระเจ้าอื่นๆ ที่อ้างขึ้นเองเป็นที่พึ่ง ดังนั้นการเลือกที่พึ่งนั้น -ไม่ว่าจะถูกต้องหรือผิดก็ตาม- มันเป็นข้อพิสูจน์ถึงความต้องการของมนุษย์ต่อสิ่งที่แข็งแกร่งเพื่อเป็นที่พึ่งสำหรับพวกเขา

ข้อที่สอง: (อัลลอฮ์) คือพระเจ้า ผู้ทรงบัญญัติศาสนา ทรงบัญชาให้ทำตามบทบัญญัตินั้น และพระองค์จะทรงสอบถามถึงสิ่งนั้น

ก่อนที่เราจะอธิบายเรื่องนี้ เราจะถามคำถามสองข้อเพื่อเป็นการกระตุ้นสมองและเป็นการเตรียมพร้อม และเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อหัวข้อนี้ด้วยความถูกต้อง คำถามสองข้อนั้น คือ:

คำถามแรก: ใครเป็นผู้ที่มีสิทธิในการสถาปนาศาสนา ผู้กำหนดบทบัญญัติต่างๆ กำหนดมาตรฐานของความถูกต้องและผิด และเป็นผู้ที่สอบสวนมนุษย์ต่อการกระทำต่างๆ ของพวกเขา หากการกระทำนั้นดีหรือหรือไม่ดี?

คำตอบ: แท้จริงผู้ที่มามีสิทธิในการสถาปนาศาสนา กำหนดบทบัญญัติต่างๆ กำหนดมาตรฐานแห่งความถูกต้องและความผิด ความชั่วและความดี และสอบสวนมนุษย์ต่อการกระทำของพวกเขา ผู้นั้นคือ อัลลอฮ์ พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้:

เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สร้าง และใครก็ตามที่สร้างสิ่งใดเขาจะรู้ดีว่าอะไรเหมาะสมกับสิ่งที่ถูกสร้างนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องศาสนาและการเคารพสักการะ อัลลอฮ์ ตะอาลา คริสต์ว่า:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ [المك: 14]

(พระเจ้าผู้ทรงสร้างจะมีทรงรอบรู้ดอกหรือ พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้อย่างถ่องแท้ ผู้ทรงตระหนักรู้) [ซูเราะฮ์ อัล-มุกด์: 14]

ส่วนผู้ที่ไม่ได้สร้างสิ่งใดๆ เขาจะกำหนดบทบัญญัติแก่สิ่งที่ถูกสร้างอย่างไร และจะกำหนดบทบัญญัติได้อย่างไร ในเมื่อไม่รู้ว่สิ่งที่ถูกสร้างนั้นต้องการอะไร แต่นี่คือผู้ที่ตั้งตนเป็นผู้บัญญัติกฎหมายตัวเอง

ต้องประสบวิกฤติและความยากลำบากและไม่สามารถหลุดพ้นจากสิ่งเหล่านั้นได้ แล้วเขาจะไปบัญญัติกฎหมายให้คนอื่นได้อย่างไร

เพราะพระเจ้านั้น คือผู้ทรงชี้นำสู่สัจธรรมและทางนำที่ถูกต้อง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾﴾ [يونس: 35]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) มีใครบ้างในหมู่กาติของพวกเขา เป็นผู้ชี้แนะทางสู่สัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางสู่สัจธรรม ดังนั้นผู้ที่ชี้แนะทางสู่สัจธรรมสมควรกว่าที่จะได้รับการปฏิบัติตาม (อิบาคะฮ์) หรือว่าผู้ที่ไม่อาจจะชี้แนะผู้อื่นได้ เว้นแต่จะถูกชี้แนะ ทำไมพวกเขาจึงตัดสินใจเช่นนั้น)[ซูเราะฮ์ ยูनुส: 35]

ท่านอับดุลอะซีซ เราะหิมะฮ์อัลลอฮ์ กล่าวว่า:"อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคริสต์แก่นบีมุฮัมมัด ที่อัลลอฮ์ ฮะลีย์ฮิ วะลัลลัม ผู้เป็นนบีของพระองค์ว่า: (จงกล่าวเถิด) โอ้ มุฮัมมัด แก่บรรดาผู้ตั้งภาคีเหล่านี้: (มีใครบ้างในหมู่กาติของพวกเขา?) ที่พวกเขาเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ นั่นคือบรรดาพระเจ้าและบรรดารูปปั้นของพวกเขา (เป็นผู้ชี้แนะทางสู่สัจธรรม) เขากล่าวว่า: ใครเป็นผู้ชี้นำผู้หลงทางให้พ้นจากความหลงของเขาไปสู่ทางที่ถูกต้อง และใครคือผู้ชี้นำผู้กระทำความผิดจากทางที่ถูกต้องสู่ทางที่เที่ยงธรรม? แท้จริงพวกเขาไม่สามารถอ้างได้ว่าบรรดาพระเจ้าของพวกเขาและรูปปั้นของพวกเขาเป็นผู้ชี้นำผู้ที่หลงทางหรือนำทางผู้ที่หลงผิด เนื่องจากหากพวกเขาอ้างว่าบรรดาพระเจ้าหรือบรรดารูปปั้นเป็นผู้ชี้นำให้ แน่แน่นอนเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นกับสายดาจะเป็นตัวปฏิเสธพวกเขา และมันจะเป็นการแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่สามารถทดสอบให้เห็นด้วยตาได้ และหากพวกเขาปฏิเสธและยอมรับแล้ว ก็จงบอกพวกเขาว่า:อัลลอฮ์ทรงชี้แนะผู้ที่หลงทางไปสู่ความจริงที่ถูกต้อง (ดังนั้นผู้ที่ชี้แนะทาง) โอ้ ประชาชาติเอ๋ย ผู้ที่หลงไปสู่สัจธรรม และผู้ที่หลงจากเส้นทางที่ถูกต้อง ไปสู่เส้นทางที่ถูกต้อง (สมควรกว่าที่จะได้รับการปฏิบัติตาม (อิบาคะฮ์) ผู้สิ่งที่พวกเขาเรียกร้อง .³⁴ (หรือว่าผู้ที่ไม่อาจจะชี้แนะผู้อื่นได้ เว้นแต่จะถูกชี้แนะ).

พระองค์คือผู้ทรงประทานความสามารถแก่บรรดาบ่าวของพระองค์ในการแยกแยะระหว่างความจริงและความเท็จ ระหว่างแนวทางที่ถูกต้องและที่หลงผิด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

34 ญามิอ้อลอะษาน (15/87)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ [الأنفال: 29]

(บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! หากพวกเจ้ายำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงให้มีให้แก่พวกเจ้าซึ่งสิ่งที่จำแนกความจริงและความเท็จ และจะทรงลบล้างบรรดาความผิดของพวกเจ้าออกจากพวกเจ้า และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าด้วย และอัลลอฮ์นั่นคือผู้ทรงมีบุญคุณอันใหญ่หลวง)(ซูเราะฮ์ อัล-อันฟา : 29)

ชัยค์อับดุลเราะห์มาน อัศสะอ์ดีย์ ระะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวในคัมภีร์ของท่านว่า:"ผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์เขาจะบรรลุสู่ประการและแต่ละสิ่งนั้นดีกว่าโลกนี้และสิ่งที่อยู่ในนั้น ประการที่หนึ่งคือ: อัลฟุรกอน: คือความรู้และการขึ้นำที่ทำให้ผู้นั้นสามารถแยกแยะระหว่างความถูกต้องกับความหลงผิด ระหว่างความจริงกับความเท็จ ฮาลาลและหะรอม ระหว่างกลุ่มชนที่เป็นสุขกับกลุ่มชนที่เป็นทุกข์ ประการที่สองและสามคือ: การไปบาปเล็กและการอภัยบาปใหญ่... ประการที่สี่คือ: รางวัลการตอบแทนอันยิ่งใหญ่และผลบุญอันมากมายสำหรับผู้ที่ยำเกรงพระองค์และให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของพระองค์เหนือความปรารถนาของตัวเอง"³⁵

ดังนั้นผู้ที่ขึ้นำสู่ธรรม เขาคือผู้ที่เหมาะสมในการสถาปนาศาสนา เรียกร้องและชี้นำผู้คนสู่ศาสนานั้น

เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงจัดการ ผู้ทรงควบคุม ผู้ทรงเกียรติอันสูงส่ง พระองค์ทรงบัญชาสิ่งที่จะต้องและให้รางวัลตอบแทน และทรงห้ามสิ่งที่ผิดและวางบทลงโทษและจุดจบของบรรดาประชาชาติที่ปฏิเสธ เช่น น้ำท่วมของกลุ่มชนของนูห์ การทำลายล้างของกลุ่มชนซูด และกลุ่มชนศอลิห์ และการจมน้ำของฟิรอาอันและกองทัพของเขา เมื่อพวกเขาฝ่าฝืนมีมุซา อะลัยฮิสลาม ถือเป็นข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่แสดงถึงผู้ที่สถาปนาศาสนาและลงโทษผู้ไม่เชื่อฟังนั้น พระองค์คือผู้ที่มีสิทธิ์กำหนดบทบัญญัติต่างๆ และกำหนดครอบครัวต่างๆ ส่วนสิ่งที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ รูปปั้น หรือพระเจ้าต่างๆ ที่อ้างขึ้นมา พวกเขาไม่สามารถปกป้องตนเองได้ และไม่ต้องพูดถึงการที่พวกเขาจะลงโทษผู้ที่ละเมิดศาสนาของพวกเขาได้

เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ และใครก็ตามที่ให้ปัจจัยยังชีพก็ย่อมมีสิทธิ์ในการกำหนดบทบัญญัติ และใครก็ตามที่ไม่ให้ปัจจัยยังชีพ ก็ไม่มีสิทธิ์ใดๆ สำหรับเขาที่จะกำหนดบทบัญญัติใดๆ เนื่องจากบทบัญญัตินั้นประกอบด้วยการอนุมัติบางสิ่งบางอย่าง จากอาหาร เครื่องดื่ม และการแต่งงาน และรวมถึงการห้ามบางสิ่งบางอย่างจากสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นผู้ที่ไม่สามารถให้ปัจจัยยังชีพได้ แล้วเขาจะกำหนดสิ่งต่างๆ เหล่านั้นเป็นสิ่งที่ต้องห้าม หรืออนุญาต และการอนุมัติต่างๆ ได้อย่างไร?

35 ตัซซีรอัลกะวีมีรเราะห์มาน (319)

เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น พระองค์ทรงบัญชาและทรงห้าม และทรงตอบรับการวิงวอนของผู้คนที่ต้องการความช่วยเหลือ และใครก็ตามที่เป็นแบบนั้น ก็แสดงว่าเขาคือผู้มีสิทธิ์สถาปนาศาสนาและรับผิดชอบมัน อัลลอฮ์ทรงปฏิเสธชนชาติของมุซา อะลัยฮิสลาม เมื่อพวกเขาได้เอาลูกวัวทองคำแล้วตั้งเป็นพระเจ้าของพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمَ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾﴾ [الأعراف: 148]

(และหลังจากมุซา (ได้ไปเข้าเฝ้าพระเจ้าผู้อภิบาลของเขา) พวกพ้องของเขาได้ยึดเอาลูกวัวที่เป็นรูปร่างมีเสียงซึ่งทำมาจากเครื่องประดับของพวกเขา พวกเขามีได้เห็นดอกหรือว่า แท้จริงมันพูดกับพวกเขาไม่ได้ และมันก็ไม่สามารถแนะนำทางใดทางหนึ่งให้แก่พวกเขาได้ด้วย พวกเขาได้ยึดเอาลูกวัวนั้น โดยที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม) : (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 148)

เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างอารมณ์ความปรารถนาไว้ในมนุษย์ และให้สติปัญญาและความตั้งใจแก่เขา ดังนั้นพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่มีสิทธิ์ที่จะกำหนดทบทวนญัตติและให้รางวัลแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามและเชื่อฟัง และลงโทษผู้ที่เนรคุณและไม่เชื่อฟัง

เพราะพระเจ้าเป็นผู้สร้างให้คุณธรรมเป็นสัญชาตญาณ ในจิตวิญญาณ และสอนพวกเขาให้รู้ถึงวิถีแห่งความดี เพื่อให้ปฏิบัติตาม และวิถีแห่งความชั่วเพื่อให้หลีกเลี่ยง ดังนั้นพระองค์คือผู้ที่เหมาะสมที่สุดจะแสดงให้มนุษย์เห็นถึงมาตรฐานของความจริงและความเท็จ ทางที่ถูกต้องและทางที่หลงผิด

เพราะพระเจ้าทรงยุติธรรม พระองค์จึงมีความยุติธรรมอันสมบูรณ์ ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงกดขี่บรรดาบ่าวของพระองค์เลยแม้แต่น้อย และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงจรรโลงสิ่งต่างๆ ไว้ในที่ที่เหมาะสม ฉะนั้น ไม่มีบทบัญญัติใดที่ดีกว่าและสมบูรณ์กว่าบทบัญญัติและศาสนาของพระองค์

เพราะพระเจ้าทรงมีชีวิตไม่ตายและไม่นอน พระองค์ทรงรู้ถึงการกระทำของบรรดาบ่าวของพระองค์ ความชั่วร้าย และการกระทำที่เป็นความดีและความชั่วของพวกเขา พระองค์จะไม่ทรงละเลยบ่าวของพระองค์แม้ชั่วพริบตาเดียว และพระองค์ทรงนับค่านวมการกระทำของปวงบ่าวของพระองค์ ดังนั้นพระองค์คือผู้ที่เหมาะสมในการกำหนดบทบัญญัติ ดูแล ตอบแทน ให้รางวัล และลงโทษ

คำถามที่สอง: เป็นไปได้ไหมที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะกำหนดศาสนาที่พวกเขานับถือ กำหนดบทบัญญัติต่างๆ ให้พวกเขา กำหนดมาตรฐานความดีและความชั่ว ความจริงและเท็จ และสอบสวนมนุษย์ต่อการกระทำของพวกเขา?

คำตอบ: มนุษย์ไม่สามารถกำหนดศาสนาให้บุคคลอื่นได้ เพราะเขาไม่ได้สร้างพวกเขา ถึงจะได้อะไรดีสำหรับพวกเขา และเขาไม่ได้เป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ถึงจะได้เรียกร้องพวกเขาให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของเขา เนื่องจากเขาเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และเนื่องจากเขาไม่ทรงชี้แนะพวกเขาสู่ความจริงและทางนำที่ถูกต้องแล้วเขาจะชี้แนะผู้อื่นได้อย่างไร ในเมื่อเขาเองไม่สามารถให้การชี้แนะแก่ทั้งให้แก่ตัวเอง? เนื่องจากมนุษย์นั้นเป็นผู้ธรรมดาและโง่เขลา และมนุษย์ไม่เคยหยุดแสวงหาความปรารถนาและความพึงพอใจของตัวเอง ดังนั้นเขาจะกำหนดบทบัญญัติให้ผู้อื่นได้อย่างไร? เพราะมนุษย์นั้นมีสติปัญญาและความรู้ที่ไม่สมบูรณ์ และผู้ใดที่ไม่สมบูรณ์แบบในด้านนั้น แล้วเขาจะออกบทบัญญัติให้ผู้อื่นได้อย่างไร? เพราะมนุษย์ไม่มีความยุติธรรมที่สมบูรณ์ ดังนั้นเขาจึงมีความลำเอียงต่อคนและเผ่าของเขา แล้วคนแบบนี้หรือที่จะให้เขากำหนดศาสนาให้? และให้กำหนดบทบัญญัติ และเนื่องจากมนุษย์นั้นหลงลืม นอน และตาย ดังนั้นเขาจะเข้าใจการทำงานของบรรดาว่า เพื่อให้พวกเขาได้สอบสวนพวกเขาได้อย่างไร?

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่ชัดเจนว่าพระเจ้าผู้ทรงเกียรติ นั้น คือผู้ทรงสถาปนาศาสนา กำหนดบทบัญญัติต่างๆ ทรงให้รางวัลตอบแทนและสอบสวนต่อสิ่งเหล่านั้น และมนุษย์ไม่มีความเป็นมีอาชีวะ ไม่สามารถสถาปนาศาสนาและกำหนดบทบัญญัติได้

ข้อที่สาม: หลักแห่งการเตาฮีด (การศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว) มีมาก่อนการตั้งภาคี และการตั้งภาคีนั้นเป็นสิ่งที่ใหม่ที่อุบัติขึ้นในมนุษยชาติ.

เราได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ที่พูดถึงการกำเนิดของนบิอาดัม อะลัยฮิสสลาม ซึ่งท่านและลูกหลานของท่านนั้นยึดมั่นบนหลักแห่งการเตาฮีดต่ออัลลอฮ์มานับสิบศตวรรษ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ﴾ [البقرة: 213]

(มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน)(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 213)

หมายถึงอยู่บนหลักเตาฮีด(การให้ความเอกเจตต่ออัลลอฮ์) จากนั้นการตั้งภาคีก็ได้อุบัติขึ้นในชนของนบิฮุสอะลัยฮิสสลาม และนั่นคือจุดเริ่มต้นของการตั้งภาคีบนพื้นแผ่นดินนี้ และเรื่องราวของจุดเริ่มต้นของการตั้งภาคีครั้งแรกนั้น พอจะสรุปได้ว่า ในชนรุ่นก่อนนบิฮุสนั้น ได้มีชนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นกลุ่มชนที่ศอลิห์ (มีคุณธรรม) และพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีเกียรติในจิตใจของผู้อื่น(และพวกเขาก็มีสวากที่คอยปฏิบัติตามพวกเขา และเมื่อพวกเขาได้เสียชีวิตบรรดาสวากของพวกเขากล่าวว่า :ถ้าพวกเราวาดรูปภาพของพวกเขา จะทำให้เรามีความกระตือรือร้นที่จะทำบาปละฮัมกันขึ้นเมื่อพวกเราได้รำลึกถึงพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงวาดรูปของพวกเขาขึ้นมา และหลังจากที่กลุ่มสวากนั้น

เสียชีวิตไป และตามด้วยกลุ่มที่มาหลังจากนั้น ชัยภูงอนก็มาหาพวกเขาแล้วกล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงพวกเขาที่จากไปนั้น ได้ทำการเคารพสักการะต่อพวกเขาเหล่านี้(รูปภาพ) และพวกเขาทำการขอฝนต่อเจ้าของรูปเหล่านี้ จากนั้น พวกเขา ก็ทำการเคารพสักการะต่อพวกเขา(ผู้ที่อยู่ในรูป) (37) ³⁶

ดังนั้นนี่เป็นการตั้งภาคีครั้งแรกที่เกิดขึ้นบนหน้าแผ่นดินนี้ และอย่างที่ท่านเห็นนั้น การตั้งภาคีได้เข้าสู่สังคม ผ่านการยกย่องคนดีมีคุณธรรม และการยกย่องนั้นนำพวกเขาสู่การเคารพบูชาบรรดาคนดีเหล่านั้น และหลังจากสมัยของกลุ่มชนของนุห์แล้ว การตั้งภาคีก็เกิดขึ้นกับกลุ่มชนอื่นๆ หลังจากนั้นเป็นต้นมา และแต่ละประชาชาติจะมีสิ่งที่เป็นที่ถูกรับสักการะอื่นจากอัลลอฮ์เป็นของตนเองและการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ได้ยกระดับอีกขึ้นหนึ่ง โดยพวกเขาอ้างว่าบรรดาโลกียะเป็นธิดาของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงมีผู้ชีวิตและลูกด้วย อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขา กล่าวมาอย่างสูงยิ่งจากนั้นได้เกิดรูปแบบการตั้งภาคีประเภทหนึ่งขึ้นมา นั่นคือ การเชื่อถึงการมีพระเจ้าหลายองค์ จนบางประชาชาติมีมากถึงสามหรือเก้าองค์

การตั้งภาคีถือเป็นสิ่งที่ไม่ดีทั้งสิ้นและไม่มีประโยชน์ หลักฐานทางศาสนาจากโองการของอัลลอฮ์และหลักฐานทางปัญญา ทั้งหมดต่างก็ห้ามการตั้งภาคี และถือว่าเป็นการละเมิดโดยปราศจากความรู้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ [الأنعام: 100]

(และพวกเขาเหล่านั้นทำให้ญินเป็นภาคีร่วมกับอัลลอฮ์ ทั้งที่พระองค์ทรงสร้างญินเหล่านั้น และพวกเขาได้อุปโลกษ์ขึ้นมาว่า "อัลลอฮ์มีบุตรชายและบุตรสาว" โดยไม่มีพื้นฐานความรู้ใดๆ มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์และผู้ทรงสูงส่งจากคุณสมบัตินี้ที่พวกเขาได้กล่าวอ้างไว้) (ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 100)

และในหัวข้อที่แล้ว ฉันได้นำเสนอหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับไม่อนุญาตตั้งภาคี และปฏิบัติสมัน และจำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคนต้องเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ.

ข้อที่สี่: ศาสนาที่ถูกต้อง คือศาสนาของบรรดาศาสนทูต อะลัยฮิมุสลาม

เมื่ออัลลอฮ์ผู้เดียวเป็นผู้กำหนดศาสนาและกำหนดคบบัญญัติต่างๆ ดังนั้นพระองค์ก็จะทรงถ่ายทอดศาสนาของพระองค์แก่บ่าวของพระองค์ผ่านบรรดาศาสนทูตและบรรดานบีของพระองค์ และเสาหลักแห่งศาสนาของอัลลอฮ์ คือการเคารพอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียว ศรีทธาต่อการพบพระองค์ และเตรียมพร้อมสำหรับวันแห่งการฟื้นคืน

³⁶ ญามิออัลบะฮาน (23/639)

ชีพและการพิพากษาและสิ่งหนึ่งที่ควรรู้คือบรรดาศาสนทูตทั้งหมดเห็นพ้องกันในหลักการที่สำคัญของการศรัทธา คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดามลาอิกะฮ์ ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ เช่น เถรอต อินญิล ซะบูร - ก่อนที่จะถูก บิดเบือน - และอัลกุรอาน และศรัทธาต่อบรรดานบีและศาสนทูต อะลัยฮิมุสลาม ทุกท่านและศรัทธาต่ออนบีที่ท่าน สุดท้ายนั่นคือ มุฮัมมัด เราะซูลแห่งอัลลอฮ์ ผู้เป็นนบีและศาสนทูตท่านสุดท้าย และศรัทธากฎกำหนดศกาวกรรม และศรัทธาต่อวันอภิเราะห์(วันฟื้นคืนชีพ) และเรารู้ว่าชีวิตในโลกนี้หากมันเป็นจุดสิ้นสุดของชีวิต แสดงว่าการ ดำรงอยู่เป็นเพียงเรื่องไร้สาระอย่างแท้จริง

และศาสนาของอัลลอฮ์นั้นประกอบด้วยกรเรียกร้องสู่การเคารพสักการะอัลลอฮ์เพียงผู้เดียวด้วยหลักการแห่ง การสักการะที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือ การละหมาด ซึ่งมันคือการยืน การก้ม การสujud การรำลึกถึงอัลลอฮ์ การสรรเสริญ พระองค์ และคูอัย โดยที่มุสลิมต้องปฏิบัติทุกวันๆ ละห้าครั้ง และทำให้ความแตกต่างได้หายไป คนรวย คนจน หัวหน้า และลูกน้อง ต่างก็ละหมาดอยู่ในแถวเดียวกันและจ่ายซะกาต คือจำนวนเงินที่เล็กน้อย - ตามเงื่อนไขและ จำนวนที่อัลลอฮ์กำหนดไว้ - ซึ่งเป็นข้อบังคับในทรัพย์สินเงินทองของคนรวย และจ่ายให้กับคนยากจนและคนอื่นๆ ปีละครั้งและการถือศีลอด คือ การละเว้นจากสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเป็นโมฆะในช่วงกลางวันของเดือนเราะ มะฎอน และการถือศีลอดเป็นการขัดเกลาจิตใจในรู้จักการบริการจัดการและการฝึกความอดทนการประกอบพิธี ฮัจญ์ คือ การมุ่งสู่กะบะฮ์ (บ้านของอัลลอฮ์) ในเมืองมักกะฮ์ ครั้งเดียวในชีวิตสำหรับผู้ที่มีความสามารถ และในการ ประกอบพิธีฮัจญ์นี้ ทุกคนมุ่งสู่พระผู้สร้างอย่างเท่าเทียมกัน และเป็นการทำลายกำแพงแห่งความแตกต่างและความ เป็นพรรคเป็นพวกและสิ่งที่โดดเด่นที่สุดของการประกอบศาสนกิจในอิสลามคือ รูปแบบ เวลา และเงื่อนไขต่างๆ ของมันนั้น เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดมา และเราะซูลของพระองค์ คือลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม เป็นผู้เผยแผ่ และไม่มีสิ่งใดที่มาจากมนุษย์ มาเพิ่มเติมหรือตัดลด จนถึงวันกิยามะฮ์ และอิบาดะฮ์ที่เป็นหลักทั้งหมดนี้ ล้วนเป็นสิ่งที่ บรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม ต่างก็ทำการเรียกร้องสู่การทำอิบาดะฮ์เหล่านั้น

และศาสนาของอัลลอฮ์ สั่งให้มีความเมตตาต่อพ่อแม่ แม้ว่าพวกเขาจะไม่ซุ้มุสลิมก็ตาม และตั้งสอนต่อลูกๆ และเช่นเดียวกันนั้นพระองค์ได้บัญชาให้มีความยุติธรรมทั้งในคำพูดและการกระทำ แม้กับศัตรูก็ตาม และความ เมตตาต่อสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ศาสนาที่แท้จริงเรียกร้องสู่การมีศีลธรรมอันดีและการกระทำที่ดีงาม

และศาสนาของอัลลอฮ์ สั่งสอนเรื่องศีลธรรมอันควรยกย่อง เช่น ความซื่อสัตย์ การรับผิดชอบ การสงวน พรหมจรรย์ ความละอาย ความกล้าหาญ การให้ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก การสงเคราะห์ผู้ ยากไร้ การให้อาหารแก่ผู้หิวโหย การเป็นเพื่อนบ้านที่ดี และการเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติ และความเมตตาต่อสัตว์

และศาสนาของอัลลอฮ์ ห้ามการตั้งภาคีและห้ามการปฏิเสธศรัทธา การบูชารูปเคารพ การพูดถึงอัลลอฮ์โดย ปราศจากความรู้ มาเด็ก มาผู้บริสุทธิ์ สร้างความหายนะบนหน้าแผ่นดิน ไสยศาสตร์ บรรดาสิ่งลามกทั้งแบบเปิดเผย และปกปิด การล่วงประเวณีและการรักร่วมเพศ และห้ามเรื่องดอกเบี้ยพระองค์ทรงห้ามการกินซากสัตว์และของที่

ถวายแก่รูปปั้นและรูปเคารพ ห้ามกินหมู และสิ่งสกปรกและสิ่งโสโครกอื่นๆ ห้ามกินทรัพย์สินของเด็กกำพร้า ห้ามคดโกงการตวงและการชั่ง และห้ามตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติ และบรรดาศาสนาทุก อะลัยฮุมสตาม ต่างเห็นพ้องกันว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องห้าม

ศาสนาของอัลลอฮ์ ห้ามเรื่องมารยาทที่น่างเกียจ เช่น การโกหก การโกง การบิดพลิ้ว การทรยศหักหลัง การหลอกลวง ความอิจฉา การใช้เล่ห์เหลี่ยมหลอกลวง การขโมย การล่วงละเมิด และการอธรรม และห้ามมารยาทที่เลวทรามทุกประเภท

และศาสนาของอัลลอฮ์ ได้ยกระดับความสำคัญของสติปัญญา โดยกำหนดให้มันคือจุดพิจารณาการสนองพระบัญชา และปลดปล่อยมันจากพันธนาการของความเชื่อทางไสยศาสตร์และการบูชารูปเคารพ และในศาสนาของอัลลอฮ์นั้น ไม่มีบัญญัติลับหรือกฎเกณฑ์ใดๆ ที่เป็นการเจาะจงเฉพาะสำหรับคนบางกลุ่ม กฎเกณฑ์และบทบัญญัติต่างๆ มีความสอดคล้องกับสติปัญญาที่สมบูรณ์ และสอดคล้องกับความยุติธรรมและเหตุผลทางปัญญา อัลลอฮ์ทรงห้ามทุกสิ่งที่เป็นทำลายสติปัญญา เช่น ยาเสพติดประเภทต่างๆ

ศาสนาของอัลลอฮ์ ยกย่องความรู้ที่ถูกต้อง ส่งเสริมการวิจัยทางวิชาการ โดยปราศจากความรู้อิทธิบาทของตัวเองเป็นที่ตั้ง และเรียกร้องให้มีการพิจารณาและการไตร่ตรองในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มีในตัวเราเองและในจักรวาลรอบตัวเรา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿سُرِّيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [فصلت: 53]

(เราจะให้พวกเขาเห็นสัญญาณแห่งอำนาจของเราในทุกภูมิภาคของแผ่นดินอันไกลโพ้นและในตัวพวกเขาเอง จนกว่าจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาว่ามัน (อัลกุรอาน) นั้นเป็นความจริง ยังไม่พอเพียงอีกหรือ ที่พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง?) [ซูเราะฮ์ ฟุศสิคัต: 53]

ผลลัพธ์ทางวิชาการที่ถูกต้องนั้น มันจะไม่ขัดแย้งกับศาสนาที่ถูกต้อง

ข้อที่ห้า: การมีศาสนาที่หลากหลาย และการมีพระเจ้าหลายองค์

ข้อที่ห้า: การมีศาสนาที่หลากหลาย และการมีพระเจ้าหลายองค์:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ﴾ [آل عمران: 19]

(แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์ นั่นคือ อัลอิสลาม)(ซูเราะฮ์ อาละอิมรอน : 19)

และผู้ใดแสวงหาทางนำอื่นจากนั้น ดังนั้นก็จะไม่ถูกตอบรับจากเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

[85] ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [Al عمران: 85]

(และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน)(ซูเราะฮ์ อาละอิมรอน : 85)

อาดัมและลูกหลานของเขากลุ่มแรกได้ยึดมั่นในหลักแห่งการเตาฮีดต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวอันบริสุทธิ์ จากนั้น การตั้งภาคีก็เกิดขึ้น และบรรดาคำบูชาก็มีจำนวนเพิ่มขึ้น บ้างก็บูชาหิน บ้างก็บูชาวัว บูชามนุษย์ และบ้างก็บูชากลุ่มดาวหรือดวงดาว วิธีการบูชาจะแตกต่างกันไป บ้างบูชาสัตว์ บ้างก็อาศัยในถ้ำเพื่อใครครวญและทำการเคารพบูชา และบางคนละทิ้งดินหอนั้นเป็นที่อนุญาตเพื่อเป็นการชำระตนให้บริสุทธิ์ และยังมีบางกลุ่มที่ทำมูลสัตว์เพื่อแสวงหาความศักดิ์สิทธิ์

และบางทีอาจมีบางคนสงสัยเกี่ยวกับความลับของศาสนาที่หลากหลายนี้ ดังนั้น เราตอบว่า: เมื่อชัยฏอนเริ่มหึงผยองต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธที่จะสujudต่ออาดัมตามที่อัลลอฮ์ทรงบัญชา เขาก็ได้ทำข้อตกลงกับตัวเองเพื่อล่อลวงลูกหลานของอาดัม ด้วยความริษยาต่อพวกเขาและต่อบิดาของพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นที่โปรดปรานมากกว่าเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า:

﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي أَتَسْتَكْبِرُتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٨٦﴾ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٨٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لعَنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٨٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٨٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٩٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٩١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لأُعَوِّبَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ إَلاَّ عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلِصِينَ ﴿٩٣﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٩٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٥﴾﴾ [ص: 75-85]

(พระองค์ตรัสว่า “อิบลิสเอ๋ย อะไรเล่าที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสujudต่อสิ่งที่ข้าได้สร้างด้วยมือทั้งสองของข้า เจ้าเอ่อหยิ่งจองหองนักหรือ หรือว่าเจ้าอยู่ในหมู่ผู้สูงส่ง * มันกล่าวว่า “ข้าพระองค์คิดว่าเขา พระองค์ทรงสร้างข้าพระองค์จากไฟ และทรงสร้างเขาจากดิน” * พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้นเจ้าจงออกไปจากที่นี่ แท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่ * และแท้จริงการสาปแช่งของข้าจงประสบแก่เจ้าจนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน

* มันกล่าวว่า “โอ้ พระเจ้าของข้าพระองค์ ได้โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าพระองค์จนถึงวันฟื้นคืนชีพด้วยเถิด” * พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้น แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ถูกประวิงเวลา” * จนกระทั่งถึงวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว * มันกล่าวว่า “ดังนั้นด้วยพระอำนาจของพระองค์ท่าน แน่نونข้าพระองค์ก็จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด” * เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ในหมู่พวกเขาที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น * พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้นมันเป็นความจริง และข้าจะกล่าวแต่ความจริงเท่านั้น” * แน่نون ข้าจะให้รคนั้นเต็มไปด้วยเผ่าพันธุ์ของเจ้า และจากผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่พวกเขาทั้งหมด)(ซูเราะฮ์ คีออด: 75-85]

เมื่อท่านนบียุซุฟ อะลัยฮิสลามได้เข้าคุกซึ่งเป็นผลจากกลอุบายที่ถูกสร้างขึ้น และมีผู้ตั้งภาคีสองคนเข้ามาพร้อมกับท่าน ท่านได้ถามพวกเขาทั้งสองเพื่อเปิดโปงธาตุแท้ของบรรดาสิ่งที่ถูกเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ ดังนั้นเขากล่าวว่า:

﴿يَصْلِحِي السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ [يوسف: 39]

(โอ้ เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย พระเจ้าหลายองค์ดีกว่า หรือว่าอัลลอฮ์เอกองค์ผู้ทรงอนุภาพ)(ซูเราะฮ์ ยูซุฟ: 39]

และเรายังคงถามด้วยคำถามเดียวกันว่า: สิ่งต่างๆ ที่ได้รับการเคารพบูชาที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ดีกว่าอัลลอฮ์หรืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงอำนาจ?

และแท้จริงอัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงสูงส่ง ได้กล่าวถึงการเคารพสักการะของชาวยิวต่ออูซัยร์และคริสเตียนก่อนบิอฺฮะอะลัยฮิสลาม มาแล้ว จากนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้อธิบายว่าแท้จริงในการเคารพบูชาของพวกเขาที่มีต่อมนุษย์เช่นเดียวกับพวกเขาเองนั้น ทำให้พวกเขาเป็นเหมือนประชาชาติที่ปฏิเสธศรัทธาที่มาก่อนหน้าพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضِلُّونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلْتَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ [التوبة: 30]

(และชาวยิวได้กล่าวว่า อูซัยร์เป็นบุตรของอัลลอฮ์ และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า อัล-มะซีหฺ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์ นั่นคือถ้อยคำที่พวกเขากล่าวขึ้นด้วยปากของพวกเขาเอง ซึ่งคล้ายกับถ้อยคำของบรรดาผู้ที่ได้

ปฏิเสศการศรัทธามาก่อน ขออัลลอฮ์ทรงละอঁนัตพวกเขาด้วยเถิด พวกเขาถูกหั้นเหไปได้อย่างไร[ซูเราะฮ์ อัลเตาบะฮ์: 30]

และอัลลอฮ์ทรงจบโองการด้วยคำตรัสว่า: (เป็นไปได้อย่างไร)พวกเขาหันเหจากการเคารพสักการะอัลลอฮ์ ผู้
ทรงสร้างและผู้ให้ปัจจัยยังชีพ ไปสู่การเคารพสักการะสิ่งที่ถูกสร้างที่ไม่สามารถให้ประโยชน์และไม่สามารถให้
โทษต่อตนเองได้อย่างไร

ดังนั้นความหลากหลายทางศาสนาเป็นเพียงการตอบสนองต่อการล่อลวงของชัยฏอนที่มีต่อลูกหลานอาดัม
มิฉะนั้นแล้ว มนุษย์ผู้มีสติปัญญา ซึ่งได้ยิน เห็น และกระทำตามที่เขาพอใจ จะบูชาวัตถุที่ไม่มีชีวิต หลุมศพ สัตว์
หรือสิ่งที่ไม่มีชีวิตได้อย่างไร ซึ่งไม่ได้ยิน ไม่เห็น ไม่สามารถให้โทษ ไม่ทำประโยชน์ ไม่สามารถให้การช่วยเหลือผู้
ที่วิงวอนขอความช่วยเหลือ ไม่ให้การช่วยเหลือแก่ผู้ที่เดือดร้อน แต่มนุษย์ก็คิดตามและเลียนแบบบรรพบุรุษของ
พวกเขา คลั่งไคล้ และสนับสนุนสิ่งที่พวกเขาคุ้นเคย ทราบใดที่พวกเขาไม่ตรวจสอบความจริงหรือความเท็จ มันเป็น
ประโยชน์หรือเป็นโทษ? และเราขอให้อัลลอฮ์ทรงทำให้เราได้เห็นความจริงว่าเป็นความจริง และช่วยให้เราได้
ปฏิบัติตามมันได้ และทำให้เราเห็นความเท็จว่าเป็นความเท็จ และช่วยให้เราหลีกเลี่ยงมันได้

ข้อที่หก: ประเภทของมนุษย์ตามศาสนา

ก่อนหน้านั้นเราได้กล่าวมาแล้วว่ามนุษย์ได้ใช้ชีวิตมาเป็นเวลาสิบศตวรรษต่างก็อยู่บนหลักแห่งการเตาฮีด
ต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา (ศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว) จากนั้นการตั้งภาคีก็เกิดขึ้นในยุคของนบีนูห์ และต่อมาทำให้มนุษย์
ถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม:

กลุ่มที่หนึ่ง:

บรรดาศาสดาของบรรดาศาสนาทุกของอัลลอฮ์ อะลัยฮิสสลาม พวกเขาเหล่านี้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอากิเราะฮ์
เคารพสักการะต่ออัลลอฮ์บนฐานแห่งความรู้ และดำเนินชีวิตตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้สำหรับพวกเขา
และพวกเขาทำตามในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติให้ และหลีกเลี่ยงในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม เพราะสิ่งที่อนุญาตคือสิ่ง
ที่อัลลอฮ์ทรงอนุญาต และสิ่งที่ต้องห้ามก็คือสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามพวกเขาละทิ้งการผิดศีลธรรมและบาป และ
หลีกเลี่ยงการอธรรม และกดขี่ผู้คน คนเหล่านี้คือกลุ่มคนที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริงและมีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่
ยึดมั่นในศาสนาที่ถูกตั้ง

กลุ่มที่สอง: บรรดาผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ อะลัยฮิมุสลาม ไม่ว่าจะเพราะการผินหลังและความขี้ขลาด หรือเพราะความเขลาในสิ่งที่บรรดาศาสนทูตนำมา จึงทำให้พวกเขาไม่สามารถรู้ความจริงและปฏิบัติตามได้ พวกเขายังคงยึดถือความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้นลับต่างๆ ที่ไม่มีหลักฐานให้การสนับสนุน

พวกเขาตื่นอยู่ในความมืดมนแห่งการปฏิเสธศรัทธาและการตั้งภาคี และพวกเขาคิดค้นนิกายและศาสนาขึ้นเองตามที่พวกเขาต้องการมีบางคนในหมู่คนเหล่านี้ยังคงสับสน ค้นหาความจริง ทดลองใช้ทางนี้บ้างหรือทางนั้นบ้างจนกว่าความตายจะมาเยือน ในขณะที่เขายังไม่ได้สัมผัสกับความจริง หรืออัลลอฮ์ทรงให้ทางนำแก่เขา แล้วทำให้เขาได้อึดมั่นบนเส้นทางที่เที่ยงตรง เส้นทางของบรรดาศาสนทูต อะลัยฮิมุสลามและเขาก็ศรัทธาต่อพระองค์

มีหลายศาสนาที่มนุษย์ยึดถือกันซึ่งเป็นศาสนาที่ไม่ได้บัญญัติโดยอัลลอฮ์ บางศาสนามีต้นกำเนิดมาจากสิ่งที่ศาสนทูตนำมา ได้แก่ ศาสนาฮิวและศาสนาคริสต์ และในสมัยนั้นทั้งสองศาสนานี้ก็เป็นศาสนาของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงเลือกสำหรับบ่าวของพระองค์และพระองค์ได้ทรงส่งบรรดาศาสนทูตของพระองค์มาแต่ชาวยิวและคริสเตียนได้บิดเบือนศาสนาของพวกเขา ทำลายสัญลักษณ์ต่างๆ ของศาสนา เปลี่ยนแปลงและทำลายคัมภีร์ของพวกเขา ดังนั้นสำหรับพวกเขา ไม่มีศาสนาที่ถูกต้องและคัมภีร์ที่เชื่อถือได้อีกต่อไป และปรากฏว่าหลักความเชื่ออื่นๆอันมากมายได้เข้าไปปะปนกับหลักคำสอนของสองศาสนานี้ ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อของชาวโรมัน ชาวกรีก ชาวเปอร์เซีย และอื่นๆ

และในบางศาสนา ไม่ได้มีต้นกำเนิดมาจากบรรดาศาสนทูต แต่เป็นศาสนาที่กำหนดขึ้นมาโดยมนุษย์ ศาสนาในลักษณะนี้มีมากมาย เช่น: ศาสนาฮินดู ลัทธิขงจื้อ ลัทธิโซโรอัสเตอร์ ลัทธิเต๋า ศาสนาพุทธ และอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

และที่เรารู้กันว่า ขงจื้อ สิทธิดละ โขโรแอสเตอร์ และคนอื่นๆ เป็นผู้ยิ่งใหญ่ในชีวิต แต่เราไม่พบในชีวิตของพวกเขา –ตามสิ่งที่เราพบจากแหล่งที่มา- ว่าพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และเรียกร้องผู้คนสู่การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ผู้เดียว และเรารู้ว่าพวกเขามีอิทธิพลต่อชีวิตผู้คนของพวกเขาและเรียกร้องพวกเขาสู่การเปลี่ยนแปลงสภาพชีวิตทางโลกของพวกเขา ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยืนเคียงข้างผู้อ่อนแอและขัดสน

หยุดยั้งความชั่ว และการคดขี่ผู้อ่อน และค่านิยมอันดีงามอื่นๆ และพวกเขาก็ดำเนินชีวิตด้วยวิถีชีวิตแบบนั้นและพวกเขาก็ไม่ได้เรียกร้องให้ผู้ติดตามเขามาสักการะและบูชาพวกเขา แต่หลังจากการเสียชีวิตของพวกเขาไปหลายศตวรรษ ก็มีกลุ่มที่ปฏิบัติตามพวกเขาโดยที่ไม่รู้ถึงความจริงว่าพวกเขาเป็นใคร จากนั้นพวกเขาก็มีความสวดโองและยกระดับพวกเขาให้มีสถานะเหนือมนุษย์ จนกระทั่งความสวดโองนั้นทำให้บางคนยกระดับสู่การบูชาพวกเขา

ความสวดโองในตัวบุคคล การเปลี่ยนหลักคำสอนศาสนา และหลักความเชื่อ และการเปลี่ยนย้ายไปสู่ขั้นที่ไม่เคยปรากฏในช่วงเริ่มแรกของศาสนานั้น ล้วนเป็นปรากฏการณ์เหมือนกันระหว่างศาสนาที่ขัดแย้งกับศาสนาที่แท้จริง

ของอัลลอฮ์ และหากพิจารณาประวัติของศาสนาใดศาสนาหนึ่งที่ขัดแย้งกับศาสนาที่แท้จริงแล้ว คุณจะพบว่าศาสนานั้นมีการเปลี่ยนจากขั้นหนึ่ง ไปอีกขั้นหนึ่ง!

และในหมู่มนุษย์มีคนที่คิดว่าทุกศาสนาเหมือนกัน

โดยทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งเท็จ ดังนั้นเขาจึงดำเนินชีวิตแบบผู้ที่ปฏิเสธในพระเจ้า ไม่รู้จักพระเจ้าของตน และไม่ศรัทธาในการพบพระองค์ และนั่นเป็นเพราะความไม่รู้ของเขา โดยที่เขาไม่รู้จักศาสนาที่แท้จริง และไม่ได้รับการชี้นำสู่แนวทางที่เที่ยงตรง และผู้ที่ปฏิเสธในพระเจ้า เขาเองก็ไม่มีหลักฐานที่เป็นข้อพิสูจน์ที่แสดงถึงความถูกต้องเกี่ยวกับความเชื่อของเขา และความจริงแล้วคือเขาไม่รู้อะไรเลย ดังนั้นเขาจึงคิดว่าศาสนาทั้งหมดเป็นเท็จและการที่เขาเชื่อว่าศาสนาที่ถูกบิดเบือน เช่น ศาสนาฮิว คริสต์ และศาสนาที่มนุษย์สร้างขึ้นมานั้นเป็นศาสนาที่ผิด ก็แสดงว่าความเชื่อของเขานั้นถูกต้อง แต่เขายังขาดความรู้ที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลามซึ่งเป็นศาสนาที่แท้จริง ดังนั้น เขาจึงใช้ชีวิตแบบปฏิเสธพระเจ้า และเขาคิดว่าการตัดสินใจเช่นนั้นมันถูกต้อง และ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานที่บกพร่องซึ่งนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ผิด

ข้อที่เจ็ด: สิ่งที่คล้ายกันระหว่างศาสนา

ศาสนาที่ถูกบิดเบือนและศาสนาที่บูชารูปเคารพมีหลายสิ่งที่มีความคล้ายกัน ตัวอย่างเช่น:

มนุษย์เป็นผู้ก่อตั้งและกำหนดศาสนาเหล่านั้นขึ้นมา และมนุษย์นั้นมีความอ่อนแออยู่ในตัว ดังนั้นเมื่อพวกเขาก่อตั้งศาสนาขึ้นมา

ศาสนานั้นก็จะอ่อนแอตามพวกเขาไปด้วย เราได้อธิบายมาก่อนแล้วว่ามนุษย์ไม่เหมาะที่จะสร้างศาสนาให้ มนุษย์อีกกลุ่มหนึ่งเช่นเขาเพื่อให้พวกเขาเคารพบูชา

ศาสนาที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงและดัดแปลงอยู่เสมอ ดังนั้น มันจะไม่คงอยู่ในสถานะเดียว เพราะมนุษย์แต่ละรุ่นต้องการพัฒนาศาสนาและเปลี่ยนแปลง และจะเห็นชอบกับสิ่งที่คนรุ่นก่อนยังไม่ได้ทำ จากตรงนี้ทำให้เราเห็นศาสนาต่างๆ ต้องผ่านเป็นขั้นเป็นตอน จะมีการเปลี่ยนแปลงในทุกขั้นและทุกตอนจากคนรุ่นก่อน

ศาสนาที่เจเหล่านี้จะเชิดชมมนุษย์และยกระดับพวกเขาไปสู่ระดับความเป็นพระเจ้า และมอบการกระทำและคุณสมบัติอันเป็นคุณลักษณะของพระเจ้าแก่พวกเขา เช่น การรู้แจ้งถึงสิ่งเร้นลับ ทำให้ฝนตก และช่วยเหลือความทุกข์ยาก และทำให้พวกเขาเป็นลูกของพระเจ้า จนถึงขั้นว่าพระเจ้าเป็นดังครอบครัวที่มีพ่อ แม่ ลูก และอื่นๆ...

ในขณะที่บรรดาศาสนทูตสอนบรรดาผู้ติดตามพวกเขาว่าอย่าสุดโต่งในการศรัทธาต่อพวกเขา และห้ามบรรดาผู้ติดตามไม่ให้เชิดชมพวกเขาเหนือสถานะของพวกเขา ท่านอนิมุฮัมมัด คือลลิลลอฮู อะลัยฮิอะสลัม ได้กล่าวในการ

เทศนาของท่านว่า:"พวกเจ้าอย่าได้กล่าวยกย่องฉัน (จนเกินเลย) อย่างที่ชาวคริสเตียนได้ยกย่อง (อีซา) บุตรของมัทธิม เพราะแท้จริง ฉันคือบ่าวของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกท่านจงกล่าวว่า บ่าวของอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์".³⁷ และอัลลอฮ์ ทรงห้ามชาวยิวและคริสเตียนไม่ให้มีการสุดโคง พระองค์ทรงตรัสว่า:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ [المائدة: 77]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “โอ้ บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย จงอย่าปฏิบัติให้เกินขอบเขตในศาสนาของพวกท่าน โดยปราศจากความเป็นจริง และอย่าปฏิบัติตามความปรารถนาของบรรดาผู้ที่หลงทางก่อน (การมาของมุฮัมมัด) และพวกเขาได้ทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่หลงผิด และพวกเขาก็หลงผิดไปจากเส้นทางที่เที่ยงตรง”)[ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 77]

สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ขัดขวางผู้นับถือศาสนาเท็จไม่ให้พวกเขาเหล่านั้นปฏิบัติตามสิ่งที่บรรดาศาสนทูต อะลัยฮิมุศเศาะลาวัสสลาม ได้เรียกร้องและปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขา คือการคลั่งไคล้ การเลียนแบบ และการสนับสนุนความเท็จ ดังที่พวกเขากล่าวไว้ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสเกี่ยวกับพวกเขาว่า:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوْ لَوْلَىٰ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ [المائدة: 104]

(และเมื่อมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาและปฏิบัติตามเราะซูลเถิด” พวกเขาก็ตอบว่า “สิ่งที่เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเรากระทำนั้นก็เพียงพอแล้ว” แม้ว่าพวกเขาจะพบว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่รู้อะไรเลย และไม่ได้รับคำแนะนำใดๆ กระนั้นหรือ?)[ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์: 104]

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

³⁷ เศาะฮีหฺ อัลบุคอรี (3445).

﴿وَأْتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٦﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَافِيَةً ﴿٦٨﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٦٩﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ سَبِيلِ كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾﴾ [الشعراء: 69-74]

(และจงเล่าเรื่องราวของอิบรอฮีม ให้แก่พวกเขา * ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของเขา และพวกฟองของเขา ว่า “พวกท่านเคารพสักคီးอะไร?” * พวกเขา กล่าวว่า “เราเคารพสักคီးรูปปั้น แล้วเราจะคงเป็นผู้ยึดมั่นต่อมันตลอดไป” * เขา(อิบรอฮีม) กล่าวว่า “เมื่อพวกท่านวิงวอนขอ พวกมันได้ยินพวกท่านหรือ?” * “หรือมันให้คุณให้โทษแก่พวกท่านไหม?” พวกเขา กล่าวว่า “แต่เราได้พบบรรพบุรุษของเราปฏิบัติกันมาเช่นนั้น”) [ซูเราะฮ์ อัจซอรอฮ์: 69-74]

ความคล้ายคลึงที่โดดเด่นที่สุดประการหนึ่งในบรรดาศาสนาที่ถือการมีอยู่ของตำนานและเรื่องเล่าจำนวนมากที่ไม่สามารถเป็นที่ยอมรับโดยบทบัญญัติและสติปัญญา และเป็นสิ่งที่เชื่อไม่ได้ด้วยซ้ำ แต่ผู้ติดตามของพวกเขาคุ้นเคยกับตำนานเหล่านี้และเชื่อต่อเรื่องเล่าเหล่านี้ และพวกเขาจะไม่กล้าถามในสิ่งที่พวกเขาสงสัย

ศาสนาที่จะเชิดชูความเป็นชนชั้นในหมู่มนุษย์และแบ่งมนุษย์ออกเป็นกลุ่มชนเป็นชั้นๆ จะมีความโดดเด่นเหนือคนอื่น แต่ยิ่งกว่านั้น มีผู้ที่เชื่อว่ากลุ่มนี้มีองค์ประกอบแห่งความเป็นพระเจ้าอยู่ในตัว และการแบ่งแยกนี้ยังคงดำเนินต่อไปจนถึงกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มที่ถูกทอดทิ้งที่ไม่ได้รับการสนใจ เป็นกลุ่มที่พบว่าการอยู่อย่างสงบนั้นเป็นสิ่งที่ยากที่สุด ศาสนาที่ถูกต้องจะทำให้มนุษย์เท่าเทียมกันต่อหน้าพระเจ้า ต่อหน้ากฎหมาย และต่อหน้ารางวัลและการลงโทษ

ศาสนาที่จะทำให้ผู้นำศาสนา มีศรัทธาและมีสมยานามเรียก และผู้ที่อยู่ในแต่ละระดับชั้นจะไม่สามารถก้าวไปสู่อีกระดับหนึ่ง ยกเว้นตามวิธีการที่กำหนด ตามระเบียบที่จัดเตรียมไว้ การเสียสละที่เป็นที่รู้จักกัน และความจงรักภักดีอย่างสมบูรณ์ต่อผู้นำศาสนา และผู้ที่อยู่ในแต่ละระดับชั้น

จะไม่ว่ากลุ่มที่มีระดับเหนือพวกเขานั้นพูดเรื่องอะไร และแต่ละระดับนั้นพวกเขาจะมีความลับทางศาสนาซึ่งเป็นสิ่งลับสำหรับกลุ่มที่อยู่ในระดับต่างลงมา และบรรดาผู้นำศาสนาที่จกไม่เปิดเผยการกระทำของคนอย่างเด็ดขาดเพื่อรักษาความน่าเกรงขามและสถานะในสายตาของคนทั่วไป

ผู้นำศาสนาที่จะกระตือรือร้นที่จะครอบครองทรัพย์สินเงินทองของผู้คนอย่างไม่ยุติธรรม คุณแทบจะไม่พบศาสนาที่บิดเบือนเลยนอกจากมีการสร้างกลไกที่แม่นยำในการเก็บเงินจากผู้ติดตาม พวกเขาจะหลอกลวงผู้ติดตามว่า ยิ่งบริจาคมากเท่าไร ก็จะได้การรับรองว่าจะอยู่เป็นสุขทั้งสองโลก.

ข้อที่แปด: ความจริงที่แน่นอน

การศรัทธาในศาสนาแห่งพระเจ้าถือเป็นสัจธรรมที่แน่นอนและชัดเจนที่สามารถยกระดับสู่การศรัทธาที่มั่นคงอย่างไม่มี ความคลางแคลงใจใดๆ

ทั้งนี้ด้วยการยืนยันจากหลักฐานและข้อพิสูจน์อย่างมากมาย และการศรัทธาในศาสนาแห่งพระเจ้านั้นถือเป็น การศรัทธาที่ถูกต้อง แท้จริง และศรัทธาจริง ผ่านข้อพิสูจน์ที่มีมาจากสัตตคุณญาณที่ไม่อาจปฏิเสธได้ เป็นผลให้มนุษย์ที่ ปลอดภัยจากอารมณ์ใฝ่ต่ำ การยึดติด และจิตใจที่คับแคบ

มีอาจปฏิเสธในความสัจจริงนี้ได้

ในประโยคที่ว่า หลักฐานบ่งชี้ถึงความสัจจริงของศาสนาที่คือสัตตคุณญาณนั้น หมายถึง มนุษย์เกิดมาพร้อมกับ ธรรมชาติที่ยอมรับในการเป็นผู้สร้างของอัลลอฮ์และหันพึ่งในพระองค์ ส่วนประโยคที่ว่า มีอาจปฏิเสธได้นั้น หมายถึง ผู้มีสติปัญญาไม่สามารถปฏิเสธการมี การเป็นผู้อภิบาล และการเป็นผู้ควรได้รับการเคารพกตัญญูของอัลลอฮ์ จากความคิดของคนได้

ในทำนองเดียวกัน การศรัทธาในศาสนาที่แท้จริงได้รับการพิสูจน์ด้วยหลักฐานทางศาสนา และทางปัญญาที่ สามารถสัมผัสได้ และหลักฐานเหล่านี้มีมากมาย

โดยมีอยู่ทั่วไปในอัลกุรอาน และประเด็นที่ใช้ในการยืนยันหัจดก็มีความหลากหลาย บางส่วนเป็นหลักฐานเกี่ยวกับ ตัวตนของมนุษย์ บางส่วนเกี่ยวกับท้องฟ้า แผ่นดิน ทะเล ภูเขา และแม่น้ำ บางส่วนให้ใช้สติปัญญา

และตัวอย่างประกอบดังที่เคยกกล่าวมาแล้วในบทก่อนหน้าในหนังสือเล่มนี้ ฉะนั้นผู้ใดที่ประสงค์ที่จะใคร่ครวญ เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็แนะนำให้ทวนอัลกุรอานหรืออ่านความหมายของมัน

ความจริงอันแน่นอนนี้ได้รับการยืนยันจากประวัติศาสตร์ ผ่านปรากฏการณ์การศรัทธาอย่างต่อเนื่องเริ่มตั้งแต่ ยุคของอาดัม

อะลัฮ์อิสลามจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์พวกเขาขึ้นหัจญ์บนฐานแห่งการศรัทธาและมั่นคงในความเชื่อของพวกเขาบนแนวทางหนึ่งเดียว ฉะนั้นศาสนาที่บรรดามุสลิมยึดมั่นในทุกวันนี้ ไม่ว่าด้านหลักความเชื่อ การเคารพสักการะ บทบัญญัติ และแนวทาง มันก็คือศาสนาเดียวกันที่นบีฮุส อลัฮ์อิสลาม

และบรรดาสาวกของท่านได้ปฏิบัติกันมา มันเป็นศาสนาเดียวกันที่นบีมูฮัมมัด อลัฮ์อิสลาม และบรรดาสาวกของท่านปฏิบัติกันมาเช่นกัน เช่นเดียวกับที่นบีมูซา อลัฮ์อิสลาม

และบรรดาสาวกของท่าน และนบีมูซา อลัฮ์อิสลาม และบรรดาสาวกของท่านเช่นกัน

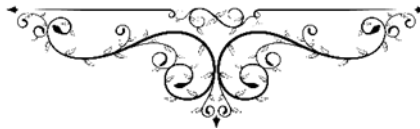
และมันคือศาสนาที่นบีมูฮัมมัด คืออัลลิลลอฮุ อลัฮ์ฮิวะลัลลัม และผู้เจริญรอยตามท่านจนถึงทุกวันนี้

และหลักฐานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของความจริงอันแน่นอนนี้คือ ความคงอยู่ของประชาชาติอิสลามกับศาสนาอันยิ่งใหญ่ ทั้งในด้านความเชื่อ

การนำไปใช้

และการปฏิบัติ และพวกเขาขึ้นหัจญ์บนหลักการตามแนวทางของนบีมูฮัมมัดและเสาฮาบะฮ์ของท่าน เราะฎียัลลอฮูอันฮุม ดังนั้นท่านจะไม่เจอการเปลี่ยนแปลงในหลักศรัทธาหรือวิธีการปฏิบัติศาสนกิจของชาวมุสลิม และศาสนาอิสลามจะคงอยู่และได้รับการคุ้มครองรักษาให้บริสุทธิ์ดังที่อัลลอฮ์ทรงประทานมา และความมั่นคงของประชาชาตินี้ขึ้นขึ้นอยู่กับการปกป้องดูแลของพระองค์ และนี่คือหลักฐานที่ดีที่สุดของปัญหาที่เรากำลังเผชิญอยู่

และเมื่อเป็นเช่นนั้น บุคคลที่มีสติปัญญาที่เป็นอิสระจากพันธนาการของอดีตและประเพณีทางสังคม จะต้องแสวงหาศาสนาของพระเจ้าที่แท้จริง พิจารณาหลักฐาน และปฏิบัติตามหลักฐานนั้น เพราะแท้จริงมันคือการรอดและชัยชนะทั้งในโลกนี้และโลกหน้า.



บทที่สี่: โลกที่มองไม่เห็น บรรดา ملاอิกะฮ์ผู้มีเกียรติ ญิน และชัยฏอน

ในหัวข้อที่แล้ว เราได้กล่าวถึงการสร้างมลาอิกะฮ์ผู้สูงศักดิ์และการสร้างชัยฏอน และในบทนี้เราจะอธิบายธรรมชาติของพวกเขาเหล่านี้ คุณสมบัติ และการทำงานของพวกเขาโดยย่อ.

ข้อที่หนึ่ง: มลาอิกะฮ์ ธรรมชาติของพวกเขา คุณลักษณะ จำนวน และการทำงานของพวกเขา

มลาอิกะฮ์เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์สร้างชนิดหนึ่ง ทรงสร้างพวกเขามาเพื่อทำการเคารพสักการะต่อพระองค์ ดังนั้นพวกเขาเชื่อฟังอัลลอฮ์และจะไม่เคารพพระองค์ พวกเขาทำตามที่ได้รับมอบหมาย และพวกเขาก็มีความแตกต่างกันในรูปแบบลักษณะ พวกเขามีพลังมหาศาลที่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถรับรู้ได้ และพวกเขาไม่มีอารมณ์ปรารถนาเหมือนมนุษย์ ในบรรดาหน้าที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขาคือนำโองการจากอัลลอฮ์มาสู่ศาสนทูตของพระองค์ และในหมู่พวกเขามีผู้นำวิญญาณและเป่ามันเข้าไปในร่างกาย และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลสวรรค์และนรก และในบรรดาการทำงานของพวกเขาคือสนับสนุนบรรดาผู้ศรัทธา ช่วยเหลือบรรดาผู้ที่มีศีลธรรมทั้งหลายในการทำอิบาดะฮ์และระดับการอิบาดะฮ์นั้นในหัวใจของพวกเขา และเป็นสักขีพยานในการสักการะของบรรดาผู้กัศบี้ทั้งหลาย ส่วนจำนวนของพวกเขานั้นเป็นตัวเลขที่ไม่มีใครสามารถคำนวณได้เว้นแต่อัลลอฮ์เท่านั้น และในทุกๆ วันจะมีเจ็ดหมื่นคนจากพวกเขาจะเข้าไปในอัลบัยตุลมามูร์ ที่อยู่บนชั้นฟ้าที่เจ็ดโดยที่พวกเขาจะไม่หวนกลับเข้ามาอีก.

ข้อที่สอง: โลกของญินและชัยฏอน คุณลักษณะของพวกเข และการทำงานของพวกเขา

ญินถูกสร้างขึ้นโดยอัลลอฮ์และบัญชาให้พวกเขาเคารพสักการะพระองค์ ผู้ใดปฏิบัติตามในหมู่พวกเขาผู้นั้นก็เป็นผู้ศรัทธา และผู้ใดปฏิเสธก็เป็นชัยฏอนผู้ปฏิเสธศรัทธา คุณลักษณะหนึ่งของชัยฏอนคือความหยิ่งโส การลวงลระเมิด การอธรรม และความอิจฉา การงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชัยฏอนคือการล่อลวงลูกหลานของอาดัม ทำให้การกระทำชั่วเป็นสิ่งสวยงามสำหรับพวกเขา กระตุ้นให้พวกเขาทำในสิ่งนั้น และเผยแพร่การผิดศีลธรรมในหมู่ผู้ศรัทธา และหัวหน้าของพวกเขาคืออิบลิส และทุกความชั่วร้ายที่ลูกหลานของอาดัมได้ทำไป เพราะพวกเขาเป็นคนที่ทำให้มันเป็นสิ่งสวยงาม และพวกเขาได้สนับสนุนเขาในการกระทำเรื่องนั้น และดังที่มีชัยฏอนในหมู่ญิน ดังนั้นในหมู่มนุษย์ก็มีชัยฏอนเช่นกัน และพวกมันก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำความชั่วและความเสียหาย

ข้อที่สาม: ผลของการเรียนรู้เกี่ยวกับโลกของสิ่งเหล่านี้ และการศรัทธาต่อพวกเขา

การเรียนรู้เกี่ยวกับโลกของสิ่งเหล่านี้ จำนวนของพวกเข คุณลักษณะ และการทำงานของพวกเข จะทำให้มีความรู้ที่เพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับโลกของพวกมัน

ผู้ศรัทธาจะพบกับความสบายใจกับมลาอิกะฮ์ และรู้ว่าบรรดามลาอิกะฮ์นั้นอยู่กับเขา และอัลลอฮ์ได้บัญชาพวกเขาให้สนับสนุนเขาในการทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ และทำให้เรื่องอิบาดะฮ์เป็นที่รักสำหรับเขา และพระองค์ทรงรู้ดีว่าพวกเขาปกป้องเขาจากความยากลำบากตามพระบัญชาของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ﴿٩﴾﴾

[9: الأنفال]

(จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือยามคับขันต่อพระเจ้าของเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ทรงรับสนองแก่พวกเจ้าว่า แท้จริงข้าจะช่วยพวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮ์หนึ่งพันตน โดยทยอยกันลงมา)(ซูเราะฮ์ อัล-อันฟาล : 9)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِّن بَيْن يَدَيْهِ وَمِن خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ﴿١١﴾﴾ [الرعد: 11]

(สำหรับเขามีมลาอิกะฮ์ผู้เฝ้าติดตามทั้งข้างหน้าและข้างหลังพวกเขารักษาเขาตามพระบัญชาของอัลลอฮ์)(ซูเราะฮ์ อัล-เรออด: 11)

และเขาก็รู้ดีเกี่ยวกับพวกเขา เพราะเขารู้ว่ามลาอิกะฮ์อยู่เคียงข้างเขา บันทึกการกระทำของเขา และพวกเขาจะไม่ละทิ้งเขา เว้นแต่เมื่อเขาเข้าห้องน้ำหรือขณะร่วมหลับนอนกัน

และความรู้ของคนคนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับบรรดาชัยฏอนและการกระทำของพวกเขา นั้น ทำให้เขาระมัดระวังตัวเองจากพวกเขา

เกรงว่าจะนำเขาให้หลงทาง เช่นเดียวกับที่บรรดาชัยฏอนได้ทำให้มนุษย์และญินมากมายต้องหลงทาง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَبْنِي ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَا ۗ إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾﴾ [الأعراف: 27]

(ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย! จงอย่าให้ชัยฏอนหลอกลวงพวกเจ้า เช่นเดียวกับที่มันได้ให้พ่อแม่ของพวกเจ้าออกจากสวนสวรรค์มาแล้ว โดยที่มันได้ล่อเครื่องนุ่งห่มของเจ้าทั้งสองออก เพื่อที่จะให้เจ้าทั้งสองเห็นสิ่งที่น่าละอายของเจ้าทั้งสอง แท้จริงทั้งมันและเผ่าพันธุ์ของมันมองเห็นพวกเจ้าโดยที่พวกเจ้าไม่เห็นพวกมัน แท้จริงเราได้ให้บรรดาชัยฏอนเป็นเพื่อนกับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา) (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 27)

และทำให้เขาขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์จากการอุบาย การหลอกลวง และการกระชิบของพวกเขา และเขารักการกระทำต่างๆ ที่ทำให้เขาได้รับการปกป้องจากชัยฏอน และทำให้เขาได้ห่างไกลจากชัยฏอน และหลีกเลี่ยงการกระทำที่หาคำแก้ต่างได้แล้วทำให้บรรดาชัยฏอนช่วยเหลือเขา เช่น การละเลยไม่สนใจ การปฏิเสธศรัทธา การตั้งภาคี ไซศาสตร์ ความสกปรก การกินอาหารที่หะรอม กินซากสัตว์ และการกระทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรมและเป็นบาป

และสิ่งที่จำเป็นต้องรู้คือว่า บรรดาอากิฮะฮ์และบรรดาชัยฏอนนั้นไม่ได้จับมือมนุษย์โดยตรงเพื่อนำไปทำสิ่งที่พวกเขาต้องการ แต่มาอากิฮะฮ์จะทำให้เรื่องการเชื่อฟังเป็นสิ่งสวยงามและจะสนับสนุนมัน ส่วนชัยฏอนจะสนับสนุนการเนรคุณและทำให้เป็นที่รักสำหรับมนุษย์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿الشَّيْطٰنُ يَعِدُّكُمْ اَلْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ وَاللّٰهُ يَعِدُّكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾

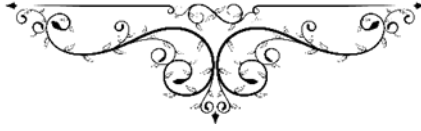
[البقرة: 268]

(ชัยฏอนสัญญาว่าจะทำให้พวกเจ้าหวาดกลัวความยากจนและจะชี้ให้พวกเจ้ากระทำความชั่ว ขณะที่อัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้ซึ่งการอภัยโทษและความโปรดปรานจากพระองค์แก่พวกท่าน และอัลลอฮ์คือผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 268)

และการรู้ของบุคคลหนึ่งเกี่ยวกับโลกของสิ่งเหล่านี้ ทำให้เขาเชื่อมั่นว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากผู้สร้างคือพระองค์ พระผู้ทรงอภิบาล และสิ่งที่ถูกสร้างไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือมลาอิกะฮ์ หรือญิน หรือสัตว์ หรือสิ่งที่เป็นวัตถุที่ไม่มีชีวิต และความรู้ที่แน่นอนของเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้และความรู้เกี่ยวกับความจริงของผู้สร้าง ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ถูกสร้างที่มีรอบตัว และขอบเขตของอิทธิพลที่สิ่งเหล่านั้นที่มีต่อผู้อื่น มันทำให้เขาปลอดภัยและสงบสุขอย่างสมบูรณ์ เพราะว่าไม่มีภัยใด และประโยชน์ใดๆ จะเกิดขึ้น ยกเว้นอัลลอฮ์พระผู้ทรงอภิบาลที่ยิ่งใหญ่ และสิ่งนี้จะทำให้การศรัทธาของเขามีต่ออัลลอฮ์และความเป็นบ่าวของเขามีต่อพระองค์นั้นเพิ่มขึ้น

และความรู้ของเขาก็เกี่ยวกับโลกเหล่านี้ทำให้เขาไม่สนใจเกี่ยวกับความมั่งคั่งและเรื่องเล่าต่างๆ ที่ผู้คนเล่าขาน และพูดเกินจริงถึงการกระทำของญิน

ชัยภูอน วิญญาน ราศีต่างๆ และสิ่งมีชีวิตรอบตัวเรา แต่มันจะทำให้เขาเป็นมนุษย์ที่ เป็นผู้ศรัทธาต่อพระผู้
อภิบาลที่ยิ่งใหญ่ มีความเป็นอิสระจากเรื่องงมงายและความไม่รู้ ปฏิบัติตามหลักศีลธรรมและหลักฐาน



บทที่ห้า: บรรดาคัมภีร์ของพระเจ้า

ข้อที่หนึ่ง: ความจริงของคัมภีร์แห่งพระเจ้า

คัมภีร์ของพระเจ้าคือบรรดาคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาแก่บรรดาเราะซูลและบรรดานบีของพระองค์ อะลัยฮิมุสลาม และที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดในบรรดาคัมภีร์เหล่านี้ ได้แก่ สุหุฟของนบีมูฮัมมัด สุหุฟของนบีมูซา คัมภีร์เตารอตที่อัลลอฮ์ทรงประทานแก่นบีมูซา คัมภีร์ซะบูร์ที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ดาวิด และคัมภีร์อินญิลที่อัลลอฮ์ทรงประทานแก่นบียอฮานา อะลัยฮิมุสลาม และคัมภีร์เล่มสุดท้ายและดีที่สุดคือคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่นบีมุฮัมมัด คืออัลลิลลฮุ อะลัยฮิวะสลัลม

คัมภีร์ของพระเจ้า คือ โองการของพระองค์และเป็นพระวจนะของพระองค์ ซึ่งมลาอิกะฮ์ญิบรีล อะลัยฮิสลาม ได้นำมาสู่ศาสนทูต ผู้ซึ่งคัมภีร์เล่มนี้ได้ถูกประทานให้ และในคัมภีร์นั้นมีเรื่องศาสนาที่พระองค์ทรงกำหนดไว้สำหรับประชาชาติที่อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์ให้ และอธิบายบทบัญญัติที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้แก่พวกเขา

มลาอิกะฮ์จะไม่นำโองการลงมาวันแต่จะได้รับอนุญาตจากอัลลอฮ์ และเมื่อมลาอิกะฮ์ได้นำโองการลงมาที่จะมีบรรดามลาอิกะฮ์ลงมาด้วยกับเขา เพื่อปกป้องผู้เป็นนบี อะลัยฮิสลาม และจะทำการปกป้องโองการที่ถูกประทานลงมาแก่เขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَن أَرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِن خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِّيَعْلَمَ أَن قَدِ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾﴾ [الجن: 26-28]

(พระเจ้าทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด * นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดีเช่นเราะซูล ดังนั้นพระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา * เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่า แน่แน่นอนพวกเขาได้เผยแพร่ศาสน์ของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุกๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน)(ซูเราะฮ์ อัล-จิน: 26-28]

ความหมายคือ: เพื่อให้ท่านนบีที่อัลลอฮ์ได้ส่งศาสน์นั้น ได้รู้ว่า มลาอิกะฮ์ได้แจ้งข่าวสารจากอัลลอฮ์แล้ว และพวกเขาเป็นผู้ดูแลศาสน์และปกป้องมัน³⁸

ผู้เป็นมุสลิมนั้นศรัทธาคัมภีร์ของพระเจ้าที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้านี้ทั้งหมด ซึ่งหมายความว่าเขาเป็นพยานว่าอัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์เหล่านี้ลงมาซึ่งบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม และเขาศรัทธาว่าคัมภีร์เหล่านี้เป็นโองการที่ต้องปฏิบัติตามในเวลา นั้น และศรัทธาว่า คัมภีร์เหล่านั้น ได้สูญหาย ถูกบิดเบือน และหายไป ยกเว้นคัมภีร์อัลกุรอานเท่านั้น ซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้าย และเป็นคัมภีร์ที่จะนำทางมนุษยชาติจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ.

ข้อที่สอง: คุณลักษณะของบรรดาคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

คัมภีร์ของพระเจ้าคือพระวจนะของอัลลอฮ์ ส่วนพระวจนะของพระองค์ก็คือคุณลักษณะประการหนึ่งของพระองค์ ดังนั้นในคัมภีร์นั้นประกอบด้วยคุณสมบัติ ความยิ่งใหญ่ ความงดงาม ความรู้ และวิทย์ปัญญา

คัมภีร์ของพระเจ้าทั้งหมดนี้ต่างก็สั่งให้สักการะอัลลอฮ์และละทิ้งการเคารพสักการะสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระองค์ และทุกเล่มได้เน้นถึงหลักการแห่งการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และในคัมภีร์นั้นมีทุกสิ่งเพียงพอต่อความต้องการของมนุษย์ และมีคำอธิบายเกี่ยวกับศาสนาและรางวัลการตอบแทน การทำความดีต่างๆ ตลอดจนการตักเตือนให้ห่างไกลจากสิ่งที่ไม่ตรงกันข้าม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ [العنكبوت: 51]

(มิเพียงพอแก่พวกเขาดอกหรือที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่เจ้าซึ่งได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นความเมตตาและเป็นการตักเตือนแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา)(ซูเราะฮ์ อัลอังกะบูต: 51)

และในนั้นประกอบด้วยคำแนะนำและความเมตตาสำหรับมนุษยชาติ และในนั้นมีรายละเอียดของทุกสิ่งที่เป็นข้อสงสัยสำหรับมนุษย์ เช่น ความจริงเหนือธรรมชาติ ศาสนา การฟื้นคืนชีพ และรางวัลการตอบแทน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

³⁸ ตัฟซีรอิบนุกะษีร (8/247)

﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَلْقَاءَ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ﴾ [الأنعام: 154]

(แล้วเราได้ให้คัมภีร์แก่เขาทั้งนี้เพื่อเป็นการครบถ้วนแก่ผู้ที่กระทำความดี และเป็นการแจ่มแจ้งในทุก
สิ่งทุกอย่างและเพื่อเป็นการแนะนำ และเป็นการเอ็นดูเมตตา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อการพบกับพระ
เจ้าของพวกเขา)[ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 154]

และในคัมภีร์นั้นประกอบด้วยข้อตักเตือนต่างๆ แก่หัวใจที่ทำให้จิตใจของพวกเขาอ่อนลงและทำให้พวกเขา
ใกล้ชิดกับพระเจ้าของพวกเขา และนำพวกเขาไปสู่สิ่งที่จะชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ แก่ใจพวกเขา และรักษาโรคแห่ง
ความรู้ ความหลงทาง และความสับสน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ [يونس: 57]

(โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) จากพระเจ้าของพวกท่าน ได้มายังพวกท่านแล้ว และ
(มัน) เป็นการบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก และเป็นการชี้แนะทาง และเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา)[ซู
เราะฮ์ ยูनुส: 57]

และในนั้นประกอบด้วยแสงสว่างที่เปิดหูเปิดตา หลักฐาน ข้อพิสูจน์ และข้อโต้แย้งที่เข้มแข็งซึ่งสนับสนุนความ
จริง และจะไม่ปล่อยความเท็จนอกจากต้องทำลายมัน หรือไม่ปล่อยการปฏิเสธนอกจากกำจัดมัน อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

﴿هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [الجمانية: 20]

(อัลกุรอานนี้เป็นแสงสว่างแก่มวลมนุษย์ และเป็นแนวทางที่ถูกต้องและความเมตตาแก่หมู่ชนที่มีความ
เชื่อมั่น)[ซูเราะฮ์ อัลญามิยะฮ์: 20]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ [الإسراء: 81]

(และจงกล่าวเถิด เมื่อความจริงปรากฏขึ้น ความเท็จย่อมมลายไป แท้จริงความเท็จนั้นย่อมมลายไปเสมอ)[ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอ์: 81]

และลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของคัมภีร์ของพระเจ้าคือ มีความแน่นอนที่สมบูรณ์และไม่ถูกแต่ต้องด้วยความสงสัยหรือความคลุมเครือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١﴾﴾ [البقرة: 2]

(นั่นคือคัมภีร์ที่ไม่มี ความสงสัยใดๆ ในนั้น เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงเท่านั้น)[ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 2]

คือ นี่คัมภีร์ที่ปราศจากความสงสัยและความคลุมเครือ

และในคัมภีร์นั้นประกอบด้วยความรู้ที่เฉียบขาด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ ءَايَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِن لَّدُنِّي حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾﴾ [هود: 1]

(อะลิฟ ลาม รอ คัมภีร์ที่โองการทั้งหลายของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ แล้วถูกจำแนกเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ)[ซูเราะฮ์ ฮูด: 1]

และลักษณะพิเศษประการหนึ่งของคัมภีร์ของพระเจ้า คือจะไม่ขัดแย้งกันและไม่แตกต่างกัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْءَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ ءَاخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾﴾ [النساء: 82]

(พวกเขาไม่พิจารณาถ้อยคำอันขัดแย้งกันหรือ ? และหากว่า อัล-กุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่ อัลลอฮ์แล้วแน่นอนพวกเขาจะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย)[ซูเราะฮ์ อัน-นิซาฮ์: 82]

และคุณลักษณะพิเศษประการหนึ่งของคัมภีร์ของพระเจ้า คือประกอบด้วยข่าวดีสำหรับผู้ศรัทธา และคำเตือนสำหรับผู้ที่ไม่ศรัทธา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿حَمَّ﴾ تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ كَتَبَ فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ، قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢﴾
 بُشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣﴾ [فصلت: 1-4]

* (อัลกุรอานนี้) เป็นการประทานลงมาจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ * คัมภีร์ซึ่งอาชาต
 ทั้งหลายได้ให้คำอธิบายไว้อย่างละเอียด เป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับสำหรับหมู่ชนผู้มีความรู้ * เป็นการแจ้ง
 ข่าวดีและเป็นการตักเตือน แต่ส่วนมากของพวกเขาผินหลังให้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ยิน [ซูเราะฮ์ ฟุศลีต:
 1-4]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾ قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا
 مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَيِّنَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَّا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾
 وَنُذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾﴾ [الكهف: 1-4]

(บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงประทานคัมภีร์แก่บ่าวของพระองค์ และพระองค์มิได้ทรง
 ทำให้มันมีการบิดเบือนแต่อย่างใด * เป็นคัมภีร์ที่เที่ยงธรรม เพื่อเตือนสำหรับถึงการลงโทษอย่างสาหัสจาก
 พระองค์ และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่กระทำความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขา นั้นจะได้รับ
 รางวัลอันดีงาม (คือสวนสวรรค์) * เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล * และเพื่อเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่กล่าว
 ว่า “อัลลอฮ์ทรงตั้งพระบุตรขึ้น”)[ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟี: 1-4]

และคุณลักษณะประการหนึ่งของคัมภีร์ของพระเจ้าคือ จะไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัวของบรรดาคนบี อะลัยฮิ
 มุสลาม บรรดาผู้ที่คัมภีร์เหล่านั้นถูกประทานลงมาให้แก่พวกเขา จะไม่กล่าวถึงประเทศ ชนเผ่า ตระกูล และชื่อ
 สกุล พ่อ แม่ ภรรยา และลูกๆ ของพวกเขา ตลอดจนวันเดือนปีเกิดและวันตายของพวกเขา เว้นแต่สถานการณ์
 จำเป็นต้องระบุบางอย่างที่เป็นการเฉพาะ เช่น ชื่อบิดาของนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม

ตลอดจนคุณสมบัติอื่นๆ ที่ยิ่งใหญ่ ที่มีความจำริญ ที่เป็นลักษณะของคัมภีร์ของพระเจ้า และเพียงพอแล้วกับ
 เกียรติที่ยิ่งใหญ่ บริสุทธิ และศักดิ์สิทธิ์ด้วยการเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า

อีกคำถามหนึ่งคือ มีคัมภีร์ถูกประทานลงมาแก่ชนชาติอื่นๆ เช่น จีน อินเดีย หรือแอฟริกันหรือไม่? และมีศาสน
 พุทธถูกส่งมาในหมู่พวกเขาหรือไม่?

ดังนั้นเราจึงกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสร้างป่าวของพระองค์เพื่อการเคารพอิบะดัตต่อพระองค์ และพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาฟื้นคืนชีพเพื่อให้รางวัลแก่บรรดาผู้ศรัทธา และลงโทษบรรดาผู้กระทำความผิด รางวัลและการลงโทษจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่หลังจากมีหลักฐานยืนยัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงตรัสแก่เราว่า พระองค์ไม่ได้ละทิ้งป่าวของพระองค์อย่างไม่มีเป้าหมาย แต่ทรงส่งบรรดาเราะซูลไปยังพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ [فاطر: 24]

(แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาด้วยัจธรรม เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และไม่มีประชาชาติใด (ในอดีต) เว้นแต่จะต้องมีผู้ตักเตือน (ถูกส่งมา) ยังพวกเขา) [ซูเราะฮ์ ฟาฎิร: 24]

และพระองค์ทรงทำให้ศาสนของบรรดาศาสนทูตนั้นเป็นภาษาของกลุ่มชนของพวกเขา เพื่อจะได้เป็นหลักฐานยืนยันเหนือพวกเขาและการถ่ายทอดัจธรรมได้บรรลุถึงพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [ابراهيم: 4]

(และเรามีได้ส่งเราะซูลคนใด นอกจากด้วยการพูดภาษาชนชาติของเขา เพื่อจะได้ชี้แจงอย่างชัดเจนแก่พวกเขา อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ) [ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม: 4]

และบางทีได้มีการส่งศาสนทูตหรือในปีไปยังประชาชาติหนึ่ง จากนั้นกาลเวลาก็ได้ผ่านไปหลังจากภารกิจของเขา และข่าวคราวเกี่ยวกับเขาเริ่มจางหายไป และคนรุ่นต่อๆ มา ซึ่งไม่รู้จักศาสนทูตคนนี้และไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับเขามาก่อนเลย แล้วพวกเขาก็คิดว่าไม่มีศาสนทูต ถูกส่งไปในหมู่พวกเขา

ส่วนใครที่ไม่รู้จักบรรดาศาสนทูตของชนชาติอื่นๆ ซึ่งประวัติศาสตร์และยุคสมัยของพวกเขาได้จางหายไป ก็ถือเป็นเรื่องปกติ ตัวอย่างเช่น คนจีนที่ไม่รู้ว่าใครเป็นศาสนทูตที่ถูกส่งไปยังแอฟริกา และคนแอฟริกาที่ไม่รู้ว่าใครเป็นศาสนทูตที่ถูกส่งไปยังจีน แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงบันทึก การขาดความรู้สำหรับทุกประชาชาติ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالْتَبَيَّنَّا مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
 وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۗ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا ﴿١٦٣﴾
 وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۗ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾﴾
 [النساء: 163-164]

(แท้จริงเราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่นูห์ และบรรดานบีหลังจากเขา และเราได้มีโองการแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีล และอิสฮาก และยะฮ์กูบ และอัล-อัสบาฏ และอีซา และอัยยูซ และยูนุส และฮารูน และสุลัยมาน และเราได้ให้ ชะบัวร์ แก่ดาวูด * และมีบรรดาเราะซูล ซึ่งแน่นอนเราได้เล่าถึงพวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้ว และมีบรรดาเราะซูลซึ่งเราได้เล่าแก่เจ้าเกี่ยวกับพวกเขา และอัลลอฮ์ได้ทรงตรัสกับมุซาเป็นการเฉพาะอย่างแท้จริง)[ซูเราะฮ์ อัน-นิซาอ์: 163-164]

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾﴾
 [غافر: 78]

(และ โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาเราะซูลมาก่อนหน้าเจ้า บางคนในหมู่พวกเขามีผู้ที่เรบอกเล่าแก่เจ้า และบางคนในหมู่พวกเขามีผู้ที่เรามีได้บอกเล่าแก่เจ้า และไม่บังควรแก่เราะซูลที่จะนำสัญญาณใดๆ มาเว้นแต่ด้วยอนุมุขของอัลลอฮ์ ดังนั้นเมื่อพระบัญชาของอัลลอฮ์มาถึง เรื่องนั้นก็จะถูกตัดสินด้วยความยุติธรรม และขณะนั้นบรรดาผู้กล่าวเท็จก็จะขาดทุนอย่างย่อยยับ)[ซูเราะฮ์ มอฟีร: 78]

ดังนั้นการที่เราไม่รู้เกี่ยวกับบรรดาศาสนทูตเหล่านี้ไม่ได้หมายความว่า พวกเขาไม่ได้ถูกส่งไป และความจริงที่ว่าคนรุ่นปัจจุบันไม่รู้จักบรรดาศาสนทูตที่ถูกส่งไปยังกลุ่มชนกลุ่มแรกของพวกนั้น ไม่ได้หมายความว่า ไม่มีการส่งศาสนทูตไปยังพวกเขา.

ข้อที่สาม: ความจริงที่ยิ่งใหญ่ที่มีอยู่ในคัมภีร์ของพระเจ้า

บรรดาคัมภีร์ของพระเจ้ามีส่วนในการเรียกร้องสู่หลักพื้นฐานของการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เช่น การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ของพระองค์ คัมภีร์ของพระองค์ บรรดาศาสนทูตของพระองค์ วันอาคิเราะฮ์ และศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาพการณ์ และในคัมภีร์เหล่านั้นมีการกล่าวถึงหลักฐานและข้อโต้แย้งต่างๆ ที่ยืนยันถึงหลักการอันยิ่งใหญ่เหล่านี้ และเตือนให้ระงับการตั้งภาคีและการปฏิเสธพระเจ้า และกล่าวถึงหลักฐานและการโต้แย้งต่างๆ ที่ปฏิเสธการตั้งภาคีและการปฏิเสธพระเจ้า และยกเลิกสิ่งเหล่านั้น และอธิบายให้เห็นถึงบั้นปลายที่ไม่ดีของผู้ที่ตั้งภาคีและปฏิเสธพระเจ้า

และบรรดาคัมภีร์ของเจ้ายังเรียกร้องให้มีการเคารพสักการะอัลลอฮ์ด้วยหลักการที่สำคัญแห่งการเคารพสักการะ เช่น การละหมาด ซะกาต การถือศีลอด การทำหัจญ์ และการทำดีต่อพ่อแม่ ใ้ให้เคารพสิทธิของทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นสิทธิของผู้สร้าง หรือสิ่งที่ถูกสร้าง ส่งเสริมให้มั่นคงบนศีลธรรมอันดีงาม และคำนิยมอันสูงส่ง ในคัมภีร์ยังมีคำอธิบายสิ่งต้องห้ามต่างๆ การผิดศีลธรรมและบาปที่บุคคลต้องหลีกเลี่ยง และอธิบายถึงลำดับต่างๆ ของข้อห้ามและบทลงโทษแตกต่างกันไป ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾ [الشورى: 13]

(พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นูห์ และที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม และมูซา และอิซาว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตั้งภาคีที่เจ้าเรียกร้อง เจริญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนานั้น อัลลอฮ์ทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์แก่ผู้ที่คืนหน้าสู่พระองค์)[ซูเราะฮ์ อช-ชورى: 13]

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِينَ وَقَفَى ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾ ﴾ [النجم: 36-41]

[41]

(หรือว่าเรามีได้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์ของมุซา * และ (ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม ผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาอย่างครบครัน * ว่าไม่มีผู้แบกบาปคนใดที่จะแบกบาปของผู้อื่นได้ * และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลยนอกจากสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้ * และแท้จริงการขวนขวายของเขาก็จะให้เห็นในไม่ช้า * แล้วเจ้าก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์[ซูเราะฮ์ อันนัจมิ: 36-41]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَدْعُوهُمْ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾﴾ [الأعراف: 157]

(คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราะซูล ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่าน ไม่เป็น ที่พวกเขาพบเขาถูกจารึกไว้ ณ ที่พวกเขา ทั้งในอัล-เตอรอต และในอัล-อินญิล โดยที่เขาจะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดีๆทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลดเปลื้องออกจากพวกเขา ซึ่งภาระหนักของพวกเขา และห่วงคอที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา และให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่าง ที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้ว ไซร้ ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่สำเร็จ) :: (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 157)

หลังจากที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวถึงหลักการสำคัญที่บรรดาศาสนทูตนำมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آٰخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾﴾ [الإسراء: 39]

(นั่นคือส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าของเจ้าทรงประทานอิกมะฮ์แก่เจ้า และเจ้าอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะถูกโยนลงในนรกขณะอันนัม เป็นผู้ถูกรหา ถูกขับไล่)[ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 39]

สิ่งหนึ่งที่บรรดาคัมภีร์ของพระเจ้าได้เน้น คือความรับผิดชอบส่วนบุคคล ก็บุคคลนั้นจะต้องพยายามไถ่ถอน และช่วยตัวเองให้รอด และปฏิบัติตามเส้นทางที่เที่ยงตรงซึ่งนำไปสู่ความพอพระทัยของอัลลอฮ์และสวรรค์ของพระองค์ และจะไม่ทำให้เขารอดในวันกิยามะฮ์ด้วยการกล่าวแก่พระเจ้าของเขาว่า: "ฉันได้ปฏิบัติตามบรรพบุรุษของฉันหรือกลุ่มชนผู้ได้รับเกียรติในศาสนาของฉัน หรือฉันได้ปฏิบัติตามประชาชนของฉันและชุมชนของฉัน" ดังนั้นมนุษย์ทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบในการปลดปล่อยตนเอง และจำเป็นที่เขาต้องพิจารณาความจริงที่มาจากพระเจ้าของเขายังเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبِغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾﴾ [الأنعام: 164]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาพระเจ้า ทั้งๆ ที่พระองค์นั้นเป็นพระเจ้าของทุกสิ่ง และแต่ละชีวิตนั้นจะไม่แสวงหาสิ่งใด นอกจากจะเป็นภาระแก่ชีวิตนั้นเองเท่านั้น และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้ แล้วยังพระเจ้าของพวกเขาเจ้านั้น คือ การกลับไปของพวกเขาแล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน)[ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 164]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَكُلٌّ إِنْسَانٍ آلْمَنَّهُ طَبِيرُهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأُ كِتَابِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾ مَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾﴾ [الإسراء: 13-15]

(และมนุษย์ทุกคน เราได้ให้การทำงานของเขแวนคิดไว้ที่คอของเขา และในวันกิยามะฮ์ เราจะเอาบันทึกออกมาให้เขาพบมันในสภาพที่กางแผ่ * เจ้าจอ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ที่จะเป็นผู้ชำระบัญชีของตัวเจ้าเอง * ผู้ใดได้พบแนวทางที่ถูกต้อง แท้จริงเขาจะอยู่ในทางนั้นเพื่อตัวเอง และผู้ใดหลงแท้จริงเขาจะหลงต่อตัวเอง และไม่มีผู้แบกภาระใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ และเรามีเคยลงโทษผู้ใด จกกว่าเราจะแต่งตั้งเราะซูลมา)[ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์: 13-15]

เนื้อหาของคัมภีร์ของพระเจ้าเหล่านี้ประกอบด้วยข่าวดีสำหรับผู้ที่รับผู้สรีรธาด้วยการมีชีวิตที่ดีในโลกนี้และความสุขนิรันดร์ในชีวิตหลังความตาย และประกอบด้วยคำเตือนแก่ผู้ที่ประกอบสิ่งที่ไม่ดีศีลธรรมและผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยการมีชีวิตที่น่าสังเวชในโลกนี้และความทุกข์ทรมานชั่วนิรันดร์ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

เช่นเดียวกันนั้น ในคัมภีร์ได้เรียกร้องอย่างชัดเจนถึง รางวัลการตอบแทน การคิดบัญชี และรางวัลการตอบแทนมิใช่เฉพาะในโลกนี้เท่านั้น แต่อาจมีบุคคลที่จากโลกนี้ไปโดยไม่รับโทษในความผิดและความประพฤติชั่วของเขา และความทุกข์ทรมานของเขา โดยที่การคิดบัญชี รางวัลการตอบแทน และการลงโทษเต็มจำนวนจะเป็นของเขาในชีวิตหลังความตาย

และไม่ใช่ว่าเรื่องลับอะไรเลยที่บรรดาคัมภีร์เหล่านี้มีเนื้อหาแตกต่างกันไปทั้งในด้านรายละเอียดการอธิบาย หรือพันธะทางกฎหมายแห่งบทบัญญัติ ตลอดจนรูปแบบและขั้นตอนต่างๆ ของการอธิบาย ซึ่งเรื่องนี้มีระบุเนื้อหาในคัมภีร์แบบสรุปสั้นๆ และนำเสนอในรูปแบบที่ละเอียดในหนังสือเล่มอื่น

ถ้าเราเข้าใจสิ่งนี้ เราก็จะรู้ว่าสิ่งที่อยู่ในจิตวิญญาณของมนุษย์จะเป็นการรักในความคิดและกระทำสิ่งนั้น แท้จริงแล้วมันคือส่วนที่หลงเหลือจากสิ่งที่บรรดาศาสนทูต อะลัยมุสสลาม ได้นำมา และจากสิ่งที่มนุษย์ถูกสร้างมาเป็นสัญชาตญาณ ที่ยังคงเหลือจากการบิดเบือนของชัฏฏอน และอิทธิพลของประเพณีและการสักการะที่ถูกบิดเบือน.

ข้อที่สี่: อัลกุรอาน คือคัมภีร์ของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายที่ถูกประทานลงมา ครบถ้วนที่สุดในการอธิบายจุดประสงค์ของศาสน์ทั้งหลายของพระเจ้า และครอบคลุมมากที่สุดในการอธิบายด้านประโยชน์ต่างๆ ในทางศาสนาและทางโลก เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในด้านการอธิบาย มิใช่อาหาร และมีความลึกซึ้ง และมีหนึ่งในศัตรูของท่านเราะซูลที่เป็นชาวมักกะฮ์ได้ให้คุณลักษณะของคัมภีร์อัลกุรอานหลังจากที่ได้ฟัง โดยกล่าวว่า: "ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ฉันได้ยินถ้อยคำของมุฮัมมัด มันไม่ใช่คำพูดของมนุษย์ และไม่ใช่คำพูดของญิน มันมีความอ่อนหวาน มีความสวยงาม ส่วนบนของมันมันออกดอกออกผล และส่วนล่างของมันอุดมสมบูรณ์ มีความสูงส่งและไม่มีสิ่งใดจะสูงส่งเหนือมันได้"³⁹

เป็นคัมภีร์ของพระเจ้าที่สมบูรณ์ที่สุดในการอธิบายความสมบูรณ์แบบของพระเจ้า การศรัทธาต่อพระเจ้าองค์เดียว ความเป็นพระผู้อภิบาลของอัลลอฮ์ ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระนามของพระองค์ คุณลักษณะและการกระทำของพระองค์ การเคารพอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ และความบริสุทธิ์ในทางศาสนาที่มีต่อพระองค์ อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่สมบูรณ์ที่สุด ในการอธิบายความจริง และปฏิเสธการตั้งภาคีและการปฏิเสธพระเจ้า และในนั้นมีหลักฐาน มี

³⁹ ตัฟซีร์ อัล-บะเราะอะฮ์ (8/268)

ข้อพิสูจน์ และข้อโต้แย้ง ที่ไม่มีใครจะปฏิเสธมันได้นอกจากกลุ่มคนที่หยิ่งของเท่านั้น และด้วยเหตุผลนี้จนถึงทุกวันนี้ เมื่อมีการอ่านอัลกุรอาน โดยคนที่มิใช่ใจเป็นกลางที่จะแสวงหาในสังขารม -จะนับถือศาสนาอะไรก็ตาม - เขาไม่สามารถที่จะควบคุมตัวของเขาจากการศรัทธาคอัมกีร์เล่มนี้ คอผู้ที่ส่งมันลงมา และต่อบุคคลที่ถูกส่งมาเป็นศาสนทูตด้วยคัมกีร์เล่มนั้น นั่นคือท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ มุฮัมมัด คืออลัดลอส อะลียะฮ์ สัลลัม

คัมกีร์ของพระเจ้าเล่มนี้เป็นคัมกีร์ที่ไม่เคยถูกประทานลงมาแก่มนุษย์เหมือนเล่มนี้มาก่อน และเช่นเดียวกันนั้นก็จะไม่ถูกประทานแก่มนุษย์เหมือนเล่มนี้อีกจนถึงวันพิพากษา มันคือสัญญาอันยิ่งใหญ่ของบรรดานบี อะลียอิมุสสลาม คัมกีร์เล่มนี้เป็นทางนำ การเยียวยา สันติภาพ แสงสว่าง และความเมตตาแห่งสากลโลก และเป็นคัมกีร์ที่ประกอบด้วยคำสั่งแห่งความยุติธรรมที่ยิ่งใหญ่ และอธิบายถึงสิทธิต่างๆ คัมกีร์อันทรงเกียรติเล่มนี้คือแสงสว่าง และข่าวดี คำเตือน สติปัญญา ความรู้ การเยียวยา และความจำเริญ และมันคือทางอันเที่ยงตรง ใครก็ตามที่ปฏิบัติตามมันก็จะได้รับการชี้แนะ และใครก็ตามที่ทิ้งมันไปก็จะหลงทาง และอัลลอฮ์ทรง มหาบริสุทธิ์ ทรงสูงส่ง พระองค์ทรงสรรเสริญพระองค์เองที่ได้ทรงประทานคัมกีร์เล่มนี้ลงมา ดังนั้น พระองค์ ทรงตรัสว่า:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ ۭ عِوَابًا ۝۱﴾ [الكهف: 1]

(บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงประทานคัมกีร์แก่บ่าวของพระองค์ และพระองค์มิได้ทรงทำให้มันมีการบิดเบือนแต่อย่างใด) [ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ: 1]

ในคัมกีร์เล่มนี้มีเรื่องราวของชนชาติต่างๆ ในอดีต ที่ไม่พบในหนังสือเล่มอื่น และสิ่งที่มีกล่าวไว้ในคัมกีร์นั้นไม่อาจขัดแย้งกับความจริงที่เกิดขึ้นในอดีตกาล ในคัมกีร์เล่มนี้มีเรื่องเกี่ยวกับความละเอียดอ่อนของการสร้างของพระเจ้าที่มนุษย์ไม่รู้กันมาก่อนยกเว้นในยุคปัจจุบัน เช่นเรื่องที่ถูกถึงลำดับขั้นแห่งการสร้างทารกที่อยู่ในครรภ์ของมารดา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ۝۱۲ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝۱۳ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا ۝۱۴ ءَاخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝۱۵﴾ [المؤمنون: 12-14]

(และแท้จริง เราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแท้ของดิน * แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่ที่ถักมันลง(มดลูก) * แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิลายเป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขา

กลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง)(ซูเราะฮ์ อัล-มูมินูน: 12-14]

ดังที่พระองค์ทรงตรัสไว้เกี่ยวกับสภาพของบุคคลที่ขึ้นไปอยู่บนอวกาศ พระองค์ทรงตรัสว่า:

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعْدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ [الأنعام: 125]

(ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงต้องการจะแนะนำเขา พระองค์ก็จะทรงให้หัวใจของเขาเบิกบานเพื่ออิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการจะปล่อยให้เขาหลงทาง พระองค์ก็จะทรงให้ทรวงอกของพวกเขาแคบ อึดอัด ประหนึ่งว่าเขากำลังขึ้นไปยังฟากฟ้าในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงให้มีความโสมมแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธา)(ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 125]

แม้ว่าอัลกุรอานเล่มนี้จะมีความยาวถึง 600 หน้า แต่ก็ไม่มีข้อผิดพลาด ความคลาดเคลื่อน หรือความขัดแย้งใดๆ ในนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء: 82]

(พวกเขาไม่พิจารณาอัลกุรอานบ้างหรือ ? และหากว่า อัล-กุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้ว แน่แน่นอนพวกเขาก็จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย)(ซูเราะฮ์ อัน-นิซาอ์ : 82)

และไม่มีข้อสงสัย และข้อเคลือบแคลงใดๆ ในนั้น มันจะเป็นไปได้อย่างไร เมื่ออัลลอฮ์ได้ทรงเขียนขึ้นในคอนตันของคัมภีร์ ด้วยคำตรัสของพระองค์ที่ว่า:

﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ [البقرة: 2]

(นี่คือคัมภีร์ที่ไม่มีความสงสัยใดๆ ในนั้น เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงต่อพระเจ้าเท่านั้น)(ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์: 2]

และคำตรัสของพระองค์ที่ว่า นี่คือนคัมภีร์ พระองค์ทรงใช้คำที่ชี้เฉพาะกับสิ่งที่อยู่ห่างไกล(เดิมต้องใช้ความหมายว่า "นั้น") ซึ่งความหมายก็คือ อัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่นั้นสูงส่งอยู่เหนือการพิจารณาใดๆ มีข้อสงสัยหรือข้อเคลือบแคลง

ใด ๆ ในนั้นหรือ? ยิ่งกว่านั้น อัลลอฮ์ทรงยื่นชั้นและประกาศว่า แท้จริงมันเป็นคัมภีร์ที่ชัดเจน ไม่มีข้อเคลือบแคลง และไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในนั้นเลย

และคัมภีร์เล่มนี้ อัลลอฮ์ทรงทำให้ฉุนแฉะและมนุษย์ไม่สามารถที่จะนำคำกล่าวที่คล้ายกับคัมภีร์นี้มาได้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنَّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ [الإسراء: 88]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แน่แน่นอนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์: 88)

อัลลอฮ์ทรงทำทลายมนุษย์ตั้งแต่ช่วงที่ประทานมันลงมาจากจนถึงวันฟื้นคืนชีพเพื่อให้พวกเขานำสิ่งที่คล้ายคลึงกันกับมัน หรือนำลิบซูเราะฮ์ที่คล้ายคลึงกับมัน หรือซูเราะฮ์เดียวที่คล้ายคลึงกันกับมัน แต่พวกเขาทำไม่ได้ และการไร้ความสามารถของพวกเขากลับเป็นข้อพิสูจน์ว่ามันมาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์รับประกันในการรักษาไว้ให้คงอยู่ ดังนั้น คัมภีร์อัลกุรอานจะคงอยู่จนถึงวันพิพากษา และคัมภีร์อัลกุรอานจะมิอยู่ในภาษาที่มันถูกประทานลงมา และที่บันทึกโดยบรรดาเศาะฮาบะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ในช่วงชีวิตของท่านนบี คืออัลลิลลอฮุ อะลียะฮ์วะสัลลิมและพวกเขามีหลายสิบคนที่ได้จดจำมันในช่วงชีวิตของท่านเราะซูล คืออัลลิลลอฮุ อะลียะฮ์วะสัลลิม มันถูกถ่ายทอดโดยการท่องจำ ด้วยวาจาผ่านสายรายงาน จากผู้อ่าน ไปยังผู้อ่านจนถึงท่านเราะซูลุลลอฮ์ ถึงมลาอิกะฮ์ญิบรีล อะลียะฮ์วะสัลลิม และมันก็ได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่สมบูรณ์แบบตั้งแต่สมัยของเศาะฮาบะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม จนถึงทุกวันนี้ และมันจะยังคงได้รับการรักษาจนถึงวันพิพากษาและในปัจจุบันนี้แทบจะไม่มีประเทศใดที่เป็นประเทศอิสลามนอกจากท่านจะพบในประเทศนั้นมีผู้ท่องจำอัลกุรอานนับพันคน แม้แต่เด็กนักเรียนก็แข่งขันกันในการท่องจำและเชี่ยวชาญ และมีการแข่งขันระดับนานาชาติในเรื่องนี้

และเป็นที่น่าอัศจรรย์ที่อัลลอฮ์ทรงทำให้คัมภีร์เล่มนี้ง่ายต่อการจดจำ จนกระทั่ง ท่านจะพบว่ามีชาวมุสลิมหลายพันคนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอาหรับในการพูด พวกเขาสามารถท่องจำมันได้อย่างสมบูรณ์ และอ่านมันเหมือนการอ่านของมุสลิมที่เป็นชาวอาหรับ แต่ในเวลาเดียวกันท่านจะพบว่าหนึ่งในพวกเขาเหล่านั้น ไม่สามารถจำประโยคภาษาอาหรับได้แม้สักห้าประโยค

และสัญญาณหนึ่งที่แสดงว่าคัมภีร์เล่มนี้เป็นคัมภีร์ของพระเจ้าก็คือท่านจะพบว่ามันมีรายละเอียดของคำแนะนำจากพระเจ้าแก่ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์จะดลใจวะฮีย์ สดลัม ดังในคำตรัสของพระองค์ที่ว่า:

﴿وَلَوْلَا أَنْ تَبَيَّنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾﴾ [الإسراء: 74-75]

(และหากว่าเราได้ให้เจ้าตั้งมั่นอยู่บนความจริงแล้ว โดยแน่นอนยิ่ง เจ้าอาจจะโน้มน้าวไปทางพวกเขาบ้างเล็กน้อย * ถ้าเช่นนั้น แน่อนเราก็จะให้เจ้าลิ้มรส (การลงโทษ) สองเท่าในชีวิตนี้ และสองเท่าเมื่อยามตาย แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือแก่เจ้าให้พ้นจาก (การลงโทษของ) เรา)[ซูเราะฮ์ อัล-อิสรออ์: 74-75]

ท่านอับดุลอะซีซ อัญญาบารีฮ์ เราะหิมะฮ์ฮุสลุส อี้กล่าวว่า: "โอ้ มุฮัมมัด หากเจ้าได้โน้มน้าวต่อผู้ตั้งภาคีเหล่านี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ตามที่พวกเขาถามเจ้า ดังนั้น เราจะลงโทษเจ้า จะให้เจ้าได้ลิ้มรสแห่งความทรมานแห่งชีวิตนี้ถึงสองเท่าและความทรมานแห่งความตายเป็นสองเท่า" ⁴⁰

และอัลลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾﴾ [الحاقة: 44-47]

(และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว * เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคง * แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา * ดังนั้นจะไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้คุ้มกันเขาได้)[ซูเราะฮ์ อัล-หาคะฮ์: 44-47]

ท่านซัยด์ อัสสะอ์ดีฮ์ เราะหิมะฮ์ฮุสลุส อี้ได้กล่าวไว้ในตัฟสีรของท่านต่อโองการนี้ว่า: "สิ่งที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกนำมานั้น ไม่เหมาะที่จะเป็นคำพูดของมนุษย์ แต่เป็นคำพูดที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ของผู้พูด ความยิ่งใหญ่แห่งคุณลักษณะของพระองค์ แสดงถึงความสมบูรณ์แห่งการดูแลของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ และความสูงส่งของพระองค์เหนือบรรดาบ่าวของพระองค์ และเช่นกัน แท้จริงมันเป็นความคิดเห็นของพวกเขาที่ไม่เหมาะสมกับอัลลออฮ์และความปรีชาญาณของพระองค์ เพราะถ้าเขาทำการเสกสรรคำเท็จขึ้นมาและใส่ร้าย "บางคำแก่"

⁴⁰ ญามิอ์ อัลบะฮาน (17/509)

เราแล้ว"ที่เป็นเท็จ "เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคง แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา"คือเส้นเลือดที่เชื่อมต่อกับหัวใจ หากถูกตัดไปแน่นอนมนุษย์ก็จะตายจากไป ดังนั้น หากสมมุติว่าศาสนทูต – ซึ่งเป็นไปไม่ได้ – แต่งคำเท็จขึ้นมาแก่อัลลอฮ์ พระองค์จะทรงลงโทษท่านทันทีและพระองค์จะทรงลงโทษท่านซึ่งการลงโทษแห่งผู้ทรงอำนาจผู้ทรงอำนาจภาพ เนื่องจากพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ และทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ดังนั้นความปรีชาญาณของพระองค์จึงกำหนดให้พระองค์ไม่ทรงผ่อนปรนแก่ผู้ที่กล่าวเท็จต่อพระองค์⁴¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสแก่ศาสนทูตของพระองค์ว่า:

﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ [طه: 131]

(และเจ้าจงอย่าทอดสายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่างๆ ของพวกกุฟฟาร์ ซึ่งความสุขสำราญในโลกคุณชา เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระเจ้า นั้น ดียิ่งกว่าและจริงยิ่งกว่า)[ซูเราะฮ์ طอฮา : 131].

ลองพิจารณาดูเถิด โอ้ ท่านผู้อ่านที่รัก: หากอัลกุรอานคัมภีร์ที่มีเกียรตินี้เป็นคัมภีร์ที่ถูกเขียนขึ้นมาโดยศาสนทูตของอัลลอฮ์ มุฮัมมัด แล้วเป็นไปได้หรือที่เขาจะบันทึกสิ่งเหล่านี้ที่เป็นการทำร้ายตนเอง เพื่อให้ผู้ติดตามของเขาได้อ่านมันหลังจากเขา?

และนี่เป็นคำถามหนึ่งคือ: เหตุใดบรรดาคัมภีร์เล่มก่อนๆ จึงถูกบิดเบือนและไม่ได้รับการปกป้องรักษาไว้ในขณะที่อัลกุรอานยังคงได้รับการปกป้องรักษาไว้จนถึงทุกวันนี้ในภาษาที่ถูกประทานลงมา และยังคงเหมือนเดิมไม่มีตัวอักษรแม้ตัวเดียวหายไป หรือไม่มีแม้คำเดียวที่ถูกเปลี่ยนแปลง?!

ดังนั้นเราขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่า: บรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้ เช่น คัมภีร์กุฟฟของอิบรอฮีม และมูซา คัมภีร์เตารอต อินญิล และคัมภีร์ซะบูร์ ทั้งหมดนั้นถูกประทานลงมาแก่กลุ่มชนบางกลุ่มเป็นการเฉพาะ และอัลลอฮ์ ทรงกำหนดเวลาของมันที่แน่นอนดังนั้นเมื่อชนกลุ่มนั้น ได้จากหายไปและแตกกระจายในประชาชาติต่างๆ และเวลาที่ถูกกำหนดโดยอัลลอฮ์ที่ว่าคัมภีร์เล่มนี้ควรเป็นการอ้างอิงสำหรับประชาชาติเหล่านั้นได้หมดลงแล้วอัลลอฮ์ก็ทรงอนุญาตให้คัมภีร์เล่มนั้นสลายหายไป เนื่องด้วยจุดประสงค์ของมัน ได้สิ้นสุดลงแล้ว เพราะมันเป็นคัมภีร์ที่เหมาะสมสำหรับมนุษย์ในช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์หนึ่งเท่านั้น ดังนั้นเมื่อเวลาแห่งการจำกัดนั้น ได้สิ้นสุดลง อัลลอฮ์ก็จะทรงนำคัมภีร์ที่เหมาะสมกับช่วงต่อไปที่มาหลังจากนั้นแท้จริงอัลลอฮ์ทรงทราบล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรง

⁴¹ ตัซซีรอัลกะวีมีรเราะห์มาน (884)

ประธานคัมภีร์ที่ครอบคลุมที่รวบรวมอย่างครบถ้วน ทุกคำชี้เข้าสู่ทางที่ถูกต้อง คุณธรรม ความจริง และข้อพิสูจน์ ซึ่งคัมภีร์นั้น คืออัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่ และพระองค์จะทรงทำให้มันเป็นคัมภีร์ที่โดดเด่นเหนือคัมภีร์ที่มาก่อนหน้า และเป็นคัมภีร์ที่ยกเลิกบรรดาคัมภีร์เหล่านั้น ดังนั้นอัลลอฮ์จึงยอมให้คัมภีร์เล่มก่อนๆ หายไปหลังจากจุดประสงค์ของการประทานมันนั้น ได้เสร็จสมบูรณ์ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการประทานคัมภีร์อันยิ่งใหญ่ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงไม่ทรงสัญญาว่าจะปกป้องรักษาบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้ แต่ทรงมอบความไว้วางใจในการเก็บรักษาคัมภีร์เหล่านี้ให้กับนักวิชาการของพวกเขา เมื่อพระองค์ทรงมอบการเก็บรักษาไว้ให้พวกเขา พวกเขา ก็ลืม มีการบิดเบือน และมีการทำให้สูญหายไป และหากอัลลอฮ์ยังทรงปกป้องรักษาบรรดาคัมภีร์เหล่านั้นอยู่ แน่แน่นอน มันก็จะคงอยู่ไปจนชั่ววันริศร เพราะไม่มีสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงรับประกันในการปกป้องรักษาแล้ว สิ่งนั้นจะสูญหายไป

และใครก็ตามที่พิจารณาพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ และทั้งสองนั้น อย่างที่พวกเขาได้กล่าวอ้างว่า ส่วนประกอบของทั้งสองนั้นคือ: คัมภีร์เตารอต และอินญิล เขาจะพบอย่างแน่นอนว่าคัมภีร์เหล่านั้นที่มีในปัจจุบัน เป็นไปไม่ได้ว่าจะเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า เนื่องจากมีความขัดแย้งและการกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา และต่อบรรดาศาสนทูต ผู้ไม่มีข้อผิดพลาด อะลัยฮิมุสลาม ซึ่งเป็นสิ่งที่สติปัญญาที่บริสุทธิ์ ไม่อาจยอมรับได้ และเป็นสิ่งที่ประสาทสัมผัสที่รับรู้ไม่ได้ และในนั้นมีการอ้างถึงการกระทำที่ผิดศีลธรรมต่อบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม ซึ่งเป็นสิ่งที่คนธรรมดาทั่วไปรับไม่ได้ แล้วนับประสาอะไรกับผู้ที่เป็นผู้นำของพวกเขา นี่ไม่ได้อันนับว่า

เจ้าของคัมภีร์เหล่านี้ไม่ได้อ้างว่าเขามีต้นฉบับเดิมอยู่ในทางตรงกันข้าม พวกเขาเองก็ยอมรับว่าคัมภีร์ต้นฉบับสูญหายไปเมื่อหลายสิบศตวรรษก่อน และที่มิในมือของพวกเขาเป็นคัมภีร์ที่ถูกเขียนขึ้นหลังจากหลายศตวรรษ ได้ผ่านไปหลังจากที่ถูกประทานลงมา และถูกเขียนขึ้นในภาษาที่ไม่ได้เป็นภาษาที่ถูกประทานลงมา ดังนั้น จะเป็นไปได้อย่างไร กับเหตุผลเหล่านี้ ผู้ที่บันทึกมันจะอ้างว่าเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า?

ส่วนคัมภีร์ของประชาชาติอื่น ไม่มีใครอ้างว่าเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า แต่เป็นคัมภีร์ที่อ้างถึงผู้ที่เป็นเจ้าของศาสนานั้นที่พวกเขาบันทึก และบางทีอาจเป็นที่รู้กันอย่างทั่วไปในหมู่นักบันทึกศาสนานั้นว่า ผู้ที่ถูกอ้างว่าเป็นเจ้าของศาสนานั้น ไม่ได้เป็นผู้ที่เขียนคัมภีร์นั้น

แต่ถูกเขียนโดยผู้ติดตามเขา และพวกเขายอมรับว่าคัมภีร์เหล่านี้ไม่ใช่คัมภีร์ของพระเจ้าที่ไร้ข้อผิดพลาด จึงไม่ได้อ้างเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า และสุดท้ายแล้ว มันคือบรรดาคำราที่มนุษย์เขียนขึ้น และเมื่อมันเป็นคำราของมนุษย์เราก็คงมีปฏิสัมพันธ์กับมันเหมือนกับงานเขียนทั่วไปของมนุษย์ รับในสิ่งที่เป็นความดีและความถูกต้องในนั้น และทั้งสิ่งทีอื่นจากนั้น

ท่านผู้อ่านที่เคารพ เราขอแนะนำให้คุณอ่านคำแปลความหมายของอัลกุรอานในภาษาของคุณ เพราะเป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์ต่างส่งต่อกัน เป็นศาสนแห่งพระเจ้าขึ้นสุดท้ายสำหรับมนุษยชาติ เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ประกอบด้วยข้อพิสูจน์ทางปัญญาที่ยิ่งใหญ่ และเราพอจะขอยกข้อพิสูจน์เดียว

บางทีอาจเป็นที่น่าสนใจสำหรับคุณ ที่จะช่วยให้คุณอยากแสวงหาคัมภีร์อัลกุรอานเล่มหนึ่งฉบับที่แปลความหมาย และเพื่อให้คุณใคร่ครวญในเนื้อหาของมัน

ส่วนข้อพิสูจน์ที่เรากล่าวถึงนั้น แท้จริงมีระบุไว้ในพระวาระของผู้ทรงอำนาจ ว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنْ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾﴾ [البقرة: 21-22]

(มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาคะฮ์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้าเกิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะทรงยำเกรง * คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน และฟ้าเป็นอาคารแก่พวกเจ้า และทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วได้ทรงให้บรรดาผลไม้ ออกมา เนื่องด้วยน้ำนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าให้มีผู้เท่าเทียมใดๆ ขึ้นสำหรับอัลลอฮ์ โดยที่พวกเจ้าก็รู้กันอยู่) (ซูเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์: 21-22]

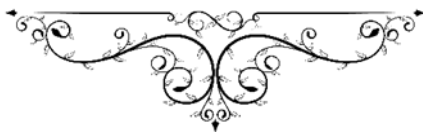
จงใคร่ครวญคำตรัสที่ว่า

(โอ้ มนุษย์เอ๋ย) ซึ่งมีความหมายโดยนัยก็คือ มนุษย์ทุกคนคือมนุษย์ และนี่เป็นข้อพิสูจน์ที่จำเป็นที่แสดงให้เห็นว่าไม่มีคนใดในพวกเขาเป็นพระเจ้า และเมื่อพวกเขาเป็นมนุษย์ พวกเขาก็ต้องสยบยอมต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ในความยิ่งใหญ่ของพระองค์และคำตรัสของพระองค์ที่ว่า: (จงเคารพสักการะต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า)

ดังนั้น เมื่อคำสั่งได้สั่งตรงไปยังพวกเขา ก็หมายความว่าพวกเขาคือผู้ที่ถูกสั่ง ผู้ที่ต้องปฏิบัติตาม สำหรับพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ทรงอำนาจ และทรงควบคุมและพระองค์ตรัสว่า

(พระองค์ผู้ทรงสร้างพวกท่านและบรรดาชนรุ่นก่อนพวกท่าน) ดังนั้น เมื่อพวกเขาถูกสร้างขึ้นและบรรดาผู้คนที่มาก่อนพวกเขาก็ถูกสร้างขึ้นเช่นกัน ดังนั้นการกำเนิดของพวกเขาเป็นข้อพิสูจน์ถึงความเป็นป่าวของพวกเขาคืออัลลอฮ์ ผู้ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าพวกเขาจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตามและพระองค์ตรัสว่า: (พระองค์ผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนักสำหรับพวกเจ้าและท้องฟ้าเป็นอาคารแก่พวกเจ้าและส่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า)

โองการนี้ถือเป็นข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนถึงความเป็นพระผู้อภิบาลของอัลลอฮ์ และพระองค์คือผู้ทรงสร้างและบริหารจัดการมัน และสิ่งนี้เรียกเรื่องให้พวกเขาเคารพสักการะพระองค์และไม่ตั้งภาคีต่อสิ่งใดๆ เคียงคู่กับพระองค์.



บทที่หก: การเป็นนบี และบรรดานบี อะลัยฮิมุศตะลาตุวัสสลาม

ข้อที่หนึ่ง: ความจริงของการเป็นนบี

ในบริบทนี้ จะเป็นการดีที่เราจะพูดเกี่ยวกับ: การเป็นนบี ศาสนทูต และ โองการที่ศาสนทูตของอัลลอฮ์ อะลัยฮิสสลาม ได้รับ ดังนั้นเราจึงกล่าวว่า:

ประการที่หนึ่ง: นบี คือ ตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่ ที่ไม่สามารถที่จะประเมินค่าได้นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้นผู้ทรงกำหนดและทรงจัดการมัน และทรงประทานตำแหน่งนี้ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากหมู่บ่าวของพระองค์ และไม่มีใครสามารถประเมินค่าของตำแหน่งอันมีเกียรติและยิ่งใหญ่นี้ได้ นอกจากผู้ที่อัลลอฮ์ทรงเลือกให้เป็นนบี จากเหล่าบรรดานบีและบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุศสลาม เท่านั้น มันเป็นตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่ที่อัลลอฮ์ทรงเลือกเป็นการเฉพาะให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น

การเป็นนบีคือการเลือกและการคัดสรรจากพระองค์อัลลอฮ์แก่บรรดานบีและเราะซูลของพระองค์อะลัยฮิมุศสลาม เพื่อให้พวกเขาได้รับ โองการจากอัลลอฮ์ ซึ่งมันคือศาสน์แห่งพระเจ้าที่ครอบคลุมเนื้อหาในทุกประเด็นที่อัลลอฮ์ประสงค์ต่อประชาชาติที่ศาสน์นั้นถูกประทานยังพวกเขาและในศาสน์นั้นประกอบด้วยทุกสิ่งที่มีมนุษย์ต้องใช้ในการปฏิรูปศาสนาของเขา ปฏิรูปชีวิตในโลกนี้และโลกหน้า และมีเรื่องราวแห่งความจริงที่เร้นลับที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์ และเกี่ยวกับการกำเนิดของทุกสิ่ง เกี่ยวกับการสร้างท้องฟ้าและสิ่งที่อยู่ therein และมีเรื่องราวเกี่ยวกับประชาชาติต่างๆ ในอดีตที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ต้องเรียนรู้จากเรื่องราวเหล่านั้นและในศาสน์นั้นมีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น เช่น การฟื้นคืนชีพของทุกสิ่ง การรวมตัวกัน และผลตอบแทนสำหรับพวกเขา ตลอดจนคำสั่งและการห้ามของพระเจ้า และในนั้นมีกฎหมายแห่งบทบัญญัติ และศาสน์นั้นเป็นทั้งวิทย์ปัญญา ความรู้ การชี้นำ ความกระจำง แสงสว่าง และการดักเตือนจากอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวของพระองค์

และสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มีในศาสน์แห่งพระเจ้า คือการศรัทธาต่อความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ และศรัทธาต่อพระองค์ และสิ่งที่จำเป็นในการสักการะอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว การศรัทธาต่อวันอากิเราะฮ์ซึ่งเป็นวันพิพากษา และละทิ้งการสักการะต่อสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระองค์ และเตือนให้ห่างไกลจากการตั้งภาคีและการปฏิเสธศรัทธาพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء: 25]

(และเราได้ส่งเราะซูลคนใดก่อนหน้าเข้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า “แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”)[ซูเราะฮ์ อัล-อัมบิยาฮ์: 25]

และความเป็นบิรันนั้น จะนำมาซึ่งความรู้ที่เป็นประโยชน์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَلَكُمْ﴾ [حمد: 19]

(ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ควรแก่การเคารพสักการะโดยเที่ยงแท้) นอกจากอัลลอฮ์ และจงขออภัยโทษต่อความผิดเพื่อตัวเจ้าและเพื่อบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงพฤติกรรมของพวกเจ้าและที่พำนักของพวกเจ้า)[ซูเราะฮ์ มุฮัมมัด: 19]

และนำมาซึ่งการกระทำที่ดีงาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ﴾ [سبأ: 13]

(พวกเจ้าจงปฏิบัติงานเถิด โอ้ วงศ์วานของดาวิดเอ๋ย! เพื่อเป็นการขอบคุณ และส่วนน้อยแห่งปวงบ่าวของเราที่เป็นผู้ขอบคุณ)[ซูเราะฮ์ สบะฮ์: 13]

และการเป็นบิรันนั้น ถือว่าเป็นความโปรดปรานจากพระเจ้าโดยตรง ซึ่งไม่ได้มาด้วยการแสวงหา หรือด้วยการสืบทอด หรือด้วยวิธีอื่นใด แต่เป็นความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงประทานแก่ใครก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์จากบรรดาบ่าวของพระองค์ที่ยำเกรง และเป็นหน้าที่ที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้แก่บ่าวของพระองค์ที่มีคุณธรรม เพื่อให้พวกเขาทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนา และเขาต้องอดทนต่อการทดสอบ การปฏิเสธ และการต่อสู้ของกลุ่มชนของเขาที่มีต่อเขาเพราะอัลลอฮ์ไม่ได้ส่งศาสนทูตหรือนบีท่านใด ยกเว้นว่ากลุ่มชนของเขาจะปลุกเร้าความเป็นศัตรูและความเกลียดชังต่อเขา ปฏิเสธการเผยแผร์ของเขา และพยายามสกัดกั้นผู้คนให้ออกห่างจากเขาและจากการเผยแผร์ของเขา แต่กระนั้นก็ตาม ก็มีผู้ที่มานับถือศาสนาอิสลาม และมีผู้ที่ปฏิเสธ และการเป็นศาสนทูตได้สิ้นสุดด้วยการส่งนบี มุฮัมมัด เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์ ดังนั้นท่านคือศาสนทูตท่านสุดท้าย อะลัยฮิมุสลาม

ประการที่สอง: เราะซูล คือมนุษย์ที่อัลลอฮ์ทรงคัดเลือก ทรงคิดสรรและทรงพึงพอพระทัยเพื่อให้เป็นศาสนทูต (เราะซูล) จากอัลลอฮ์เพื่อส่งไปยังบรรดาบ่าวของพระองค์ ในฐานะผู้เผยแผร์จากอัลลอฮ์ ดังนั้นตำแหน่งการเป็นเราะซูลเป็นตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่ที่อัลลอฮ์ทรงเลือกเฉพาะแก่ผู้ที่เป็นบิรัน (เผยพระวะนะ) ดังนั้นพระองค์จึงทรงขัดเกลา

เขาให้บริสุทธ์ และอัลลอฮ์ทรงทำให้เขาเป็นผู้ที่สมบูรณ์ทั้งด้านศีลธรรม สติปัญญา ความรู้ ความเข้าใจ และความ
ปรีชาญาณ และทรงจัดเตรียมให้เขาด้วยคุณสมบัติต่างๆ ที่สมบูรณ์แบบเพื่อให้เหมาะสมที่จะรับการแบกรับ โองการ
ของอัลลอฮ์ และเผยแพร่ให้แก่ผู้คนหากไม่ใช่เพราะความสมบูรณ์แบบที่อัลลอฮ์ทรงมอบให้แก่บรรดาศาสนทูตของ
พระองค์แล้ว แน่อนพวกเขาจะไม่สามารถทนได้และไม่สามารถปฏิบัติตามหน้าที่แห่งการเป็นเราะซูลของอัลลอฮ์
ได้อย่างดีแน่นอน ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงครัสแก่นบี มูซา อะลัยฮิสลาม ว่า:

﴿وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ [طه: 39]

(และเพื่อเจ้าจะได้รับการเลี้ยงดูภายใต้การดูแลของข้า)[ซูเราะฮ์ ฏอฮา : 39]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَأَصْطَفَيْنَاكَ لِنَفْسِي﴾ [طه: 41]

(และข้าได้คัดเลือกเจ้าไว้ (เป็นศาสนทูต) สำหรับตัวข้า)[ซูเราะฮ์ ฏอฮา : 41]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงครัสถึงท่านนบี และเราะซูลคนสุดท้ายว่า:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقِي عَظِيمٍ﴾ [القلم: 4]

(และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่)[ซูเราะฮ์ อัล-กอลัม: 4]

ทั้งนี้เพื่อให้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์สามารถถ่ายทอดศาสน์และ สามารถสร้างข้อโต้แย้งขึ้นเหนือผู้คนได้ เชิญ
ชวนให้พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และเตือนพวกเขาให้ระวังการตั้งกาลีและการปฏิเสธศรัทธา

และการเลือกสรรการเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์นั้นเป็นไปตามความปรีชาญาณ ความประสงค์ และการ
เลือกสรรของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงครัสว่า:

﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ [الأنعام: 124]

(อัลลอฮ์ทรงรู้ดีที่ว่าพระองค์จะทรงวางหน้าที่การเป็นเราะซูลไว้ที่ไหน)[ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 124]

อัลลอฮ์ทรงสนับสนุนบรรดาเราะซูลของพระองค์ ด้วยสัญญาณต่างๆ ที่แสดงถึงความศักดิ์จริงของพวกเขา ดังที่
จะกล่าวไว้ในหัวข้อที่เฉพาะเกี่ยวกับเรื่องนี้ในบทนี้

ศาสนทูตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ นูห์ อิบรอฮีม มูซา อีซา (เยซู) และมุฮัมมัด อะลัยฮิมุสสะลาตุวัสสลาม และที่
ประเสริฐที่สุดในบรรดาเราะซูล และเป็นท่านสุดท้าย คือ ท่านเราะซูลมุฮัมมัด ที่อลลัฮ์อูอะลัยฮิวะสัลลิม

ประการที่สาม: อัลวะฮยู (วิวรณ์) คือการแจ้งที่ซ่อนเร้นและรวดเร็วจากอัลลัฮ์ถึงศาสนทูตของพระองค์ มลาอิกะฮ์ที่ทำหน้าที่เรื่องวะฮยูเป็นผู้ถ่ายทอดไปยังพวกเขา มลาอิกะฮ์ท่านนี้คือญิบรีล อะลัยฮิสสลาม วิวรณ์เป็นพระ
วณะของอัลลัฮ์ที่มลาอิกะฮ์ได้ทำการถ่ายทอดถึงเราะซูล และเราะซูลของอัลลัฮ์จะรับโองการในรูปแบบใด
รูปแบบหนึ่ง ดังที่กล่าวไว้ในโองการนี้ อัลลัฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ وَمَا كَانَ لِنَبِّئِكَ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآيَاتِهِ
مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾ [الشورى: 51]

(และไม่เป็นการบังควรแก่มนุษย์คนใดที่จะให้อัลลัฮ์สนทนากับเขา เว้นแต่โดยทางวะฮยู หรือโดยทาง
เบื้องหลังม่าน หรือ โดยการส่งทูตมา แล้วเขา (มลาอิกะฮ์) ก็จะนำวะฮยูมาตามที่พระองค์ทรงประสงค์โดย
บัญชาของพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงปรีชาญาณ)(ซูเราะฮ์ อัล-ชูรอ: 51)

(ดังนั้นบรรดานบีจะได้รับการโองการของอัลลัฮ์ในหลาย ๆ วิธี ได้แก่ การที่อัลลัฮ์ตรัสแก่เขาจากหลังม่าน
บางครั้งอัลลัฮ์ส่งมลาอิกะฮ์มาบอกสิ่งที่มาจากพระองค์แก่เขา บางครั้งก็ทรงประทานโองการต่างๆ แก่เขาในขณะที่
เขาหลับ บางครั้งพระองค์ทรงใส่โองการไว้ในจิตใจของเขาและคลอใจให้เขา เพื่อที่เขาจะได้ไม่สงสัยว่าเรื่องนี้เป็น
เช่นนี้และทำให้ท่านเกิดความมั่นใจ)⁴²

ข้อที่สอง: คุณลักษณะของบรรดานบี หน้าที่และภารกิจของพวกเขา

อัลลัฮ์ทรงเลือกบรรดาเราะซูลและบรรดานบีจากหมู่มนุษย์เป็นไปด้วยความปรีชาญาณ ความรอบรู้ และพระ
ประสงค์ของพระองค์ จากบรรดาบ่าวที่ดีที่สุด สมบูรณ์ที่สุด ทั้งในด้านวงศ์ตระกูลและสายเลือดในหมู่ผู้คนของพวก
เขา สมบูรณ์ที่สุดในด้านสติปัญญา เป็นผู้มั่งใจบริสุทธิ์ที่สุด มีกายที่สะอาด ซื่อสัตย์ที่สุดและซัดเจนที่สุดในวาจา
เป็นผู้ที่เอื้อเฟื้อที่สุด บริสุทธิ์ที่สุด ยุติธรรมที่สุด และเป็นผู้ที่อ่อนโยนที่สุดในการคบค้าสมาคมกับผู้อื่น

⁴² จากหนังสือ อัลอิอ์ลาม บิมา ฟี คินียะฮ์ศอรอ มินัลฟะฮาด วัลอาฮาม (238)

และเราชุลก่อนการเป็นเราชุลของอัลลอฮ์นั้น เขาคือหนึ่งในบุคคลที่สมบูรณ์แบบที่สุดในด้านสติปัญญา คุณธรรม รูปธรรม และศีลธรรม และก่อนการเป็นนบีของเขานั้น จะไม่มีสิ่งใดทำให้เสียความหน้านับถือ เช่น กระทำการที่ผิดศีลธรรม จงใจโกหก กดขี่ผู้อื่น และการต่อโกงทรัพย์สินของพวกเขา

หลังจากได้รับการแต่งตั้งเป็นนบีแล้ว อัลลอฮ์ทรงปกป้องเขาจากบาป ประทานโอการลงมาให้เขา และสนับสนุนเขาด้วยมลาอิกะฮ์ ด้วยสัญญาแห่งความยิ่งใหญ่ ข้อโต้แย้ง และหลักฐานที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการตั้งภาคี และการปฏิเสธอัลลอฮ์ และในบทนี้เราจะกล่าวถึงบางสัญญาที่แสดงถึงความเป็นนบีด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮ์

และบรรดาเราชุล อะลัยอิมุสลาม พวกเขาเป็นมนุษย์ พวกเขากินและเดินในตลาดเหมือนกับมนุษย์คนอื่นๆ และพวกเขาไม่มีภรรยาและลูกหลาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ﴾ [الفرقان: 20]

(และเราได้ส่งคนใดจากบรรดาเราชุลก่อนหน้าเจ้า นอกจากพวกเขาจะรับประทานอาหารอย่างสามัญชน และเดินท้องไปในตลาด)(ซูเราะฮ์ อัล-ฟุรกอน: 20)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۗ﴾ [الرعد: 38]

(และแท้จริง เราได้ส่งบรรดาเราชุลมาก่อนหน้าเจ้า และเราได้ให้พวกเขามีภรรยาและลูกหลาน และไม่มีสิทธิ์ใดๆ สำหรับเราชุลที่จะนำมาซึ่งสัญญา (ปาฏิหาริย์) เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์ สำหรับทุกสิ่งทุกอย่างนั้น มีบันทึกไว้แล้ว)(ซูเราะฮ์ อรเราะอ์ดู: 38)

แต่พวกเขาเป็นมนุษย์ที่ถูกประทานโอการมาจากอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِم مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ﴾ [يوسف: 109]

(และเรามีได้ส่งผู้ใดมาก่อนเจ้า นอกจากบรรพบุรุษจากชาวเมืองที่เราให้วะฮีย์แก่พวกเขา)[ซูเราะฮ์ ยูซุฟ: 109]

และอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงสูงส่ง ตรัสว่า:

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾﴾ [ابراهيم: 11]

(บรรดาเราะซูลของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเรามีใช้อื่นใด นอกจากเป็นปฤชนเช่นเดียวกับพวกท่าน แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์ ไม่บังควรแก่เราที่จะนำหลักฐานมาแสดงแก่พวกท่าน เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น และแก่อัลลอฮ์เท่านั้น บรรดาผู้มีอิมานพึงมอบความไว้วางใจเถิด)[ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม: 11]

และอัลลอฮ์ส่งเราะซูลมาด้วยภาษาของกลุ่มชนของเขา เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจในสิ่งที่เขานำมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ ۗ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾﴾ [ابراهيم: 4]

(และเรามีได้ส่งเราะซูลคนใด นอกจากด้วยการพูดภาษาชนชาติของเขา เพื่อจะได้ชี้แจงอย่างชัดเจนแก่พวกเขา อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ)[ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม: 4]

อัลลอฮ์ทรงทำให้บรรดาศาสนทูต มีความสมบูรณ์ในลักษณะนี้ เพื่อเป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้ติดตาม หากพวกเขาสั่งให้ทำอะไร พวกเขาจะเป็นคนแรกที่ทำ และหากพวกเขาห้ามสิ่งใด พวกเขาจะเป็นคนแรกที่หลีกเลี่ยง นบี หุอัยบ์ ได้กล่าวแก่กลุ่มชนของท่าน ดังที่อัลลอฮ์ ได้กล่าวเกี่ยวกับท่านว่า:

﴿قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتِطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ [هود: 88]

(เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พวกท่านมิเห็นคอกหรือ หากฉันมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์ได้ประทานริชกีแก่ฉัน ซึ่งเป็นริชกีที่ดีจากพระองค์และฉันมิปรารถนาที่จะขัดแย้งกับพวกท่าน ในสิ่งที่ฉันได้ห้ามพวกท่านให้ละเว้น ฉันมิปรารถนาสิ่งใดนอกจากการปฏิรูปให้ดีขึ้นเท่าที่ฉันสามารถ และความสำเร็จของฉันจะไม่เกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ แต่พระองค์ก็ฉันขอมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นฉันกลับไปหา)[ซูเราะฮ์ ฮูด: 88]

อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้ผู้ติดตามบรรดานบี ให้ยึดบรรดานบีเป็นแบบอย่างสำหรับพวกเขาในเรื่องความดี อัลลอฮ์ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ [الأحزاب: 21]

(โดยแน่นอน ในเราะซูลของอัลลอฮ์มีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์และรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก)[ซูเราะฮ์ อัล-อะหะซิบ: 21]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ﴾ [الممتحنة: 6]

(อิบรอฮีมและกลุ่มชนของเขานั้น) เป็นแบบอย่างที่ดีแก่พวกเจ้า แต่บรรดาผู้ที่หวังต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์และผู้ใดคิดหลังให้ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมั่งคั่ง ผู้ทรงสมควรได้รับการสรรเสริญมากที่สุด)[ซูเราะฮ์ อัล-มุตตะฮินะฮ์: 6]

สำหรับหน้าที่ของบรรดานบีและบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุศลามา วัสสลาม ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการเรียกร้องให้พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศักราชพระองค์โดยไม่มีตั้งภาคีใดๆ กับพระองค์ และศรัทธาต่อวันอากิเราะฮ์ คือวันฟื้นคืนชีพ วันแห่งการตอบแทน วันพิพากษา และอัลลอฮ์ไม่ได้ส่งนบีท่านใด นอกจากพระองค์ทรงสั่งให้เขาเรียกร้องประชาชนของเขาให้ศรัทธาในความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ และศรัทธาในวันอากิเราะฮ์ และนำพวกเขาออกจากความมีคัมของกรปฏิบัติศรัทธา การตั้งภาคี และความเชื่อใน โศคลง คู่แสงสว่างแห่งการศรัทธา อิสลาม ความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ความยุติธรรม การยืนหยัด และชีวิตที่ดีเขาได้อธิบายแก่พวกเขาถึงขั้นตอนและรายละเอียดในการศักราชของพวกเขา และสิ่งดีๆ ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่พวกเขา และอธิบายนสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเขา เช่นการตั้งภาคี การห้ามฆ่าผู้อื่นโดยไม่ชอบธรรม การห้ามล่วงประเวณี และการผิดศีลธรรม ไม่ว่าในแบบเปิดเผยหรือซ่อนเร้น การห้ามกินดอกเบี้ย และการใช้ทรัพย์สินผู้อื่นอย่างไม่ยุติธรรม และห้ามสิ่งที่ทำลายสติปัญญาจากสิ่งที่น่ารังเกียจและชั่วร้าย

ในบรรดาหน้าที่ของบรรดาศาสนทูต อะลัยฮิมุศลามา คือการอ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์ที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา สอนวิชาปัญญาแก่บรรดาผู้ติดตามเขา ชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ในศีลธรรม คำพูด และความเชื่อต่างๆ ของพวกเขา ซึ่งนะพวกเขาเมื่อหลงทาง เตือนพวกเขาถึงกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์หากพวกเขาเพิกเฉย และทำการฟื้นฟูสิ่งที่หายไปจากศาสนาของพวกเขา และปกป้องพวกเขาให้ออกห่างจากข้อผิดพลาดและการทุจริต

หน้าที่และภาระที่ยิ่งใหญ่ที่สุดประการหนึ่งของพวกเขาคือการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ติดตามเขา โดยที่พวกเขาจะปฏิบัติทุกอย่างตามที่เขาเรียกร้องผู้ติดตามนั้น และจะออกห่างจากทุกสิ่งที่เขาห้ามจากสิ่งนั้น

และในบรรดาหน้าที่ของบรรดานบี อะลัยฮิมุศลามา คือ นบีคนก่อนจะแจ้งข่าวดีถึงการมาของนบีคนต่อไปและสั่งให้ผู้คนที่จะพบกับท่านนบีให้ศรัทธาต่อท่านนั้น และนบีคนถัดไปก็จะศรัทธาต่อนบีคนก่อน และท่านก็จะสั่งกลุ่มชนของเขาให้ศรัทธาต่อนบีคนก่อนนั้นด้วยเช่นกัน เนื่องจากการปฏิเสชนบีคนใดคนหนึ่งก็อัลลอฮ์ส่งมานั้น เหมือนกับการไม่ศรัทธาต่อนบีคนอื่นๆ ด้วย

บรรดานบีทุกท่านมาเพื่อรักษาศาสนาที่เที่ยงแท้ รักษาชีวิต เลือด และทรัพย์สินเงินทอง รักษาสติปัญญา และรักษาเชื้อสาย เพราะการรักษาศาสนาที่เที่ยงแท้ก็ก่อให้เกิดความรอดปลอดภัยของมนุษย์ในสองโลก การปกป้องรักษาชีวิตและเลือดนั้น คือความรอดปลอดภัยของผู้คนและประเทศชาติ การปกป้องรักษาสติปัญญา คือความรอดปลอดภัยของมนุษย์จากความหลงผิดและความงมงาย การปกป้องรักษาทรัพย์สินเงินทองคือความรอดความปลอดภัยในการดำรงชีวิตของผู้คนและความมั่นคงในการดำรงชีวิตของพวกเขา และในการรักษาเชื้อสายก็คือการอนุรักษ์เผ่าพันธุ์มนุษย์ และความปลอดภัยจากมลทินของการล่วงประเวณีและการทำลายเชื้อสาย.

ข้อที่สาม: ข้อพิสูจน์แห่งการเป็นนบี และสัญญาณต่างๆ ของนบี

หลักฐานแห่งการเป็นบี คือ: หลักฐานที่เป็นข้อพิสูจน์ถึงความสัจจริงของบรรดาบีและเราะซูล อะลัยฮิมุศ เสาะลาควัสสลาม ซึ่งมีมากมายและหลากหลาย และในบรรดาหลักฐานเหล่านั้น มีดังต่อไปนี้:

หลักฐานที่หนึ่ง: สิ่งที่มีระบุใน โองการที่พวกเขาเข้ามาอันได้แก่การเรียกร้องให้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งเร้นลับ กฎหมายแห่งบทบัญญัติที่รัดกุม การกระทำและสถานการณ์ต่างๆ อันยิ่งใหญ่ ความเมตตาต่อผู้อื่น เรียกร้องพวกเขาสู่สิ่งที่ทำให้พวกเขาสงบสุขและปลอดภัย และเรียกร้องให้พวกเขาละทิ้งการปฏิเสธศรัทธาและการตั้งภาคีต่อพระองค์ และดักเตือนพวกเขาให้ห่างไกลจากมารยาทต่างๆ ที่ไม่ดี และสาเหตุแห่งความสูญเสีย

และสิ่งที่พวกเขานำมาไม่ว่าจะเป็นกฎหมายแห่งบทบัญญัติและเรื่องราวต่างๆ ที่แสนรัดกุมและละเอียด เปิดเผยความจริงและชี้ว่าบรรดาสรรพสิ่ง ทั้งหลายนั้นล้วนเป็นสิ่งที่จะต้องยอมรับว่ามันไม่ได้มาจากมนุษย์ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีความรู้หรือชาญฉลาดแค่ไหนก็ตาม เพราะความรัดกุมและละเอียดในกฎหมายแห่งบทบัญญัติและเรื่องราวต่างๆ นี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ นอกจากโองการจากอัลลอฮ์เท่านั้น

หลักฐานที่สอง: สัญญาต่างๆ ที่ชัดเจน และบางคนเรียกสิ่งนั้นว่าปาฏิหาริย์ และคำว่าปาฏิหาริย์นั้นคือ สิ่งที่ฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถทำได้เมื่อถูกท้าทาย และมันเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งอัลลอฮ์ –หากพระองค์ทรงประสงค์– จะทรงทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นกับผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์เพื่อแสดงถึงความเป็นบีของเขา เพื่อแสดงความสัจจริงและความถูกต้องของการเป็นเราะซูลของเขา ปาฏิหาริย์ของบรรดาเราะซูลนั้นมากมาย เช่นอูฐที่นับศอลิห์ อะลัยฮิสสลาม ได้นำมาเพื่อเป็นข้อพิสูจน์แก่กลุ่มชนของเขา และการเปลี่ยนไม้เท้าให้เป็นงูเพื่อเป็นปาฏิหาริย์สำหรับบีมุซา อะลัยฮิสสลาม และการรักษาคนตาบอดและคนโรคเรื้อน และให้มีชีวิตฟื้นขึ้นมาอีกครั้งเพื่อเป็นปาฏิหาริย์สำหรับบีอิซา อะลัยฮิมุศสลาม และปาฏิหาริย์ต่างๆ ของท่านบี มุฮัมมัด คือลัลลอลอะลัยฮิวะสัลลัมซึ่งมีมากมาย และที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคืออัลกุรอาน ซึ่งเป็นปาฏิหาริย์ชั่วนิรันดร์ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงท้าทายและมนุษย์ และปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ ซึ่งก็คืออัลกุรอานจะคงอยู่ต่อไปจนถึงวันพิพากษา ดังที่เราได้อธิบายไปแล้ว และหนึ่งในปาฏิหาริย์นั้นคือการอิสรอฮ์ และเมื่อยะรอญญ์ การแยกของดวงจันทร์ การดัสเบยะห์ก่อนกรวดบนฝ่ามือของท่าน และความโหยหาของลำต้นอินทผาลัมที่มีต่อท่าน การพูดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์อนาคตและอดีต หลักฐานของการเป็นบีนั้น ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงปาฏิหาริย์เท่านั้น แต่มีมากมายและหลากหลาย

และเป็นที่รู้กันว่าสัญญาต่างๆ และปาฏิหาริย์ต่างๆ ของบรรดาเราะซูลนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นตามความต้องการหรือเพราะพลังหรือความสามารถของพวกเขาเอง แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นผ่านบี เพื่อเป็นสัญญาและสัญลักษณ์แห่งความสัจจริงของเขา เช่นการแยกดวงจันทร์ การเปลี่ยนไม้เท้าให้กลายเป็นงู การประทานอัลกุรอานลงมา และพูดถึงเรื่องราวที่เป็นเรื่องเร้นลับที่อัลลอฮ์ทรงบอกเขา ด้วยเหตุนี้ เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขาได้

ขอให้ มุฮัมมัด ผู้เป็นเราะซูลตลอดชีวิต ล้อลลอะฮูอะลัยฮะสลัลม ให้นำอักษรอลงมาแก่พวกเขาสักหนึ่งโองการ
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْأَيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾﴾
[العنكبوت: 50]

(และพวกเขาบอกว่า ทำไมสัญญาณต่างๆ จากพระเจ้าของเขาจึงมิถูกประทานมายังเขา จึงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) แท้จริงสัญญาณเหล่านั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันเป็นผู้ตักเตือนอันกระจ่างแจ้งเท่านั้น) (ซูเราะฮ์ อัลอังกะ
ษะบูต: 50)

หลักฐานที่สาม: แนวทางของบรรดาบิรอนั้นเป็นหนึ่งเดียว ในสิ่งที่พวกเขาสั่งใช้เกี่ยวกับการเคารพสักการะ
ต่ออัลลอฮ์ การปฏิบัติเพื่อเป็นการเชื่อฟังพระองค์ การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ และศรัทธาต่อบรรดาศ็ลวันและ
บรรดาระซูล ฉะนั้นยอมเป็นไปไม่ได้ว่าจะมีรอซูลท่านหนึ่งท่านใดเบี่ยงเบนออกจากแนวทางที่พวกเขาต่างเห็น
พ้อง ดังนั้นท่านที่มาทีหลังจะยืนยันถึงความศักดิ์จริงของท่านที่มา ก่อน และท่านที่มา
ก่อนก็แจ้งข่าวดีถึงการมาของท่านที่มาหลัง ดังเช่นท่านอัลมะฮะชะฮ์ (นบอิซา) และผู้ที่มาก่อนหน้าท่าน ได้แจ้งข่าวดี
ถึงการมาของศาสนทูตของอัลลอฮ์ มุฮัมมัด คือลลอะฮูอะลัยฮะสลัลม และเช่นเดียวกับที่ท่านเราะซูลตลอด มุฮัม
มัด คือลลอะฮูอะลัยฮะสลัลม ได้ให้การยืนยันถึงความศักดิ์จริงของบรรดาระซูลก่อนหน้าท่านทุกคน

และเช่นเดียวกัน จะไม่มีความขัดแย้งหรือข้อพิพาทระหว่างพวกเขาและเรื่องราวของพวกเขาก็จะไม่ปรากฏการ
สวนทางกับความเป็นจริงและไม่เกิดข้อผิดพลาดใดๆแต่เรื่องราวของพวกเขาก็ทั้งหมดคือความจริงและถูกต้อง

หลักฐานที่สี่: การบอกกล่าวของพวกเขาแก่ประชาชาติในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงวิวัฒนาการแก่เขาเกี่ยวกับอนาคตของชั
ฮนะของพวกเขา และความตกต่ำของศัตวรรษและผลลัพท์อันรันทดจะเป็นของพวกเขา และแล้วสิ่งดังกล่าวก็ได้ปรากฏ
ขึ้นตามที่พวกเขาได้กล่าวไว้ และไม่มีสิ่งใดสวนทางจากสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไว้เลย ดังที่เกิดขึ้นกับบิรอน์ ฮูด สอลิห์
ซุฮัยบ์ อิบรอฮีม ลูฏ มุซา และนบีมุฮัมมัด คือลลอะฮูอะลัยฮะสลัลม อะลัยฮิมอะละฮิณ ดังเรื่องราวที่อัลลอฮ์ทรง
เล่าในคัมภีร์อัลกุรอานแท้จริงบรรดาระซูลเหล่านั้น ได้บอกกับประชาชาติของพวกเขาว่าแท้จริงอัลลอฮ์จะทรง
ลงโทษผู้ที่ปฏิเสธที่ยิ่งและดื้อรั้นประชาชาติของพวกเขาได้ทำการเยาะเย้ยและไม่สนใจถึงการลงโทษที่จะเกิด
ขึ้นกับพวกเขา ดังนั้นการลงโทษจึงเกิดขึ้น ดังที่บรรดาระซูลของอัลลอฮ์ อะลัยฮิมุสลาม ได้กล่าวแจ้งไว้ และพวกเข
เขาไม่สามารถยืนหยัดได้และไม่ได้รับชัยชนะ

หลักฐานที่ห้า: อัลลอฮ์ทรงสนับสนุนบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม พระองค์ทรงให้การสนับสนุนพวกเขาด้วยสัญญาแห่งความยิ่งใหญ่ (ปาฏิหาริย์และโอองการ) และข้อพิสูจน์ และข้อโต้แย้งต่างๆ ที่สนับสนุนพวกเขาในการตอบโต้บรรดาผู้ปฏิเสธ ที่คือร็อน ห็อัยโศ และห็อัยของ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعُلُ لَكُمَا سُلْطَنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّتِنَا أُنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾ [الفصص: 35]

(พระองค์ตรัสว่า เราจะให้เจ้ามีความเข้มแข็งด้วยพี่ชายของเจ้า และเราจะให้เจ้าทั้งสองมีอำนาจ ดังนั้นพวกเขาจะเข้าไม่ถึงเจ้าทั้งสองหรอกเพราะสัญญาต่างๆ ของเรา เจ้าทั้งสองและผู้ตามเจ้าทั้งสองเป็นผู้ชนะ)(ซูเราะฮ์ อัลเกาะศ็อศ: 35)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾ [غافر: 51]

(แท้จริงเราจะช่วยเหลือบรรดาเราะซูลของเรา และบรรดาผู้ศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งในชีวิตบนโลกนี้ และในวันที่ซึ่งปวงพยานจะยืนขึ้นเป็นพยาน)(ซูเราะฮ์ มอไฟร: 51)

เป็นที่ทราบกันดีจากกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ว่าพระองค์ทรงสนับสนุนผู้คนที่ซื่อสัตย์ เปิดโปงคนโกหก และไม่สนับสนุนพวกเขา แต่พระองค์จะต้องทำลายพวกเขา เพราะไม่มีใครก็ตามที่อ้างว่าอัลลอฮ์ทรงส่งเขามาโดยเขาเป็นคนโกหก อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงให้เวลาแก่เขาได้สบายในชีวิตชั่วระยะเวลาหนึ่ง จากนั้นจึงทำลายเขา และทรงทำให้ความหายนะของเขานั้นเป็นบทเรียนและความอัปยศแก่เขาทั้งในโลกนี้และในชีวิตหลังความตาย

หลักฐานที่หก: สภาพของผู้เป็นนบีก่อนและหลังการเป็นนบีของเขาเป็นพยานถึงการเป็นนบีของเขา เพราะความซื่อสัตย์ ศีลธรรม และความจริงใจของเขาได้ขับยั้งพวกเขาจากการโกหกต่อบุคคลทั่วไป ดังนั้นเมื่อเขาได้ละทิ้งการโกหกต่อคนในครอบครัวของเขาแล้วเขาจะโกหกต่ออัลลอฮ์ได้อย่างไร? ทั้งที่คนในครอบครัวไม่รู้ถึงการโกหกและการหลอกลวงของเขา แต่ตรงกันข้าม พวกเขารู้จักเขาเพราะศีลธรรมอันดีของเขา และด้วยเหตุนี้กลุ่มชนของนบีมุฮัมมัดจึงกล่าวกับซุฮัยบ์ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสเกี่ยวกับพวกเขาว่า:

﴿قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُوكُمْ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ

لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ [هود: 87]

(พวกเขากล่าวว่า โอ้อูฮัยบ์เอ๋ย การละเมิดของท่านสั่งสอนท่านว่า ให้พวกเราละทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพบูชา หรือว่าให้เรากระทำต่อทรัพย์สินของเราตามที่เราต้องการกระนั้นหรือ แท้จริงท่านนั้นเป็นผู้อดทนขันติ เป็นผู้มีสติปัญญา)(ซูเราะฮ์ ฮูด : 87]

ดังนั้น เมื่อโองการของอัลลอฮ์ได้มาถึงท่านนบีมุฮัมมัด ผู้เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์อย่างกระตั้นหัน ท่านก็ได้ไปหาท่านหญิงคอดีญะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ภรรยาของท่าน และเล่าให้นางฟังถึงสิ่งที่ท่านได้พบเห็น นางจึงกล่าวแก่ท่านว่า:(จงสบายใจเถิด! ขอสาบานต่ออัลลอฮ์พระองค์จะไม่ทำให้ท่านอับอาย และขอสาบานต่ออัลลอฮ์แท้จริงท่านเป็นผู้รักษาความสัมพันธ์ทางเครือญาติ สัจจะในวาจา คอยดูแลผู้ที่อ่อนแอ ช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ให้เกียรติแก่ และช่วยเหลือในทุกภัยพิบัติที่เกิดขึ้น) (44)ดังนั้น นางจึงยกข้อพิสูจน์ด้วยความซื่อสัตย์ ศีลธรรมอันดี และความมีน้ำใจที่เกิดขึ้นในชีวิตของท่าน เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ถึงความซื่อสัตย์ในสิ่งที่ท่านได้กล่าวไว้เกี่ยวกับโองการที่ถูกประทานลงมาถึงท่าน และนางรู้ว่าการที่ท่านไม่เคยโกหกต่อเพื่อนมนุษย์ก็ย่อมเป็นไปได้ที่ไม่ได้ที่ท่านจะกล้าโกหกต่ออัลลอฮ์ เป็นไปไม่ได้สำหรับผู้เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์⁴³

หลักฐานที่เจ็ด: สิ่งทีบรรดานบีและเราะซูลนำมานั้น สอดคล้องกับสติปัญญา ขอมรับ โดยธรรมชาติ และในนั้นมนุษย์ได้พบเป้าหมายและความชอบธรรมต่างๆ ทั้งทางด้านศาสนาและทางโลกของพวกเขา และยิ่งกว่านั้น มนุษย์ต่างรอคอยสิ่งที่พวกเขาंना เพราะพวกเขาได้นำซึ่งจริยธรรมและความสูงส่งของมัน ดังนั้นท่านเราะซูลอัลลอฮ์คืออัลลอฮ์ อะลัยฮิซซะล๊าม จึงกล่าวว่า:(แท้จริงนั้นถูกส่งมาเพื่อทำให้จริยธรรมอันดีงามมีความสมบูรณ์).⁴⁴ ในทางกลับกัน เป็นไปไม่ได้ที่ผู้เป็นนบีจะสั่งบางสิ่งบางอย่าง แล้วผู้คนที่จะตอบได้ว่า: หวังว่าเขาจะไม่สั่งใช้ให้ทำสิ่งนั้นหรือหวังว่าเขาจะไม่ห้ามสิ่งนั้น เพราะพวกเขาจะสั่งด้วยความยุติธรรมและห้ามสิ่งที่ผิดศีลธรรม ความชั่วร้าย และการละเมิด⁴⁵

หลักฐานที่แปด: ก่อนที่อัลลอฮ์จะทรงแต่งตั้งนบีเพื่อให้รับหน้าที่การเผยแผ่ศาสนาอิสลามนั้น ไม่เคยปรากฏมาก่อนว่าบรรดากลุ่มชนของเขาจะเคยรับรู้เรื่องเร้นลับและเรื่องอิหม่านจากเขา เขาไม่เคยสั่งใช้ในเรื่องการศรัทธาใน

43 มุคตะฟะฮุนนอบะฮ์ เศาะฮีหัลบุกอรีฮ์(4935) และเศาะฮีหฺมุสลิม (252)

44 มุสนัดอิหม่านอะห์มัด (8952)

45 สามารถดูหลักฐานทั้งหมดนี้ได้ ในหนังสือ อัลอิรซาด อิลา เศาะฮีหัลอิลีฮ์คอด ศลิลี อัลเฟาซาน 181-183.

พระเจ้าองค์เดียว ไม่เคยห้ามการตั้งภาคีและการปฏิเสธศรัทธา ไม่เคยอ่านโองการให้แก่พวกเขาแต่อย่างใด จนกระทั่งเขาได้รับโองการมา และอัลลอฮ์ทรงประทานเกียรติด้วยการแต่งตั้งเป็นเราะซูล อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾﴾ [الشورى: 52]

(และเช่นนั้นแหละเราได้ประทานโองการอัลกุรอานแก่เจ้าตามบัญชาของเรา เจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าอะไรคือคัมภีร์ และอะไรคือการศรัทธา แต่เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นแสงสว่างเพื่อชี้แนะทางแก่ผู้ที่เราประสงค์จากปวงบ่าวของเรา และแท้จริง เจ้าเป็นผู้ชี้นำสู่วางทางที่ถูกต้องอย่างแท้จริง)(ซูเราะฮ์ อีซ-ชุรอ: 52]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِّنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُهُ وَبِيمِينِكَ إِذَا لَا رُتَابَ الْمُبْتَلُونَ ﴿٤٨﴾﴾ [العنكبوت: 48]

และเจ้ามิได้เขียนมันด้วยมือขวาของเจ้า มิฉะนั้นแล้วพวกกล่าวความเท็จจะสงสัยอย่างแน่นอน)(ซูเราะฮ์ อัลอังกะบุต: 48]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَائِي نَفْسِي إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا آدْرَأَكُم بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمْرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ فَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾﴾ [يونس: 15-16]

(และเมื่อบรรดาโองการอันชัดเจนของเราถูกอ่านแก่พวกเขา บรรดาผู้ไม่หวังที่จะพบเรา ก็กล่าวว่า “ท่านจงนำกุรอานอื่นจากนี้มาให้เราหรือเปลี่ยนแปลงเสีย” จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ไม่บังควรแก่ฉันที่จะเปลี่ยนแปลงโดยพลการจากตัวฉัน ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่สิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่ฉันเท่านั้น

แท้จริงฉันกลัวว่า หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉันแล้ว จะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่* จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ ฉันจะไม่อ่านอัลกุรอานแก่พวกท่าน และพระองค์จะไม่ให้พวกท่านได้รู้อัลกุรอานนั้น แน่อนฉันได้มีอาชญากรรมพวกท่านมาก่อนนั้น พวกท่านไม่ใช่สติปัญญาคิดบ้างหรือ)[ซูเราะฮ์ ยูनुส: 15-16]

ข้อที่สี่: นบีมุฮัมมัด คือเราะซูลท่านสุดท้าย และศาสน์ที่เป็นศาสน์สุดท้าย

นบีมุฮัมมัดผู้เป็นเราะซูลท่านสุดท้าย ท่านเป็นผู้ที่มีความประเสริฐ และมีเกียรติในด้านเชื้อสาย และชื่อเสียง ซึ่งท่านเราะซูลมุฮัมมัด ได้กล่าวว่า:"แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเลือกกนิยานะฮ์จากลูกหลานของนบีอิสมายิล และทรงเลือกกุรชจากกนิยานะฮ์ และทรงเลือกตระกูลของฮาซิมจากตระกูลกุเรช และทรงเลือกฉันจากตระกูลของฮาซิม"⁴⁶ และท่านได้รับเกียรติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งไม่มีใครเทียบได้ นั่นคือ อัลลอฮ์ทรงขัดเกลาและทรงเลือกท่านให้เป็นนบีและศาสนทูต ท่านสุดท้าย และอัลลอฮ์ทรงทำให้ท่านเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ ทำให้ท่านเป็นผู้สมบูรณ์แบบ และทรงทำให้ท่านมีความสมบูรณ์แบบ ซึ่งไม่มีกับผู้อื่นนอกจากท่านเท่านั้น อัลลอฮ์ทรงทำให้สติปัญญาของท่านบริสุทธิ์ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลาตรัสว่า:

﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾ [النجم: 2]

(สหาย(มุฮัมมัด) ของพวกเจ้า(ชาวมักกะฮ์)มิได้หลงผิดและเชื่อมั่นในทางที่ผิด)[ซูเราะฮ์ อันนัจญุมิ: 2]

และทรงให้การรับรองถึงความบริสุทธิ์ของท่าน ทั้งด้านจิตใจและความประพฤติ ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า:

﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ [النجم: 11]

(จิตใจ (ของมุฮัมมัด) มิได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาได้เห็น)[ซูเราะฮ์ อันนัจญุมิ: 11]

และทรงให้การรับรองถึงความบริสุทธิ์ของท่าน ในด้านการพูดของท่าน ดังที่พระองค์ ทรงตรัสว่า:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ [النجم: 3]

(และเขามิได้พูดตามอารมณ์)[ซูเราะฮ์ อันนัจญุมิ: 3]

⁴⁶ เศาะฮิห์ มุสลิม (2276)

ทรงให้การรับรองถึงความบริสุทธิ์ ในด้านการใช้สายตาของท่าน ดังที่พระองค์ ทรงตรัสว่า:

﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾ [النجم: 17]

(สายตา (ของมุฮัมมัด) มิได้เหลือบแลไปทางอื่น และมิได้ล่งเกินไป)[ซูเราะฮ์ อันนัจมี: 17]

ทรงให้การรับรองเกี่ยวกับจริยธรรมของท่าน และท่านเป็นบุคคลที่มีจริยธรรมอันสูงส่ง ท่านเป็นคนใจบุญ มีความรับผิดชอบ มีความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ บริสุทธิ์ วัธน์*และซุฮ์ด* และมีความกล้าหาญ จนกระทั่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสถึงท่านว่า:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ [القلم: 4]

(และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่)[ซูเราะฮ์ อัล-เกาะลัม: 4]

และอัลลอฮ์ทรงปิดท่ายการเป็นนบีและการเป็นเราะซูลของพระองค์นั้นด้วยนบีมุฮัมมัด ที่ออลักลอสุอะลียฮิ วะสัลลัม และทรงให้เกียรติแก่ท่านด้วยการแต่งตั้งให้ท่านเป็นเราะซูลสำหรับมวลมนุษย์ทุกคน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [سبأ: 28]

(และเรามีได้ส่งเข้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย แต่ว่า ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้)[ซูเราะฮ์ สะบะอ์: 28]

และพระองค์ทรงให้ท่านเป็นพยานแก่มวลมนุษย์ เป็นพยานให้ประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธา และให้โทษแก่ผู้ ปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนพวกเขา และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนสู่อัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรง ตรัสว่า:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِتْنَا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝٤٥ وَدَاعِيَا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ ۝ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۝٤٦ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا﴾ [الأحزاب: 45-47]

(โอ้ นบีเอ๋ย! แท้จริง เราได้ส่งเข้ามาเพื่อให้เป็นพยาน และผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน * และเป็นผู้ เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ตามพระบัญชาของพระองค์ และเป็นดวงประทีปอันแจ่มจรัส * และจงแจ้ง

ข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า แท้จริง สำหรับพวกเขาจะได้รับความโปรดปรานอันใหญ่หลวงจากอัลลอฮ์(ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ: 45-47]

และท่านนบีมุฮัมมัด คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام เป็นนบีและเป็นเราะซูลที่ประเสริฐที่สุด ท่านเป็นนายแห่งลูกหลานอาดัม เป็นผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรักยิ่ง และเป็นนบีและเราะซูลท่านสุดท้าย อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝﴾ [الأحزاب: 40]

(มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเขา แต่เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่ง)(ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ: 40]

จากท่านอบูสุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า: ท่านเราะซูลอัลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่:" แท้จริงแล้ว อุปรมาฉันและอุปรมาบรรดามีก่อนหน้าฉันเปรียบเสมือนคนที่สร้างบ้านแล้วสร้างมันให้สวยงาม เว้นแต่บริเวณสำหรับอิฐก้อนหนึ่ง (ที่อยู่จุดสูงสุดของหลังคาบ้าน) บรรดาผู้คนต่างพากันมาล้อมมันและพวกเขาประหลาดใจโดยกล่าวว่า มันจะดีมากกว่าก้อนอิฐใด้วางไว้ตรงนี้ท่านกล่าวว่า "ฉันคือก้อนอิฐก้อนนั้น และฉันคือศาสนทูตคนสุดท้าย"(48)และในคัมภีร์อินญิล (ไบเบิล) ที่แพร่หลายในมือของชาวคริสต์ ท่านอัลมะซีหฺ (อีซา) อะลัยฮิสสลาม ได้แจ้งเป็นข่าวดีถึงการมาของท่านเราะซูลมุฮัมมัด คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ว่า : (ก่อนหินที่ช่างก่อสร้างโยนทิ้งไปนั้นกลายเป็นก้อนที่วางที่มุมเอก พวกเจ้าเคยอ่านคัมภีร์หรือไม่: เยชูตรัสกับพวกเขาว่า "มันมาจากพระเจ้า มันเป็นเรื่องจริง และมันเป็นสิ่งที่น่าทึ่งมากในสายตาของเรา) 47 ในคัมภีร์เตารอตที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีคำตรัสของอัลลอฮ์ที่กล่าวแก่โมซา อะลัยฮิมุสลามว่า: (ข้าจะแต่งตั้งผู้เป็นนบีนหนึ่งเช่นเจ้าจากพี่น้องของพวกเขา และข้าจะให้คำตรัสของข้าอยู่ที่ปากของเขา และเขาจะพูดกับพวกเขาทุกสิ่งที่ย้ำสั่งเขา) 48 49

และอัลลอฮ์ทรงทำให้ศาสนของท่านเป็นที่ครอบคลุมและสมบูรณ์ เพื่อที่มนุษย์ชาติไม่จำเป็นต้องพึ่งศาสนใด ๆ อีกหลังจากนี้ ทุกความดีงามและความประเสริฐต่างๆ ที่มีในศาสนก่อนหน้านั้นนั้น มันได้ถูกรวมอยู่ในศาสนสุดท้ายนี้ และได้มีการเพิ่มในศาสนสุดท้ายนี้ซึ่งสิ่งที่ไม่มีในศาสนก่อนนี้ที่เป็นสิ่งที่มนุษย์ชาติจำเป็นต้องมีจนถึงวันพิพากษา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

47 เศาะฮิห์อัลบุกอรีฮ์(3535) และเศาะฮิห์มุสลิม (2286)

48 อินญิลมัททา 42/21

49 เกลดธรรมบัญญัติ 18: 18)

﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرْحَمَةً وَّذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ﴾ [العنكبوت: 51]

(มีเพียงพอกแก่พวกเขาตอกหรือที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่เจ้าซึ่งได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง แท้จริง
ในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นความเมตตาและเป็นการตักเตือนแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา)(ซูเราะฮ์ อัลอังกะบุต:
51]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيرًا﴾ [الإسراء: 9]

แท้จริง อัลกุรอานนี้ นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่ง และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลาย
ว่า สำหรับพวกเขา นั้น จะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์: 9]

ดังนั้นศาสนของท่านบิฮานสุดท้ายครอบคลุมและสมบูรณ์ และศาสนของท่านเป็นความเมตตาแห่งสากลโลก
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الأنبياء: 107]

(และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย)(ซูเราะฮ์ อัล-อัมบิ
ยาฮ์: 107]

ดังนั้นเราะซูลท่านสุดท้ายได้ครอบครองความสมบูรณ์แบบของศาสนา ความเป็นศาสนสุดท้ายและความ
สมบูรณ์ของศาสนอยู่ในมือของท่าน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [3
[المائدة: 3]

(วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่ง
ความกรุณาเมตตาของข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว)(ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์: 3]

และด้วยการที่เขามีความจริงใจ ความซื่อสัตย์ ความบริสุทธิ์ เกียรติยศ และความประเสริฐ และท่านเป็นคนอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ และท่านไม่เคยติดต่อกับใครมาก่อนเพื่อรับสิ่งใดๆ จากผู้หนึ่ง จากนั้นเขาจึงมาพร้อมด้วยสาส์นที่ยิ่งใหญ่และครอบคลุมนี้ แล้วท่านก็มาด้วยอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่และรัศฎุม และอัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ท่านสัญญาณต่างๆ อันยิ่งใหญ่ผ่านมือของท่าน และอัลลอฮ์ทรงประทานชัยชนะแก่ท่าน แก่ศาสนาของท่าน

และผู้ติดตามท่านตลอดหลายศตวรรษ นี่เป็นหลักฐานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดถึงความสัตย์จริงและความถูกต้องของศาสนาของท่าน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا آيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾﴾
[العنكبوت: 50-51]

* (และพวกเขาบอกว่า ทำไมสัญญาณต่างๆ จากพระเจ้าของเขาจึงมิถูกประทานมายังเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงสัญญาณเหล่านั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันเป็นผู้ตักเตือนอันกระจ่างแจ้งเท่านั้น * มิเพียงพอแก่พวกเขาดอกหรือ ที่เราได้ประทานคัมภีร์ไว้ให้แก่เจ้าซึ่งได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นความแมตตาและเป็นการตักเตือนแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา)[ซูเราะฮ์ อัลอังกะบูต: 50-51].⁵⁰

และเนื่องจากสาส์นสุดท้ายนี้ คือสาส์นแห่งพระเจ้าสาส์นสุดท้าย มันจึงเป็นสาส์นที่ต้องกลับไปหา กลับมาดูแลใช้ในการตัดสินใจ

และเนื้อหาใดก็ตามที่มีอยู่ในสาส์นปัจจุบันขัดแย้งกับเนื้อหาของสาส์นก่อนหน้า แน่แน่นอนเนื้อหาในสาส์นก่อนหน้านั้นถ้าไม่ถูกบิดเบือนเปลี่ยนแปลงก็อาจถูกยกเลิกไปแล้วด้วยเหตุนี้ การปฏิบัติตามบุคคลใดหรือคัมภีร์ใด เพื่อจุดประสงค์ในการสักการะอัลลอฮ์ ด้วยสิ่งที่เราะซูลท่านสุดท้ายไม่ได้นำมา ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามที่ใช้อย่างไม่ได้ ซึ่งผู้กระทำนั้นจะไม่ได้ประโยชน์ใดๆ ในสายตาของอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ และความพยายามของเขาระจะถูกปฏิเสธ.

ข้อที่ห้า: จุดยืนของมนุษย์ต่อบรรดาปี อะลัยฮิมุสลาม

จุดยืนส่วนใหญ่ของบรรดาผู้นำจากมวลมนุษย์ที่มีต่อบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสลามนั้นเกือบจะเหมือนกัน ไม่มีประชากรใดใดเมื่อเราะซูลได้มายังพวกเขาแล้วจะยอมรับต่อเราะซูลนั้น

⁵⁰ อธิบายอะกีดะฮ์กุอฮาวิยะฮ์โดยอัลบะร็อก (หน้า: 90)

เว้นเสียแต่ว่าพวกเขาจะปฏิเสธเขา และกล่าวหาว่าเขาเป็นคนโกหกและเป็นคนบ้า และว่าเขาต้องการมีอำนาจเหนือพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْتَوٍ ﴿٥٢﴾ أَتَوَصَّوْا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَآغُونَ ﴿٥٣﴾﴾ [الذاريات: 52-53]

(เช่นนั้นแหละ ไม่มีเราะซูลคนใดมายังบรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะกล่าวว่า "เขาเป็นนักมายากลหรือคนบ้า" * พวกเขาได้สงสัยในเรื่องนี้แก่กันกระนั้นหรือ เปล่าเลย แต่พวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ละเมิดต่างหาก)[ซูเราะฮ์ อังซารียาต: 52-53]

เมื่อมุซา อะลัยฮิสสลาม ได้มายังฟิรเอาน์ในฐานะเราะซูลของอัลลอฮ์ ฟิรเอาน์และบรรดาผู้นำกลุ่มชนของเขาได้กล่าวกับเขา ดังที่อัลลอฮ์ตรัสเกี่ยวกับพวกเขาว่า:

﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمْ ءَالِكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾﴾ [يونس: 78]

(พวกเขากล่าวว่า "ท่านมาหาเราเพื่อที่จะหันเหเรา ออกจากสิ่งที่เราได้พบเห็น (ศาสนา) ของบรรดาบรรพบุรุษของเรา และเพื่อที่ความยิ่งใหญ่ในแผ่นดินจะได้เป็นของท่านทั้งสองกระนั้นหรือ และเราจะไม่ศรัทธาต่อท่านทั้งสองเป็นแน่!)[ซูเราะฮ์ ยูनुส: 78]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بُرْكَانِهِ ۚ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مُجْتَوٍ ﴿٣٩﴾﴾ [الذاريات: 38-39]

(และในเรื่องของมุซา เมื่อเราส่งเขาไปยังฟิรเอาน์ พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน * แต่ฟิรเอาน์ได้ฉินหลังออกไปพร้อมกับบริวารของเขา แล้วกล่าว (ถึงการทำหน้าที่ของมุซา) ว่า นักเล่นกลหรือคนบ้า)[ซูเราะฮ์ อังซารียาต: 38-39]

และอาจมีผู้ถามถามขึ้นมาว่า: ทำไมจึงแสดงจุดยืนที่ दौरानต่อบรรดาเราะซูลทั้งที่พวกเขาเรียกร้องสู่ความจริง ใ้ให้ทำดี และห้ามสิ่งที่เป็นความชั่ว? ดังนั้นเราขอตอบว่า: ส่วนใหญ่บรรดาผู้นำเหล่านี้มักจะอ้างว่าเป็นผู้ครอบครองแห่งความจริง และพวกเขาอยู่บนความถูกต้อง และใครก็ตามที่สวนทางกับพวกเขาก็ถือว่าเป็นคนที่หลง และพวกเขาจะอ้างว่าเป็นผู้ที่มิเชื่อสายที่ความโดดเด่นเหนือคนอื่นทั่วไป ซึ่งมีสิทธิในการเป็นผู้นำ และด้วยสิทธินี้ทำให้มนุษย์ทั่วไปตกเป็นทาสและอ้างในการผูกขาดในความรู้ และพวกเขาเท่านั้นรู้ในสิ่งที่มนุษย์ทั่วไปไม่รู้และบรรดาผู้นำเหล่านี้ก็จะกล่าวหาบรรดาเราะซูลว่าเป็นนักไสยศาสตร์ เพื่อสกัดกั้นไม่ให้ผู้คนปฏิบัติตามพวกเขา

และจะกล่าวแก่ผู้คนเหล่านั้นว่า: แท้จริงเราะซูลได้ทำไสยศาสตร์ต่อบรรดาเยาวชนเหล่านั้นที่ศรัทธาและปฏิบัติตามเขา ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ว่ามนุษย์โดยทั่วไปแล้วจะยอมรับในสิ่งที่บรรพบุรุษของตนได้ทำกันมาและไม่อยากทิ้งสิ่งที่พวกเขากระทำอยู่ อัลลอฮ์ ตะอาลา คริสต์ว่า:

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾﴾ [الرِّحْف: 23]

(และเช่นนั้นแหละ เรามิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดก่อนหน้าเจ้าไปยังเมืองใด เว้นแต่บรรดาผู้พุ่มเพื่อของมันในเมืองนั้น จะกล่าวว่า แท้จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้ ดังนั้นเราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา)[ซูเราะฮ์ อัล-ฮุคฺรฺฟ: 23]

และอีกอย่างคือ บรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสลาม ได้ทำการเปิดเผยความเท็จของบรรดาผู้นำเหล่านี้ และได้ทำการเปิดโปงการโกหกและการแสวงหาผลประโยชน์ของพวกเขาจากผู้คน ทำการเตือนพวกเขาไม่ให้ยึดทรัพย์สินของผู้คนอย่างไม่ยุติธรรม ยกเลิกสิทธิ์แห่งความโดดเด่นของพวกเขาที่เหนือผู้อื่น จัดความเย่อหยิ่งของพวกเขา และบรรดาเราะซูลเหล่านั้น ได้กล่าวแก่ผู้คนว่า: พวกเจ้าทุกคนมีความเท่าเทียมกัน ทุกคนมาจากพ่อจากแม่ ดังนั้น ไม่มีผู้ใดเหนือกว่าผู้ใดนอกจากความศรัทธา ความยำเกรง และการประกอบคุณงามความดีเท่านั้น ดังนั้น บรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสลาม พวกเขาปรารถนาเพื่อให้ทุกเรื่องของศาสนาเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์ ซึ่งก็คือการนอบน้อม การยอมจำนน และการเคารพสักการะทั้งหมดนั้นเพื่ออัลลอฮ์เท่านั้น พระเจ้าแห่งสากลโลกและการตัดสินต้องเป็นไปตามกฎของพระเจ้าแห่งสากลโลก แต่บรรดาผู้นำเหล่านั้นต้องการให้ผู้คนเคารพสักการะพวกเขาด้วยกฎต่างๆ

ที่พวกเขากำหนดขึ้น และสิ่งที่พวกเขาแต่งขึ้นมาแก่ผู้คนเหล่านั้นและให้พวกเขาเป็นที่อ้างอิง ไม่ใช่การตัดสินตามกฎของอัลลอฮ์ ตะอาลา และบรรดาผู้นำเหล่านั้นต้องการให้ผู้คนทำการตัดสินตามสิ่งที่พวกเขาได้กำหนดไว้ และให้ทำการสักการะและเซีดุพวกเขา และนับถือพวกเขาเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา คริสต์ว่า:

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ [التوبة: 31]

(พวกเขาได้นับถือบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาทหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้า อื่น จากอัลลอฮ์)(ซูเราะฮ์ อัด-เตาะบะฮ์: 31)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذِنْ بِهِ اللَّهُ﴾ [الشورى: 21]

(หรือว่าพวกเขามีภาคีต่างๆ ที่ได้กำหนดศาสนาแก่พวกเขา ซึ่งอัลลอฮ์มิได้ทรงอนุมัติ)(ซูเราะฮ์ อัม-ชอ-ร: 21)

และด้วยเหตุผลเหล่านี้และเหตุผลอื่นๆ

ทำให้บรรดาผู้นำทำการต่อต้านบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสลาม และขัดขวางผู้คนไม่ให้ศรัทธาและปฏิบัติตามพวกเขา และด้วยเหตุนี้ ท่านริบอีย์ บิน อามิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวกับผู้บัญชาการแห่งเปอร์เซียเมื่อเขามาเกี่ยวกับเหตุผลที่พวกเขามายังดินแดนเปอร์เซียเพื่อเชิญพวกเขาให้มานับถือศาสนาของอัลลอฮ์ ว่า:(อัลลอฮ์ส่งเราให้นำใครก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ออกจากการสักการะป่าวด้วยกันสู่การสักการะอัลลอฮ์ ออกจากโลกที่แคบไปสู่ความกว้างขวางของมัน และจากความกดขี่ของศาสนาต่างๆ สู่ความยุติธรรมของอิสลาม)⁵¹

แต่จะอย่างไรก็ตาม

อัลลอฮ์ก็ทรงให้การช่วยเหลือบรรดาเราะซูลของอัลลอฮ์ด้วยสัญญาณต่างๆ และด้วยผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ที่ศรัทธา ดังนั้น จะมีผู้ที่ศรัทธาต่อพวกเขา เชื่อมั่นต่อพวกเขา ซึ่งผู้ที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดมาให้เขาผู้นั้นมีความสุข และพวกเขาจะได้รับชัยชนะทั้งในโลกนี้และในวันอาคิเราะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ [غافر: 51]

(แท้จริงเราจะช่วยเหลือบรรดาเราะซูลของเรา และบรรดาผู้ศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งในชีวิตของโลกรนี้ และวันที่ซึ่งปวงพยานจะยืนขึ้นเป็นพยาน)(ซูเราะฮ์ มอไฟร: 51)

⁵¹ อัด-บิดาอะฮ์ วันนิฮาเยฮ์ (9/622)

และในวันกียามะอันนั้น

ความจริงก็จะเป็นที่ประจักษ์ว่าใครเป็นผู้อยู่กับความถูกต้อง และใครเป็นผู้ที่หลงทางในการใช้ชีวิตในโลกนี้ โดยคิดว่าเขาเป็นผู้ทำดี

ข้อที่หก: การตอบแทนในโลกนี้และในวันอาคิเราะฮ์ สำหรับผู้ที่ศรัทธาต่อบรรดาเราะซูล และการตอบแทน สำหรับผู้ที่ปฏิเสธพวกเขา.

อัลลอฮ์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงสูงส่ง ทรงสร้างทุกสิ่ง และทรงทำให้เกิดความสะดวกง่ายดายในการใช้ชีวิต ทรงจัดเตรียมสิ่งต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับพวกเขา

ทรงสร้างพวกเขาให้รักสิ่งดีงาม ทรงทำให้พวกเขามีสติปัญญา มีการมองเห็น และการได้ยิน เพื่อการใคร่ครวญ โองการของอัลลอฮ์ในคัมภีร์ และสัญญาณต่างๆ ของพระองค์ในจักรวาลที่ปรากฏอยู่ตรงหน้า และในร่างกายของพวกเขา ทรงประทานคัมภีร์ให้พวกเขา ทรงส่งเราะซูลเพื่อเรียกร้องพวกเขาสู่การศรัทธาต่อพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพให้พวกเขา และทรงกำหนดข้อพิสูจน์และหลักฐานต่างๆ ที่แสดงถึงความสัตย์จริงในสิ่งที่บรรดาเราะซูลนำมาสู่ปฏิบัติตามบรรดาเราะซูล แท้จริงเขาได้รับความสำเร็จและได้รับชัยชนะทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และจะทำให้เขาได้รับความง่ายดาย และทรงมอบความสุขสบายและความสุขสงบแก่เขา ดังนั้นจะไม่เห็นเขา นอกจากเป็นผู้ที่สันติและยอมจำนนต่อพระผู้อภิบาลของเขา เขาพอใจกับสิ่งที่เขามี ทำอิบะดะฮ์ต่ออัลลอฮ์บนฐานแห่งความรู้ และใครก็ตามที่เป็นเช่นนั้น เขาก็จะมีชีวิตที่ดี และอัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่เขาด้วยการได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่ในชีวิตหลังความตาย มีความสุขชั่ววันรันดร์ และทรงเตรียมไว้แก่เขาซึ่งสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง อยู่พร้อมกับบรรดานบี บรรดาผู้ที่ซื่อสัตย์ ผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์ และบรรดาคานดิดจากประชาชาติต่างๆ ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศรัทธาต่อบรรดาเราะซูล

อะลัยฮิมุสลาม และเขาจะอยู่ในความสุขอันเป็นนิรันดร์นี้ อย่างนิรันดร์กาล ไม่มีวันตายและสูญสลาย และความสุขนั้นจะมีอยู่ต่อไปไม่สิ้นสุด

และผู้ใดที่ไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์ เป็นคนคือรันและหยิ่งผยอง ปกปิดสติปัญญาและหัวใจของเขา ปกปิดการได้ยิน และปกปิดการมองเห็นถึงความจริงและข้อพิสูจน์ของมัน แท้จริงเขาจะใช้ชีวิตในโลกนี้ด้วยความไม่มีความสุข สับสน และกระสับกระส่ายในชีวิต

แม้ว่าเขาจะมีชีวิตในโลกนี้อย่างสุขสบายและเพลิดเพลินก็ตาม แต่เมื่อชีวิตของเขาสิ้นสุดลงและทูตของอัลลอฮ์ มาเอาชีวิตเขา แท้จริงเขาต้องเผชิญกับชีวิตหลังความตายอยู่ตรงหน้าเขา นั่นคือชีวิตนรันดร์ ไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งบรรดาผู้

ปฏิเสธศรัทธาจะคงอยู่ในนรกชั่วนิรันดร์ และอัลลอฮ์จะทรงรวบรวมพวกเขาไว้ร่วมกับกลุ่มคนที่เลว คนหิ่งห้อยง
โอหัง และกคจี

อัลลอฮ์ทรงเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับวิธีการของพระองค์ที่มีต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในอัลกุรอานไว้อย่างไรบ้าง?
โดยที่พระองค์ทรงทำให้กลุ่มชนของนบีนูห์ อะลัยฮิสสลาม จมน้ำในน้ำท่วมใหญ่ ทรงทำลายล้างกลุ่มของนบียูด อะ
ลัยฮิสสลาม ด้วยพายุที่รุนแรง

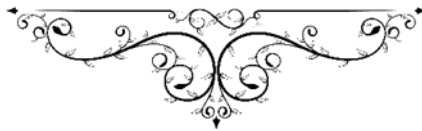
ทรงทำลายล้างกลุ่มชนของนบีสอลีห์

อะลัยฮิสสลาม ด้วยเสียงกัมปนาทที่ทำลายพวกเขา พระองค์ทรงทำลายล้างกลุ่มชนของนบิลูฏ อะลัยฮิสสลาม
ด้วยการพลิกแผ่นดินของพวกเขาจากด้านบนลงสู่เบื้องล่าง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّن سَحَابٍ مِّن مَّوَدِّ مُسَوِّمَةٍ
عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ [هود: 82-83]

(ดังนั้น เมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึง เราได้(พลิกแผ่นดิน)ทำให้ข้างบนของมันเป็นข้างล่าง และเราได้
ไว้ให้ก้อนหินแกร่งงหล่นพรุลงมา * (ก้อนหินเหล่านั้น) ถูกตราเครื่องหมายไว้ ณ ที่พระผู้อภิบาลของท่าน และ
มันไม่ไกลไปจากบรรดาผู้อธรรม)(ซูเราะฮ์ ฮูด: 82-83]

และนี่เป็นเพราะพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อเราะซูลของอัลลอฮ์ที่ถูกส่งไปยังพวกเขา ขัดต่อสัญญาณ และมี
เพศสัมพันธ์กับผู้ชายไม่เอาผู้หญิง และการลงโทษอื่นๆ ของอัลลอฮ์ที่มีต่อประชาชนที่โกหก ปฏิเสธ และกคจี



บทที่เจ็ด: การเคารพสักการะ(การอิบาดะฮ์)

ข้อที่หนึ่ง: การทำอิบาดะฮ์เป็นสิ่งจำเป็นของมนุษย์

อิบาดะฮ์: คือการทำงานทุกอย่างที่อัลลอฮ์ทรงรักและอนุมัติ ทั้งคำพูดและการกระทำ ทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น โดยมนุษย์มีเป้าประสงค์จากอิบาดะฮ์ดังกล่าวเพื่อการใกล้ชิดพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ แสวงหาความพอพระทัยของพระองค์ เกรงกลัวความโกรธกริ้วของพระองค์ และหวังในสิ่งที่พระองค์ทรงมี และอิบาดะฮ์นั้นเกิดขึ้นด้วยความถ่อมตนและยอมจำนนอย่างสูงสุดพร้อมด้วยความรักอันสมบูรณ์แบบ และยึดพระองค์เป็นผู้ควรแก่การเคารพสักการะ

สถานะนี้ - คือสถานะแห่งการเคารพสักการะ - โดยปกติแล้วมนุษย์ไม่อาจแยกการเคารพสักการะออกจากชีวิตได้ โดยหากว่าเรามีความรอบรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติตามบรรดาเราะฮูล อะลีย์อิมุศละลาตุ้สสลามแล้ว การสักการะของเขา ความใกล้ชิด ความขำเกรง ความหวัง ความรัก และการยอมจำนนของเขาขอมทำไปเพื่อพระองค์ อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก และหากว่าเขาหลงจากเส้นทางแล้ว เขาก็จะเกิดทวนคนตาย ก้อนหิน รูปเคารพ ราศี หรือดวงดาว ดังนั้นเขาจึงมอบความใกล้ชิด ความหวัง ความขำเกรง และความรักแก่ผู้ที่ไม่สามารถให้ความมั่งคั่ง ไม่สามารถให้โทษและให้คุณประโยชน์ได้ ไม่ได้ยื่นคำขอคู่อ้อ ไม่สามารถให้การช่วยเหลือแก่ผู้ที่ขัดสน การเคารพสักการะของเขามีได้ตอบสนองในสิ่งที่เขาหวังแต่อย่างใดไม่ว่าจะเป็นการขจัดสิ่งไม่ดี การนำสิ่งดี หรือการทำให้จิตใจสงบ แต่ยิ่งกว่านั้นบางทีเขาอาจเปลี่ยนจากพระเจ้าองค์หนึ่งไปสู่พระเจ้าอีกองค์หรือจากศาสนาหนึ่งไปอีกศาสนาหนึ่ง เพื่อให้บรรลุในสิ่งที่มนุษย์ต่างได้คาดหวังไว้ ทั้งในเรื่องการเคารพสักการะและการใกล้ชิด และแล้วความต้องการนั้น ไม่ทำให้เขาสมหวังและเขาไม่บรรลุสิ่งที่ต้องการ

ดังนั้น การทำอิบาดะฮ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ท่านจะไม่พบกลุ่มชนใด ทั้งในอดีตหรือปัจจุบัน เว้นแต่มีพิธีกรรมการเคารพสักการะตามฤดูกาลหรือเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางสังคม เช่น การแต่งงาน การคลอดบุตร เกษตรกรรม และการแสวงหาการรักษาโรค

เพราะอิบาดะฮ์นั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ ท่านจะพบว่ามนุษย์คิดค้นสิ่งที่เขากราบไหว้และวิธีการกราบไหว้บูชา และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงทำให้บ่าวของพระองค์เพียงพอกับอิบาดะฮ์ต่างๆที่ยิ่งใหญ่ดังที่พระองค์ทรงบัญญัติในหลักการอิสลาม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของผู้ที่เข้าใกล้และผู้เคารพสักการะพระองค์ และมนุษย์ได้อิบาดะฮ์ต่อผู้อภิบาลและผู้สร้างของเขาด้วยอิบาดะฮ์ต่างๆที่ทรงบัญญัติ ใช้เป็นสื่อกลางในการวิงวอนต่อพระองค์เพื่อขจัดภัยอันตราย ขจัดความทุกข์ และทำให้จิตใจของเขาสงบและอัลลอฮ์ทรงทำให้การเคารพสักการะมีความหลากหลายมากและมนุษย์ทุกคนสามารถทำได้ บางอย่างเป็นอิบาดะฮ์ที่เกี่ยวกับหัวใจ เช่น การศรัทธา ความบริสุทธิ์

ใจ ความขำเกรง ความรัก และความเชื่อและบางอย่างเป็นอิบาดะฮ์ที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย เช่น การละหมาด การทำฮัจญ์ และการทำดีต่อเพื่อนมนุษย์ และบางอย่างเป็นอิบาดะฮ์ที่เกี่ยวข้องกับวาจา เช่น การอ่านอัลกุรอาน การอ่านซิกิร และการให้คำแนะนำแก่ผู้ที่หลงทาง และบางอย่างเป็นการอิบาดะฮ์ทางการเงิน เช่น ชะกาต บริจาคทานและใช้จ่ายในครัวเรือน และบางอย่างเป็นอิบาดะฮ์ตามฤดูกาล เช่น การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน และการทำฮัจญ์ และบางอย่างเป็นวันรื่นเริงที่ถูกต้องตามหลักการเช่น วันอีดิลฟิตรี และวันอีดิลอัฎฐา เพื่อนำความสุขและความสำราญมาสู่จิตใจของมุสลิมที่ท้ออิบาดะฮ์นั้น

และการเคารพสักการะตามประเภทต่างๆ ในศาสนาอิสลามนั้น จะไม่ใช่สิ่งดังกล่าวนี้เพื่อเทิดทูนสิ่งถูกสร้างใดๆทั้งสิ้น และจะไม่มีการตั้งภาคีใดๆในการเคารพสักการะนั้น และหากผู้ใดตั้งภาคีกับสิ่งใดพร้อมกับอัลลอฮ์แล้วแน่นอนการเคารพสักการะของเขาจะไร้ผล และเขาก็กลายเป็นผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก ดังนั้นการเคารพสักการะในศาสนาอิสลามนั้น จะไม่เกิดขึ้นนอกจากเพื่ออัลลอฮ์เท่านั้น

และการเคารพสักการะที่หลากหลายและถูกต้องนั้นจะช่วยดับกระหายจิตวิญญาณที่ต้องการอิบาดะฮ์ ทำให้ชีวิตมีความสุข และทำให้หัวใจสดชื่น นี่เป็นเพราะในจิตใจมีความว่างเปล่าและความปรารถนาต่อพระผู้เป็นเจ้า โดยไม่เต็มเต็มและสนองตอบได้วันแต่ด้วยการเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น และในหัวใจนั้นมีความต้องการพระเจ้า และความต้องการนั้นจะไม่ได้รับการตอบสนองวันแต่จากอัลลอฮ์เจ้าเท่านั้น และเพียงพอต่อพระองค์โดยไม่ต้องอะไรสิ่งใดอื่นและในหัวใจนั้น มีความกระสับกระส่ายและสับสนและไม่มีความสงบหรือทำให้มันสงบสุขได้นอกจากด้วยการศรัทธาต่ออัลลอฮ์และยึดมั่นต่อพระองค์เท่านั้น และหัวใจที่ตายด้านนั้น ไม่มีสิ่งใดจะทำให้มันฟื้นขึ้นมาได้นอกจากด้วยการศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรู้จักพระองค์เท่านั้น ดังนั้นหัวใจก็จะฟื้นคืนมาด้วยศรัทธาแห่งองค์ของอัลลอฮ์ เขาจะพบกับชีวิตที่เขาไม่เคยพบเจอมาก่อนในจิตใจ และในหัวใจนั้นมีความมึนหมืดแห่งการปฏิเสธศรัทธา การตั้งภาคี และความโง่เขลา ซึ่งมีเพียงการศรัทธาต่ออัลลอฮ์เท่านั้นที่จะนำเขาออกจากสิ่งเหล่านั้นได้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأُحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [الأنعام: 122]

(และผู้ที่ยตายแล้ว แล้วเราได้ให้เขามีชีวิตขึ้น และเราได้ให้แสงสว่างแก่เขา ซึ่งเขาใช้แสงสว่างนั้นเดินไปในหมู่มนุษย์นั้น จะเหมือนกับผู้ที่เสมือนอยู่ในบรรดาความมืดโดยมิเคยออกจากมันเลยกระนั้นหรือ ในทำนองนั้นแหละ ได้ถูกประดับให้สวยงามแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกันอยู่)(ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 122)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾﴾ [إبراهيم: 5]

(และโดยแน่นอน เราได้ส่งมุซาพร้อมด้วยสัญญาณต่างๆ ของเราว่า “จงนำกลุ่มชนของเจ้าออกจากความมืดมนทั้งหลายสู่ความสว่าง และจงเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงวัน (แห่งความโปรดปราน) ของอัลลอฮ์” แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้อดทนผู้ชอบคุณทุกคน)[ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม: 5]

และมนุษย์เห็นถึงความต้องการของคนต่ออาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้า และที่พักพิง และอัลลอฮ์ทรงชี้แนะเขาถึงวิธีการหาเลี้ยงชีพ ขจัดความหิวโหยและปกป้องร่างกาย แต่มนุษย์อาจจะไม่เห็นถึงความต้องการของหัวใจที่เรียกว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา และมนุษย์ที่พร้อมด้วยการรับรู้และสติปัญญานั้น ไม่สามารถที่จะเข้าถึงความต้องการของพระเจ้าของเขาคือมีต่อเขาได้ และไม่สามารถที่จะรู้ถึงวิธีการเคารพสักการะต่อพระองค์ได้ และไม่สามารถรู้วิธีการเพื่อบรรลุถึงความพอพระทัยของพระองค์ได้ เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ได้มาด้วยประสบการณ์ และไม่ใด้มาด้วยพลังแห่งสติปัญญา ความรู้ หรือการรับรู้ แต่สิ่งนี้บรรลุได้ด้วยการปฏิบัติตามแนวทางของบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสสะลาตุวัสสลาม และการชี้แนะจากแสงแห่งโองการของอัลลอฮ์เพื่อเขาได้บรรลุถึงความพอพระทัยของพระผู้อภิบาลของเขา

ข้อที่สอง: แก่นแท้ของการอิบาคะฮ์ต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลกนั้น คือการเข้าใกล้ชิดต่อผู้อภิบาลที่ยิ่งใหญ่ด้วยทุกการงานที่พระองค์ทรงรักและพอพระทัย ที่เป็นวาจาหรือการกระทำภายนอกและการกระทำของจิตใจ และผู้เป็นบ่าวนั้นทำด้วยความสุดถ่อมตนและนอบน้อมพร้อมหัวใจที่รักอย่างสมบูรณ์ต่อพระองค์ผู้ทรงเกียรติและผู้ทรงสูงส่ง และจำนนต่อพระองค์ด้วยการเคารพสักการะที่หลากหลาย ทั้งด้วยหัวใจ ร่างกาย วาจา และด้วยทรัพย์สิน ตามที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้แก่บรรดาบ่าวของพระองค์ผ่านอัยคำของบรรดาเราะซูลของพระองค์ อะลัยฮิมุสสะลาตุวัสสลาม และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอิสระเหนือบรรดาบ่าวของพระองค์ และไม่จำเป็นต้องพึงการเคารพอิบาคะฮ์ของพวกเขา เพราะพระองค์ทรงบังคับไม่จำเป็นต้องพึงคำสั่งใดๆ และผู้ที่มีความมั่งคั่งล้วนมาจากอัลลอฮ์เป็นผู้ประทานให้ และอัลลอฮ์ไม่ได้ยิ่งใหญ่เพราะการเคารพสักการะที่มากมายจากบรรดาบ่าว ดังเช่นที่พระองค์จะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ จากการนรคุณของพวกเขา และไม่ได้ทำให้เกียรติของพระองค์นั้นเพิ่มขึ้นเพราะการทำทานของพวกเขา แต่พระองค์ทรงสร้างพวกเขาและสั่งให้พวกเขาทำการเคารพสักการะเพื่อประโยชน์ของพวกเขาเองทั้งในโลกนี้และใน

วันอาคิเราะฮ์ และการเคารพสักการะทั้งหมดของพวกเขาไม่อาจเทียบราคากับความเมตตาของพระองค์ต่อพวกเขาได้ ยิ่งกว่านั้นพวกเขาไม่สามารถคำนวณความเมตตานี้ได้ จะไหนเล่าจะตอบแทนความเมตตา และสำนึกในความเมตตานี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾﴾

[إبراهيم: 34]

(และพระองค์ทรงประทานแก่พวกเขาทุกสิ่งซึ่งพวกเขาขอต่อพระองค์ และหากพวกเขานับความโปรดปรานของอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาก็ไม่อาจจะคำนวณมันได้ แท้จริงมนุษย์นั้นอธรรมยิ่ง (เนรคุณยิ่ง) [ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม: 34])

และการเคารพสักการะที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้นั้น ไม่มีเลขที่เป็นเรื่องยากหรือเป็นเรื่องหนัก มันเป็นเรื่องที่ง่ายที่สุด เช่น การละหมาดห้าเวลา มันไม่ได้ใช้เวลามากเกินสิบนาทีในแต่ละละหมาดนั้น และชะกาคคือ: (2.5) จากเงินที่ครบปีถัด และครบรอบหนึ่งปี ซึ่งคนรวยต้องมอบให้แก่คนยากจน เพื่อแสดงถึงความเมตตาต่อพวกเขา และให้มีความสุขแก่พวกเขา และเป็นการขอบคุณอัลลอฮ์ที่ทรงให้ทรัพย์สินเงินทอง การถือศีลอดคือหนึ่งเดือนในหนึ่งปี มุสลิมจะถือศีลอดในตอนกลางวันและละศีลอดในตอนกลางคืน ส่วนการประกอบพิธีฮัจญ์นั้นก็ทำครั้งเดียวในชีวิตสำหรับผู้ที่มีความสามารถเท่านั้น และการเคารพสักการะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและคุ้มค่าที่สุดด้านผลบุญ รองจากสิ่งที่เป็นพิธี (การกระทำที่เป็นภาคบังคับ) คือการรำลึกถึงอัลลอฮ์ด้วยวาจาพร้อมกับใคร่ครวญความหมายของบทรำลึกนั้นในหัวใจ

ดังเช่น ทุกความคิดที่มุสลิมได้ทำไปกับมุสลิมคนอื่นๆ หรือเขาผู้นั้นไม่ใช่มุสลิมก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดเป็นญาติพี่น้องหรือไม่ใช่ก็ตาม และแม้จะเป็นสัตว์ก็ตาม ดังนั้นมันคือการเคารพสักการะและมันคือการสร้างความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก ท่านเราะซูลลุลลอฮ์ ส็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า:"ในระหว่างที่ชายคนหนึ่งกำลังเดินไปตามทาง เขา แล้วได้พบกิ้งก่ามันอยู่บนทางเดินนั้น เขาจึงหยิบมันขึ้นมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงขอบคุณเขา และลงล้างบาปให้แก่เขา"(53)และท่านนบี ส็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า:(สุนัขตัวหนึ่งกำลังเดินวนรอบบ่อน้ำ ซึ่งความกระหายเกือบจะทำให้มันตาย ทันใดนั้นมีหญิงโสเภณีคนหนึ่งจากบนิอิสรออิล ได้พบมัน นางก็ได้ถอดรองเท้าออกและใช้มันดื่มน้ำเพื่อให้สุนัขดื่มน้ำ ดังนั้น นางก็ได้รับการอภัยโทษเพราะการกระทำนั้น"

(54) ลองสังเกตดูว่า อัลลอฮ์ทรงให้โอกาสแก่ผู้ที่เป็นโศกณิคนี้อย่างไร ทั้งที่ความผิดของเขานั้นร้ายแรงมาก แต่เพราะนางได้ให้น้ำแก่สุนัขที่กำลังจะตายเพราะความกระหาย ⁵²* 53

และการเคารพสักการะในศาสนาอิสลามนั้น ทำให้บุคคล - ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์- มีชีวิตที่ดีในโลกนี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: 97]

(ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นเราจะให้เขา ดำรงชีวิตที่ดีและแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขา ที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้)[ซูเราะฮ์ อัล-นหฺล: 97]

และมุสลิมจะได้รับประโยชน์จากการเคารพสักการะของเขาเมื่อเขาเสียชีวิตและอยู่ในหลุมศพของเขา เขาจะอยู่ในนั้นอย่างมีความสุข และผู้ปฏิเสธจะมีชีวิตในนั้นอย่างทุกข์ทรมาน และเขายังได้รับผลบุญจากการกระทำของเขา คราบเท่าที่ความดีนั้นยังเกิดผล เช่น คนที่สอนความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่คนที่ยากในภายหลัง หรือคนที่จุดบ่อน้ำให้คน สัตว์ นก หรือสร้างโรงพยาบาลเพื่อคนป่วย หรือมีลูกที่ดีที่คอยดูแลให้แก่เขาและขอการให้อภัยโทษให้แก่เขา เช่นเดียวกับการทำทานของคนมีชีวิตที่พวกเขาทำให้แทนคนที่ตายไป ซึ่งผลบุญนั้นจะไปถึงพวกเขาและเป็นประโยชน์ต่อพวกเขาในหลุมศพของพวกเขา

และการเคารพสักการะนั้น ทำให้ผู้นั้นได้รับความสุขนรันคร์ และได้รับความพอพระทัยจากอัลลอฮ์ ในวันอาคีเราะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [التوبة: 72]

52 มุคตะฟะฮุนนะลัยอิ* เศาะฮ์อัลบุคอรีฮ์ (2472) และเศาะฮ์มุสลิม (1914)

53 มุคตะฟะฮุนนะลัยอิ* เศาะฮ์อัลบุคอรีฮ์ (3467) และเศาะฮ์มุสลิม (2245)

(อัลลอฮ์ทรงสัญญากับบรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง ด้วยสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะคงอยู่ชั่ววันครีในสวรรค์นั้น และจะมีสถานที่พำนักที่ดีในสวรรค์อันนั้น และความพอพระทัยของอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่มากกว่า มันคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง)(ซูเราะฮ์ อัค-เตาะบะฮ์: 72]

ข้อที่สาม: กฎเกณฑ์ของการเคารพสักการะที่ถูกต้อง

การเคารพสักการะ (อิบาดะฮ์) ในอิสลามนั้น มีความสำคัญมากและสถานะของมันนั้นสูงส่งมาก ณ อัลลอฮ์ ตะอาลา เพราะอัลลอฮ์จะไม่ทรงตอบรับอิบาดะฮ์ของผู้ใดจนกว่าเขาจะยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก และศรัทธาในศาสนของพระองค์ บรรดาคัมภีร์ของพระองค์ มลาอิกะฮ์ของพระองค์ และศรัทธาต่อการพบเจอและการตอบแทนของพระองค์ในวันกิยามะฮ์ ดังนั้น ใครก็ตามที่เข้าไปใกล้อัลลอฮ์ด้วยอิบาดะฮ์ใดก็ตาม โดยเขาไม่ได้เป็นมุสลิม แท้จริงแล้วอัลลอฮ์จะไม่ตอบรับการอิบาดะฮ์ของเขา แต่พระองค์จะทรงตอบแทนเขาในโลกนี้ด้วยการให้ปัจจัยยังชีพอันอุดมสมบูรณ์แก่เขา และสิ่งต่างๆ ที่อัลลอฮ์ประทานแก่เขาในรูปของอาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้า และที่อยู่อาศัย นี่คือความยุติธรรมของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขา เพราะอัลลอฮ์จะไม่ทำให้การทำงานของผู้ที่ทำไปนั้นสูญเปล่า แม้ว่าเขาจะเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ตาม เพราะผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และไม่หวังที่จะพบพระองค์ และในวันฟื้นคืนชีพ พระองค์จะทรงลงโทษเขาสำหรับการปฏิเสธศรัทธา ความเย่อหยิ่ง และความอื้อฉาวของเขา

และส่วนหนึ่งจากเกียรติของการทำอิบาดะฮ์ในศาสนาอิสลามคือ อัลลอฮ์จะไม่ทรงตอบรับอิบาดะฮ์ใดๆ ยกเว้นการอิบาดะฮ์ที่มาจากความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริง ซึ่งหมายความว่า ผู้ที่ทำอิบาดะฮ์นั้นจะไม่มีการตั้งเจตนาจากการทำอิบาดะฮ์นี้เพื่อผู้ใด ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นบีที่ถูกส่งมา จะเป็นมลาอิกะฮ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ แต่เขาต้องตั้งเจตนาการทำอิบาดะฮ์นั้นคือเพื่ออัลลอฮ์ หวังในความพอพระทัยของพระองค์ และผู้ใดก็ตามที่กระทำความดี และมีการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ในการทำความดีนั้น ดังนั้นการกระทำของเขาจะถูกปฏิเสธ จะถูกตีกลับไปยังผู้กระทำนั้น และไม่มีผลบุญใดๆ สำหรับเขาจากการกระทำนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَىٰ الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الرّم: 65]

(และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่นอนการงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน)(ซูเราะฮ์ อัช-ชัมรฺ: 65]

ท่านเราะซูล มุฮัมมัด ที่อดลลอสจะลยอิวะสัดลัม กล่าวไว้ว่า:"อัลลอส ตะอาลา ทรงตรัสว่า:ข้าคือผู้ที่สูงส่งเหนือการมีหุ้นส่วนทั้งหลาย บริสุทธิ์จากการตั้งภาคี ใครก็ตามที่ทาสั่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีการตั้งภาคีกับสิ่งอื่นร่วมกับข้า ข้าจะละทิ้งสิ่งนั้น และสิ่งที่เป็นภาคนั้น" ⁵⁴

และในทำนองเดียวกัน อัลลอสจะไม่ตอบรับอิบาดะฮ์ใดๆ ยกเว้นสิ่งที่อัลลอสได้บัญญัติไว้แก่บ่าวของพระองค์เท่านั้น จากสิ่งที่บรรดาเราะซูลของอัลลอสได้เผยแผ่ไว้แก่มนุษย์ ด้วยเหตุนี้ อิบาดะฮ์ใดก็ตามที่ถูกทำขึ้นมาที่อัลลอสไม่ได้บัญญัติไว้ อิบาดะฮ์นั้นจะถูกปฏิเสธถูกตีกลับไปยังผู้กระทำนั้น และเขาไม่ได้รับการตอบแทนใดๆ สำหรับการกระทำนั้น

ดังนั้น อิบาดะฮ์และเทศกาลใดๆ ที่กำหนดขึ้นมาเอง มันจะไม่เป็นที่ตอบรับ ณ ที่อัลลอส แต่อัลลอสจะทรงคิดบัญชีในสิ่งที่พวกเขาสร้างขึ้นและอุดหนุนมาซึ่งอัลลอสไม่ได้บัญญัติไว้ เพราะถือว่าเขาได้ตั้งตัวเป็นผู้บัญญัติเองและเป็นหุ้นส่วนกับอัลลอส ซึ่งทำการบัญญัติอิบาดะฮ์ต่างๆ ให้แก่มนุษย์ และคิดว่า อิบาดะฮ์นั้นเป็นที่ตอบรับ ณ ที่อัลลอส

ดังนั้น การอิบาดะฮ์ (การเคารพสักการะ) ที่ถูกต้องเป็นที่ตอบรับ ณ อัลลอสและเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่กระทำทั้งในโลกนี้และวันอาคิเราะฮ์นั้น คือ อิบาดะฮ์ ที่ได้กระทำโดยผู้ศรัทธาต่ออัลลอส มีความสอดคล้องตามที่อัลลอสได้บัญญัติไว้ และอิบาดะฮ์นั้นต้องมีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอส พระเจ้าแห่งสากลโลก พระองค์ผู้ทรงเกียรติยิ่ง

ข้อที่สี่: มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในการทำอิบาดะฮ์ และในด้านผลบุญของมัน

คำสั่งแรกที่ผู้อ่านจะพบในคัมภีร์อัลกุรอาน คือคำตรัสของอัลลอส ตะอาลาที่ว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١﴾﴾ [البقرة: 21]

[21]

(โอ้มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาดะฮ์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเขาและบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาเจ้าเกิด เพื่อว่าพวกเขาจะเป็นผู้ยำเกรง)(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 21]

เมื่ออัลลอส ผู้ทรงเกียรติยิ่ง ทรงบัญญัติมนุษย์ให้ทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ หรือทรงห้ามพวกเขาไม่ให้มีการฝ่าฝืนพระองค์ หรือเตือนพวกเขาให้ระวังอุบายของชัยฏอน แท้จริงพระองค์ก็จะทรงตรัสกับพวกเขาด้วยประโยคที่ว่า:

(โอ้ มนุษย์เอ๋ย)และคำสั่งนี้ เป็นคำสั่งที่ครอบคลุมมนุษย์ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะป็นอาหารับ ยุโรป แอฟริกา

⁵⁴ เศาะฮีหฺ มุสลิม (2589)

จีน ญี่ปุ่น และชนชาติอื่นๆ ในโลก ดังนั้นการใช้ถ้อยคำด้วยประโยคที่ว่า (ไอ้ มนุษย์เอ๊ย)ทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบในการฟังคำบัญชาของพระเจ้า และตอบสนองต่อการเรียกใช้ของพระเจ้า และขอมงานนต่อพระองค์ผู้ซึ่งบังจายยังชีพ สิ่งที่เป็นประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษอยู่ในมือของพวกพระองค์ และการเจาะจงด้วยถ้อยคำนี้ เป็นการไม่อนุญาตให้ใครก็ตามที่จะพูดว่า "คำตั้งนี้ไม่ได้หมายถึงฉัน" นอกจากเขาจะอ้างว่า เขาไม่ใช่มนุษย์ และไม่มีใคร ที่จะกล่าวว่า ฉันไม่ใช่มนุษย์ และตราใบที่ถ้อยคำนั้นเจาะจงไปยังมนุษย์ก็ครอบคลุมทุกคนอย่างเท่าเทียมกันดังนั้น ส่วนหนึ่งจากความ โปรดปราน ความยุติธรรมที่สมบูรณ์และความปรีชาญาณที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์อัลลอฮ์ที่มีต่อมนุษย์ คือการที่พระองค์ทรงทำให้การตอบแทนต่อพวกเขานั้นเท่าเทียมกัน ฉะนั้นชาวอาหรับจะไม่ประเสริฐกว่าผู้ที่ไม่ใช่อาหรับ หรือคนผิวดำไม่เหนือกว่าคนผิวขาว นอกจากด้วยความยำเกรงและการประกอบคุณงามความดี ท่านนบี อะลียฮิสเศาะลาตุวัสสลาม กล่าวแก่บิลาลว่า: ในระหว่างการละหมาดที่ญะกูริ โดยท่านกล่าวว่า: "ไอ้ บิลาลเอ๊ย หลังจากเจ้ารับอิสลามจงบอกฉันชีว่การทำงานอันใดที่เจ้าได้กระทำแล้วหวังว่าจะได้ผลบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะแท้จริงฉันได้ยินเสียงเคาะรองเท้าของเจ้าต่อหน้าฉันในสวรรค์ เขากล่าวว่า "ไม่มีการทำงานใดที่ฉันหวังว่าจะได้รับผลบุญมากที่สุดไปมากกว่าทุกครั้งทีฉันอาบน้ำละหมาดทั้งเวลากลางวันและกลางคืนฉันก็จะละหมาดหลังจากการอาบน้ำละหมาดนั้นด้วยจำนวนละหมาดเท่าที่ฉันสามารถปฏิบัติมัน ได้."⁵⁵

และเช่นเดียวกัน ผลบุญของการทำงานมนุษย์จะไม่มีความแตกต่าง ไม่ว่าเขาจะอยู่สถานที่ใดและเวลาใดก็ตาม ดังนั้นผลบุญของผู้ที่ละหมาดเพื่ออัลลอฮ์ เมื่อพันปีที่แล้วจะมีค่าเท่ากับผลบุญของผู้ละหมาดในปีปัจจุบัน และผลบุญของผู้ละหมาด ณ ทิศตะวันออกของโลกจะมีค่าเท่ากับผลบุญของผู้ละหมาด ณ ทิศตะวันตก ยกเว้นเวลาที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดความประเสริฐให้ เช่น เดือนรอมฎอน หรือสถานที่ เช่น มักะฮ์ หรือมะดีนะฮ์ ดังนั้นใครก็ตามที่ประกอบอิบาดะฮ์ในเมืองทั้งสองนี้ เขาจะได้รับผลบุญที่เพิ่มขึ้น ซึ่งไม่มีใครสามารถคำนวณ ได้นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น

ฉะนั้นอิสลามห้ามระบบชนชั้นและทำให้มนุษย์มีความเท่าเทียมกันต่อหน้าอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติยิ่ง ทั้งในด้าน การกระทำและผลบุญ ท่านนบีมุฮัมมัด คือลลิลลอสุอะลยอะสลัม ได้กล่าวแก่คนในตระกูลของท่าน แก่อับบาสสูง ของท่าน ป้าของท่าน และฟาติมะฮ์ ลูกสาวของท่าน เราะฎียัลลอฮุนนุฮุม ว่า: "โอ้ชาวกูเรชเอ๊ย -หรือคำกล่าวที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน- พวกท่านจงซื้อตัวของพวกท่านเถิด ฉันไม่สามารถช่วยเหลือพวกท่านจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ไอ้ลูกหลานอับดุลมะนาฟ ฉันไม่สามารถช่วยเหลือพวกท่านจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ไอ้อับบาส บุตร อับดุลมุฏฏะฮ์ฉันไม่สามารถช่วยเหลือท่านจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ ไอ้เศาะฟิยะฮ์ ป้าของเราะฎียัลลอฮ์ ฉันไม่สามารถช่วยเหลือท่านจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ และ ไอ้ฟาติมะฮ์ ลูกสาวของมุฮัมมัด เจ้าจงขอ

55 เศาะฮีหฺ อัลบุคอรี (1149)

จากพ่อตามที่ได้ต้องการจากทรัพย์สินของพ่อเถอะ พ่อไม่สามารถช่วยเหลือเจ้าจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้" ⁵⁶ ด้วยคำนี้มาจากท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลยิวะสลัม ถึงผู้ที่อยู่ใกล้กับท่านที่สุด เพื่อเป็นการถ่ายทอดสาส์นถึงพวกเขา และให้ทุกคนรับผิดชอบต่อตนเอง และท่านไม่สามารถให้การช่วยเหลือใดๆ จากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ แม้ว่าเขาผู้นั้นจะใกล้ชิดกับบี ผู้เป็นเราะซูลคนสุดท้ายก็ตาม

ศาสนาอิสลามไม่ได้กำหนดให้ผู้นั้นมีความแตกต่าง หรือ โดดเด่นในด้านการอิบาดะฮ์ของเขา ไม่ว่าในด้านเพศ สิว สดงามที่ เชื้อสาย สดงาม หรืออำนาจทางสังคมหรือทางศาสนา ด้วยเหตุนี้บรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสสะลาواةสสลาม ก็เหมือนกับมนุษย์คนอื่นๆ พวกเขาต้องทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพื่อแสวงหาการตอบแทนจากพระองค์ และเกรงกลัวต่อการลงโทษของพระองค์ และพวกเขาจะไม่ละทิ้งการทำความดีเพราะสถานะที่สูงส่งที่พระองค์ได้ทรงประทานให้พวกเขาไว้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสเกี่ยวกับบรรดานบี อะลัยฮิมุสสลาม ว่า:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رِعَبًا وَرَهَبًا ۗ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾﴾ [النبياء: 90]

(แท้จริงแล้วพวกเขาแข่งขันกันในการทำความดีและพวกเขาทำการวิงวอนต่อเราเสมอด้วยความหวังที่เต็มเปี่ยมและความกลัวอย่างยิ่ง และพวกเขากล่อมตัวและเชื่อฟังเราเสมอ)[ซูเราะฮ์อัล-อัมบิยาฮ์: 90]

ข้อที่ห้า: การอธรรมของมนุษย์ที่มีต่อตนเอง

อัลลอฮ์ทรงสร้างมนุษย์และทรงทำให้เกิดความสะดวกในการแสวงหาปัจจัยยังชีพ และทรงกำหนดให้ทุกอย่างทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเกิดความสะดวกแก่เขา และทรงบัญญัติให้เขาทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ตามที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติไว้สำหรับเขา แต่มนุษย์ แทนที่จะอิบาดะฮ์ต่อพระเจ้าของเขา เราพบว่าเขาได้อธรรมต่อตัวเองด้วยการอธรรมประเภทต่างๆ และการอธรรมบางชนิดที่เขากระทำต่อตัวเองมีดังนี้:

หนึ่ง: การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ซึ่งถือว่าเป็นการอธรรมที่ใหญ่หลวงที่สุด ท่านลูกมาน อัลหะกิม ได้กล่าวแก่ลูกของ ท่าน ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสถึงเรื่องของเขาว่า:

﴿وَإِذْ قَالَ لَقْمَنُ لِبَنِيهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۚ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾﴾ [لقمان: 13]

[13]

⁵⁶ มุคตะฟะฮุนอะลยอิ สะเฮฮ์อัลนุกออริฮ์ (4771) และสะเฮฮ์มุสลิม (351)

(และจงรำลึกเมื่อลูกหลานได้กล่าวแก่บุตรของเขา โดยสั่งสอนเขาว่า “ไอ้ลูกเอ๊ย เจ้าอย่าได้ตั้งภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์ เพราะแท้จริงการตั้งภาคีนั้น แน่นอนมันเป็นเรื่องที่ใหญ่มากยิ่ง”(ซูเราะฮ์ ลูกหลาน : 13)

การธรรมที่ใหญ่ที่สุดคือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ นั่นคือ การที่ท่านได้กำหนดสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่าเทียมกับอัลลอฮ์ ทั้งที่พระองค์ทรงสร้างท่าน และประทานปัจจัยยังชีพให้ท่าน และทรงดูแลท่านด้วยความเอ็นดูเมตตาจากพระองค์ และมีในหะดีษที่รายงานโดยอับดุลลอฮ์ บิน มัซฮูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮู เขากล่าวว่า: ฉันถาม ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ว่า:บาปใดที่ใหญ่หลวงที่สุด ณ อัลลอฮ์? ท่านกล่าวว่า “การที่เจ้ากำหนดสิ่งอื่นมาเทียบเท่าอัลลอฮ์ทั้งที่พระองค์ทรงสร้างเข้ามา” ฉันกล่าวว่า: แท้จริงการกระทำเช่นนั้น มันเป็นเรื่องที่ใหญ่มาก ฉันกล่าวว่า: แล้วอะไรอีก? ท่านกล่าวว่า: “และการที่เจ้าฆ่าลูกของตัวเอง เพราะกลัวว่าเขาจะกินอาหารกับเจ้า” ฉันกล่าวว่า: แล้วอะไรอีก? ท่านกล่าวว่า “การล่วงประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน”⁵⁷

สอง: การธรรมต่อตนเองด้วยการเป็นนักบวช และการละเว้นจากสิ่งที่ไม่อนุญาต เพื่อหวังที่จะชำระล้างและทำให้ตนเองสมบูรณ์แบบ การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นที่อนุญาต และเป็นที่ต้องห้ามในศาสนาอิสลามที่บุคคลจะคิดกันตนเองจากสิ่งที่ศาสนาอนุญาต เช่น การรับประทานอาหารที่ฮะลาละ การแต่งงาน และการสวมเสื้อผ้าที่สวยงาม แต่การกระทำเหล่านี้มาจากความเคร่งครัดของประชาชาติในอดีต และการลงโทษของพวกเขาคือต่อตัวพวกเขาเอง และอัลลอฮ์มิได้ทรงบัญชาแต่อย่างใด และพระองค์มิได้ทรงประทานคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องนี้ลงมา และอัลลอฮ์มิได้ทรงบัญชาท่านใดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَءَاتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٧٧﴾ [الحديد: 27]

(แล้วเราก็ได้ส่งบรรดาเราะซูลของเราติดตามร่องรอยของพวกเขา และเราได้ส่งอิซา อิบน์ มَرْยัมตามมา และเราได้ประทานอินญีลให้แก่เขา และเราได้บันดาลความสงสารและความเมตตาให้เกิดขึ้นในจิตใจของบรรดาผู้ที่เชื่อฟังปฏิบัติตามเขา ส่วนการเป็นนักบวชนั้น เรามีได้บัญญัติมันขึ้นมาแก่พวกเขา (เว้นแต่) พวกเขาประดิษฐ์มันขึ้นมา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ แต่พวกเขาก็ได้เอาใจใส่เท่าที่ควรกระทำ

⁵⁷ มุคตะฟะฮุนนะลีย์ เศาะฮีห์อัลบุคอรี (4477) และเศาะฮีห์มุสลิม (141)

มัน กระนั้นก็ดี เราก็ได้ประทานรางวัลของพวกเขาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน)(ซูเราะฮ์ อัลหะดีด: 27]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾﴾ [الأعراف: 32]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าผู้ใดเล่าที่ทำให้เป็นที่ต้องห้าม ซึ่งเครื่องประดับร่างกายจากอัลลอฮ์ ที่พระองค์ได้ทรงให้ออกมาสำหรับปวงบ่าวของพระองค์ และบรรดาสิ่งดีๆ จากปัจจัยยังชีพ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าสิ่งเหล่านั้นสำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธา ในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ (และสำหรับพวกเขา) โดยเฉพาะ ในวันกิยามะฮ์ ในทำนองนั้นแหละเราจะแจกแจงโองการทั้งหลายแก่ผู้รู้)(ซูเราะฮ์ อัลอะอ์รอฟ: 32]

ในทางกลับกัน สิ่งที่ต้องห้ามในศาสนาอิสลามนั้นมีจำกัด และหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ก็คือ เป็นที่อนุญาต และไม่อนุญาตให้ใครก็ตามที่จะทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นที่ต้องห้ามสำหรับตัวเองครบรอบใดที่อัลลอฮ์ไม่ได้กำหนดห้ามสำหรับเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾﴾ [المائدة: 87]

(ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ทำให้เป็นที่ต้องห้าม ซึ่งบรรดาสิ่งดีๆ ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงอนุญาตแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าจงอย่าละเมิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ละเมิด)(ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ : 87]

ในศาสนาอิสลาม ไม่อนุญาตให้ทรมาณตัวเองด้วยการตีหรือนำตัวเองไปอยู่ในสถานที่สันโดษและถ้ำ เพื่อหวังในการขัดเกลาและความสมบูรณ์แบบ และไม่มีบิดาอะฮ์ใดๆ ที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติขึ้นมา จะเป็นอันตรายต่อชีวิตในทางกลับกัน เมื่อเกิดความยากลำบากก็พบกับความสะดวกง่ายดาย เช่น นักเดินทางและผู้ป่วยมีข้อกำหนดบางประการให้ผ่อนปรนแก่เขา トラบเท่าที่พวกเขาขังอยู่ในสภาพนั้นจนกว่าเขาจะกลับจากการเดินทาง และคนป่วยได้หายดี

และไม่ใช่เป้าหมายจากการทำบาปบางอย่างเพื่อการทรนทานตัวเอง อย่างเช่น การถือศีลอด แต่มันคือการขัด
เกลาจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ ขณะเดียวกันก็อนุญาตให้เพลิดเพลินกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงอนุญาตแก่มนุษย์ในกลางคืน
ของการถือศีลอด

ตาม: การอธรรมของมนุษย์ ด้วยการทำสิ่งที่ผิดศีลธรรม สิ่งที่เป็นบาป และการสร้างความเสื่อมทรามแก่ชีวิต

และจากการอธรรมต่อตนเองนั้น คือการกระทำที่ผิดศีลธรรม การทำบาปต่างๆ เช่น การล่วงประเวณีและการรักร่วมเพศ และการกดขี่ผู้อื่น โดยการปล้นและยึดทรัพย์สินเงินทองของพวกเขา หรือทำร้ายร่างกายพวกเขาหรือ
ทรัพย์สินของพวกเขา หรือทำธุรกรรมที่ไม่ดี เช่น การพนัน การชิงโชค และการซื้อขายที่ต้องห้าม เช่น ดอกเบี้ย การ
ซื้อโกง และปกปิดข้อมูลสินค้า และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอธิบายถึงความชั่วของผู้ที่ชั่วในศาสนาอิสลามและคริสต์ โดย
ที่พวกเขาบริโภคทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมิชอบ:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابِ أَلِيمٍ﴾ [التوبة: 34]

(บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริงจำนวนมากมายจากบรรดานักปราชญ์ และบาทหลวงนั้นกินทรัพย์สิน
ของประชาชนโดยไม่ชอบ และขัดขวาง (ผู้คน) ในให้ออกจากทางของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่สะสมทองและ
เงิน และไม่จ่ายมันในทางของอัลลอฮ์นั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด)[ซูเราะฮ์
อัลเตาบะฮ์: 34]

การอธรรมต่อตนเองด้วยการปฏิบัติที่ไม่ดีเหล่านี้จะเป็นการทำลายชีวิต ทำลายความบะรอเกฮ์ (ความจำริญ)
ของทรัพย์สินเงินทอง ทำลายความบะรอเกฮ์ของเวลา และปัจจัยแห่งการดำรงชีวิต และทำให้ความโกรธของพระเจ้า
เกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ที่สร้างความหายนะ เนื่องจากการอธรรมและการล่วงละเมิดของพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัส
ว่า:

﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ﴾ [الروم: 41]

(การบ่อนทำลาย ได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มีมือของมนุษย์ได้ชวนขวยไว้เพื่อที่ พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสบางส่วนของพวกเขาประกอบไว้ โดยที่หวังจะให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัว)[ซูเราะฮ์ อีรุม: 41]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكِنِهِمْ^{٣٨} وَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ^{٣٩} وَقُرُونًا وَفِرْعَوْنَ وَهَلَمَنَّ^{٤٠} وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَالِقِينَ^{٤١} فَكَلَّمْنَا بَدْنِيَّةً^{٤٢} فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنِ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ^{٤٣}﴾ [العنكبوت: 38-40]

(และอาดและษะมูด และได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว จากที่พำนักของพวกเขา และมารชัฎกอนในดี ทำให้การงานของพวกเขา เป็นที่เฟริศแพรวแก่พวกเขา แล้วมัน ได้หันเหพวกเขาออกจากแนวทางโดยที่ พวกเขาเป็นผู้มีสติปัญญาพิจารณา * และ (เราได้ทำลาย) กอรูน และฟิรเอาน์และฮามาน และ โดยแน่นอนมุ ขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาหยิ่งยองในแผ่นดิน และพวกเขาที่หาได้รอด พ้นไปจากเราไม่ * และแต่ละคนเราได้ลงโทษด้วยความคิดของเขา เช่นบางคนในหมู่พวกเขาเราได้ส่งลม พายุร้ายทำลายเขา และบางคนในหมู่พวกเขา เราได้ลงโทษเขาด้วยเสียงกัมปนาท และบางคนในหมู่พวกเขา เราได้ให้แผ่นดินสูบเขา และบางคนในหมู่พวกเขา เราได้ให้เขาจมน้ำตาย และอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมแก่ พวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อพวกเขาเอง)[ซูเราะฮ์ อัลอังกะบุต: 38-40]

และการอธรรมเหล่านี้ที่เกิดขึ้นกับบรรดาบ่าว มันจะไม่ทำให้ผู้อธรรมนั้นปลอดภัยจากผลกระทบและผลที่ ตามมาทั้งในโลกรนี้และวันอาคิเราะฮ์ เขาอาจจะถูกลงโทษเพราะความคิดและบาปของเขาในโลกนี้ หรือเขาอาจจะ รอดก็ได้ แต่เขาจะถูกลงโทษอย่างแน่นอนจากทุกคนที่เขาได้อธรรมต่อพวกเขาในวันกิยามะฮ์ สติของผู้อื่นจะไม่ สูญเปล่า แต่อัลลอฮ์จะทรงเรียกสิทธิเหล่านั้นในวันที่ทรัพย์สินเงินทองและบารมีต่างๆ ไม่มีประโยชน์ใดๆ แต่ความ ศรีทธาและความปลอดภัยจากบรรดาสิทธิของผู้อื่นนั้นจะเป็นประโยชน์ในวันนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ ﴿الكهف: 49﴾

[49]

(และบันทึกจะถูกวางไว้ ดังนั้น เจ้าจะเห็นผู้กระทำความผิดทั้งหลายหันกลับสิ่งที่มืออยู่ในบันทึกและพวกเขาจะกล่าวว่า โอ้ความวิบัติของเราเอ๋ย บันทึกอะไรกันนี้ มันมิได้ละเว้นสิ่งเล็กน้อยและสิ่งใหญ่โตเลย เว้นแต่ได้บันทึกไว้ครบถ้วน และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามีทรงอรรถรมต่อผู้ใดเลย)(ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ: 49)

ข้อที่หก: การสำนึกจากความผิด การชำระจิตใจ และการขัดเกลามัน ด้วยการศรัทธาและการประกอบความดี

มนุษย์ถูกสร้างขึ้นจากความอ่อนแอ และในตัวเขามีค้นหาและอารมณ์ปรารถนา มีความโลภ ความตระหนี่ การละเมิด และความโง่เขลา และเขามักถูกควบคุมโดยชัยฏอนและเพื่อนที่ไม่ดี และผลที่ตามมาคือเขาอาจตกอยู่ในบาปได้ ไม่ว่าจะบาปนั้นจะเป็นการตั้งภาคี หรือการปฏิเสธศรัทธา หรือการอธรรมต่อตัวเอง เช่น

การผิดประเวณี หรือการอธรรมต่อผู้อื่นดังนั้น เมื่อมนุษย์ได้รู้สึกถึงความอวิชาของเขา และปรารถนาที่จะปรับปรุงตัวเอง เขาก็จะหัดเซยสิ่งที่เขาพลาดไป สละออกจากบาปของเขา เสียใจกับการกระทำของเขาที่ผ่านมา และตั้งใจที่จะไม่หวนกลับไปทำสิ่งเหล่านั้นอีก และเขาก็เตาบะฮ์ (กลับใจ) ต่ออัลลอฮ์ด้วยการเตาบะฮ์ที่บริสุทธิ์ใจ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตอบรับการเตาบะฮ์ของเขาไม่ว่าบาปใดๆ

ก็ตาม และการเตาบะฮ์จะได้รับการตอบรับตราบิดที่ความตายนั้นยังไม่มาถึงเขา และวิญญาณยังไม่ถึงคอหอย และการเตาบะฮ์นั้นเป็นอิมานะฮ์ที่ประเสริฐที่สุด ดังนั้น ใครก็ตามที่ทำการเตาบะฮ์ อัลลอฮ์ก็จะรับการเตาบะฮ์ของเขา และจะทรงให้อภัยบาปของเขาอย่างแน่นอน แม้ว่าบาปของเขานั้นจะมากเท่าฟองน้ำในทะเลก็ตาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
 وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ
 وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾﴾
 [الفقان: 68-70]

(และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่งอัลลอฮ์ทรงห้าม
 ไว้ เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม และพวกเขาไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาจะได้พบกับความผิด
 อันมหันต์ * การลงโทษในวันกิยามะฮ์จะถูกเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าสำหรับเขา และเขาจะอยู่ในนั้นอย่างอับยศ
 * เว้นแต่ผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว(เตาบะฮ์) และศรัทธาและประกอบการทำงานที่ดี เขาเหล่านั้นแหละอัลลอฮ์จะ
 ทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็นความดี และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ)[ซูเราะฮ์ อัล-ฟ
 รกอน: 68-70]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا
 يَقُولُونَ لِمَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾﴾ [المائدة: 73-74]

(แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ที่สามของสามองค์นั้น ได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ไม่มีสิ่งใด
 ที่ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากผู้ที่ควรเคารพสักการะองค์เดียวเท่านั้น และหากพวกเขามีหยุดยั้ง
 จากสิ่งที่พวกเขากล่าว แน่อนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาในหมู่พวกเขานั้นจะต้องประสบการลงโทษอัน
 เจ็บแสบ * พวกเขาจะไม่กลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์และขออภัยโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ? อัลลอฮ์เป็น
 ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ)[ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 73-74]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัส เพื่อเป็นการเรียกร้องให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้การเตาบะฮ์ ว่า:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ ﴿٣٨﴾﴾ [الأنفال: 38]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาว่า หากพวกเขาหยุดยั้ง สิ่งที่แล้วมาที่จะถูกยกยอ ให้แก่พวกเขา และหากพวกเขากลับ (ต่อต้าน) อีก แท้จริงนั้น แนวทางของคนก่อนๆ นั้น ได้ผ่านมาแล้ว)[ซูเราะฮ์ อัล-อันฟา: 38]

ท่านอิหม่ามอิบน์อะษีร เราะหิมะฮุลลอฮ์ ได้กล่าวในตัฟซีรของท่านว่า: อัลลอฮ์ทรงตรัสแก่นบีของพระองค์ ที่อดลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ว่า (จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาว่า หากพวกเขาหยุดยั้ง)ความหมายคือ: (หยุด) จากสิ่งที่พวกเขาเป็นอยู่ จากการปฏิเสธศรัทธา การต่อต้าน และความเคียดแค้น และเข้าสู่การนับถือศาสนาอิสลาม เชื้อพึง และกลับไปสู่อัลลอฮ์ แล้วพวกเขาจะได้รับการยกยอสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ ซึ่งหมายถึง: การปฏิเสธศรัทธา บาป และการฝ่าฝืนของพวกเขา) [59] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿ قُلْ يٰۤاَعْبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴾ [الزمر: 53]

(จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย! บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงยกยอความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงยกยอ ผู้ทรงเมตตาเสมอ)[ซูเราะฮ์ อัล-ซุมร: 53]

พระเจ้าทรงชื่นชมยินดีกับการเตาบะฮ์ของมนุษย์ เพื่อแสดงถึงเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเขา ท่านเราะซูลมุฮัมมัด ที่อดลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่:"แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงจิตใจกับการเตาบะฮ์(กลับมาเนือกลับตัว)ของบ่าวของพระองค์ ยิ่งไปกว่าการจิตใจของชายคนหนึ่งที่อยู่ในที่ที่หายน่ะสำหรับเขา เขามีอูฐพร้อมกับเขาด้วย ซึ่งมีอาหารเครื่องคัมอยู่บนอูฐตัวนั้น

จากนั้นเขาก็นอนพัก

พอตื่นขึ้นมา อูฐของเขาได้จากเขาไป จนกระทั่งความร้อนและความกระหายได้เกิดขึ้นกับเขาอย่างรุนแรง หรือเป็นไปตามความประสงค์ของอัลลอฮ์ เขากล่าวว่า "ฉันจะกลับไปยังที่เดิมของฉัน เขาจึงกลับไป แล้วก็นอนหลับไป จากนั้นเขาเงยหน้าขึ้น ทันใดนั้น อูฐของเขาได้อยู่กับเขา"(60) 58*59

และในเรื่องการเข้ารับอิสลามของ อัมร์ บิน อัลอาศ เราะอะฎิยัลลอฮุนนุฮู เป็นข้อพิสูจน์ถึงสิ่งนั้น ซึ่งเขากล่าวว่า: (เมื่ออัลลอฮ์ ทรงทำให้อิสลามอยู่ในหัวใจของฉัน ฉันก็ไปหาท่านบี:ฉันกล่าวว่า "จงส่งมือขวาของท่านมา เพื่อที่ฉันจะทำถวายสัจจรักภักดีต่อท่าน จากนั้นท่านก็ยื่นมือขวาของท่าน กล่าวว่า "ฉันจึงกำมือของฉัน" ท่านบีกล่าวว่า: เกิดอะไรขึ้นกับเจ้าหรือ ท่านอัมร์? เขาตอบว่า: ฉันตอบว่า: ฉันต้องการเงื่อนไข ท่านถามว่า: "ต้องการเงื่อนไขอะไร?"

ฉันกล่าวว่า:

พระองค์ยกโทษให้ฉัน ท่านบีกล่าวว่า: "เจ้าไม่รู้หรือว่าศาสนาอิสลามได้ลบล้างทุกสิ่งที่มีก่อนหน้านั้น? และการอพยพนั้นลบล้างทุกสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น?"

และการทำสัจจรักภักดีสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น?)⁶⁰ ดังนั้นท่านเราะซูล มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวแก่อัมร์ บิน อัลอาศ เราะอะฎิยัลลอฮุนนุฮู ว่า: อิสลามลบบาปและความชั่วช้าที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น และการเอาบาปจะลบล้างทุกสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น

และจะเป็นการดีสำหรับผู้ทำบาปคือการแก้ไขตนเองและขัดเกลามันให้บริสุทธิ์ด้วยความศรัทธาและการประกอบความดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾ [طه: 82]

(และแท้จริง ข้าเป็นผู้อภัยอย่างมากหลายแก่ผู้กลับใจ และศรัทธา และประกอบความดีแล้วยึดมั่นอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง)[ซูเราะฮ์ ฏอฮา : 82].

58 อด์ฟิรอินนุกะบิร (4/54)

59 เศาะฮีหฺอัลบุคอรีฮฺ (6308) และเศาะฮีหฺมุสลิม (2675)

60 เศาะฮีหฺ มุสลิม (121)

และการทำความดีนั้นเป็นการขัดเกลาให้จิตใจนั้นบริสุทธิ์ และทำให้เกิดความเข้มแข็งและการยึดมั่นอยู่บนการศรัทธา เพื่อไม่ให้ตกอยู่ในบาปอีกครั้ง เพราะถ้าคนใดได้ตกอยู่ในการกระทำที่เป็นบาปแล้วทำการเตาบะฮ์จากการกระทำนั้น อัลลอฮ์จะทรงตอบรับการเตาบะฮ์ของเขา และเขาก็กลับตัวจากบาปนั้นในสภาพที่บริสุทธิ์ทั้งภายในและภายนอก และมนุษย์นั้นจะอยู่ในสภาพที่ดีที่สุดตลอด トラบาใดที่ทุกครั้งที่เขาทำบาป เขาขอการอภัยโทษ เขาเสียใจ เขาเตาบะฮ์ และเขาทำความดี.



บทที่แปด: กฎกำหนดสภาวะการณ์

ข้อที่หนึ่ง: การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์

การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์เป็นหลักที่สำคัญในศาสนาของบรรดาเราะซูล เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ในด้านความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลของพระองค์ (ด้านรูปูบียะฮ์) เพราะการกำหนดสภาวะการณ์นั้นมาจากความรู้ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และความรู้ของอัลลอฮ์นั้นเป็นหนึ่งในคุณลักษณะของพระองค์ และความรู้ของอัลลอฮ์มาก่อนที่พระองค์จะสร้างทุกสิ่ง และการสร้างทุกสิ่งของพระองค์นั้น แสดงให้เห็นถึงความรอบรู้ของพระองค์ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างสิ่งเหล่านั้น เพราะอัลลอฮ์ทรงกำหนดสิ่งเหล่านั้นไว้ก่อนล่วงหน้าด้วยความรอบรู้ของพระองค์ แล้วทรงจึงสร้างสิ่งเหล่านั้น และทรงทำให้สิ่งเหล่านั้นมีตัวตนขึ้นมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾﴾

[الحج: 70]

(เจ้ามิรู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว” แท้จริงในการนั้นเป็นการง่ายคายสำหรับอัลลอฮ์)[ซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์: 70]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا

يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾ [النعام: 59]

(และที่พระองค์นั้นมีบรรดาคุณูแจแห่งความเร้นลับ โดยที่ไม่มีใครรู้คุณูแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใด ร่วงหล่นลงนอกจากพระองค์ จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใด ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่ย่อนนุ่มใด และสิ่งที่แห้งใด นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง)[ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 59]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

(แท้จริงทุกๆ สิ่งนั้นเราสร้างมันตามสัดส่วน)[ซูเราะฮ์ อัลเกาะมีร์: 49]

กฎกำหนดสภาพการณ์เป็นความลับของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวของพระองค์ ดังนั้นจึงไม่มีใครสามารถรู้เห็นได้วันแต่จะได้รับอนุญาตจากพระองค์ อัลลอฮ์จะไม่ส่งเราะซูลท่านใดมายังมนุษย์ นอกจากพระองค์จะสั่งให้เขาศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาพการณ์ การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาพการณ์เป็นหลักที่สำคัญของหลักการศรัทธา นบีนูหิ อิบรอฮีม มูซา อีซา และบรรดาเราะซูลท่านอื่นๆ อะลัยฮิมุสลาม ทุกคนต่างก็สั่งให้ประชาชนดิชของเขาศรัทธาต่อหลักศรัทธาอันยิ่งใหญ่คือการศรัทธาของคนคนหนึ่งที่มีต่ออัลลอฮ์จะยังไม่ถูกต้องนอกจากเมื่อเขาได้ศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาพการณ์ และรู้ว่าทุกสิ่งเป็นไปตามการตัดสินใจและการกำหนดของอัลลอฮ์ และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดและทรงตัดสินใจไว้แล้ว มันมีเหตุผลอันยิ่งใหญ่อยู่ในนั้น และไม่มีสิ่งใดในจักรวาลนี้ที่ไม่อยู่ในกฎกำหนดของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงสร้างมันขึ้นมาด้วยความรู้และความปรีชาญาณของพระองค์

ข้อที่สอง: การกำหนดสภาพการณ์ที่ครอบคลุม และการกำหนดทั่วไป

การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาพการณ์ประกอบด้วย: การที่บุคคลศรัทธาว่า อัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่ได้เกิดขึ้น สิ่งที่จะเกิดขึ้น และความรู้ของอัลลอฮ์นั้น ครอบคลุมและทั่วถึงทุกสิ่ง และไม่มีสิ่งใดจะออกจากความรู้ของอัลลอฮ์ได้

และความรู้ของพระองค์ทรงมีก่อนการมีของทุกสิ่ง และพระองค์ทรงกำหนดทุกสิ่งก่อนการสร้างมันขึ้นมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: 2]

(และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ)(ซูเราะฮ์ อัล-ฟุรคอน :

2)

ไม่มีสิ่งใดถูกซ่อนเร้นจากความรู้ของพระองค์ แม้ว่ามันจะเร้นลับสักเพียงใด อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرُّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام: 3]

(และพระองค์คือ อัลลอฮ์ ทั้งในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดิน ทรงรู้ถึงความลับของพวกเจ้า และการเปิดเผยของพวกเจ้า และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าชวนขวายกันอยู่)[ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 3]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۗ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾﴾ [آل عمران: 5-6]

* (แท้จริงอัลลอฮ์ ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและไม่มีความลับในฟากฟ้าจะหลบซ่อนจากพระองค์ได้ * พระองค์คือผู้ทรงทำให้พวกเขาเป็นรูปเป็นร่างในมดลูก ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การสักการะอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ)(ซูเราะฮ์ อาละอิมรอน: 5-6]

และอัลลอฮ์ทรงบันทึกการกำหนดทุกสิ่งก่อนที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะถูกสร้างเป็นเวลาถึงห้าหมื่นปี อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلٍ أَنْ نَبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾﴾ [الحديد: 22]

(ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ หรือในตัวของพวกเขาเอง เว้นแต่สิ่งนั้นได้ถูกบันทึกไว้ก่อนที่เราจะบังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงแล้วมันเป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับอัลลอฮ์)(ซูเราะฮ์ อัลหะดีด: 22]

และไม่มีความลับที่ดำรงอยู่นอกจากด้วยความประสงค์ของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างทุกสิ่ง และไม่มีใครมีส่วนร่วมในการจัดการและสร้างจักรวาล แต่ทุกสิ่งมาจากการกำหนดของพระองค์ตามความรู้และความประสงค์ของพระองค์ และพระองค์ทรงสร้างสิ่งนั้นและทรงให้มันกำเนิดขึ้นมา และเช่นเดียวกับที่มนุษย์ไม่สามารถจะรอบรู้ถึงความรู้ของพระองค์ได้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถรอบรู้ถึงการกำหนดและการจัดการของพระองค์ พวกเขาไม่รู้ว่าพระองค์ทรงกำหนดทรงบันทึกอะไรบ้าง และพวกเขาก็ไม่รู้ถึงวิทญญ์ของมັນได้ แต่วิทญญ์นั้นจริง ถึงแม้ว่ามันจะเป็นสิ่งที่ซ่อนเร้นเหมือนมนุษย์ก็ตามและเช่นเดียวกับวิทญญ์ที่แจ่มชัดสำหรับทุกคน จากการศึกษาของดวงอาทิตย์และการตกของมัน

และการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลระหว่างร้อนและหนาว ฤดูใบไม้ร่วงและฤดูใบไม้ผลิฉันใด ในการที่วิทญญ์บางอย่างได้ถูกซ่อนเร้นไว้แก่ท่านนั้น ก็มีวิทญญ์อันยิ่งใหญ่ แต่ท่านไม่รู้และไม่ครอบคลุมมัน และสติปัญญาของมนุษย์ที่บริสุทธิ์ย่อมไม่ปฏิเสธสิ่งที่ไม่สามารถเข้าใจและรู้ถึงสิ่งนั้นได้

และกฎกำหนดศกาวาการณ์นั้นครอบคลุมทุกสิ่ง

ดังนั้น ไม่มีสิ่งใดที่เกิดขึ้นในจักรวาลนี้ นอกจากอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกไว้แล้ว และทรงประสงค์ให้มันเกิดขึ้น ไม่มีปัจจัยยังชีพใดถูกประทานลงมา ไม่มีความสุขสบายใดถูกระงับ

และไม่มีกรรมของความสุขยากและขมขื่นขึ้นไป นอกจากด้วยการกำหนดของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติยิ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾ [الحجر: 21]

(และไม่มีสิ่งใด(เครื่องยังชีพ) เว้นแต่ที่เรานั้นมีคลังของมัน และเราจะไม่ให้มันลงมาจนออกจากตามสถานะที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว)(ซูเราะฮ์ อัลหิจญูรี: 21]

และการจัดการของพระเจ้านี้เป็นการจัดการที่มีความสมดุลและไม่มียกพร่องใดๆ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَالأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَوْتَيْنَاهَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ﴾ [الحجر: 19]

(และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่มันออกไป และเราได้ทำให้มีเทือกเขาเป็นที่ยึดอย่างมั่นคง และเราได้ให้ทุกสิ่งงอกเงยอย่างสมดุล)(ซูเราะฮ์ อัลหิจญูรี: 19]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْنِيْتُ الأَرْضَ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ [يس: 36]

(มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ๆ จากสิ่งที่แผ่นดินได้ (ให้มัน) งอกเงยขึ้นมา และจากตัวของพวกเขาเอง และจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้)(ซูเราะฮ์ ยาซีน: 36]

ข้อที่สาม: ผลของการศรัทธาต่อกฎกำหนดศกาวาการณ์

การศรัทธาต่อกฎกำหนดศกาวาการณ์นำมาซึ่งประโยชน์อันใหญ่หลวงแก่นมนุษย์ ได้แก่:

หนึ่ง:

การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณ่นั้น ทำให้มนุษย์ได้เห็นถึงความจริงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นความจริงอันล้ำค่าที่สุด นั่นคือการได้รู้ด้านความรู้อันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ พระองค์ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งและความมุ่งมั่นให้เป็นไปตามความประสงค์ เจตจำนงและคำสั่งของพระองค์ เพราะสถานะที่สูงส่งที่สุดของสติปัญญา

และสาขาวิชาที่สูงส่งที่สุดที่เขาต้องทวนกันบ่อยๆ ที่เขาต้องศึกษาและทำความเข้าใจ นั่นคือความรู้เกี่ยวกับอัลลอฮ์ และการแสดงถึงความยิ่งใหญ่แด่พระองค์ และใครก็ตามที่ไม่ได้รับเกียรตินี้ ดังนั้น อะไรคือสิ่งที่เขาได้มา และอะไรคือเป้าหมายที่เขาได้บรรลุ? หากเขาจากชีวิตนี้ไปโดยที่เขาไม่รู้จักรักสิ่งที่มีค่าที่สุดของชีวิต

สอง: การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณจะทำให้คำตอบต่อคำถามมากมายที่เกิดขึ้นในใจเกี่ยวกับการจัดการจักรวาลนี้และอนาคตของมัน และใครเป็นผู้จัดการจักรวาลนี้อย่างรัดกุม ไม่ล้มเหลวและไม่ระส่ำระสาย

สาม: การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณจะช่วยให้นักคล้อห่างจากหมอดู นักโหราศาสตร์ และไสยศาสตร์ หวังที่จะรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นอย่างไร

หากมนุษย์รู้ว่า กฎกำหนดสภาวะการณ่นั้น เป็นความลับอันยิ่งใหญ่ซึ่งไม่มีใครรู้นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น

ทำให้เขาเชื่อว่าบรรดาโหราจารย์ หมอดู และนักไสยศาสตร์ เป็นคนโกหกและหลอกลวงที่คัดกินทรัพย์สินเงินทองของผู้คนอย่างไม่ชอบธรรม

สี่: การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณทำให้มนุษย์ มีความสงบสุขและขอมจำนนต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก และทำให้ผู้ศรัทธาพึงพอใจและมีความสุข เกิดความกล้าหาญและความแข็งแกร่งรุกไปข้างหน้า

เพราะเมื่อเขาศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณแล้ว เขาก็จะรู้ว่าสิ่งใดที่ถูกกำหนดให้เกิดกับเขา แน่แน่นอนมันจะไม่พลาดไปจากเขา และสิ่งใดที่ถูกกำหนดพลาดไปจากเขา มันก็จะไม่เกิดขึ้นกับเขา ดังนั้นแล้วเขาจะรุกไปข้างหน้าต่อไปหากการรุกรนั้นเป็นสิ่งที่ดีน่ายกย่อง และเขาจะยับยั้งตัวเองถ้าการยับยั้งนั้นเป็นสิ่งที่ดีโดยจะไม่รู้สึกเกรงหรือกลัว และการศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณนั้น

ช่วยขัดเกลาจิตใจมนุษย์ให้บริสุทธิ์ เมื่อบุคคลรู้ว่าอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในทุกการแสดงออกและการกระทำของเขา ดังนั้น เขาก็จะไม่ปกปิดความชั่วร้าย และหัวใจของเขาจะไม่รู้สึกถึงการเกลียดชังและอิจฉาใคร

ห้า: การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณทำให้บุคคลมีความสมดุลที่สมบูรณ์ในทุกสถานการณ์ หากความดีเกิดขึ้นเขาจะไม่หยิ่งผยอง

และเขาจะไม่อธรรมต่อผู้อื่น เพราะเขารู้ว่าความดีที่เกิดกับเขานั้น เกิดจากการจัดการของอัลลอฮ์และความเอ็นดูของพระองค์ ไม่ใช่เพราะกำลังและความสามารถของมนุษย์แต่อย่างใด และหากมีภัยได้ประสบกับเขา เขาก็จะรู้ว่า มันถูกกำหนดไว้แล้ว เขาจะไม่รู้สึกกังวลหรือสิ้นหวัง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَيْنِ أَدْفَنَّا لِإِنْسَانٍ مِّنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ ۝۹ وَلَيْنِ أَدْفَنَّا نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ مَسْتَهْتِكِينَ لَيَقُولُنَّ ذَهَبَ الْبَلَاءُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ۝۱۰ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۱﴾ [هود: 9-11]

(และถ้าเราได้ให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเราแล้วเราได้ดึงมันกลับมาจากเขา แท้จริงเขานั้นเป็นผู้นิยมหวังและสิ้นศรัทธา * และถ้าเราได้ให้เขาลิ้มรสความโศกปรานหลังจากความทุกข์ยากได้ประสบกับเขา แน่แน่นอนเขาจะกล่าวว่า ความชั่วร้ายต่างๆ ได้ผ่านพ้นจากฉันไปแล้ว แท้จริง เขานั้นเป็นผู้กึกคะนองหยิ่งยะโส * เว้นแต่บรรดาผู้อุตุนและบรรดาผู้ปฏิบัติความดีทั้งหลาย ชนเหล่านั้นแหละ สำหรับพวกเขาจะได้รับการกอบกู้โทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่) [ซูเราะฮ์ ฮูด: 9-11]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلٍ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝۲۲ لِكَيْلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَيْنَاكُمْ فَخُورٌ ۝۲۳﴾ [الحديد: 22-23]

(ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ หรือในตัวของพวกเขาเอง เว้นแต่สิ่งนั้นได้ถูกบันทึกไว้ก่อนที่เราจะบังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงแล้วมันเป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับอัลลอฮ์ * เพื่อพวกเขาจะจะได้ไม่เสียใจต่อสิ่งที่พวกเขาได้พลาดไป และจะได้ไม่หลงระเริงต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเขา และอัลลอฮ์ไม่ทรงชอบทุกคนที่หยิ่งผยองโอ้อวด) [ซูเราะฮ์ อัลหะดีด: 22-23]

บทที่เก้า: วันอาคิเราะฮ์

ข้อที่หนึ่ง: ความจริงของการมีชีวิตในโลกนี้ และความจริงของความตาย

อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดเวลาที่มนุษย์ทุกคนต้องผ่าน โดยมีทั้งสิ้นสามช่วงระยะเวลา ระยะเวลาแรกคือชีวิตในโลกนี้ ระยะเวลาที่สองคือชีวิตในบร๊ซด์ คือชีวิตในหลุมศพ และระยะที่สามคือชีวิตในวันอาคิเราะฮ์ คือวันอาสานโลก และมนุษย์จะฟื้นคืนชีพและมุ่งหน้าไปยังพระเจ้าแห่งสากลโลก และเราจะอธิบายให้ละเอียดในบทนี้ -ด้วยการอนุวัติจากอัลลอฮ์-

ดังนั้น การมีชีวิตในโลกนี้ อัลลอฮ์ทรงสร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นสถานที่แห่งการแบกรับหน้าที่ การทดลอง และการทดสอบ และอัลลอฮ์ทรงบัญญัติให้มนุษย์ทำการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ รับเร่งสู่การทำความดีและแข่งขันกัน เรียกร้องสู่แนวทางของพระองค์ และพัฒนาสร้างโลกนี้ขึ้นมา ดังนั้น ผู้ที่ประสบความสำเร็จ คือผู้ที่อิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ในโลกนี้ และพัฒนาสร้างโลกนี้ด้วยการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และเชื่อฟังพระองค์ ทำความดีต่อทุกสิ่ง และผูกพันต่ออัลลอฮ์และยำเกรงพระองค์ทั้งในที่ลับและในที่เปิดเผย และผู้ที่ขาดทุนคือผู้ที่คืออื่น หยิ่งผยอง และปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่

และชีวิตในโลกนี้นั้น ในทัศนะของศาสนาอิสลามแล้วถือเป็นสนามที่ใหญ่โตและกว้างขวาง เพื่อให้โอกาสมนุษย์นำเสนอสิ่งต่างๆ เพื่อได้รับความพึงพอใจจากอัลลอฮ์ ตะอาลา และทำให้มนุษย์มีความสุข พัฒนาสร้างโลกนี้ และมอบความดี เป็นคนมีอบน และพัฒนาชีวิต ไม่ใช่ชีวิตที่เป็นภาระและความลำบากที่มนุษย์ต้องหนีจากมันไป แต่ชีวิตนี้เป็นสนามที่เต็มไปด้วยความจำเริญ เพื่อสร้างโลกให้สวยงาม และให้บรรลุถึงความสุขสบายในทางโลก และความสุขสบายในชีวิตหลังความตาย และได้รับชัยชนะด้วยความสุขที่นรินทร์ในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ครีส์ว่า:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: 97]

(ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดีและแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขา ที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้) [ซูเราะฮ์ อัล-นะหฺล: 97]

อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบชีวิตในโลกนี้กับเมล็ดพันธุ์ที่งอกขึ้นมาและเติบโตอย่างสมบูรณ์ จากนั้นมันก็จะสูญเสียชีวิต และนำไปโยนในที่สุด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾﴾ [الكهف: 45]

(และจงเปรียบเทียบการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้แก่พวกเขา ประหนึ่งน้ำที่เราหลั่งมันลงมาจากฟากฟ้า จากนั้นพืชผลในแผ่นดินก็คลุกเคล้าไปกับน้ำ แล้วมันก็แห้งกรังเป็นเศษเป็นชิ้นซึ่งลมก็พัดมันให้ปลิวว่อน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง)[ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ: 45]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يهيجُ فَتَرْتَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾﴾ [الحديد: 20]

(พึงทราบเถิดว่า แท้จริงการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้นั้น มิใช่อื่นใด เว้นแต่เป็นการละเล่นและการสนุกสนาน ร่าเริง และเครื่องประดับและความโอ้อวดระหว่างพวกเจ้า และการแข่งขันกันในการสะสมทรัพย์สินและลูกหลาน เปรียบเสมือน น้ำฝนที่การองลงมายังพืชผลของความพอใจให้แก่ลิกร แล้วมันก็เหี่ยวแห้ง เจ้าจะเห็นมันเป็นสีเหลือง แล้วมันก็กลายเป็นเศษเป็นชิ้นแห้ง ส่วนในวันปรโลกนั้นมีการลงโทษอย่างสาหัส และการอภัยโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และการมีชีวิตในโลกนี้นั้น มิใช่อื่นใด นอกจากการแสวงหาความสุขที่หลอกลวงเท่านั้น)[ซูเราะฮ์ อัลหะดีด: 20]

และอัลลอฮ์ทรงกำหนดสำหรับชีวิตนี้ หรือช่วงเวลานี้ว่าต้องสิ้นสุด เพื่อให้มนุษย์ไปสู่ชีวิตใหม่ในวันอากิเราะฮ์ และพระองค์ยังทรงกำหนดให้มนุษย์ทุกคนมีอายุขัยที่จำกัด โดยจะไม่เกินเวลาที่กำหนดนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْرِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾﴾ [آل عمران: 185]

(แต่ละชีวิตนั้น จะได้สมรสแห่งความตาย และแท้จริงที่พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขาโดยครบถ้วนนั้น คือวันปรโลก แล้วผู้ใดที่ถูกให้ห่างไกลจากไฟนรก และถูกให้เข้าสวรรค์แล้วไซ้ร้แน่นอน เขาก็ชนะแล้ว และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้น มิใช่อะไรอื่นนอกจากสิ่งอำนวยความสะดวกแห่งการหลอกลวงเท่านั้น)(ซูเราะฮ์ อาละอิมรอน: 185]

ส่วนความตายนั้น เป็นสิ่งที่มีตัวตนจริง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ไม่มี และไม่ใช่ว่าตายแล้วจะไม่มีชีวิตต่อหลังจากนั้น เพราะเมื่ออัลลอฮ์ทรงสร้างชีวิต พระองค์ก็ทรงสร้างความตายเช่นกัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ﴿٢﴾﴾ [المك: 2]

(ผู้ทรงสร้างความตายและการมีชีวิต เพื่อว่าพระองค์จะทรงทดสอบพวกเขาว่า ใครในหมู่พวกเขาที่ดีกว่าในการทำงาน และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยโทษเสมอ)(ซูเราะฮ์ อัลมุลก์: 2]

ความตายคือการสิ้นสุดของชีวิตนี้ เพื่อนำมนุษย์ไปสู่ชีวิตใน โลกบ้รซค์ คือชีวิตในหลุมศพและสิ่งที่เกิดขึ้นในนั้น

ความตายเป็นสิ่งที่ขึ้นกับพระเจ้า ดังนั้นจึงไม่มีใครครอบครองความตายให้แก่ใครได้ และไม่มีใครสามารถทำให้ใครตายก่อนเวลาที่ถูกกำหนดได้ และผู้ใดเล่าที่สามารถทำให้สิ่งมีชีวิตทุกชนิดตายได้ ไม่ว่า จะเป็นมนุษย์ สัตว์ ดันไม้ และอื่นๆ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้น มนุษย์ทุกคนไม่สามารถทำให้ใครตายได้ และพวกเขาไม่สามารถปกป้องเขาไม่ให้เขาตายเมื่อถึงเวลาของมันได้ และอัลลอฮ์ทรงทำทายนมนุษย์โดยให้พวกเขาทำให้คนตายโดยไม่มีสาเหตุ และทรงทำทายให้พวกเขาทำให้คนที่อัลลอฮ์เอาชีวิตไปให้ฟื้นขึ้นมามีชีวิตอีกครั้ง และทรงทำทายนมนุษย์ให้พวกเขาปกป้องตัวเองหรือปกป้องผู้อื่นจากความตาย อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ فَاذْرُوْا عَنۢ اَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٦٨﴾﴾ [آل عمران: 168]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า "พวกท่านจงป้องกันความตายให้พ้นจากตัวของพวกท่านเถิด หากพวกท่านพูดจริง") (ซูเราะฮ์ อาละอิมรอน: 168]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [الجمعة: 8]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงความตายที่พวกท่านหนีจากมันไปนั้น มันจะมาพบกับพวกท่าน แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปไปยังพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านตามที่พวกท่านได้ประกอบมันไว้) [ซูเราะฮ์ อัลญุมอะฮ์: 8]

และอัลลอฮ์ทรงทำทนายมนุษย์ให้นำผู้ที่ถูกกำหนดให้เสียชีวิตกลับมามีชีวิตใหม่อีกครั้ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾﴾ [الواقعة: 83-87]

* (และเมื่อวิญญาณได้มาถึงคอหอย (กำลังจะตาย) แล้วพวกเจ้าสามารถจะยับยั้งไว้ได้หรือ * และในขณะที่นั้นพวกเจ้ากำลังมองกันอยู่ * และเรานั้นอยู่ใกล้ชิดเขาเชิงกว่าพวกเจ้า แต่พวกเจ้ามองไม่เห็น (มะลาอิกะฮ์) * หากว่าพวกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว * โจนแล้ว พวกเจ้าจึงไม่ให้วิญญาณกลับมาสู่ร่างอีก หากพวกเจ้าพูดจริง) [ซูเราะฮ์ อัลวาจิกะฮ์: 83-87]

และความตายเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลของอัลลอฮ์เหนือบรรดาบ่าวของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ส่งมาอิกะฮ์แห่งความตายเพื่อไปนำดวงวิญญาณของใครก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์จากบรรดาบ่าวของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ﴾ [الأنعام: 61]

(และพระองค์คือผู้ทรงชนะเหนือปวงบ่าวของพระองค์ และทรงส่งบรรดาผู้บันทึกความดีและความชั่วมายังพวกเจ้าด้วย จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนใดในพวกเจ้าแล้ว บรรดาทูตของเรา ก็จะรับชีวิตของพวกเขาไป โดยที่พวกเขาจะไม่ทำให้บกพร่อง) [ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 61]

ดังนั้นความตายและการมีชีวิต การสลับเปลี่ยนระหว่างกลางคืนกับกลางวัน เป็นสัญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่แสดงถึงการมีอยู่ของผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ที่คอยควบคุมจักรวาลนี้และทุกสิ่งในนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [المؤمنون: 80]

(และพระองค์เป็นผู้ทรงทำให้เป็นและทรงให้ตาย และพระองค์ทรงสิทธิในการสับเปลี่ยนกลางวันและกลางคืน พวกเจ้ามิได้ใช้สติปัญญาพิจารณาดอกหรือ)(ซูเราะฮ์ อัล-มูอฺมินุน: 80)

และความตายที่กล่าวในอัลกุรอานนั้นมีสองประเภท:

หนึ่ง: คือความตายทางจิตใจภายใน คือ การที่มนุษย์ไม่ใช้สติปัญญา การได้ยินและการมองเห็น ดังนั้นเขาเป็นเหมือนคนตาย เพราะเขาไม่ได้พิจารณาคุณลักษณะต่างๆ แห่งจักรวาลที่บ่งชี้ถึงการมีอยู่จริงของอัลลอฮ์ ผู้ทรงปกครองจักรวาลนี้ พระผู้ทรงสร้างและผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ และไม่ได้อธิษฐานขออภัยของอัลลอฮ์ในคัมภีร์ของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงประทานลงมาเป็นแนวทางแก่ปวงบ่าวของพระองค์ และไม่เคารพอธิมาต่อผู้ทรงอภิบาลของเขาที่ทรงสร้างเขา ทรงประทานปัจจัยยังชีพให้เขา และทรงชี้แนะเขาสู่สิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับเขา แท้จริงเขาคือผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา ดังนั้น เขาจึงไม่ต่างอะไรกับคนตายอัลลอฮ์เรียกคนที่ใช้ชีวิตแบบนี้ว่า คนตาย มิฉะนั้น จะเป็นไปได้อย่างไร ที่มนุษย์จะมีชีวิตขึ้นมา แล้วพบว่าอัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมสถานที่ไว้ให้เขา สร้างขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินให้แก่เขา เตรียมอาหารและเครื่องดื่ມให้เขา ทรงสร้างสิ่งที่ทำให้เขาได้ปกป้องตัวจากความร้อน ความหนาวเย็น และฝน ทรงทำให้เขาสามารถมีชีวิตบน โลกนี้ได้ จากนั้นมนุษย์ก็มีชีวิตในโลกนี้แล้ว ก็คิดว่าเขามีชีวิต มีการได้ยินและการมองเห็น และมีหัวใจที่คอยไคร่ครวญ และแล้วเขาไม่รู้ว่า จักรวาลนี้มีผู้สร้างมันขึ้นมา และไม่ได้ทำการเคารพสักการะพระเจ้าผู้สร้างมันด้วย เขาไม่เห็นหรือกลัวว่า อวัยวะร่างกายของเขานั้นอยู่ภายใต้การจัดการของผู้สร้างผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง? จากนั้นเขาไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ อะไรคือความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ไม่รู้จักพระเจ้าผู้สร้างของเขา และไม่รับรู้สิ่งที่อยู่รอบตัวเขาในทางที่เป็นประโยชน์แก่เขา กับศพที่ถูกฝังอยู่ในหลุม โดยที่ไม่รู้สิ่งที่อยู่รอบๆ เขา? แท้จริงมนุษย์คนนี้ -ตายไปแล้ว- ตามความหมายของอัลกุรอาน และเขาเป็นคนที่หลงยิ่งกว่าสัตว์ เนื่องจากสัตว์ใช้ประสาทสัมผัสของมัน ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ และหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นอันตรายผ่านการรับรู้ของมัน

สอง: ความตายที่เป็นที่รู้จัก คือการจากไปของวิญญาณออกจากร่างกาย ซึ่งความตายนี้เป็นที่รู้จักกันทุกวัฒนธรรมและสังคม ความตายนี้ทุกคนต้องเผชิญกับมันทั้งผู้เป็นมุสลิมและผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น เมื่อถึงเวลาที่คนจะเสียชีวิต อัลลอฮ์จะทรงส่งทูตแห่งความตายมาเอาดวงวิญญาณของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ [السجدة: 11]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “มะลักผู้ปลิดชีวิต ผู้ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกท่าน จะปลิดชีวิตของพวกท่าน แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระเจ้าของพวกท่าน”)(ซูเราะฮ์ อัซซะญะอะฮ์: 11]

จากตรงนี้มีคำถามหนึ่งก็คือ ระหว่างการตายของผู้ศรัทธาจะแตกต่างจากการตายของผู้ปฏิเสธหรือไม่ตามอัลกุรอานและซุนนะฮ์? ดังนั้นเราขอตอบว่า: ใช่ มันแตกต่างกันมาก แต่สิ่งนี้จะรู้สึกได้เฉพาะกับบุคคลที่ใกล้จะตายเท่านั้น

ส่วนการตายของผู้ศรัทธา ดังที่มีอธิบายไว้ใน โองการอันสูงส่งเหล่านี้ของอัลกุรอาน แท้จริงเมื่อเวลาแห่งความตายมาถึง มลาอิกะฮ์แห่งความเมตตาจะลงมาหาเขา เพื่อแจ้งข่าวดีถึงความพอพระทัยของอัลลอฮ์ที่มีต่อเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٧٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٧٨﴾ فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي ﴿٧٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٨٠﴾﴾ [الفجر: 27-30]

(โอ้ ชีวิตที่สงบแน่นอนเอ๋ย * จงกลับมายังพระเจ้าของเจ้าด้วยความยินดีและเป็นที่ยอมรับ * แล้วจงเข้ามาอยู่ในหมู่ปวงบ่าวของข้าเถิด * และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้าเถิด)(ซูเราะฮ์ อัลฟัจญ์ร: 27-30]

และบรรดามลาอิกะฮ์เหล่านั้นก็จะแจ้งข่าวดีแก่เขาว่า “ไม่ต้องกลัวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น และไม่ต้องโศกเศร้าเสียใจกับสิ่งที่จากมา ไม่ว่าจะเป็น ลูกๆ หรือ พ่อแม่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [فصلت: 30]

(แท้จริง บรรดาผู้กล่าวว่าพระเจ้าของพวกเราคืออัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มลาอิกะฮ์จะลงมาหาพวกเขา (เมื่อพวกเขาใกล้จะสิ้นลมหายใจ โดยจะกล่าวกับพวกเขาว่า) พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจ แต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้”(ซูเราะฮ์ ฟุศลีต: 30]

จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮา เล่าว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลัดลอสู่จะด้วยฮิอะฮ์สลิม กล่าวไว้ว่า: "ผู้ใดที่อื่นดีจะพบกับพระองค์อัลลอฮ์ พระองค์ก็ยินดีที่จะพบกับเขา และผู้ใดที่ไม่อยากพบกับพระองค์ พระองค์ก็ไม่อยากพบกับเขา" ฉะนั้นกล่าวว่า "โอ้ ท่านนบีของอัลลอฮ์ ไม่อยากตายหรือ? แท้จริง เราทุกคนไม่อยากตาย" ท่านเราะซูลตอบว่า "ไม่ใช่เช่นนั้น แต่ผู้ศรัทธา เมื่อเขาได้รับข่าวดีด้วยการได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์ ความพึงพอใจจากพระองค์ และสรวงสวรรค์ของพระองค์ พวกเขายินดีที่จะได้พบกับอัลลอฮ์ ดังนั้น พระองค์ก็ยินดีที่จะพบกับพวกเขา แต่สำหรับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา เมื่อได้รับข่าวร้ายด้วยบทลงโทษจากอัลลอฮ์และความไม่พอใจจากพระองค์ ดังนั้นเขาจึงไม่อยากพบกับอัลลอฮ์ และพระองค์ก็ไม่อยากพบกับพวกเขา"⁶¹

ส่วนความตายของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นความตายที่น่าสยดสยอง และเป็นสถานการณ์ที่ยากลำบาก ซึ่งเขาต้องประสบกับความทุกข์ทรมานแห่งความตาย ความโศกเศร้าที่ต้องจากโลกนี้ ความโศกเศร้าต่อครอบครัวและลูกๆ ของเขา กลัวสิ่งที่เขาได้กระทำมา และสิ่งที่เขาจะพบกับเหล่ามลาอิกะฮ์ตอนที่นำวิญญาณของเขาออกไป สถานการณ์ที่เลวร้ายนี้ได้มีการอธิบายไว้ในโองการของอัลลอฮ์แล้ว อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوٓآءِ أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ أَلْهٰٓؤِنِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَىٰ ٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ ءَايٰتِهِۦ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾﴾
[الأعم: 93]

(และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่บรรดาผู้ธรรมอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย และมลาอิกะฮ์กำลังแบมือของพวกเขา (โดยกล่าวว่า) จงให้ชีวิตของพวกเขาทำออกมา วันนี้พวกเขาจะได้รับการตอบแทน ซึ่งโทษแห่งการต่ำต้อย เนื่องจากที่พวกเขาทำให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ โดยปราศจากความจริง และเนื่องจากการที่พวกเขาแสดงยศโต้อบรดาโองการของพระองค์)[ซูเราะฮ์ อัลอานาม : 93]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّىٰ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمُ وَءَدْبُرَهُمُ وَذُقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ ءَايٰدِيكُمْ وَاَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥٢﴾﴾ [الأنفال: 50-51]

⁶¹ เศาะฮ์อิห์บุกอริฮ์ (6507) และเศาะฮ์อิห์มุสลิม (2684) เป็นสำนวนของมุสลิม

(และหากว่าเจ้าเห็นขณะที่มลาอิกะฮ์เอาวิญญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น พวกเขาจะตีใบหน้าของพวกเขาและหลังของพวกเขา และ(กล่าวว่า) พวกเจ้าจงล้มการลงโทษแห่งการเผาไหม้เถิด * นั่นเป็นเพราะว่า มือทั้งสองของพวกเจ้าได้ก่อกรรมไว้และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอธรรมต่อปวงบ่าว)(ซูเราะฮ์อัลอินฟาล: 50-51]

นี่เป็นสถานการณ์ที่น่าอัปยศและตกต่ำสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ۗ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدٌ﴾ [الفجر: 25-26]

(แล้วในวันนั้น ไม่มีผู้ใดจะลงโทษเช่นการลงโทษของพระองค์ * และไม่มีผู้ใดจะผูกมัดเช่นการผูกมัดของพระองค์)(ซูเราะฮ์ อัลฟัจญรี: 25-26]

และมีรายงานในเศาะดีห์ ซึ่งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวถึงลักษณะการตายของผู้ปฏิเสธศรัทธา และการเอาวิญญาณของเขากออกมา ว่า:"และเมื่อผู้ปฏิเสธศรัทธาถูกตัดขาดจากโลกนี้ไป และเข้าสู่วันอากิเราะฮ์แล้ว มลาอิกะฮ์ผู้ซ้ายและโศร่ายก็จะลงมาหาเขา จากนั้นก็ดึงวิญญาณของเขากออกมา เหมือนกับดึงเหล็กที่มีกิ่งก้านมากมายออกมาจากขนสัตว์ที่เปียก และวิญญาณของเขาก็ถูกดึงออกมาพร้อมกับการแตกขาดของเส้นเลือด จากนั้นบรรดามลาอิกะฮ์ทุกคนที่อยู่ระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และมลาอิกะฮ์ที่อยู่บนท้องฟ้าทุกคนต่างก็สาปแช่งเขา"(63)
62

และความตายของวิญญาณ คือการที่มันออกจากร่างกาย วิญญาณไม่มีวันสูญสลาย แต่มันจะย้ายไปยังชีวิตแห่งบรัชัค และชีวิตแห่งบรัชัค ไม่ได้เป็นชีวิตที่ย้ายจากร่างหนึ่ง ไปยังอีกร่างหนึ่ง เหมือนที่มีการเชื่อกันในการสลับวิญญาณ ความจริงคือทุกวิญญาณจะมีร่างกายของตัวเองเป็นการเฉพาะ ซึ่งไม่อนุญาตไปยังร่างอื่นได้ จะไม่สามารถย้ายจากร่างเขาไปยังร่างคนอื่นได้ วิญญาณจะอยู่ในร่างขณะที่มีชีวิต จากนั้นมันจะติดต่อกับร่างภายหลังจากที่ตายไปในหลุมศพ และมันจะติดต่อกับอีกรูปแบบหนึ่งในวันอากิเราะฮ์ ดังที่เราจะอธิบายต่อไป ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์

และเพื่อเป็นการให้เกียรติต่อมนุษย์ อัลลอฮ์จึงบัญญัติไว้ในศาสนาอิสลามว่าชาวมุสลิมอาบต้องอาบน้ำและฉีดน้ำหอมหลังจากการตายของเขา และห่อด้วยผ้าเพื่อปกปิดร่างกายของเขา จากนั้นให้มีการละหมาดโดยเจาะจงคูอาฮ์ ให้ได้รับความเมตตาและการอภัยโทษให้แก่เขา จากนั้นก็ปกคลุมร่างของเขาอยู่ในหลุมฝังศพ และผู้ตายถูกฝังอยู่ใน

62 มุสนับอ์หมามอะห์มัด สำนักพิมพ์อ็อร์ริซาละฮ์ (18614)

หลุมศพของเขา และจะไม่มีการวางสิ่งมีค่าใดๆ ในหลุมศพของเขา เนื่องจากเขาไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากมัน ที่จริงแล้วไม่มีอะไรจะเป็นประโยชน์แก่เขาในหลุมศพ เว้นแต่การงานอันดีงามของเขาที่กระทำไว้เท่านั้น.

ข้อที่สอง: โลกแห่งหลุมฝังศพและสิ่งต่างๆ ที่มีในนั้น

โลกแห่งหลุมศพแตกต่างจากชีวิตในโลกนี้ เช่นเดียวกับที่แตกต่างจากชีวิตในวันอาคิเรส และชีวิตของหลุมศพไม่สามารถเปรียบเทียบกับโลกที่เราเห็นและสัมผัสได้ โลกแห่งหลุมศพเป็นโลกเร้นลับที่มนุษย์ไม่สามารถสัมผัสได้ เว้นแต่ว่าเมื่อเขาจะถูกฝังในหลุมศพของเขาเท่านั้น อัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งแก่เราในคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของนบีมุฮัมมัด คืออัลลิลลอะฮ์อะฮ์วะฮ์สลัม เกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ เกี่ยวกับหลุมศพ และสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในนั้น ไม่ว่าจะเป็นความสุขต่างๆ สำหรับผู้ศรัทธา หรือการลงโทษสำหรับผู้ปฏิเสธและคือนั้น

เมื่อผู้เสียชีวิตถูกฝังในหลุมศพของเขาแล้ว อัลลอฮ์จะทรงให้วิญญาณกลับไปที่เขา และมลาอิกะฮ์สองท่านจะมาหาเขาและจะถามเขาด้วยสามคำถาม คือ:

ใครคือพระเจ้าของเจ้า?

อะไรคือศาสนาของเจ้า?

ใครคือนบีของเจ้า?

ถ้าเป็นมุสลิมก็จะกล่าวว่า พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮ์ ศาสนาของฉันคืออิสลาม และนบีของฉันคือมุฮัมมัด จากนั้นเขาจะมีความสุขในหลุมศพของเขา และจะได้เห็นที่พำนักของเขาในสวรรค์ และจะมีการกล่าวแก่เขาว่า "นี่คือที่พำนักของเจ้าในสวรรค์" และเขากล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้า โปรดทำให้วันแห่งการพิพากษาเกิดขึ้น ณ บัดนี้"

ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและคนกัลบกเหล่านั้น หากสำหรับเขาที่จะตอบได้ จากนั้นเขาจะถูกทรมานในหลุมศพของเขา และเขาจะได้เห็นที่พำนักของเขาในนรก และจะมีการกล่าวแก่เขาว่า "นี่คือที่พำนักของเจ้าในนรก" และเขาจะกล่าวว่า: ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้า โปรดอย่าให้วันแห่งการพิพากษาเกิดขึ้น ณ บัดนี้เลย"

วิญญาณจะมีความเชื่อมโยงกับร่างกายหลังความตาย ทั้งร่างกายและวิญญาณจะมีความสุขร่วมกัน และเช่นเดียวกันทั้งสองก็จะได้รับความทุกข์ทรมานหรือความสุขในชีวิตของบั้นปลายด้วยกัน ในรูปแบบที่เราไม่รู้ แต่อัลลอฮ์พระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดสามารถซ่อนเร้นจากพระองค์ได้ ได้บอกเราก่อนเกี่ยวกับเรื่องนี้ วิญญาณของผู้ศรัทธาจะอยู่ในสวรรค์ และวิญญาณของผู้ปฏิเสธจะอยู่ในนรก ขณะเดียวกันก็มีการเชื่อมต่อกับ

ร่างกายในชีวิตของบรัซัค และการเชื่อมต่อระหว่างวิญญาณและร่างกายในหลุมศพจะอยู่ในรูปแบบที่ไม่เหมือนกับ การเชื่อมกันในโลกนี้ และบางทีบางคนอาจถามว่า มันเป็นไปได้อย่างไร? ดังนั้น เราตอบว่า: แท้จริงเราเองไม่รู้จัก ความสัมพันธ์ของวิญญาณกับร่างกายของเราตอนที่เรายังมีชีวิตอยู่ แล้วเราจะทราบถึงความสัมพันธ์ของวิญญาณกับ ร่างกายในหลุมศพได้อย่างไร? และเช่นเดียวกัน เราไม่รู้ว่าวิญญาณถูกเป่าเข้าไปสู่ร่างกายของทารกในครรภ์อย่างไรใน ขณะที่อยู่ในครรภ์มารดา ผู้เป็นแม่ไม่รู้สึกได้ว่า วิญญาณถูกเป่าเข้าไปเมื่อไร ดังนั้นแล้วมนุษย์คนหนึ่งจะรู้ถึงความ เชื่อมโยงระหว่างวิญญาณกับร่างกายในโลกที่มองไม่เห็น คือ โลกแห่งหลุมศพได้อย่างไร?

อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า ฟิโรอานและผู้ติดตามเขาได้ประสบกับความทุกข์ทรมานมากเพียงใด ทั้งที่ พวกเขาอยู่ในหลุมศพ:

﴿التَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾⁶³
[غافر: 46]

(!ไฟรคนั้นพวกเขาจะถูกนำมาให้เห็นทั้งในยามเช้า และยามเย็น และในวันกิยามะฮ์นั้นจะมีเสียงกล่าว ว่า จงให้บริวารของฟิโรอานเข้าไปรับการลงโทษอันสาหัสยิ่ง)[ซูเราะฮ์ มอไฟร: 46]

ส่วนรายละเอียดอื่นๆ ว่ามีอะไรบ้างที่จะเกิดขึ้นหลังการฟื้นคืนชีพนั้น เราจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป ด้วยการ อนุมัติของอัลลอฮ์

และมีคำถามคือ: ผู้คนที่ยังมีชีวิตอยู่สามารถให้ประ โยชน์แก่ผู้ตายขณะที่เขาอยู่ในหลุมศพได้หรือไม่? ดังนั้นเรา ขอตอบว่า: แท้จริง ท่านเราะซูล คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม บอกเราว่า มุสลิมที่เสียชีวิตจะได้รับประโยชน์จากการ กระทำที่เป็นความดีของเขาในช่วงที่เขามิมีชีวิต และจากการกระทำของผู้คนที่ยังมีชีวิตอยู่ซึ่งเขาได้ตั้งใจปรารถนาที่ จะทำประโยชน์ให้กับเพื่อนของเขาที่เป็นมุสลิมในหลุมศพ ท่านเราะซูล มุฮัมมัด คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม กล่าว ว่า: “เมื่อลูกหลานของอาดัมได้เสียชีวิต การงานของเขาจะถูกตัดขาด ยกเว้นเพียงสามประการคือ ความรู้ที่ยัง ประโยชน์ การบริจาคทานที่ไหลรินสำหรับเขา หรือบุตรที่ดีขอคู่อำให้กับเขา”⁶³ ดังนั้น ผลบุญของมุสลิมและ สถานะของเขาจะมีการขยายเพิ่ม ณ ที่อัลลอฮ์ในขณะที่เขาอยู่ในหลุมศพ เนื่องจากการกระทำที่เป็นความดีของเขาที่ เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์หลังจากการตายของเขา เช่น ความรู้ที่เป็นประโยชน์ และการบริจาคที่ไหลริน เช่น การสร้าง โรงเรียน การขุดบ่อน้ำ สร้าง โรงพยาบาล และอื่นๆ ไม่ว่าเขาได้ทำเองหรือบริจาคทานให้ และเช่นเดียวกัน คือการ วิวอนของลูกที่ดีให้แก่เขา

⁶³ Sunan al-Darimi (1376) และ Sunan al-Darimi (578)

มีคำถามหนึ่งคือ คนตายสามารถให้ประโยชน์แก่คนที่ยังมีชีวิตอยู่ได้หรือไม่? ผู้ตายจะไม่ให้ประโยชน์ต่อคนที่ยังมีชีวิตอยู่ แม้ว่าพวกเขาจะได้รับประโยชน์จากสิ่งที่เขาได้ทิ้งไว้เบื้องหลัง เช่นความรู้ หรือ การงานที่ดีต่างๆ ส่วนผู้ตายจะเป็นประโยชน์ต่อคนที่ยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ นั่นเป็นสิ่งเป็นไปได้อย่างแน่นอน เพราะผู้ตายได้ตัดขาดการติดต่อกับคนที่ยังมีชีวิตอยู่แล้ว ดังนั้นเขาจึงไม่ได้ยินสิ่งที่พวกเขาพูด และเขาไม่ตอบรับหากพวกเขาขอบางสิ่งบางอย่าง และเขาไม่สามารถให้ประโยชน์หรือให้โทษพวกเขาได้ และอัลลอฮ์ได้ตรัสเกี่ยวกับบิอัมมัด ซึ่งเป็นบิของพระองค์ ว่า:

﴿قُلْ لَا أَمَلُكَ لِنَفْسِي صَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْرِضُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ [يونس: 49]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวฉัน เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ สำหรับทุกประชาชาติย่อมมีเวลากำหนด เมื่อเวลาของพวกเขามาถึง พวกเขาจะขอผ่อนผันให้ล่าช้าสักกระยะหนึ่งไม่ได้ และจะร่นเวลาให้เร็วเข้ามาก็มิได้) [ซูเราะฮ์ ยูनुส: 49]

ดังนั้น ผู้อื่นยังไม่มิลิทธิ

และเมื่อเรารู้เช่นนั้นแล้ว เราจึงทราบถึงความผิดพลาดของผู้ที่ทำให้ผู้ที่อยู่ในหลุมศพเป็นสื่อกลาง และวิงวอนต่อพวกเขา นำเครื่องบูชาแก่พวกเขา และวางของขวัญบนหลุมศพของพวกเขา โดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อพวกเขา หรือเป็นประโยชน์ต่อผู้มีชีวิต ดังนั้นคนตายไม่ได้รับประโยชน์จากคนเป็น ยกเว้นการขอดูอาอ์และการทำทานของเขา และคนตายไม่สามารถให้ประโยชน์แก่คนเป็นได้เลย

อีกคำถามหนึ่งคือ: วิญญาณของบุคคลในอดีตและบรรพบุรุษสามารถมีอิทธิพลต่อผู้ที่มีชีวิต รู้สึกถึงความสุขหรือความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับพวกเขา เข้าร่วมในการพบปะ ร่วมกับความทุกข์และความโศกเศร้าของพวกเขานะ หรือช่วยให้พวกเขาเอาชนะอุปสรรคได้หรือไม่? คำตอบ: แท้จริงวิญญาณของคนตายโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นนบี คนศอลิห์ คนมีเกียรติ หรือญาติ จะไม่ติดต่อกับคนที่ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ให้ประโยชน์แก่พวกเขา ไม่มีอิทธิพลต่อชีวิตของพวกเขา และจะไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพวกเขา ในทางกลับกัน วิญญาณเหล่านั้นหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่พวกเขาประสบทั้งในรูปแบบของความทุกข์หรือความทุกข์ทรมาน.

ข้อที่สาม: วันแห่งการฟื้นคืนชีพ

การฟื้นคืนชีพคือ: การทำให้ผู้ตายฟื้นจากหลุมศพของพวกเขา และคืนวิญญาณสู่ร่างกายของพวกเขา กล่าวคือ อัลลอฮ์ทรงนำร่างออกจากหลุมศพ แล้วให้วิญญาณของพวกเขากลับมารวมกันอีกครั้ง และรวบรวมพวกเขาสู่วันแห่งการพิพากษา จากนั้นผู้กราบตอบแทนวันแห่งการฟื้นคืนชีพ การรวมตัวกัน และการมุ่งหน้าสู่ทุ่งมะหฺซึร สำหรับวันแห่งการฟื้นคืนชีพนั้นมีชื่อเรียกมากมาย เช่น วันสุดท้าย วันฟื้นคืนชีพ วันพิพากษา และอื่นๆ กล่าวคือวันที่อัลลอฮ์ทรงฟื้นคืนชีพทุกสรรพสิ่ง รวบรวมพวกเขาทั้งหมด ทรงสอบสวนพวกเขาต่อการกระทำของพวกเขา แล้วตอบแทนด้วยรางวัลตามการกระทำนั้น ถ้าทำดีก็จะได้ผลการตอบแทนที่ดี และถ้าทำชั่วก็จะได้ผลการตอบแทนที่ชั่ว

ก่อนที่เราจะพูดถึงวันสำคัญนี้ เราจะพูดถึงชีวิตบนโลกนี้มันจบลงอย่างไร? ผู้คนถูกฟื้นขึ้นมาจากหลุมศพอย่างไร? และเราจะสรุปให้สั้นมากๆ เพราะเหตุการณ์สำคัญๆ หลายๆ เหตุการณ์ไม่สามารถที่จะรวบรวมทั้งหมดไว้ในหนังสือขนาดเล็กรูปแบบนี้ได้ แต่เราจะกล่าวถึงเหตุการณ์เหล่านั้นแบบสรุปแทน เราขอกล่าวว่า:

หนึ่ง: วันกียามะฮ์ คือวันที่ยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ ตะอาลา กล่าวถึงวันนี้ว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذْهَبُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾﴾ [الحج: 1-2]

(โอ้ มนุษย์เอ๋ย ! พวกเจ้าจงยำเกรง พระเจ้าของพวกเขาเถิด เพราะแท้จริง การสั่นสะเทือนของวันอวสานนั้น เป็นสิ่งที่ร้ายแรงยิ่งนัก * วันที่พวกเขาจะเห็นมันคือ แม่มมทุกคนจะตกตะลึงถึงสิ่งที่น่างำลึงให้นมแก่ลูกอ่อน และหญิงตั้งครรภ์ทุกคนจะคลอดลูกที่อยู่ในครรภ์ของนางออกมา และเจ้าจะเห็นมนุษย์อยู่ ในสภาพมึนเมา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่ได้เมา และแต่ว่าการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นรุนแรงยิ่งนัก)[ซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์: 1-2]

เนื่องจากวันนี้เป็นวันที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้น อัลลอฮ์จึงกำหนดสัญญาณสิบประการก่อนที่วันนี้จะเกิดขึ้น เพื่อเป็นการเปิดทางและการแนะนำ รายงานจากท่านหุซัยฟะฮ์ บิน อุซัยด อัลมฟารีฮ์ เขากล่าวว่า: ท่านนบีมุฮัมมัด สือลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม ได้มองมาที่พวกเราในขณะที่พวกเรากำลังสนทนากัน แล้วท่านก็กล่าวว่า: “พวกท่านกำลังสนทนาถึงเรื่องอะไรกัน?” พวกเขากล่าวว่า เรากำลังสนทนาเกี่ยวกับวันพิพากษา ท่านนบีกกล่าวว่า: (มันจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าพวกเขาจะเห็นสัญญาณ 10 ประการก่อน - จากนั้น ท่านจึงกล่าวว่า - มันคือ ควัน คัญล สัตว์ การขึ้นของดวงอาทิตย์จากทิศตะวันตก การลงมาของนบีอิซาบุตรของมัรยัม อะลัยฮิสสลาม ยะฮ์ญูญและมะอ์ญูญ และ

เกิดธรรมีสืบ 3 ครั้ง ก็อทางทิศตะวันออก ทางทิศตะวันตก และที่คาบสมุทรอาหรับ และสุดท้ายคือ การเกิดเพลิงไหม้จากเขม่น ขับไล่ผู้คน ไปยังสถานที่ชุมนุมของพวกเขา" 64

สอง: เมื่อสัญญาณต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้น อัลลอฮ์จึงกำหนดให้โลกนี้สลาย อัลลอฮ์ทรงบัญชามลาอิกะฮ์ให้เป่าสังข์จากนั้นก็มีการเป่าสังข์ครั้งยิ่งใหญ่ทำให้ทุกคนที่ได้ยินเสียงนั้นเสียชีวิต นอกจากผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ [الزمر: 68]

(และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตายเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์ แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู)[ซูเราะฮ์ อัจ-ซุมร: 68]

ตาม: อัลลอฮ์ทรงเปลี่ยนแผ่นดินเป็นแผ่นดินอื่น และแผ่นดินนั้นจะเป็นแผ่นดินเดียวกัน และพระองค์ทรงรวบรวมมนุษย์ทุกคนบนแผ่นดินนี้ในวันแห่งการพิพากษา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [إبراهيم: 48]

(วันซึ่งแผ่นดินจะถูกเปลี่ยนเป็นอื่นจากแผ่นดินนี้ และชั้นฟ้าทั้งหลาย (ก็เช่นเดียวกัน) พวกเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต)[ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม: 48]

สี่: อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้มลาอิกะฮ์เป่าสังข์อีกครั้ง เพื่อให้แต่ละวิญญาณกลับคืนสู่ร่างกายของตน และเชื่อมต่อกันกับมันอย่างสมบูรณ์มากกว่าที่เคยเชื่อมต่อกันทั้งในโลกคุณาและในหลุมศพ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ ٥١ ﴿قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ ٥٢ ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ [يس: 51-53]

64 เกาะฮีห์ มุสลิม (2901)

(และสิ่งก็ถูกเป่าขึ้น ทันใดนั้นพวกเขาจะออกจากหลุมฝังศพ แล้วพวกเขาที่รีบรุดไปยังพระเจ้าของพวกเขา * พวกเขาบอกว่า “โอ้ความหายนะที่ประสบแก่เรา! ใครเล่าทำให้เราฟื้นขึ้นจากที่นอนของเรา (หลุมฝังศพ)” (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) “นี่แหละคือสิ่งที่พระเจ้าทรงกรุณาปรานี ได้ทรงสัญญาไว้ และบรรดาเราะฮุลได้กล่าวความจริงแล้ว” * (ไม่มีอะไรรอกนอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ทันใดนั้นพวกเขาทั้งหมดก็จะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าเรา)[ซูเราะฮ์ ยะซีน: 51-53]

हां: หลังจากทีวิญญาณเข้าสู่ร่างกายแล้ว อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมสิ่งมีชีวิตทั้งหมดตั้งแต่คนแรกจนคนสุดท้ายไว้ในที่เดียวกัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَعَرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا﴾ [الكهف: 48]

(และพวกเขาจะถูกนำมารวมเป็นแถวต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเจ้า (พร้อมกับมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า) “ในตอนนี้พวกเขาได้มาหาเรา ดังที่เราได้บังเกิดพวกเขาในครั้งแรก แต่พวกเขาอ้างว่าเราไม่ได้กำหนดเวลาสำหรับพวกเขา”)[ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ: 48]

หค: หลังจากรวบรวมสิ่งมีชีวิตและรวบรวมพวกเขาแล้ว อัลลอฮ์ทรงสอบสวนทุกคน และทุกคนจะได้รับบันทึกการกระทำของตนเอง เพื่อที่เขาได้ดูสิ่งที่มีอยู่ในนั้น และเขาจะพบในนั้นซึ่งการกระทำทั้งหมดของเขา ทั้งความดีและชั่วร้าย อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَكُلٌّ إِنْسَانٍ أَلَزَمْتَهُ طَبِيرُهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ [الإسراء: 13-14]

(และมนุษย์ทุกคน เราได้ให้ภาระงานของเขาแขวนติดไว้ที่คอของเขา และในวันกิยามะฮ์ เราจะเอามันที่ถือออกมาให้เขาพบมันในสภาพที่กางแผ่ * เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ที่จะเป็นผู้ชำระบัญชีของตัวเอง)[ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์: 13-14]

ในขณะที่นั้นเองมนุษย์ทุกคนต่างก็ต้องแปลกใจที่สมุดบันทึกของเขานั้นไม่ได้ละเว้นงานใดเลยที่เขาได้กระทำไว้ แต่การงานทั้งหมดของเขานั้นจะถูกคิดคำนวณ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوزِلْتَنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ [الكهف:

49]

และบันทึกจะถูกวางไว้ ดังนั้น เราจะเห็นผู้กระทำความผิดทั้งหลายหวนกลับถึงที่มีอยู่ในบันทึกและพวกเขาจะกล่าวว่า โอ้ความวิบัติของเราเอ๋ย บันทึกอะไรกันนี้ มันมิได้ละเว้นสิ่งเล็กน้อยและสิ่งใหญ่โตเลย เว้นแต่ได้บันทึกไว้ครบถ้วน และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามิทรงอธรรมต่อผู้ใดเลย[ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟี: 49]

และในวันนั้น เมื่อความจริงถูกเปิดเผย และผู้ศรัทธารู้ว่าเขาอยู่บนความถูกต้อง และผู้ปฏิเสธศรัทธารู้ว่าเขาอยู่ในความผิดที่ชัดเจน ดังนั้น จึงไม่มีประโยชน์สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาที่จะทบทวนการกระทำของเขาอีก อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

يَفْتَرُونَ﴾ [يونس: 30]

(ขณะนั้นทุกชีวิตจะถูกสอบถึงสิ่งที่กระทำไว้ก่อน และพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นมาจะหนีไปจากพวกเขา)[ซูเราะฮ์ ยูनुส: 30]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ [آل عمران: 30]

(วันที่ทุกชีวิตจะพบกับความดีที่ตนได้ประกอบไว้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้า และความชั่วที่ตนได้ประกอบไว้ด้วย แต่ละชีวิตนั้นชอบ หากว่าระหว่างตนกับความชั่วนั้น จะทิ้งช่วงระยะห่างที่ไกลออกไป และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเจ้าให้ยำเกรงพระองค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตากรุณาอย่างยิ่ง ต่อปวงบ่าวทั้งหลาย)[ซูเราะฮ์ อิลอะอิมรอน: 30]

เจ็ด: หลังจากทำการสอบสวนแล้ว ก็จะตามด้วยการรับรางวัลอันยุติธรรม นั่นคือการมีชีวิตนิรันดร์สำหรับผู้ศรัทธาในสวรรค์ และชีวิตที่นิรันดร์สำหรับผู้ปฏิเสธในนรก อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّعَابِنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾﴾ [التغابن: 9-10]

(วันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้า เพื่อวันแห่งการชุมนุม นั่นคือวันแห่งชัยชนะ (สำหรับมูฮัมหมัด) และชาดทุน (สำหรับกาไฟร) ส่วนผู้ที่ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และกระทำความดี พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วทั้งหลายของเขาออกไปจากเขา และจะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์ที่หลากหลาย ณ เมืองล่างของสวนสวรรค์นั้น มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ * ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธต่อสัญญาณต่างๆ ของเรา เช่นเหล่านั้นคือชาวนรก พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้น และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้ายิ่ง) [ซูเราะฮ์ อัค-ตะฆอบูน: 9-10]

แปล: เมื่อผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เห็นความทุกข์ทรมานและความจริงถูกเปิดเผยต่อหน้าต่อตาเขา ณ เวลานั้นเขาจึงขอลกลับไปยังโลกคุณเขาเพื่อไปทำความดี แต่เวลาสำหรับการทำความดีนั้นหมดไปแล้ว และเวลาแห่งการรับผลตอบแทนนั้นได้มาถึง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَدِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الأنعام: 27]

(และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้หยุดยืนอยู่เบื้องหน้าไฟนรก แล้วพวกเขาได้กล่าวว่า โอ้หวังว่าเราจะถูกนำกลับไป และเราก็จะไม่ปฏิเสธบรรดาโองการแห่งพระเจ้าของเราอีก และเราก็จะกลายเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา) [ซูเราะฮ์ อัลอันอาม : 27]

ข้อที่สี่: วิทยปัญญาแห่งการฟื้นคืนชีพ

เราได้กล่าวไปแล้วว่า โลกนี้ไม่ใช่สถานที่แห่งผลตอบแทน เพราะบางคนจบชีวิตลงและเขายังไม่ได้รับผลจากการทำงานของเขา และบางทีมุสลิมใช้ชีวิตด้วยการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ สำนึกในความกรุณาของพระองค์ ปกป้อง

ตนเองด้วยการออกห่างจากคัมภีร์ห้าม และบางทีได้ทำดีมากมายต่อผู้คนแต่เขาอาจไม่ได้รับผลตอบแทนเท่ากับการงานของเขา และบางคนใช้ชีวิตอย่างผู้ซื่อตรง หยิ่งผยอง สร้างความเสียหาย ทำร้ายผู้อื่นด้วยการนองเลือด และเขาจากชีวิตนี้ไปโดยความตายปกติเหมือนคนอื่น ๆ โดยไม่ได้ถูกลงโทษ และบรรดาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเขาก็ไม่ได้รับสิทธิของพวกเขาคืน และพวกเขาจะไม่ได้สังเกตุสิ่งทีพวกเขาซิงไปจากพวกเขาและบางคนอาศัยอยู่ในโลกนี้อย่างมีความสุข ด้วยความโปรดปรานต่างๆ ทีอัลลอฮ์ทรงประทานให้ ทั้งทีเขาเป็นผู้ปฏิเสธต่อพระเจ้าของเขา ไม่สักการะต่อพระองค์ และไม่ศรัทธาต่อพระองค์ คังนั้น มันจะยุติธรรมได้อย่างไร หากคนเราจากโลกนี้ไปด้วยการกระทำและความเชื่อทีแตกต่างกัน แล้วไม่ได้รับผลตอบแทนใดๆ สำหรับการกระทำของพวกเขา?

ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮ์จึงกำหนดให้มีวันหนึ่งซึ่งพระองค์จะรวบรวมพวกเขาในวันนั้น คังนั้น ผู้ศรัทธาจะเป็นผู้ชนะ และเขาู้ดีว่าการศรัทธานั้นคือชัยชนะสำหรับชีวิตในโลกนี้และวันอาคิเรฮ์ เพราะบรรดาผู้ศรัทธาที่ศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขาและกระทำความดี พวกเขาจะได้รับการตอบแทนทีดีทีสุด และความสุทีในวันคร อ์ลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾﴾ [التوبة: 72]

(อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง ด้วยสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง โดยทีพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นอย่างนิรันดร์กาล และทีพำนักต่างๆ ทีรื่นรมย์ในสวนสวรรค์แห่งสถาพร และความพึงพอพระทัยจากอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่กว่า มันแหละคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่)[ซูเราะฮ์ อัดเตาบะฮ์: 72]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَى الدَّارِ

[الرعد: 21-24]

(และบรรดาผู้เชื่อมสัมพันธ์ที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้เขาเชื่อมสัมพันธ์ และขำเกรงพระเจ้าของพวกเขา และกล่าวการมีบัญญัติที่ชั่ว * และบรรดาผู้ถอดตนโดยหวังพระพักตร์ (ความโปรดปราน) ของพระเจ้าของพวกเขา และคำสั่งการละเมิดและบริจาคลึกลับที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา โดยอ่อนเร้นและเปิดเผย และพวกเขาจัดความชั่วด้วยความดี เช่นเหล่านั้นสำหรับพวกเขาคือที่พำนักในบั้นปลายที่ดี * สวนสวรรค์ ทั้งหลายอันสถาพร พวกเขาจะเข้าไปอยู่พร้อมกับผู้ทำดีจากบรรพบุรุษของพวกเขา และคู่ครองของพวกเขา และบรรดาลูกหลานของพวกเขา และมะลาอิกะฮ์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู (ของสวนสวรรค์) * (พร้อมกับกล่าวว่า) ความศานติงมีแก่พวกท่าน เนื่องด้วยพวกท่าน ได้ออกตน มันช่างดีเสียนี้กระไรที่พำนัก บั้นปลายนี้) [ซูเราะฮ์ อีรเราะฮ์: 21-24]

และผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะรู้ว่าตน ได้สูญเสียทั้งโลกนี้และวันอาคิเราะฮ์ และผู้คดขี่ก็จะรู้ว่าอัลลอฮ์ทรงคิดบัญชีกับความชั่วของเขาอัลลอฮ์จะทรงเอาคืนเกี่ยวกับทุกสิ่งที่เขาได้เอื้อธรรมต่อผู้อื่น และพระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่เทียบเท่ากับความบาป และความคิดต่างๆ ของเขา ด้วยความทรมาณชั่วนิรันดร์ที่จะไม่มีวันลดลงหรือเปลี่ยนแปลงอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾﴾ [الأحقاف: 34]

(และวันซึ่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) นี่มิใช่ความจริงดอกหรือ? พวกเขากล่าวว่า แน่แน่นอนครับ ขอสาบานต่อพระเจ้าของเรา ดังนั้นพวกเขาจึงลิ้มรสการลงโทษตามที่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา) [ซูเราะฮ์ อัลอะหฺกอฟ: 34]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾﴾ [النساء: 56]

(แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของเรานั้น เราจะให้พวกเขาเข้าไปในไฟนรก คราใดที่ผิวหนังของพวกเขาสุก เราก็เปลี่ยนผิวหนังให้แก่พวกเขาใหม่ซึ่งมิใช่ผิวหนังเดิม เพื่อพวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษ แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ) [ซูเราะฮ์ อันนิสาฮ์: 56]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُحْفَفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نُجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ التَّنْذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾﴾ [فاطر: 36-37]

(ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะได้รับนรกชั่วนิรันดร์ (เป็นการตอบแทน) จะไม่ถูกตัดสินลงโทษให้พวกเขาตายเพื่อที่พวกเขาจะได้ตาย และการลงโทษของมันก็จะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนแก่ทุกคนที่เนรคุณ (ปฏิเสธศรัทธา) * และพวกเขาจะตะโกนอยู่ในนรกนั้นว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ได้ทรงโปรดนำเราออกไป (จากนรก) เพื่อเราจะได้ปฏิบัติกิจการงานที่ดี อื่นจากที่เราได้ปฏิบัติไปแล้ว และเรามีได้ให้อายุของพวกเขาเข้ายืนนานพอดอกหรือ เพื่อผู้ที่ใคร่ครวญจะได้รำลึกถึงข้อตักเตือนและ (ยิ่งกว่านั้น) ได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเขาแล้ว ดังนั้น พวกเขาจึงลืมนรก (การลงโทษ) เกิดเพราะสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ) [ซูเราะฮ์ ฟาฏีร: 36-37]

ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ทำความดีในโลกนี้ โดยหวังสิ่งที่มีอยู่จากอัลลอฮ์ โดยคิดว่ามันจะเป็นประโยชน์กับพวกเขาในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้มันสูญเปล่า แต่จะทรงประทานรางวัลแก่พวกเขาในโลกนี้ ท่านเราะซูล ที่อลลัลลอะฮ์อะซะดัยฮะฮ์กล่าวไว้ว่า: "แท้จริง อัลลอฮ์จะไม่อธรรมต่อผู้ศรัทธาแม้จะเป็นความคิดแค่หนึ่งเดียว โดยพระองค์จะตอบแทนให้บนโลกนี้ และให้การตอบแทนในวันอาคิเราะฮ์ ส่วนผู้ปฏิเสธนั้น อัลลอฮ์จะตอบแทนให้เขาในโลกนี้ตามความดีที่เขาได้กระทำมา จนกระทั่งเขาเข้าสู่วันอาคิเราะฮ์ โดยไม่มีความดีใดๆ เหลือไว้เพื่อรับการตอบแทน"⁶⁵

ดังนั้น มันยุติธรรมแล้วหรือที่จะให้ผู้ศรัทธาทำเทียบกับผู้ปฏิเสธ และคนชั่วทำเทียบกับคนดี? อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾ [القلم: 35]

⁶⁵ เศาะฮีหฺ มุศลิหฺ (2808)

(ดังนั้นจะให้เราปฏิบัติแก่บรรดาผู้นอบน้อมเสมือนกับเราปฏิบัติแก่บรรดาผู้กระทำความผิดกระนั้นหรือ)[ซูเราะฮ์ อัล-เกาะถัม: 35]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِيتٌ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۗ﴾ [الزمر: 9]

(ผู้ที่เขาเป็นผู้ที่คิดในยามค่ำคืน ในสภาพของผู้สujud และผู้ยืนละหมาดโดยที่เขาหวั่นเกรงต่อโลกอาภิเราะฮ์ และหวังความเมตตาของพระเจ้าของเขา (จะเหมือนกับผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์กระนั้นหรือ?) จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือ? แท้จริงบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะไคร่ครวญ)[ซูเราะฮ์ อซซ-ซุมร์: 9]

ในวันกียามะฮ์นั้น มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มโดยจะไม่มีกลุ่มที่สาม คือผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธ ดังนั้นปลายทางของผู้ศรัทธาคือสวรรค์ และปลายทางของผู้ปฏิเสธคือนรก อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۗ﴾ [الشورى: 7]

(และเช่นนั้นแหละ เราได้วะฮีย์อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนอุมมุลกุรออ (ชาวมักกะฮ์) และผู้ที่อยู่รอบเมืองนั้น และเตือนถึงวันแห่งการชุมนุมซึ่งไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในวันนั้น พวกหนึ่งจะอยู่ในสวรรค์ และอีกพวกหนึ่งจะอยู่ในไฟที่ลุกช่วงโชติ)[ซูเราะฮ์ อซซ-ซุรอ: 7]

ในวันกียามะฮ์ ความยุติธรรมของอัลลอฮ์จะปรากฏขึ้น พระองค์จะทรงลงโทษด้วยการเอาคืนให้แก่ทุกคนที่ถูกกดขี่จากผู้ที่อธรรมต่อพวกเขา และให้รางวัลแก่มนุษย์ทุกคนต่อการกระทำของพวกเขา จากเหตุการณ์นั้นทำให้ทุกคนเป็นพยานถึงความยุติธรรมและความปรีชาญาณของพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงให้การตอบแทนแก่ทุกคนด้วยสิ่งที่ควรได้รับ

ข้อที่ห้า: การไถ่ถอนและการโต้แย้งกันในวันกียามะฮ์

เมื่อข้อเท็จจริงเหล่านั้นได้ถูกเปิดเผยในวันกิยามะฮ์แล้ว ทุกคนต่างต้องการให้ตนเองรอด และต้องการไถ่ด้วย
ทุกสิ่งที่มีค่าและมีค่า แม้ว่าต้องไถ่ด้วยแผ่นดินและทุกสิ่งในนั้นก็ตาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾﴾ [الرمر: 47]

(และหากว่าบรรดาผู้อธรรมมีสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดินนี้ทั้งหมด และมีเยี่ยงนั้นอีกด้วย แน่อน พวกเขาจะ
ขอไถ่ด้วยสิ่งนั้นให้พ้นจากการลงโทษที่ชั่วร้ายในวันกิยามะฮ์ แต่สิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยว่า
สิ่งที่มาจากอัลลอฮ์นั้นจะปรากฏขึ้นแก่พวกเขา)[ซูเราะฮ์ อัจ-ซุมร: 47]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ عَلَيْهِمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾﴾ [المائد: 36]

(แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น หากพวกเขามีสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด และมีเยี่ยงนั้นอีกรวมกัน
เพื่อจะไถ่ด้วยสิ่งนั้นให้พ้นจากการลงโทษในวันกิยามะฮ์แล้ว มันก็จะไม่ถูกรับจากพวกเขา และสำหรับพวก
เขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ)[ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์: 36]

ยิ่งกว่านั้น ผู้ปฏิเสธศรัทธา แม้ต้องไถ่ตนเองจากการทรมานด้วยลูกๆ และครอบครัวของพวกเขาก็ตาม อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يُبْصِرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَقْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾ وَصَحْبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ
الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾﴾ [المعارج: 11-14]

* (ผู้ประพฤดิชั่วก็ใคร่จะไถ่ตน ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันนั้นด้วยบุตรหลานของเขา *
และด้วยภริยาของเขา และพี่น้องของเขา * และด้วยญาติพี่น้องของเขา ซึ่งได้ให้ที่พักอาศัยแก่เขา * และด้วย
ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด เพื่อที่จะให้เขารอดพ้นจากการลงโทษ)[ซูเราะฮ์ อัล-มะอาริจ: 11-14]

เช่นเดียวกันที่การขอไถ่ไม่เป็นประโยชน์ในวันกิยามะฮ์ การโต้เถียงกันก็ไม่เป็นประโยชน์สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา และหัวใจของเขาไม่ได้หายจากความเจ็บปวดจากผู้ที่ทำให้เขาหลงทาง และเชิญชวนเขาให้หลงทาง และนำเขาไปสู่การลงโทษ อัลลอฮ์ทรงแข็งแกร่งในคัมภีร์อัลกุรอานเกี่ยวกับการโต้แย้งกันที่จะเกิดขึ้นในวันพิพากษา ระหว่างผู้ตามและผู้ผู้นำ แต่ไม่มีประโยชน์ใดๆ เลย อัลลอฮ์ ตะอาลา คริสต์ว่า:

﴿ * يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَدِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ ﴾

[النحل: 111]

(วันที่ทุกชีวิตจะได้เถียงกันเพื่อปกป้องตัวเอง และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนสำหรับสิ่งที่เคยทำไว้ (ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว) และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม)[ซูเราะฮ์ อัลนะหْلِ: 111]

อิหม่ามอิบน์ญะรีร เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า: (วันที่ทุกชีวิตได้มา) เพื่อโต้เถียงปกป้องตนเอง และพิสูจน์ตนเอง ด้วยสิ่งที่ตนได้กระทำไว้ในโลกนี้ ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว การศรัทธาหรือไม่ศรัทธา (ทุกคนจะได้รับตามที่ตนได้กระทำไว้) ตอนอยู่ในโลกคนๆ หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการเชื่อฟังและการไม่เชื่อฟัง: (และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม): พระองค์กล่าวว่า: พวกเขาจะได้รับการปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับเท่านั้น และสิ่งที่ทำเป็นที่พวกเขาต้องได้รับตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว ดังนั้น คนทำดีจะไม่ได้รับการตอบแทนนอกจากความดี และคนอธรรมจะไม่ได้รับการตอบแทนนอกจากด้วยสิ่งที่พวกเขากระทำไว้ [67] ⁶⁶

และอัลลอฮ์ อี้ซซะวะญัล คริสต์ว่า:

﴿ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْاَيْلِ وَالتَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُوْنَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُۥٓ اٰنْدَادًا وَاَسْرُوا التَّدَامَةَ لَمَّا رَاُوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَعْلٰلَ فِىۡ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوْا هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾ ﴾ [سبأ: 32-33]

(บรรดาผู้หยิ่งยะโส (หัวหน้า) ก็กล่าวแก่บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) ว่า “พวกเราหรือที่ได้เห็นวงแหวนยิวพวกท่านจากแนวทางที่ถูกต้องหลังจากที่มัน ได้มีมายังพวกท่าน มิใช่เช่นนั้น แต่พวกท่านเองเป็นผู้กระทำความผิด” * บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้หยิ่งยะโส (หัวหน้า) ว่า “มิใช่เช่นนั้นดอก ! แต่

⁶⁶ ตัฟซีร อัญญาอะบะรียะฮ์(17/308)

มันเป็นแผนการทั้งกลางคืนและกลางวัน เมื่อพวกเขาใช้ให้พวกเราปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้เราตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์” และพวกเขาจะซ่อนความสำนึกผิดเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษ และเราได้คล้องพันธนาการที่คอของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนใดๆ นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้”(ซูเราะฮ์ สะบะฮ์: 32-33)

ในโองการเหล่านี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเล่าถึงบรรดาผู้ที่ยังผยองว่าพวกเขาไม่สนใจเหล่าบรรดาผู้ติดตามพวกเขาและดำเนินพวกเขา จากนั้นบรรดาผู้ตามที่ถูกกดขี่ก็ได้กล่าวถึงเหล่าผู้นำที่ยังผยองว่าพวกเขาหลอกลวงพวกเขาด้วยการหลอกลวงที่แบบเนียนและต่อเนื่องจนกระทั่งทำให้พวกเขาหลงจากทางที่ถูกต้อง

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ إِندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا رَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَن لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾﴾ [البقرة: 165-167]

(และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ ประหนึ่งว่าเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพบูชา ซึ่งพวกเขาจะรักสิ่งเหล่านั้นเช่นดังที่พวกเขารักอัลลอฮ์ ในขณะที่บรรดาผู้ศรัทธานั้น เป็นผู้ที่รักอัลลอฮ์มากกว่า และถ้าเจ้า (มุฮัมมัด) เห็นบรรดาผู้อุทธรมทั้งหลายในระหว่างที่พวกเขาเห็นการลงโทษอยู่นั้น แน่นอนพวกเขาต้องยอมรับว่า แท้จริงแล้ว พลังอำนาจทั้งหมดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษอย่างรุนแรง * จงรำลึกเถิดว่า (ในระหว่างที่พวกเขาเห็นการลงโทษอยู่นั้น) ผู้นำทั้งหลายต่างแสดงความบริสุทธิ์เพื่อปลีกตัวออกจากบิรารผู้ตาม โดยที่พวกเขา (ทั้งผู้นำและผู้ตาม) ส่วน ได้เห็นการลงโทษอย่างซึ่งหน้า และในขณะที่นั้น ไม่มีเหตุผลใดอีกแล้วที่จะทำให้พวกเขารอดพ้นจากการลงโทษนั้น * และกลุ่มผู้ตามก็ได้กล่าวว่า หากเราได้หวนกลับไปยังโลกดunyaอีกครั้ง แน่นอนเราก็จะปลีกตัวออกจากพวกเขาบ้าง เช่นเดียวกับที่พวกเขาได้ปลีกตัวออกจากพวกเรา ในทำนองเดียวกัน อัลลอฮ์ จะทรงให้พวกเขาได้เห็นการงานของพวกเขา ซึ่งสร้างความทุกข์ระทมแก่พวกเขาเป็นอย่างมาก และโดยที่พวกเขาไม่ได้ออกจากไฟนรก)(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 165-167)

ดังนั้นในการโต้แย้งกันนี้ บรรดาผู้ติดตามได้ปลื้มตัวออกจากบรรดาผู้นำของพวกเขา แต่การโต้แย้งกันนั้นมันจบกันด้วยเหตุผลต่างๆ และอัลลอฮ์ก็จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหมดในนรก ขออัลลอฮ์ให้ห่างไกลจากสิ่งนี้

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٦﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٧﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٨﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٩﴾ فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٧٠﴾﴾ [القصص: 62-66]

[66]

(และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า ไหนเล่าเหล่าภาคีของข้าที่พวกเจ้ากล่าวอ้าง * บรรดาผู้ที่พระคำรัสคู่ควรแก่พวกเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา เหล่านี้คือบรรดาผู้ที่เราทำให้หลงผิด เราได้ทำให้พวกเขาหลงผิดเช่นเดียวกับที่เราได้หลงผิดเอง เราขอปลื้มตัวออกแต่พระองค์ และพวกเขามีได้เคารพภักดีต่อเราจริงๆ ดอก * และจะมีเสียงกล่าวว่า จงเรียกร่องภาคีของพวกเจ้า พวกเขาก็ร้องเรียกพวกมัน แต่พวกมันไม่ขานรับพวกเขา และเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษ พวกเขาก็คิดว่าหากพวกเขาได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง * และวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า พวกเจ้าได้ตอบแก่บรรดาเราเหล่าอย่างไร ในวันนั้นข้อพิสูจน์ต่างๆ จะถูกปิดบังแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่สามารถถามกันและกันได้)[ซูเราะฮ์ อัล เกาะศ็อศ: 62-66]

ในการโต้แย้งกันนี้ บรรดาผู้นำได้ปฏิเสธบรรดาผู้ติดตามของพวกเขา และบอกพวกเขาว่า แท้จริงพวกเขาไม่ได้เคารพภักดีต่อพวกเรา แล้วมีคนกล่าวแก่บรรดาผู้ติดตามทั้งหลายว่า “จงเรียบบรรดาผู้ที่พวกเจ้าติดตามในโลกนี้เถิด” แต่สิ่งที่น่าผิดหวังก็คือเหล่าผู้นำเหล่านั้นไม่ตอบสนองแก่พวกเขา ไม่ว่าผลลัพธ์ของการโต้แย้งกันในครั้งนี้จะออกมาเป็นอย่างไร ผลสุดท้ายแล้วพวกเขาทั้งหมดก็จะถูกกำหนดให้เป็นชาวนรก

และเมื่อชาวนรกได้เข้าไปในนรกแล้ว ซัยยูนก็กล่าวแก่พวกเขา เพื่อแสดงความเสียใจ และเป็นการปลื้มตัวออกจากพวกเขา ว่าเขาไม่มีอำนาจใดๆเหนือพวกเขา มันได้เรียกร้องพวกเขาแล้วพวกเขาก็ตอบรับเอง และขอให้พวกเขาอย่าตำหนิเขา และให้พวกเขาตำหนิตัวเอง และเขาไม่สามารถช่วยพวกเขาให้รอดได้ เช่นเดียวกับที่เขาไม่สามารถช่วยตัวของเขาเองได้ อัลลอฮ์ได้ตรัสโดยละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า:

﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [إبراهيم: 22]

(และชัยฏอนได้กล่าวเมื่อการงานได้ถูกตัดสินแล้วว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาพวกท่านซึ่งเป็นสัญญาแห่งความจริง และฉันได้สัญญาพวกท่านแล้วฉันได้บิดพลิ้วพวกท่าน ฉันไม่มีอำนาจใดๆ เหนือพวกท่าน นอกจากฉันได้เรียกร้องพวกท่าน แล้วพวกท่านก็ตอบสนองฉัน ดังนั้นพวกท่านอย่าได้ประณามฉัน แต่ทว่าจงประณามตัวพวกท่านเอง ฉันไม่อาจร้องทุกข์แทนพวกท่านได้ และพวกท่านก็ไม่อาจ ร้องทุกข์แทนฉัน (จากการลงโทษของอัลลอฮ์) ได้ แท้จริงฉันได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่พวกท่านตั้งฉันให้เป็นภาคี (กับอัลลอฮ์) แต่ก่อนนี้ แท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้น สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอย่างเจ็บปวด”) (ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม: 22)

การได้แย้งกันในวันกิยามะฮ์นั้นมียากมาย และมีหัวข้อและเรื่องราวมากมาย อัลลอฮ์ได้ทรงบอกเราเกี่ยวกับการโต้แย้งอย่างมากมายเหล่านี้ในอัลกุรอานแล้ว และในสิ่งที่เราได้กล่าวไปแล้วนั้นมันเพียงพอแล้วเพื่อที่จะยอมรับมัน

ข้อที่หก: หลักฐานที่แสดงถึงการฟื้นคืนชีพ การคิดบัญชีความดีความชั่ว และการตอบแทน

เรื่องที่ยิ่งใหญ่นี้ และเหตุการณ์ที่จะไม่มีเหตุการณ์ใดในจักรวาลนี้จะยิ่งใหญ่กว่าวันนั้น ที่จะน่ากลัวกว่านั้น และน่าสะพรึงกลัวยิ่งกว่านั้น อัลลอฮ์ทรงแสดงหลักฐานไม่ว่าจะเป็นหลักฐานทางศาสนาที่สอดคล้องกับสติปัญญาซึ่งเพียงพอแล้วที่คนที่มีสติปัญญาศรัทธา ที่แสวงหาศีลธรรม และนี่คือหลักฐานที่อัลลอฮ์ทรงตรัสถึงเหตุการณ์เหล่านั้นในคัมภีร์อัลกุรอานของพระองค์ ที่ทำให้จิตใจสงบและสติปัญญาขอมงาน เพราะมันเป็นหลักฐานที่สมเหตุสมผล จึงไม่สามารถปฏิเสธได้ และไม่สามารถจะปฏิเสธผลที่ตามมาได้และมีหลักฐานมากมาย ซึ่งเราจะกล่าวบางส่วนของมันเท่านั้น: เนื่องจากหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเล่มเล็ก ซึ่งไม่เหมาะที่จะขยายและให้ละเอียดได้ และส่วนหนึ่งจากหลักฐานเหล่านั้น มีดังนี้:

หลักฐานที่หนึ่ง: อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างมนุษย์จากดินแล้วทรงเป่าวิญญาณเข้าไปในตัวเขา ไม่มีความอ่อนแอใดๆ ในการนำมันกลับมามีชีวิตอีกครั้งหลังจากที่มันได้ตายและกลายเป็นผงธุลี ดังที่พระองค์เคยสร้างมันขึ้นมาในครั้งแรก ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงสามารถทำให้มันกลับมามีชีวิตขึ้นมาได้อีกครั้ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾﴾ [يس: 78-79]

(และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบแก่เรา และเขาได้ลืมต้นกำเนิดของเขา เขากล่าวว่า ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว * จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้น ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง”)(ซูเราะฮ์ ยาซีน: 78-79]

หลักฐานที่สอง: พระเจ้าผู้ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำอสุจิ ทรงสร้างอวัยวะต่างๆ ให้แก่เขา และทำให้เขาอยู่ในสภาพที่ดีที่สุด พระองค์ทรงสามารถในการทำให้อวัยวะเหล่านี้ฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง หลังการตายของเขา เพราะการสร้างครั้งที่สองนั้นย่อมง่ายกว่าการสร้างครั้งแรก และทั้งหมดนั้นมันเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์เสมอ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ﴿٧٧﴾﴾ [الروم: 27]

(และพระองค์ก็คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์)(ซูเราะฮ์ อีรรัม: 27]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤﴾﴾ [النحل: 4]

(พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำอสุจิ แล้วทันใดนั้น เขาก็กลายเป็นผู้ปฏิบัติอย่างชัดเจน)(ซูเราะฮ์ อัลนหْلِ: 4]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ ؕ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ
الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾﴾ [الواقعة: 58-62]

(พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาห้อยออกมา (อสุจิ) แล้วมิใช่หรือ * พวกเขาสร้างมันขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้สร้าง * เรานั้นเป็นผู้กำหนดความตายขึ้นในระหว่างพวกเขา และเราก็จะไม่ถูกขัดขวาง * ในการที่จะเปลี่ยนรูปแบบของพวกเขาและสร้างพวกเขาเกิดขึ้นมาอีกรูปแบบหนึ่งในรูปแบบที่พวกเขาไม่รู้ * และโดยแน่นอน พวกเขาได้รู้มาแล้วถึงการเกิดครั้งแรก แล้วใจนแล้วพวกเขาจึงไม่ใคร่ครวญ) [ซูเราะฮ์ อัลวาเกอะฮ์: 58-62]

ดังนั้นคนที่แต่งงานกัน แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานรัชกิจด้วยการมีลูก เขาจะรู้ดีถึงหลักฐานที่ชัดเจนนี้ ใครเป็นผู้ที่ทำการเปลี่ยนทารกในครรภ์จากระยะหนึ่งไปอีกระยะหนึ่ง จากอสุจิไปยังก้อนเลือด จากนั้นไปยังก้อนเนื้อ จนกระทั่งกลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ ดังนั้น สองสามีภรรยาสามารถทำได้หรือไม่? ถ้าเช่นนั้น ผู้ทรงสร้างมนุษย์จากอสุจิ ทรงสามารถทำให้มีการฟื้นขึ้นมาอีกครั้งได้ มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ จากสิ่งที่พวกเขาพรรณานาไว้

หลักฐานที่สาม: อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินตลอดจนจักรวาลและดาวทั้งหลาย สามารถทำให้มนุษย์ฟื้นขึ้นมา และรวบรวมพวกเขา เพราะการสร้างพวกเขานั้นง่ายกว่าการสร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ ดังนั้นใครก็ตามที่สามารถสร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่ได้ สิ่งเล็กๆ จะเป็นเรื่องง่าย อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزُبْ عَنْهُنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ [الأحqاف: 33]

(และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ และมีทรงอ่อนเปลี้ยต่อการสร้างสิ่งเหล่านั้น ย่อมทรงเป็นผู้อานาภาพที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีก แน่แน่นอนแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอานาภาพเหนือทุกๆ สิ่ง) [ซูเราะฮ์ อัลอะห์กัฟ: 33]

หลักฐานที่สี่: แผ่นดินที่ตายแล้ว ไม่มีต้นไม้ ไม่มีพืช แล้วฝนก็ตกลงมาแล้วทำให้แผ่นดินนั้นเขียวขจีและมีชีวิตชีวา ดังนั้นใครเป็นผู้ที่ทำให้แผ่นดินฟื้นคืนชีพขึ้นมา และทำให้มันเป็นที่ชื่นใจสำหรับคนที่มองเห็น? แท้จริงผู้ที่สามารถทำให้แผ่นดินนั้นมีชีวิตขึ้นมา แน่แน่นอนผู้นั้นย่อมสามารถทำให้มนุษย์มีชีวิตขึ้นมาใหม่หลังจากความตายของพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [فصلت: 39]

(และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ เราจะเห็นแผ่นดินแห้งกรัง ต่อเมื่อพระองค์ทรงหลั่งน้ำฝนลงมานบนมัน มันก็จะมีชีวิตชีวาและให้พืชผล แท้จริง ผู้ซึ่งให้มันมีชีวิตขึ้นมา นั้น ก็จะทรงให้ชีวิตแก่คนตายได้อย่างแน่นอน แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง) (ซูเราะฮ์ ฟุศลีต: 39)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّنْ أَلْبَعَثْنَا خَلْقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْقَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَعَجِيرٍ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ [الحج: 5-7]

(โอ้ มนุษย์เอ๋ย ! หากพวกเจ้ายังอยู่ในการสงสัยแคลงใจเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้ว! ชะไร้ แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้าจากดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ และไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเขตนุภาพ แก่พวกเจ้า และเราให้การตั้งครุฑเป็นที่แน่นอนอยู่ในมดลูกตามที่ประสงค์ จนถึงเวลาที่กำหนดไว้แล้วเราให้พวกเจ้าคลอคอกออกมาเป็นทารก แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุด้วยฉกรรจ์ของพวกเจ้า และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับสู่วัยต่ำต้อย วัยชรา เพื่อเขาจะไม่รู้อะไรเลยหลังจากมีความรู้ และเจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมานบนมัน มันก็จะเคลื่อนไหว ขยายตัวและพองตัวและงอกงอยออกมาเป็นพืช ทุกอย่างเป็นคู่ ๆ คู่สวยงาม * นั่นก็เพราะว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์คือผู้ทรงสร้าง และแท้จริงพระองค์ทรงให้ผู้ตายมีชีวิตขึ้น และแท้จริงพระองค์ทรงเขตนุภาพเหนือทุกสิ่ง * และแท้จริงวันอาสานจะมาถึงอย่างแน่นอน ปราศจากข้อสงสัยในมัน และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่อยู่ในสุสานฟื้นคืนชีพขึ้นมา) (ซูเราะฮ์ อัลฮัจญ์: 5-7)

ในโองการเหล่านี้ มีหลักฐานมากมายเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพ เช่นการเปลี่ยนสภาพของอสุจิจากสภาพหนึ่งไปยังอีกสภาพหนึ่งจนกระทั่งกลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และการทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับฟื้นขึ้นอีกครั้ง ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นหลักฐานที่แสดงถึงการฟื้นคืนชีพ

หลักฐานที่ห้า: ชาวนาซ็อนเมล็ดพันธ์ุมา จากนั้นก็ทำการวางมันลงดิน รดน้ำ และรอจนมันออกมาเป็นต้นออกผล ดังนั้นใครเป็นคนดูแลเมล็ดไว้ไม่ให้เน่าหลังจากที่มันถูกฝังดิน และรดน้ำไป? และใครเป็นคนนำเมล็ด ผลไม้ และอาหารให้กับมนุษย์และสัตว์? แท้จริง อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้มนุษย์ที่ตายแล้วกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง อัลลอฮ์ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٥﴾ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٦﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَبًا فَظَلَّمْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٧﴾﴾ [الواقعة: 65-63]

(พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าหว่านมาแล้วมิใช่หรือ * พวกเจ้าทำให้มันงอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกเงยขึ้นมา * หากเราประสงค์ทำให้มันหักเป็นชิ้นๆ แล้ว แน่นอนเราก็อมทำมันได้ แล้วพวกเจ้าคงประหลาดใจ)[ซูเราะฮ์ อัลวาเกอะฮ์: 63-65]

ชาวนาซ็อนเป็นผู้ทำให้เมล็ดงอกออกมาและทำให้ดอกออกผลหรืออัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้มันงอกออกมาและทำให้มันออกเป็นผลไม้และเป็นปัจจัยยังชีพ? นี่เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการฟื้นคืนชีพที่เกิดขึ้นแล้วซ้ำเล่าในทุกหมู่บ้าน และทุกพื้นที่เกษตรกรรม และเป็นสิ่งที่มนุษย์รู้ดี เพราะพวกเขาต่างก็ดื่อกินอาหารจากสิ่งทีพวกเขาไถและปลูก ดังนั้นมนุษย์ที่อยู่กับการเกษตรเหมือนเป็นสิ่งทีปกติในชีวิต และปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ ทั้งทีการเกษตรนั้นเหมือนกับชีวิตของพวกเขา

หลักฐานที่หก: อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำทนายมนุษย์

และได้แสดงถึงความอ่อนแอของพวกเขา เพราะพวกเขาอ้างว่า อัลลอฮ์ไม่สามารถทำให้ผู้ตายกลับฟื้นคืนชีพได้ และไม่พิพากษาพวกเขาหลังความตาย ดังนั้น อัลลอฮ์จึงแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาเห็นกัน นั่นคือ ความตาย และการคืนวิญญูณจากผู้ที่ม่มีชีวิต อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٧﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٨﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٩﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٩٠﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩١﴾﴾ [الواقعة: 87-83]

* (และเมื่อวิญญาณได้มาถึงคอกหอย (กำลังจะตาย) แล้วพวกเขาสามารถจะยับยั้งไว้ได้หรือ * และในขณะที่นั้น พวกเขา กำลังมองดูกันอยู่ * และเรานั้นอยู่ใกล้ชิดเขา ยิ่งกว่าพวกเขา แต่ทว่าพวกเขามองไม่เห็น * หากว่าพวกเขามีได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเขาแล้ว * โฉนเหล่านี้ พวกเจ้าจึงไม่ให้วิญญาณกลับมาสร้างอีก หากพวกเขาพูดจริง)[ซูเราะฮ์ อัลวาเกะฮ์: 83-87]

ดังนั้น อัลลอฮ์ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงสูงส่ง ทรงทำให้พวกเขาอ่อนแอและทรงบันทึกความอ่อนแอของพวกเขาไว้ และทรงตรัสแก่พวกเขาว่า "หากพวกท่านเป็นสิ่งที่พวกท่านกล่าวไว้ว่า " พวกเจ้าไม่มีการฟื้นคืนชีพ ดังนั้น ถึงป้องกันอย่าให้วิญญาณออกจากร่าง และจงส่งวิญญาณให้กลับสู่สภาพที่เคยเป็นอยู่ก่อนที่มันจะถึง คอกหอย?!

และหากมนุษย์อ้างว่าเขาจะไม่มีการฟื้นคืนชีพ

และจะไม่มีการพิพากษา ดังนั้น เขาก็ควรกลับตัวเองจากความตาย และส่งวิญญาณของเขากลับมาเมื่อมันได้มาถึงคอกหอยของเขา และ หากเขายืนยันว่าเขาไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เขารู้ว่าเขาจะต้องถูกพิพากษาค่าการทำงานของเขา

ท่านอูอิร บิน อาซุร เราะหิมะฮ์สุลลอลฮ์ กล่าวว่า: การที่พวกเขาไม่สามารถนำวิญญาณกลับสู่ร่างหลังจากที่มันออกไปแล้วนั้น เป็นการให้พวกเขาเห็นว่า การแยกจากกันนี้เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในระบบแห่งการสร้าง และมันเป็นการแสดงถึงความปรีชาญาณของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงบอกแก่พวกเขาแล้วว่า พระองค์จะทรงตอบแทนแก่ผู้คนที่สำหรับการกระทำของพวกเขา ดังนั้น พระองค์จึงทำให้พวกเขาฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหลังจากการตาย เพื่อดำเนินการแห่งการตอบแทนแก่พวกเขา และพระองค์ทรงแสดงให้พวกเขาเห็นสิ่งนี้

ด้วยการเอาวิญญาณของพวกเขาอย่างรุนแรง หากเป็นไปตามที่พวกเขาอ้างคือ พวกเขาจะไม่มีการรับผลตอบแทนใดๆ หลังความตายแน่นอน วิญญาณก็จะยังคงอยู่ในร่างกายต่อไป เพราะไม่มีประโยชน์อะไร ที่จะดึงวิญญาณออกจากร่างกาย หลังจากที่มีมันได้ถูกเป่าเข้าไปแล้ว หากไม่ใช่เพราะวิทย์ปัญญาแห่งการเปลี่ยนไปสู่อีกชีวิตหนึ่ง เพื่อดำเนินการรับการตอบแทนสำหรับการกระทำตอนที่มิชรีตบนโลก)⁶⁷

ท่านซัยค์อัชชะฮีดีย์ เราะหิมะฮ์สุลลอลฮ์ กล่าวในคัมภีร์ของท่าน ว่า: * (และเมื่อวิญญาณได้มาถึงคอกหอย (กำลังจะตาย) แล้วพวกเขาสามารถจะยับยั้งไว้ได้หรือ *

67 อัคตะหีร์ วัตตันวีร (27/342)

และในขณะนั้น พวกเจ้ากำลังมองดูกันอยู่*

และเรานั้นอยู่ใกล้ซัดเซาซึ่งกว่าพวกเจ้า แต่ทว่าพวกเจ้ามองไม่เห็น)คือ: ดังนั้น เมื่อวิญญาณถึงลูกกระเดือก แล้วพวกเจ้าก็เห็นคนที่กำลังจะตายในสภาพนี้

ทั้งที่จริงแล้วคือ

เราอยู่ใกล้เข้ามามากกว่าพวกเจ้าอีก ทั้งความรู้ของเราและบรรดามลาอิกะฮ์ของเรา แต่พวกเจ้าไม่เห็น

(หากว่าพวกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว)คือ: ดังนั้น หากพวกเจ้าอ้างว่าพวกเจ้าจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพ ไม่ถูกสอบสวน และไม่มีมารับผลตอบแทน

พวกเจ้าก็นำวิญญาณกลับคืนสู่ร่างกายของมัน (หากพวกเจ้าพูดจริง)และพวกเจ้ายอมรับว่าพวกเจ้าไม่สามารถนำวิญญาณกลับไปยังที่เดิมของมันได้ ดังนั้น พวกเจ้ายอมรับความจริงที่มูฮัมมัด คืออลลอลอฮุอะละฮิวะฮ์สลัม นำมาไว้ให้พวกเจ้า หรือไม่ว่าพวกเจ้าก็กลายเป็นคนคืออื่น และรู้สภาพและชะตากรรมที่ไม่ดีของพวกเจ้า)(69)⁶⁸



⁶⁸ ตัยซีร์ อัลกะวีมีรเราะห์มาน (836)

บทที่สิบ: ผลของการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ การยอมจำนนต่อพระองค์ และการเข้ามานับถือศาสนา อิสลาม

ผลที่มนุษย์จะได้รับหากเขาได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ จำนนต่อพระเจ้าผู้สร้างของเขา และใช้ชีวิตบนเส้นทางของบรรดาคนบี และเราะซูล อะลัยฮิมุสสะลาواةสลาม และเข้าสู่อำนาจนับถือศาสนาของอัลลอฮ์ คือศาสนาอิสลาม เขาจะได้รับผลดีมากมาย ฉะนั้นจะขอล่าบางส่วนของมัน ดังนี้ คือ:

หนึ่ง: ความจริงที่ยิ่งใหญ่ คือการศรัทธาว่าอัลลอฮ์เป็นพระเจ้าผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงสร้าง และผู้เป็นพระเจ้าที่ควรได้รับการเคารพสักการะ และความรู้ที่มีเกียรติที่สุดคือความรู้ที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์ ผู้ประทานชีวิต ความรู้และความโปรดปรานดังนั้น ใครก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และปฏิบัติตามแนวทางของบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสสะลาม และเข้าสู่ศาสนาของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงเลือกไว้สำหรับพระองค์ แท้จริงแล้วเขาย่อมได้รับความรู้ถึงความจริงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกนี้ ได้ดำเนินชีวิตบนแนวทางที่ประเสริฐที่สุด และเลือกเดินบนเส้นทางที่ดีที่สุด เส้นทางผู้อัลลอฮ์ และความสุขอันนิรันดร์และใครก็ตามที่ไม่ศรัทธา เขาจะใช้ชีวิตในสภาพแห่งความไม่รู้ และหลงจากสิ่งที่ดีปัญหาต้องการที่สุด ไม่ว่าจะด้านความรู้และเกียรติต่างๆ และไม่รู้ถึงสิ่งที่บริสุทธิ์ที่สุดที่หัวใจต้องศรัทธาและที่ทำให้จิตใจสงบต่อสิ่งนั้น และเขาจะพลาดต่อความรู้ การศรัทธา และแนวทางที่ถูกต้อง และเขาก็กลายเป็นคนที่อยู่ในบรรดาผู้หลงระเรีง ที่โง่เขลา ขี้สงสัย และสับสน ที่ไม่รู้ว่าคุณเองถูกสร้างขึ้นมาจากอะไร ใครเป็นผู้สร้าง และจะไปที่ไหน และชีวิตนี้มีความหมายหรือเป้าหมายอะไรที่คุณต้องแสวงหา มัน และบรรดาผู้ที่สำเร็จจะบรรลุถึงเป้าหมายนั้นหรือไม่?

สอง: การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ จะครอบคลุมถึงการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ด้วย และคัมภีร์ที่ประเสริฐที่สุดคืออัลกุรอาน ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ยังคงอยู่ในทุกวันนี้ และจะยังคงอยู่จนวันอาสาน เป็นคัมภีร์ที่ได้รับการดูแลไว้ด้วยภาษาที่ถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ดังนั้นใครก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อคัมภีร์และบรรดาเราะซูลของพระองค์ และเขาได้อ่านอัลกุรอาน แท้จริงเขาคือผู้ที่ได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ แท้จริงมนุษย์ต่างก็แย่งชิงกันในการครอบครองคัมภีร์ใดก็ตามที่แก่แก่ หากมันยังคงเป็นต้นฉบับเดิม และพวกเขาจะโอ้อวดถึงการได้ครอบครองมัน แม้ว่ามันไม่ได้มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับพวกเขาก็ตาม แล้วถ้าคัมภีร์เล่มนี้เป็นคัมภีร์ของพระเจ้าที่ได้รับการดูแลละ? ชีวิตของผู้มีสติปัญญาจะไม่คิดที่จะอ่านมัน และศรัทธาต่อสิ่งที่มีในนั้นได้อย่างไร?

สาม: การศรัทธาต่ออัลลอฮ์รวมถึงการศรัทธาต่อบรรดาเราะซูลของอัลลอฮ์ด้วย และผู้ที่มีเกียรติและประเสริฐที่สุดใหม่พวกเขา และเป็นผู้นำใหม่เราะซูลเหล่านั้นคือท่านเราะซูลุลลอฮ์ มุฮัมมัด คืออัลลิลลฮุอะลัยฮิวะสลาม และขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แท้จริงถ้าไรและผลประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือการที่คนหนึ่งได้รู้จักเราะซูลผู้ยิ่งใหญ่ได้

ศรัทธาต่อท่าน ปฏิบัติตามท่าน และรู้สถานะของท่าน และการขาดทุนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือการที่คนคนหนึ่งได้จากโลกนี้ไป โดยไม่รู้จักแนวทางของบรรดาเราะซูล และไม่ปฏิบัติตามแนวทางหรือทำตามแบบอย่างของพวกเขา

สี่: การศรัทธาต่ออัลลอฮ์นั้นจะรวมถึงการการศรัทธาต่อหลักการที่พระองค์ได้บัญญัติไว้ด้วย และต่อศาสนาที่พระองค์ทรงประทานลงมา และมันคือศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเป็นหลักการและหลักปฏิบัติที่สมบูรณ์แบบที่สุด และใครก็ตามที่ศรัทธาต่อศาสนาที่ยิ่งใหญ่นี้ เขาจะประสบความสำเร็จและได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน และเพียงพอแล้วที่มนุษย์จะมีชีวิตอยู่บนโลกนี้โดยศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา

ยึดมั่นในศาสนาของอัลลอฮ์ พยายามต่อพระเจ้าของเขา และพระเจ้าของเขาที่พึงพอใจเขา และผู้ใดที่ไม่ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ต่อศาสนาของพระองค์

และกฎแห่งการปฏิบัติของเขาแล้ว เขาจะมีชีวิตในพระพิโรธและความโกรธกริ้วของอัลลอฮ์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ห้า: การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ทำให้มนุษย์มีชีวิตที่ดีมีความสุข อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾﴾ [النحل: 97]

(ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นเราจะให้เขาคำรางวัลที่ดีและแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขา ที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้) [ซูเราะฮ์ อัลนะหฺล: 97]

และทำให้กิจการของเขาเกิดความง่ายดายและกว้างขวาง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿فَأَمَّا مَن آتَقَىٰ ۖ وَآتَقَىٰ بِالْحَسَنَىٰ ۖ فَنَسِيْرُهُ لِيَسْرَىٰ ۖ﴾ [الب: 5-7]

(ส่วนผู้ที่บริจาคนและยำเกรง * และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี * เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่ายดาย) [ซูเราะฮ์ อัลบะคอเราะฮ์: 5-7]

และเขาจะหลุดพ้นจากความสับสน วุ่นวาย และความสงสัย เพราะเขาได้ใช้ชีวิตอยู่ด้วยความมั่นใจที่ยิ่งใหญ่กับทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวเขา และสิ่งที่รอคอยเขาหลังจากการตายของเขา และสิ่งที่เขาจะเผชิญในวันกิยามะฮ์ และผลกำไรและผลประโยชน์เหล่านี้ไม่สามารถรับรู้หรือได้รับมันได้ นอกจากผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์เท่านั้น

หก: การมีชีวิตในโลกนี้ไม่ใช่ที่สุดท้าย และการสูญสลายที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวในโลกนี้ไม่ใช่การสูญสลายที่นิรันดร์ แต่จะมีการฟื้นคืนชีพ การตื่นขึ้น การชำระบัญชี และการตอบแทนความดีความชั่ว และเราได้กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้ว่ามนุษย์ในวันฟื้นคืนชีพนั้นจะมีสองกลุ่ม

คือกลุ่มที่เป็นชาวสวรรค์และกลุ่มที่เป็นชาวนรก อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾ [الشورى: 7]

(และเช่นนั้นแหละ เราได้วะฮีย์อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนอุมมุลกุรออ (ชาวมักกะฮ์) และผู้ที่อยู่รอบเมืองนั้น และเตือนถึงวันแห่งการชุมนุมซึ่งไม่มีข้อสงสัยใดๆ ในวันนั้น พวกหนึ่งจะอยู่ในสวรรค์ และอีกพวกหนึ่งจะอยู่ในไฟที่ลุกชวงโหด) [ซูเราะฮ์ อัล-ชูรอ: 7]

ดังนั้น ผู้ใดที่ศรัทธาและกระทำความดี เขาก็จะอยู่ในหมู่ผู้ได้รับความสุขในวันรันดร์ และผู้ใดที่ปฏิเสธศรัทธา คือ รัน และหยิ่งหยองต่อพระเจ้าของพวกเขา เขาก็จะเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในหมู่ผู้ได้รับความทุกข์ทรมานและตกนรก ดังนั้น ผู้ที่มีสติปัญญาจะต้องไม่ละทิ้งสิ่งที่ปรากฏว่ามีประโยชน์และเป็นประโยชน์ต่อเขา และเขาจะต้องละทิ้งสิ่งที่ปรากฏกับเขาว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี อันตราย และส่งผลร้ายต่อเขา

ในตอนท้ายของหนังสือเล่มนี้ ต้องการจะบอกว่า แม้มนุษย์ทุกคน จะแตกต่างกันในด้านยุคสมัย เชื้อชาติ ประเทศ และแม้แต่สังคมความเป็นมนุษย์

ทั้งหมดนั้นจะมีความคิดและเป้าหมายที่แตกต่างกัน ตลอดจนสภาพแวดล้อมและการกระทำที่แตกต่างกัน ดังนั้น พวกเขาอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องมีผู้ให้การชี้แนะที่คอยชี้แนะพวกเขา และระบบที่รวมพวกเขาเข้าด้วยกัน และผู้นำที่คอยปกป้องพวกเขาและบรรดาเราะฮูล -

อะลัยฮิมุศเตาะลาวัศลาม - เป็นผู้ทำหน้าที่เหล่านี้ด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์ ตะอาลา พวกเขา นำผู้คน ไปสู่เส้นทางแห่งความดีและความถูกต้อง รวบรวมพวกเขาเป็นหนึ่งเดียวภายใต้บทบัญญัติของอัลลอฮ์

และปกครองพวกเขาด้วยสังฆกรรมดังนั้น กิจการของพวกเขาจะได้รับการแก้ไขตามการตอบรับของพวกเขาที่มีต่อบรรดาเราะฮูล และความใกล้ชิดของยุคสมัยของพวกเขาที่มีต่อศาสน์แห่งพระเจ้า และอัลลอฮ์ทรงปิตศาสน์เหล่านี้ด้วยศาสน์ของ มุฮัมมัด

คือลบล้างอะลัฮฺวะฮฺลัม และเป็นศาสน์ที่ถูกกำหนดไว้ให้ยังคงอยู่ต่อไป และกำหนดให้เป็นทางนำสำหรับ มนุษย์ เป็นความเมตตา แสงสว่าง และการชี้หน้ทางที่นำไปสู่พระองค์ ผู้ทรงบริสุทธิยิ่ง

ดังนั้น ฉันขอเรียกร้องพวกท่าน โอ้มนุษย์ เพื่อให้ลุกขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ด้วยความจริงใจ ปราศจากการเลียนแบบและ ประเพณี และให้ท่านรู้ว่าหลังจากความตายนั้น ท่านจะกลับไปยังพระเจ้าของท่าน และให้ท่านมองดูตนเองและสิ่งที่อยู่ รอบๆ ตัวท่าน เพื่อที่ท่านจะยอมรับอิสลาม แล้วทำให้ท่านมีความสุขทั้งในโลกนี้และวันอาคิเราะฮ์

และฉันขอเรียกร้องท่าน ด้วยการเรียกร้องของอัลลอฮ์ที่มีต่อท่าน และคนอื่นๆ ดังที่พระองค์ ผู้ทรงบริสุทธิ ผู้ ทรงสูงส่ง ตรัสว่า:

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُ بِوَجْهِهِ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفَرْدِي ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِنَّهُ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ [سبأ: 46]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “ฉันขอเตือนพวกท่านเพียงข้อเดียวว่า พวกท่านจงยืนขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ (ครั้งละ) สองคนและคนเดียว แล้วจงไตร่ตรองดู (ที่จะประจักษ์ว่า) สหายของพวกท่านนั้นมิได้เป็นบ้า แต่เขาเป็น เพียงผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างสาหัสเท่านั้น)[ซูเราะฮ์ สะบะฮ์: 46]

ดังนั้น ฉันขอเชิญชวนให้ท่านอยู่คนเดียวกับตัวเองแล้ว ไตร่ตรองเกี่ยวกับตัวเอง และความจริงที่เข้ามาหาท่าน ถ้ามันเป็นสิ่งที่ดี ก็เข้ารับนับถือศาสนาอิสลามแล้วท่านจะมีความสุข.

และหากท่านต้องการนับถือศาสนาอิสลาม

ก็ไม่มีอะไรมาก นอกจากกล่าวคำปฏิญาณว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะอย่างแท้จริง นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และมุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ และปฏิเสธทุกสิ่งที่เป็นการเคารพสักการะอื่น จากอัลลอฮ์ และศรัทธาว่าอัลลอฮ์จะทรงทำให้มีการฟื้นคืนชีพผู้ที่อยู่ในหลุมศพ และศรัทธาว่าการคิดบัญชีและการ คอบแทนนั้นเป็นสิ่งที่มิจริง"

ถ้าท่านได้กล่าวคำปฏิญาณนี้แล้ว ดังนั้นท่านก็ได้กลายเป็นมุสลิมแล้วหลังจากนั้น จำเป็นต้องเคารพสักการะ ต่ออัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ เช่น การละหมาด การจ่ายซะกาต การถือศีลอด และการทำฮัจญ์ หากท่าน มีความสามารถ และให้มีการศึกษาบทบัญญัติของศาสนาอิสลามที่เกี่ยวกับบัญญัติต่างๆ ที่ท่านต้องปฏิบัติ.

บทส่งท้าย

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ พระองค์ผู้ซึ่ง ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ทำให้ความดีนั้น สมบูรณ์แบบ เราขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ผู้ทรงไม่มีภาคีใดๆ ในด้านความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลของพระองค์ ด้านพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ และด้านความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะของพระองค์ และเราขอปฏิญาณว่า มุฮัมมัดนั้น เป็นบ่าวและเราะซูลของพระองค์ ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของพระองค์ ให้คำแนะนำแก่ประชาชาติ และถ่ายทอดศาสนา

หลังจากที่เราได้ถึงส่วนสุดท้ายของหนังสือเล่มเล็กๆ นี้แล้ว เราบอกว่าหนังสือเล่มนี้มีหลักฐานที่บ่งชี้ถึงความเป็นพระอภิบาลของอัลลอฮ์ อธิบายถึงพระนาม คุณลักษณะ และความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะของพระองค์ และปฏิเสธการตั้งภาคีต่อพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงอยู่เหนือการมีหุ้นส่วนและในหนังสือเล่มนี้ เราได้กล่าวถึงความคล้ายคลึงกันระหว่างศาสนาที่ต่างๆ และเราได้ตั้งคำถามซึ่งเป็นคำถามที่อัลกุรอาน ได้ถามบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และมันเป็นคำถามที่ร้อนแรงมนุษย์มีความจำเป็นในการยอมรับความจริงและศรัทธาต่อความจริงนั้น หรือปฏิเสธด้วยความอื้ออั่นและด้วยความอึ้งผยอง เราได้กล่าวถึงความท้าทายอันยิ่งใหญ่ที่ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า อัลลอฮ์ทรงท้าทายผู้ปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาจะไม่สามารถเอาชนะการท้าทายนั้นได้ นอกจากด้วยการศรัทธาต่อพระผู้ทรงอภิบาลที่ยิ่งใหญ่

นอกจากนี้ เรายังกล่าวถึง การกำเนิดครั้งแรกของทุกสรรพสิ่ง เกิดขึ้นอย่างไร อัลลอฮ์ทรงสร้างมนุษย์ ฉุน และบรรดามลาอิกะฮ์อย่างไร และเรากล่าวเกี่ยวกับคัมภีร์ต่างๆ การเป็นนบี การเป็นเราะซูล และได้กล่าวถึงบรรดาเราะซูล อะลัยอิมุศเตาะลาตุวัสสลาม และเราได้กล่าวเกี่ยวกับกฎกำหนดศกาวการณ์และผลของการศรัทธาต่อกฎกำหนดศกาวการณ์

และเราปิดท้ายหนังสือเล่มนี้ ด้วยการพูดถึงวันอาคิเราะฮ์ และมันคือวันฟื้นคืนชีพ และสิ่งต่างๆ ที่มีในวันนั้น มีทั้งความน่ากลัว ความสุข หรือการทรมาน และเรานำเสนอหลักฐานทางสติปัญญาซึ่งพิสูจน์การฟื้นคืนชีพและการรวมตัวกัน

จากนั้นเราจบหนังสือเล่มนี้ด้วยผลต่างๆ ที่มนุษย์จะได้รับอันเนื่องจากการศรัทธาของเขาที่มีต่ออัลลอฮ์ และเราขอต่ออัลลอฮ์โปรดทำให้งานชิ้นนี้เป็นงานที่บริสุทธิ์ใจเพื่อพระพักตร์อันสูงส่งของพระองค์ ที่สอดคล้องกับซุนนะฮ์ของผู้นำแห่งบรรดาเราะซูล เป็นประโยชน์สำหรับบรรดาบ่าวของอัลลอฮ์ เป็นสิ่งชี้้นำสู่ศาสนาของพระองค์และเส้นทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

เราขอต่ออัลลอฮ์โปรดชี้ทางบรรดาผู้ที่หลงผิดจากทางอันเที่ยงตรง และให้เขากลับไปสู่ความถูกต้องและความชอบธรรม และปกป้องเขาจากความชั่วร้ายจากตัวเขาเอง และจากชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง และโปรดทำให้เกิดการขึ้นหัตต์แก่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดและชี้นำให้ และโปรดให้เขาสำนึกในความกรุณาของอัลลอฮ์ต่อความโปรดปรานของพระองค์อันยิ่งใหญ่ คือความโปรดปรานแห่งการชี้นำสู่เส้นทางที่เที่ยงตรง และพยายามรักษามันไว้ เพราะมันเป็นความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

เราขอต่ออัลลอฮ์ เพื่อให้พระองค์ทำให้งานของเราเป็นงานที่บริสุทธิ์ใจเพื่อพระพักตร์อันสูงส่งของพระองค์ มีความสอดคล้องกับบทบัญญัติของพระองค์ และขอพระองค์โปรดให้อภัยแก่เราและพ่อแม่ของเราด้วยเถิด

และมวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก การเชิดชูและความสันติสุขจงมีแต่ท่านศาสนทูต ผู้ถูกส่งมา เพื่อความเมตตาแก่สากลโลก



สารบัญ

เส้นทางที่เที่ยงตรงคู่กันแห่งสังฆธรรม	1
บทนำ.....	3
บทที่หนึ่ง : พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ความเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์ พระนาม คุณลักษณะ และความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่ การเคารพอิบาดะฮ์ของพระองค์	6
บทที่สอง: การกำเนิดของทุกสิ่ง.....	65
บทที่สาม: ศาสนา	88
บทที่สี่: โลกที่มองไม่เห็น บรรดาอภิศาสตร์ผู้มึนงง ญิน และชัยฏอน	106
บทที่ห้า: บรรดาคัมภีร์ของพระเจ้า	110
บทที่หก: การเป็นนบี และบรรดานบี อะลัยฮิมุศเศาะลาตุวัสสลาม	129
บทที่เจ็ด: การเคารพสักการะ (การอิบาดะฮ์).....	152
บทที่แปด: กฎกำหนดศกาวการณ์.....	170
บทที่เก้า: วันอาลึเราะฮ์	176
บทที่สิบ: ผลของการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ การยอมจำนนต่อพระองค์ และการเข้ามานับถือศาสนาอิสลาม	207
บทส่งท้าย	211
สารบัญ	213